

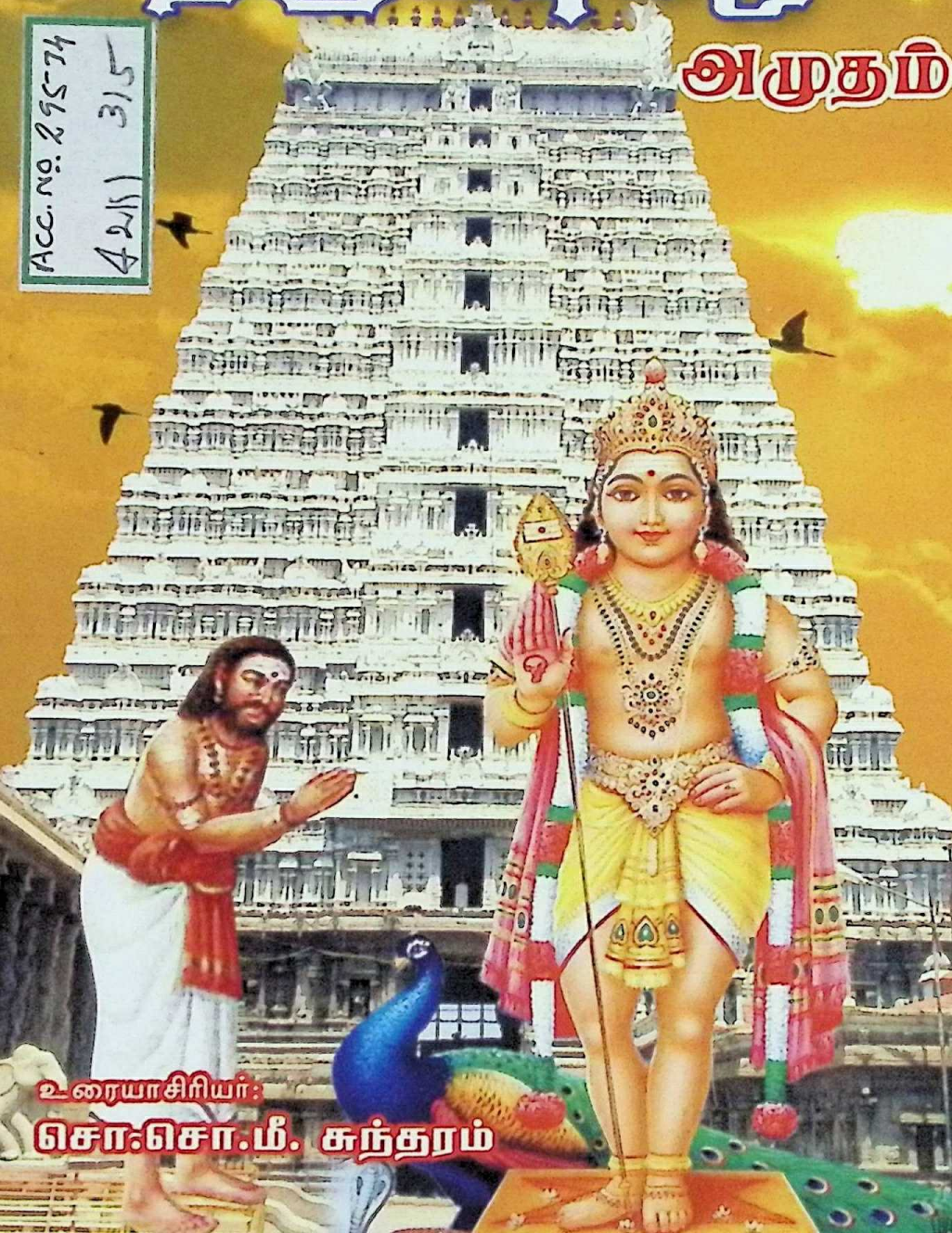
தித்திக்கும

திருப்புகழ்

அமுதம்

Acc. No. 295-74

4211 315

உரையாசிரியர்:

சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

தித்திகீகும் திருப்புகழ் அமுதம்

உரையாசிரியர்

சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

உமா பதிப்பகம்

18/171, பவளக்காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
தொலைபேசி : 2521 5363, 2525 0092

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர் : தித்திக்கும் திருப்புகழ் அமுதம்

உரையாசிரியர் : சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதல் பதிப்பு - ஆகஸ்ட் - 2019

பதிப்புரிமை : © ஆசிரியருக்கு

தாள் : ஜே.கே. மேப்லித்தோ

நூல் அளவு : 14 x 22 செ.மீ. டெம்மி

எழுத்து : 12 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 176

பைண்டிங் : சாதாரண கட்டு

விலை : ரூ. 100.00

ஒளி அச்சு : விக்னேஷ்வர் கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

அச்சிட்டோர் : ஈஸ்வரி கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 014.

நூல் வெளியீடு : உமா பதிப்பகம்
சென்னை - 600 001.

முன்னுரை

“அரும்பெறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருகன்” என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் பாராட்டப் பெறும் முருகன் தமிழ் எழுத்துகளின் வடிவம் காட்டும் தமிழ்க் கடவுள். அவனைத் தவிர வேறு யாரையும் முன்னிலைப்படுத்திப் பாடாத பக்திக் கற்புடையவர் அருணகிரிநாதர். அவர் பாடிய திருப்புகழ் மனக்கவலை மாற்றும் மருந்து. இருப்பவல் திருப்புகழ் என்று சான்றோர்கள் கூறுவார்கள். திருவாசகத்தைத் தேன் என்பார்கள் திருப்புகழை அமுதம் என்பார்கள். பூமியதனில் பிரபுவான புகலியில் வித்தகர் திருஞானசம்பந்தர். அவர் போல அமிர்தகவித் தொடைபாட ஆசைப்பட்டவர் அருணகிரியார். இதை உணர்ந்த முருகப்பெருமான் இவருக்கு உபதேசம் செய்தான். இவருக்கு அருணகிரிநாதர் என்று பெயர் சூட்டினான். இவருடைய சந்தத் தமிழைத் திருப்புகழ் என்று அழைத்தான். தன் புகழ் பாட முத்தைத்தரு என்று தானே அடியெடுத்துக் கொடுத்தான். இந்தத் திருப்புகழ் ஓர் இசைத்தமிழ், இலக்கியம், தாளநுட்பங்கள், சந்த பேதங்கள், மிக இனிமையான ஓசை நலன்கள், சொற்றொடர் அடுக்குகள் நிறைந்த சித்ர கவித்வ சத்தமிகுந்தது திருப்புகழ். அருணகிரியார் திருப்புகழ் பாடத் தகுந்த மொழி வேண்டுமென்றே முருகன் தமிழ்மொழியைத் தந்தான் என்று ஒரு புலவர் பாடுகிறார்.

அழகு தவழ் திருப் பழனி மலைக்குகன்
அலங்கல் அணிந்தருளே
அருணகிரிக் கெனத் தமிழை அளித்தவன்
அலங்கல் அணிந்தருளே

என்பது அவர் பாடல் வாக்கிற்கு அருணகிரி என்றும் கருணைக்கு அருணகிரி என்றும் புலவர் பாடும் புகழ்பெற்றார் அருணகிரியார்.

ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினார் யார் - வையகத்தார்
சாற்றிது என்று ஏசுந்நார் தன்னனையாய்! முக்கண் எந்தை
நாற்றிசைக்கும் கைகாட்டி னான்

என்றார் தாயுமானார்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் திருவண்ணாமலையில் பிறந்த அருணகிரியார், நல்லவழி தெரிந்துணர நம்பர் அருளாமையினால், பொதுப் பெண்டிர் மயக்கத்தால் பொருள் இழந்து, தான் செய்த தவறுகளுக்கு வருந்தித் திருவண்ணாமலை வடக்குக் கோபுரத்திலிருந்து குதித்து உயிர்விடத் துணிந்தார். முன்வினைத் துணையால் முருகன் தாங்கினான். மயிலில் ஏறி நடனம் காட்டினான். பெயர் சூட்டிப் பெருமை தந்தான். உயிர் சிறக்க உபதேசித்தான். அறிவுமறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும் அறியென இமைப்பொழுதில் வாழ்வித்தான். நயன தீட்சையும் திருவடி தீட்சையும் தந்து, அவர்நாவில் ஆறெழுத்தைப் பொறித்து வினையை ஒட்டி முத்தமிழை ஊட்டினான். அவன் முத்தைத் தருபத்தித் திருநகை என்ற சந்தத்தோடு அடியெடுத்துக் கொடுத்தான். அதை வைத்துத் தமிழ் பாடிய அருணகிரியார் தவத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விநாயகர் தோன்றி மயிலையும், வேலையும், சேவலையும், சிற்றடியையும், முற்றிய தோள் களையும், வயலூரையும் வைத்துத் திருப்புகழ் பாடு என்று ஆணை யிட்டார். அதன் பிறகு 16,000 திருப்புகழ் பாடினார் அருண கிரியார். அவற்றுள் ஏறத்தாழ 1310 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்தன. அவற்றைத் தேடிச் சுண்டுபிடித்துத் தொகுத்தவர் வடக்குப்பட்டு த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர் திருமகனார் தணிகைமணி செங்க்வராய பிள்ளை இவற்றுக்குச் சிறந்த உரை எழுதி வெளியிட்டார். வள்ளிமலை சுவாமிகளும், மதுரை திருப்புகழ் சாமி ஐயரும், கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளும் திருப்புகழை இசையோடு பாடிப் பரப்பினார்கள். படிக்கப் படிக்கப் பலன் தருவது திருப்புகழ் விறன்மார னைந்து என்ற திருப்புகழைப் பக்தியுடன் படித்தால் நல்ல இடத்தில் திருமணம் நடக்கும். செகமாயை உற்று என்ற திருப்புகழ் குழந்தைப்பேறு தரும். இருமல் உரோகம் என்ற திருப்புகழ் நோய் தீர்க்கும். சரணகமலாலயத்தை என்ற திருப்புகழ் சகல செல்வங்களையும் தரும். வசனமிகவேற்றி என்ற திருப்புகழ் இகபர நலன் தரும். சினத்தவர் முடிக்கும் என்ற திருப்புகழ் நினைத்தது நடக்க வைக்கும். அதிரும் கழல் என்ற திருப்புகழ் துன்பம் தீர்க்கும்.

சந்தத் திருப்புகழ் பாடப்படும் வீட்டைச் சொந்த வீடாக்கித் திருவருள் பொழிபவன் செந்திலாண்டவன். திருப்புகழைப் பாடவும் செய்யலாம். படிக்கவும் செய்யலாம். "படிக்கும்

திருப்புகழ் போற்றுவன்'' என்பது கந்தரலங்காரம் படிக்கும் பொழுது சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்வது பொற்குடத்துக்கு வைரப்பொட்டு வைத்தது போன்றது.

இதற்காக 108 திருப்புகழ்ப் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுடன் 7 திருவகுப்புகளையும் இணைத்து அவற்றுக்கு எளிமையாக உரை எழுதி இந்தத் தித்திக்கும் திருப்புகழ் அமுதம் வெளியிடப் பெறுகிறது. தணிகைமணி வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்களும் அருள்மொழியரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்களும் காட்டிய வழியில் உரை அமைந்துள்ளது. இது நான் பெற்ற பெரும்பேறு. கடந்த ஐம்பதாண்டுகளாக நான் திருப் புகழைப் படித்தும், பேசியும் எனக்குத் தெரிந்தபடி பாடியும் வருகிறேன். அந்தப் பணிக்கு இறைவன் கொடுத்த பரிசு இது. திருப்புகழைப் பொருள் புரிந்து படித்தால் ஆனந்தக் கண்ணீர் அமுதமாய்ப் பொழியும். அதற்கு இந்நூல் துணை நிற்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தத் திருப்புகழ் அமுதம், திருப்புகழ் சாமி ஐயர் அவர்களால் 1919ல் தொடங்கப் பெற்ற மதுரைத் திருப்புகழ் சபையின் நூற்றாண்டு விழாவில் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் மாண்புமிகு G.R. சுவாமிநாதன் அவர்கள் திருக்கரங்களால் வெளியிடப் பெறுகிறது. இந்தப் பெரும் பேற்றைத் தந்த திருப்புகழ் சபைக்கும் நீதியரசர் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகிறது.

இந்த நூலை மிகச் சிறப்பாக வெளியிடும் உமா பதிப்பகத் தாருக்கும் அப்பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் இராம. லெட்சுமணன் அவர்களுக்கும் அவருடைய திருமகனார் லெ. இராமநாதன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நூலைக் காதலாடிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதும் திருப்புகழ் அன்பர்கள் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்கிறேன்.

பணிவுள்ள

சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

B1, வதுமிதா, வசுதாரா
84, T.P.K. சாலை, ஆண்டாள்புரம்,
மதுரை - 625003.
செல்: 94430 47060

அருணகிரிநாதர் வரலாறு

மூவர் தேவாதிகள் தம்பிரான் முருகப் பெருமான். அவனிடம் உபதேசம் பெற்றவர்கள் மூன்று பேர். முதலாமவர் தேவதேவனான சிவபெருமான். இரண்டாமவர் தழற்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்த தமிழ் தந்த அகத்திய முனிவர். மூன்றாமவர் வாக்கிற்கு அருணகிரி என்றும் கருணைக்கு அருணகிரி என்றும் போற்றப்பெற்ற அருணகிரிநாதர். இவர் பாடிய திருப்புகழ் முருகன் விரும்பியணியும் முத்தமிழ் மாலையாகத் திகழ்கிறது. முருகனுக்குரிய பன்னிரு திருமுறைகளில் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகவும் கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி இரண்டும் எட்டாம் திருமுறையாகவும் திருவகுப்பு ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும் கந்தரனுபூதி பத்தாம் திருமுறையாகவும் தொகுக்கப்பெற்றன. இவையனைத்தும் அருணகிரியார் பாடியவை, (திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தர் கலிவெண்பா, முருகனைப் பற்றிய வேறு சில பாடல்கள் பதினொன்றாம் திருமுறையாகவும் தேனூர் வரகவிசொக்கலிங்கம் பிள்ளை பாடிய சேய்த்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகவும் தொகுக்கப் பெற்றன),

அருணகிரியார் வரலாற்றைப் பலரும் பலவாறு எழுதியும் பேசியும் இருக்கிறார்கள். தேவாரப் பாடல்களை அடிப்படையாக வைத்துச் சேக்கிழார் பெருமான் மூவர் வரலாற்றைப் பாடியது போல, அருணகிரியார் பாடிய பாடல்களின் அடிப்படையில் அவர் வரலாற்றைத் தணிகை மணி வ.சு. செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதன்படி அருணகிரியார் வரலாற்றைக் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுத்து அமைக்கலாம்.

இவர் திருவண்ணாமலையில் இருந்தவர். கி.பி. 1450ல் ஆட்சி செய்த பிரபு தேவ மாராஜன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் இறைவன் அருளால் இளமையிலேயே தேவாரம், திருமந்திரம், திருமுருகாற்றுப்படை, திருக்குறள், திருவாசகம், காரிகை ஆகிய தமிழ்நூற்களை நன்றாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். கவிபாடும் திறமை

பெற்றவர். காம சாஸ்திர நூல்களைப் படித்தவர். முந்தைய பிறவி களில் முருகபக்தராக இருந்த பழைய வழியடிமை.

இப்பிறவியில் பரத்தையர் மயக்கில் சிக்கினார், உள்ள பொருளெலாம் இழந்தார். செல்வர்களைப் புகழ்ந்து பாடிப் பொருள் பெற்று அந்தப் பொருளையும் பொதுமகளிர் மயக்கத்தால் தொலைத்தார். இவர்முன் தோன்றிய ஒரு பெரியவர் தவம்செய் முருகனை வணங்கு எல்லாத் துன்பமும் தீரும் என்று அண்ணா மலையார் போலவந்து அறிவுரை கூறினார் இவர் கேட்கவில்லை. வறுமை வளர்ந்தது. பொல்லாப் பிணிகள் தொடர்ந்து ஒடுக்கின. பெரியவர் உபதேசித்தும் இப்பிள்ளை திருந்தவில்லையே என்று இனத்தாரும் ஊராரும் ஏசினார். முன்செய்த முருகவழிபாடு காலம் கனிந்ததால் கைகொடுத்தது. இவர் மனநிலை மாறியது. தான் செய்த தவறுகளை நினைத்து வருந்தினார், வெட்கப் பட்டார்.

“கூர் வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே

சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ”

என்று வாடினார். திருவண்ணாமலையில் பெரிய கோபுரத்து வடவாயிலில் தியானத்தில் அமர்ந்தார். முருகனை நினைத்து உருகினார், அப்பொழுதும் மனம் கட்டுப்படவில்லை. மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை மூன்றும் விடவில்லை.

“மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்

முகமாறும் மொழிந்தும் ஒழிந்திலனே

அகம் மாடை மடந்தையர் என்றயரும்

சுகமாயை யுள் நின்று தயங்குவதே”

என்று தவித்தார். கந்தன் மனம் கனியவில்லையே என்று கலங்கினார். உயிரை விடுவதே சரி எனத் துணிந்தார். அருணைத் திருக்கோயிலின் கோபுரத்திலேறிக் குதித்தார். “மொழியும் அடியார்கள் கோடி குறை கருதினாலும் வேறு முனிய அறியாத தேவர் பெருமானாகிய” முருகப் பெருமான், பன்னிரு கரங்களால் பக்தனைத் தாங்கினார். அருணகிரிநாதா என்று அருள்பெயரிட்டு அழைத்தார். அஞ்சாதே என்று அபயமளித்து மண்ணில் நிறுத்தி மனத்தில் புகுந்தார். அடியவர் கூட்டம் சூழ்ந்து நிற்கவும், வேதஒலி விண்ணில் பரவவும் மயில்மீது தோன்றி அடியவர் காண வடிவேல் முருகன் நடனமாடினார். புன்னகையோடு கண்ணால் நோக்கி. உபதேசமளித்தார். ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கி

அனுபூதி அடைவித்தார். இணையார் திருவடியை இவர் தலையில் வைத்தருளினார். அருணகிரியார் நாவில் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை வேல் கொண்டு பொறித்தார். அண்டர்கள் அறியா முத்தமிழ் ஊட்டினார். ஜெபமாலை கொடுத்தார், சும்மா இரு சொல்லற என்று உபதேசித்தார். அட்டாங்க யோகமும் கொடுத்தார். எட்டும் இரண்டும் இன்னதென உபதேசித்தார்.

“நமது பாதமலரைப் பாடுக” என்று ஆணையிட்டார். நான் எப்படிப் பாடுவேன் என்று அருணகிரியார் கேட்க, முருகப் பெருமான் “முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை” என்று தாளத்தோடு கூடிய வண்ணப்பாவாக அடி யெடுத்துக் கொடுத்தார். அதை முதலாக வைத்து முருகன் வீரம், சிவபெருமான் கருணை, திருமால் பெருமை என்ற மூன்றையும் அழகான சந்தப்பாவாகப் பாடினார் அருணகிரியார். கோபுரத்து இளையனார் சந்நிதியில் தவமிருந்தார். பிணியெலாம் நீங்கப் பெற்றுப் பெருந்தமிழ் அறிவைப்பெற்று அறுமுகன் அடியைப் போற்றி அட்டமா சித்தி பெற்றுப் பெருஞ் சித்தராய்க் காட்சி தந்தார்.

அண்ணாமலையார் இவருக்குத் திருநீறு அளித்தார், “உன்துயர் ஒழிக” என்று அருளினார். உண்ணாமுலைத் தாயார் “நின் பிறப்பொழிக” என்று ஆசி கூறி மும்மலம் அகற்றினார். வள்ளியம் மையார் இவரைத் திருக்கரத்தால் தொட்டு அருள்புரிந்தார். அருணகிரியார் தவஞானக் கடலில் ஆடிச் சுகஞானக் கடலில் மூழ்கினார். முருகன் இவர் மனம் உருக்கி, யோக அனுபூதி அளித்ததால் காணக் கிடைக்காத கர்ணமீர்தப் பதம் பெற்றார். மடவார் மயல் மறைந்தது மரணப்ரமாதம் ஒழிந்தது.

இப்படிச் சொல்ல முடியாத சுகத்துடன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தவத்தில் இருந்தார். இவர்முன் விநாயகப் பெருமான் தோன்றி மயிலையும், சேவலையும், வேலையும் முருகனுடைய சிற்றடிகளையும் முற்றிய தோள்களையும் மாலையணிந்த மார்பையும் அவன் பேரருள் பொழியும் வயலுரையும் வைத்துத் திருப்புகழ் பாடு என்று ஆணையிட, அருணகிரியார் திருப்புகழ் பாடத் தொடங்கினார்.

“அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ் பெருமானே”

என்றும்,

“அவமே பிறந்தஎனை இறவாமல் அன்பர்ப்புகும்
அமுதாலயம் பதவி அருள்வோனே”

என்றும் வாயாரப் பாடினார், புகலியில் வித்தகரான திருஞான சம்பந்தரைப் போலப் பதினாறாயிரம் பாடல் பாட வேண்டும் என்று முருகனிடம் வேண்டி அதுபோலப் பாடினார். (முருகன் அருள்பெற்ற வடக்குப்பட்டு த. சுப்பிரமணியபிள்ளையும் அவருடைய தவமைந்தர் தணிகைமணி வ.சு.செங்கல்வராய பிள்ளையும் பெருமுயற்சி எடுத்துத் தேடிச் சுமார் 1310 திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பதிப்பித்தனர், இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடந்தது). திருப்புகழைக் கேட்ட மக்கள் அதைச் “சித்ர கவித்துவ சத்தமிகுத்த திருப்புகழ்” என்று பாராட்டினார்கள், அருணகிரியார் பாடியபடி,

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினால்
பிடிக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல் என்பாய் பெரும் பம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான் மருகா! கொடுஞ்சூரன் நடுங்கவெற்பை
இடிக்கும் கலாபத் தனிமயி லேறும் இராவுத்தனே

என்று பாடத் தொடங்கினார்கள், இவர் புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. திருவண்ணாமலை மன்னனான பிரபுட தேவ மாராஜன் இவர்பால் பக்தியும் பெருமதிப்பும் கொண்டு பாராட்டினான், மன்னன் சபையில் இருந்த காளி உபாசகன் ஆன சம்பந்தாண்டான் இவர் மீது பொறாமை கொண்டார். அரசனிடம் சென்று “தான் வழிபடும் மூர்த்தியை யாரொருவர் சபையில் வரவழைக்கிறாரோ அவரே சிறந்தவர். நீங்கள் அவர் பால் பக்தி வைக்க வேண்டும், நான் காளியை வரவழைக்கிறேன். அருணகிரி முருகனை வரவழைப்பாரா” என்றான். மன்னன் இதை அருணகிரிக்குச் சொல்ல இதுவும் முருகன் அருள்விளையாடல் போலும் என்று சம்மதித்தார். மன்னன் சபை திருவண்ணாமலைக் கோயில் மண்டபத்தில் கூட்டப்பெற்றது. சம்பந்தாண்டான் மந்திரங்கள் சொல்லிக் காளியை அழைத்தான். அவள் வரமுயலும் பொழுது அருணகிரிநாதர் தேவேந்திர சங்க வகுப்புப் பாடினார். தேவியின் புகழ்பாடும் சந்தப் பாடலாக இது அமைந்தது. பதினாறு நெடிய வரிகள் கொண்ட இப்பாடலில் பன்னிரெண்டு வரிகள் காளியின் புகழ் பாடின. தேவியை இந்தச் செந்தமிழ் இழுத்தது. ஆணவமும், பொறாமையும் வெல்லக் கூடாது என்று அன்னை முடிய

கட்டினான். மந்திரங்களுக்கு மதிப்பளித்து வந்தவன், சம்பந்தாண்டா னுக்கு மட்டும் காட்சி தந்து மற்றவர் காண முடியாமல் மறைந்தான்.

‘காண்பார் யார் கண்ணுதலாக் காட்டாக் காலே’ என்று அப்பர் பெருமான் பாடியபடி மற்றவர்களுக்குத் தன்னைக் காணும் கண்கொடுக்காமல் மறைந்தான். சம்பந்தாண்டான் தோற்றான்.

அருணகிரியார் அவன் தந்த தமிழால் அவனைப் பாடினார், சந்தச் சபைதனில் எனதுளம் உருகவும் வருவாயே என்று கொஞ்சு தமிழால் கெஞ்சித் தொழுதார், பாதாளத்திலுள்ள சேடன் ஆட, மேருமலை ஆட, காளி ஆட, அவளோடு போட்டியிட்ட விடையேறும் பெருமான் ஆட, பூதங்களும் வேதாளங்களும் ஆட, கலைமகள் ஆட, நான்முகன் ஆட, வானுளோர் ஆட, மதியாட, உன் மாமியாரான திருமகள் ஆட, உன் மாமனாரான உலகளந்த உத்தமன் ஆட, மயிலும் ஆட, நீ ஆடி வர வேணும் முருகா என்று நெஞ்சம் உருகப் பாடினார். நீ பரம் பொருள் நீ ஆடினால் தான் இவர்கள் எல்லாம் ஆடுவார்கள். (யாவையும் ஆடிடும் எம் இறை ஆடவே என்பது திருமூலர் திருமந்திரம் 2731அம் பாடல்) எனவே மயிலுமாடி வரவேணும் என்று பாடாமல் மயிலுமாடி நீ ஆடி வரவேணும் என்று பாடினார். முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைக்கும் வள்ளிக்கணவன், வாழ்த்தினால் வரமாட்டானா? வந்தான். நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில் மீது நிறைஞான வேலேந்திச் சபையோர் காணக் காட்சி தந்து ஒரு நொடிப் பொழுதில் அருள் புரிந்தான்.

“உலகினில் அனைவர்கள் புகழ்வுற அருணையில்
ஒரு நொடி தனில் வரு மயில்வீர”

என்பது விருத்தாசலத் திருப்புகழ். அருணகிரி என்ற குருநாதர் அந்தச் சபையில் இருந்த அனைவருக்கும் காண்டற் கரிய கடவுளைக் காட்டினார். இவரை ஆட்கொண்ட தன்மையை முருகன் சகமறியும்படி காட்டினான். இப்பொழுதும் அந்த மண்டபத்தில் முருகன் கம்பத்தினையனாராகக் காட்சியளிக்கிறான்.

திருவண்ணாமலையைப் பற்றி அருணகிரியார் பாடிய பாடல்களில் எழுபத்தெட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அருணகிரியார் இதன்பிறகு தன் தலயாத்திரையைத் தொடங்கினார். தில்லையில் அம்பலவாணன் இவருக்கு முருகனாகவே காட்சிதர

‘திரிபுரம் எரி செய்த கோவே நமோ நம’ என்று முருகனைப் பாடினார். திருவண்ணாமலையில் எல்லாக் கோபுரத்துப் பெருமாள்களையும் பாடியது போலத் தில்லையிலும் பாடினார். கனகசபைப் பெருமாள், திருச்சிற்றம்பலப் பெருமாள், தில்லை நகர்க் கோபுரப் பெருமாள், நாலு கோபுர வாசல் மேவிய பெருமாள் என்று பலவாறு பாடி மகிழ்ந்தார்.

கழலிணை பணியும் அவருடன் முனிவு
கனவிலும் அறியாப் பெருமானே (635)

என்று முருகனைப் பாராட்டினார், பதஞ்சலியும் வியாக்ர பாதரும் இது அரிது அரிது என்று வியக்கும்படி முருகப் பெருமான் அருணகிரிக்கு நடன தரிசனம் தந்ததை,

அரிதுயில் சயன வியாள மூர்த்தனும்
அணிதிகழ் மிகுபுலி யூர்வி யாக்ரனும்
அரிதென முறைமுறை ஆடல் காட்டிய பெருமானே(650)

என்று பாடினார்.

சீர்காழியில் சம்பந்தர் செய்த திருவிளையாடல்களைப் பாடினார், கரியவனகர் என்ற தலத்தில் “தமிழில் பாடல் கேட்டருள் பெருமானே” (782) என்று பாடினார்.

வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள திரு மண்ணிப் படிக்கரை என்ற தலத்தில் முருகன் இவர் கனவில் தோன்றி “வயலுருக்கு வா, திருப்புக் பாதத் திருவருள் புரிவோம்” என்று கூற, உரைத்து செய்ப்பதித் தலத்தினைத் துதித்து உனைத் திருப்புக் பகர்வேனோ (721)

என்று பாடினார், வயலுருக்கு வந்து கனவுக்காட்சியை மறக்காமல்,

கனவிலாள் சுவாமிநின் மயில்வாழ்வும்
கருணைவாரி கூர்ஏக முகமும் வீர மாறாத
கழலும் நீப வேல்வாகும் மறவேனோ (916)

என்று பாடினார். வயலுர்ப் பொய்யாக் கணபதியை வாழ்த்திப் பாடினார். திருவிடைக்கழியில் விசேடமான வித்தைகளைப் பெற்றார். சிக்கலுக்கு வந்து அகரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய அழகிய சிக்கல் சிங்கார வேலனைப் பாடினார். நாகப்பட்டினத்தில் “இறைவா! நீ எனக்கு எதைக் கொடுக்க விரும்புகிறாயோ அதைக்கொடு” என்பதை,

“இறைவா! எதுதா அதுதா தனையே
இணைநா கையில்வாழ் பெருமானே (834)

என்று பாடினார்.

திருவிடைமருதூரில் மகாலிங்கப் பெருமான் திருக் கோயிலில் பெரியவர் தலத்துக்கேற்ற பெரிய பாடலாக ‘அறுகுநுனி பனியனைய’ என்ற அழகான பாடலைப் பாடினார் (862)

‘செஞ்சொல் தேர் சித்ரத் தமிழாலுன் செம்பொனார் வத்தைப் பெறுவேனோ’ (870) என்று கும்பகோணத்துப் பெருமானிடம் முறையிட்டார்.

பெரிய மடத்தில், தன்னை அருணகிரிநாத என்று முருகன் அழைத்ததைப் பாடினார் (827).

சிவபுரம் என்ற தலத்துக்கு வந்து அசுரரை அழிக்கச் சிவபிரான் வேல் தந்ததைப் பாடினார் (876).

சுவாமிமலையில் இவருக்கு முருகனுடைய பாத தரிசனம் கிடைத்தது, தகையா தெனக்குன் அடிகாண வைத்த தனிஏரகத்தின் முருகோனே (199) என்று பாடினார், நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படை பாட அவருக்கு முருகன் “உலகம் உவப்ப” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்ததைப் பாடினார் (203) “பாகு கனிமொழி மாது குறமகள் பாதம் வருடிய மணவாளா” என்று வள்ளியிடம் மயங்கிய வடிவேலனைப் பாடினார் (225) சுவாமிமலையில் (திருஞான சம்பந்தர் முன்பு பாடியது போல) ஒரு திருஎழு கூற்றிருக்கை பாடி முருகனை வழிபட்டார்.

திருவையாற்றுக்கு வந்து சித்திரா பௌர்ணமியில் வழி பட்டார். சப்தஸ்தான உற்சவம் எனப்படும் ஏழூர்த் திருவிழாவைக் கண்டு திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிசூடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த் தானம், திருவையாறு என்ற ஏழு ஊர்களையும் வைத்துத் திருவையாறுடன் எழு திருப்பதிப் பெருமானே (890) என்று பாடினார்.

கொங்கணகிரிப் பாடலில் முதலை உண்ட பாலனைச் சுந்தரர் அழைத்ததைப் பாடினார் (398) திருச்செங்கோட்டு வேலனைக் காண. நான்முகன் நாலாயிரம் கண் கொடுக்கவில்லையே என்று வருந்தினார்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் வாசித்துக் காணொணாத வடிவேலனைப் பாடி வணங்கினார் (343) வயலூர் முருகன் இவரை விராலிமலைக்கு வா என்று கூற அதன்படி விராலிமலை வந்து சீரான கோலகால நவமணி என்ற பாடலைப் பாடினார் (350).

ஞானமலை, குருடிமலை ஆகியவை இருந்த காட்டுப் பகுதியில் அவர் தனியாக யாத்திரை செய்த போது வழி தடுமாறியது. திகைத்தார். செங்கோட்டுக் குமரன் வழிகாட்டினான், வேலாயுதம் அவருக்கு முன்னும் பின்னும் நின்று துணை செய்தது. செங்கோடைக் குமரன் என எங்கே நினைப்பினும் அங்கே என் முன் வந்து எதிர் நிற்பனே என்றும் பயந்த தனிவழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே என்றும் அலங்காரத்தில் பாடியதும்.

சென்றே இடங்கள் கந்தா எனும்போ
செஞ்சேவல் கொண்டு வரவேணும்
செஞ்சாலிகஞ்சம் ஒன்றாய் வளர்ந்த
செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே (367)

என்று திருப்புகழில் பாடியதும்,

தனித்துவழி நடக்கும் எனது இடத்தும் ஒரு வலத்தும்
இருபுறத்தும் அருகு அடுத்து இரவு பகல் துணையதாகும்

என்று வேல் வகுப்பில் பாடியதும் முருகனால் நடத்திக் காட்டப் பெற்றன.

அருணகிரியார் பழனிக்கு வந்தார். 'மனமே! படிக்கின் நிலை பழனித் திருநாமம்' என்று வருந்தினார். திருப்புகழ் பாடும் பொழுது உனது பழனி மலையெனும் உரைச்சேவித் தறியேனே (166) என்று வாடினார். முருகன் தனக்கு ஜெபமாலை தந்ததைப் பாடினார்.

வீரே என்ற தலம் திருப்பெருந்துறைக்கு மேற்கே உள்ளது. அங்கே கலிசைச் சேவகன் என்பவர் பழனியாண்டவர் திரு உருவத்தை வைத்து வழிபட்டார். பழனியில் அவரைக் கண்ட அருணகிரியார் அவரைப் பாராட்டி,

வீறு கலிசைவரு சேவ கனது இதயம்
மேவும் ஒரு பெருமை உடையோனே (121)

என்று பாடினார், அகல்வினை என்று தொடங்கும் பழனித் திருப்புகழில் 'சிவமயமாம் நின் பழனி' என்று பாடினார். திருஞான

சம்பந்தர் பாடிய வாழ்க அந்தணர் எனத் தொடங்கும் திருப்பாசரம் திருக்குறளை விட மேலானது என்பதை

இடற முப்பால் செப்பிய கவிதையின் மிக்காரத்தினை
எழுதி வனத்தே எற்றிய பெருமானே (156)

என்று பாடினார், திருநீறிடும் பொழுது ஆறுமுறை ஆறுமுகம் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார் (161) விதமிசைந்தினி எனத் தொடங்கும் திருப்புகழில் காசியின் மீறிய பழனியங்கிரி எனப் போற்றினார். (194) திருப்புகழ் பெற்ற தலங்களில் பழனியே அதிகப் பாடல்களைக் கொண்டிருப்பதால் அருணகிரியார் பழனியில் பல காலம் இருந்திருப்பார் என்பது அறிஞர்கள் கருத்தாகும்.

மதுரைக்கு வந்த அருணகிரியார் திருவிளையாடல் நிகழ்ச்சிகளைப் பாடினார், வளமொடு செந்தமிழ் உரை செய அன்பரும் மகிழ வரங்களும் அருள்வாயே (962) என்று வேண்டினார், திருப்பரங்குன்ற முருகனை ஐந்துகரப் பண்டிதன் தம்பி (14) என்று கிளிகள் அழைப்பதைக் குறிப்பிட்டார், பழமுதிர்சோலையில் ஆன தனி மந்திர வடிவமானது ஆடுமயில் (444) எனக் குறிப்பிட்டார்.

திருச்செந்தூருக்கு வந்து செஞ்சொற் புலவருக்கு அன்புற்ற திருச்செந்தில் என்றும் தென்திசைத் தென்றல் வீசும் பொழில் செந்தில் (38) என்றும் பாடினார். வாழ்வோர் உண்ட நெஞ்சறி தேனே (46) என்று முருகனைப் போற்றினார். அலைகள் மோதி ஓயும் கடற்கரையில் நிற்பது போல. மன அலைகள் ஓயுமிடத்தில் முருகன் கோயில் கொள்வான் என்பதால் செந்திலை உணர்ந்துணர்ந்துணர்வுறக் (47) கந்தனை அறியலாம் என்று பாடினார். கொம்பனையார் எனத் தொடங்கும் திருப்புகழில் அன்புடன் ஆசார பூஜை செய்யும் அருளை வேண்டினார் (66) திருச்செந்தூரைச் சங்கப் புலவர்கள் போற்றிப் பாடியதைக் குறிப்பிட்டு செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத்தமிழ்தெரி செந்தில் பதிநகர் உறைவோனே என்று பாடினார். திருச்செந்தூரில் அருணகிரியாருக்கு எதிரில் முருகப் பெருமான் குழந்தைத் திருக்கோலத்துடன் கொஞ்சிக் கொஞ்சி நடன தரிசனம் காட்டினார் (16)

அருணகிரியார் திருச்செந்தூரில் இருந்தபொழுது பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூரார் வாதுக்கு வந்தார், அருணகிரியார்

கந்தரந்தாதி பாடினார், அதில் 54 ஆவது பாடல் 'திதத்த' எனத் தொடங்கும் பாடல், அதற்கு உரைகூற மாட்டாமல் வில்லிபுத்தூரார் தோற்றார். வாதில் தோல்வியுற்றவர் காதை அறுக்க வேண்டும் என்பது நிபந்தனை. அதன்படி காதை அறுக்காமல் அவரை மன்னித்தார் அருணகிரி இனி நீங்களும் தோற்ற புலவர் காதை அறுக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று புத்தி கூறினார். அதனால் உலகம் இவரைக் கருணைக்கு அருணகிரி என்று புகழ்ந்தது இதை விளக்க,

காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகில் ஆவனே - தேசுபெறும்
ஊழுக்குக் கூத்தன் உவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங்கு ஓளவைஎனக் கூறு

என்ற தனிப்பாடலும் எழுந்தது, கந்தரந்தாதி 100 செய்யுள் களில் திருச்செந்தூரைப் பற்றிய பாடல்கள் 26.

இதன்பிறகு அருணகிரியார் கடல்தாண்டி ஈழநாடு சென்று கண்டி. அருக்கொணாமலை. திருக்கோணமலை ஆகிய தலங்களை வணங்கிப் பாடிக் கதிர்காமத்தை அடைந்தார். கனக மாணிக்க வடிவனே (427) என்று முருகனைப் புகழ்ந்தார், வேடன் வழிபட்ட மேன்மையைப் பாடினார். (இது பழமுதிர்சோலைப் பாடல் - அகரமுமாகி எனத் தொடங்குவது) கதிரேசப்பெருமானை இதமொழி பகரினும் மதமொழி பகரினும் ஏழைக்கிரங்கும் பெருமாளே (422) என்றும் அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணிய குலாதித்த என்றும் (423) புகழ்ந்தார். அதன்பிறகு இந்தியாவுக்கு வந்து பொதியமலை, குற்றாலம், இலஞ்சி, திருமலை, கமுகு மலை முதலிய தலங்களை வணங்கினார். திருஉத்தரகோச மங்கை, இராமேஸ்வரம், கொடுமனூர், திருவாடானை முதலிய தலங்களைப் பாடிப் பிரான்மலைக்கு வந்தார். அங்கே மீண்டும் முருகன் நடனக் காட்சி தந்தார். அதன்பிறகு குன்றக்குடி திருப்பெருந்துறை முதலிய தலங்களைப் பாடிக் குத்தாலம் எனப்படும் திருத்துருத் தியை அடைந்தார், முருகன் கனவில் தோன்றி "எட்டுகுடியிலும் பொதிய மலையிலும் நீ வேண்டியபடி உன் தோளில் வேலும் மயிலும் பொறித்தோம்" என்று கூறி அடையாளமிட்டார், இதை அருணகிரியார்,

அடைக்கலப் பொரு ளாமென நாயெனை
அழைத்து முத்திய தாம்அநு பூதியை
எருட்டிருப்புகழ் ஒதுக வேல்மயில் அருள்வோனே (510)

என்று பாடினார்.

அருணகிரியாரின் தலயாத்திரையில் அவர் மீண்டும் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து சிலகாலம் தங்கினார். அதன் பிறகு யாத்திரை தொடர்ந்தது. திருவாமாத்தூர், திருவக்கரை, மயிலம், மதுராந்தகம், உத்தரமேரூர், திருக்கழுக்குன்றம் முதலிய தலங்களை வழிபட்டார். மயிலாப்பூரில் சம்பந்தர் எலும்பைப் பெண்ணாக் கியதை நினைத்து,

அளகைவணி கோர்குலத்தில் வனிதைஉயிர் மீள மைப்ப
அருள்பரவு பாடல்சொற்ற குமரேசா (697)

என்று பாடினார், வள்ளிமலையில் வள்ளியின் அன்புக்கிரங்கி முருகன் அருளாடல் புரிந்து ஆட்கொண்டதை வள்ளிச் சன்மார்க்கம் என்று பாடினார், திருத்தணிக்கு வந்தார். அழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே (285) என்று பாடினார். திருப்புகழ் ஒதும் கருத்தினர் சேரும் திருத்தணி மேவும் பெருமானே (259) என்றும் பவரோக வயித்திய நாதப் பெருமானே (293) என்றும் வாயாரப் புகழ் பாடினார். இன்று திருத்தணியில் திருப்புகழ் ஒதும் கருத்தினர் சேர்ந்து ஆண்டு தோறும் ஜனவரி முதல் நாளில் படிவிழா நடத்தித் திருப்புகழ் பாடுகிறார்கள். இது 1912 முதல் நடந்து வருகிறது. தணிகைமணி வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்களின் தமையனார் வ.சு. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் இந்த வழிபாட்டைச் சிறிய அளவில் 1912ல் தொடங்கினார்கள், 1917ல் வள்ளிமலைத் திருப்புகழ் சுவாமி சச்சி தானந்தா அவர்கள் இதைத் தொடர்ந்து செய்தார்கள், இப் பொழுது திருத்தணி சிவலோகமாகவே காட்சி அளிக்கிறது,

அருணகிரியாருக்குத் திருத்தணி முருகன் வள்ளி தெய்வ யானை யுடன் மயில் மீது நடனக் காட்சி அளித்தான், அதைக் கண்டு மகிழ்ந்து,

அமரர் கொடுத்திடும் அரிவை குறத்தியொ(டு)

அழகு திருத்தணி மலையின் நடித்தருள் பெருமானே (285)

என்று பாடினார் அருணகிரியார், திருத்தணியில் அருண கிரியாரைப் பார்த்தும் அவர் பாடிய திருப்புகழைக் கேட்டும் எள்ளி நகையாடிய

சிலர் எரிந்து சாம்பலாயினர் என்றும் அருணகிரியார் கருணையினால் அவர்களை எழுப்பினார் என்றும் ஒரு செவிவழிச் செய்தி உள்ளது. இதற்கு,

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்
செகுத்தவர் உயிர்க்கும் சினமாகச்
சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென்(று) அறிவோம்யாம்
நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும்
நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்
நிறைப்புகழ் உறைக்கும் செயல்தாராய்

என்ற பாடல் ஆதாரமாகக் கூறப்படுகிறது. "நெருப்பையும் எரிக்கும்" என்ற தொடர் எரிந்தவர்களை எழுப்பியது, "நினைத்தது மனிக்கும்" என்பதால் இப்பாடல் நினைத்த நற்செயல்களை நிறைவேற்றும் என்பது தெரிகிறது. இதை வீரஜெயத் திருப்புகழ் என்று அறிஞர்கள் போற்றுகிறார்கள். அடியார் அல்லாதாருக்குத் தழலாகவும் அடியார்களுக்கு நிழலாகவும் திருப்புகழ் விளங்குகிறது.

திருத்தணியில் பாடப்பெற்ற இருமலுரோக என்னும் திருப்புகழ் நோய் தீர்க்கும் மந்திரத் திருப்புகழாகப் போற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு திருத்தணியில் இருப்பவர் திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரியார், அங்கிருந்து திருவேங்கடமலை சென்று அங்கிருந்த முருகனை வழிபட்டு,

வேண்டிய போதடியர் வேண்யை போகமது
வேண்ட வெறாது உதவும் பெருமானே (246)

என்று பாடினார், அப்பொழுது திருமலையில் திருமால் கோயிலும் முருகன் கோயிலும் இருந்திருக்கின்றன. அங்கிருந்து திருக்காளத்தி, ஸ்ரீசைலம், காசி, மாயாபுரி என்ற ஹரித்வார், சரஸ்வதி நதிக் கரையில் இருந்த வயிரவிவனம் ஆகிய தலங்களை வழிபட்டுக் கயிலை மலையைத் தூரத்தே கண்டு தொழுதார். அதன்பிறகு திருவண்ணாமலைக்குத் திரும்பிவரும் வழியில் புத்தூரில் இருந்த சோமநாதன் மடத்து முருகனைப் பாடினார். திருவண்ணாமலையில் இருந்தபோது ஆறுபடைவீடுகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஆறு திருப்பதியில் வளர்பெருமானே (450) என்று பாடினார், திருத்தலங்கள் பலவற்றை வரிசைப்படுத்திக்

கும்பகோணமொடாருர் சிதம்பரம் என்றும் பதிகம் பாடினார். உலகெங்கு மேவிய தேவாலயம் தொறும் பெருமானே (1304) என்று உலகில் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் இருக்கும் முருகனைப் பாடினார். சில பொதுப்பதிகங்களும் பாடினார். அப்பதிகங்களில் அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே (1183) என்றும், ஆபத்தில் அஞ்சலென்ற பெருமானே (1201) என்றும், ஏழைக் கிரங்கும் பெருமானே (1262) என்றும் முருகனை வாயாரப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார். இப்படி அருணகிரியார் "என்னை மறந்திருந்தேன் இறந்தே விட்டது இவ்வுடம்பே" என்று திருவண்ணாமலையில் வாழும் பொழுது, முன்னர் வாதில் தோற்ற சம்பந்தாண்டான் இவரை ஒழிக்கச் சூழ்ச்சி செய்தான். பிரபுட தேவமாராஜனுக்குக் கண் பார்வை போய்விட்டதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். பார்வை கிடைக்க வேண்டுமானால் கற்பக நாட்டுப் பாரி ஜாதப் பூவைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் அது முருகருள் பெற்ற அருணகிரிநாதரால் தான் முடியுமென்றும் கூறி மன்னனைத் தூண்டிவிட்டான். மன்னன் வேண்டியதால் அருணகிரியார், தன்னுடம்பை அருணைக் கோயில் கோபுரத்தில் மறைத்து வைத்து அங்கே இறந்து கிடந்த கிளியின் உடலில் தன் உயிரைச் செலுத்தினார். சித்தர் என்பதால் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார். விண்ணுலகு சென்று பாரிஜாதப் பூவைக் கொண்டு வந்தார் இச்செய்தியை,

அக்கிளிதான் பல்லவையுள்

மற்றொருவன் வாதுவென்று வான்பாரி ஜாதப்பூக்

குற்றமற மண்மேல் கொணர்ந்தது காண்

என்று தணிகையுலா பாடுகிறது. பாரிஜாதப் பூ வந்ததும் மன்னனுக்குக் கண்பார்வை கிடைத்தது. அதற்குள் சம்பந்தாண்டான் அருணகிரியார் உடலை எரித்து விட்டான். இதுவும் முருகன் அருள் என்று கிளி வடிவிலேயே அருணகிரியார் முருகன் திருக்கரத்தில் அமர்ந்து நிலையான வாழ்வு பெற்றார். இதை,

ஏழையின் இரட்டைவினை யாயதொ ருடற்சிறை

இராமல் விடுவித்தருள் நியாயக்காரனும்

என்று திருவேளைக்காரன் வகுப்பில் குறிப்பிடுகிறார், இப்படிக்கிளியாக ஞானவடிவம் பெற்ற அருணகிரியார் அதன்பிறகு மந்திரவடிவான கந்தரனுபூதியும் திருவேளைக் காரன் வகுப்பும் பாடினார்.

முருகன் ஏன் இவரைக் கிளியாகவே இருக்கச் செய்தான்? இவர் கேட்டதை அவன் கொடுத்தான், கதிர்காமத்திருப்புகழில் “சீயையாளர்க்கும்” எனத் தொடங்கும் பாடலில்,

துகளில் சாயுச்சிய கதியையீ றற்றசொல்

சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ?

என்று கேட்டார், சுகம் என்பதற்குக் கிளி என்றும் ஒரு பொருளுண்டு எனவே பேரின்பச் சுகநிலையைக் கேட்ட உனக்கு அந்த நிலையைக் கிளி வடிவத்துடன் தருகிறோம் என்று ஒரு சுகம் கேட்ட அருணகிரிக்கு இரு சுகம் கொடுத்தான் வள்ளல் முருகன். முருகன் கரத்தில் மட்டுமின்றி மீனாட்சித் தாயின் கரத்திலும் இருக்கும் பேறு கிளிக்குக் கிடைத்தது. ஏகபோகமாய் நியுநானுமாய் இறுகும் வகை பரமசுகம் அந்தச் சுகத்திற்குக் கிடைத்தது, திருச்செங்கோட்டில் ‘கைவைத்த வீடு குலையமுன்னே வந்து காத்தருளே’ என்று அருணகிரியர் கேட்டது கிடைத்ததால், கிளியாக மாறிப் பாடிய கந்தரனுபூதியில் வேறு தலங்களைப் பாடாமல் “நாகாசல வேலவ” என்று திருச்செங்கோட்டை மட்டும் பாடினார் அருணகிரியார். கிளியாக முருகன் கரத்தில் இருந்து நம்முடைய வேண்டுதல்களை நமக்காக மீண்டும் முருகனிடம் கூறி நமக்கு முருகன் அருளைப் பெற்றுத் தரும் குருநாதர் அருணகிரியார். அவர் திருப்புகழ் பாடினார். அந்தக் கடலில் குளிப்போம். அவர் கந்தரலங்காரம் பாடினார் அந்தக் காவிரியில் குளிப்போம். அவர் திருவகுப்புப் பாடினார். அந்தக் கோடி தீர்த்தத்தில் குளிப்போம். அவர் திருவகுப்புப் பாடினார் அந்தக் கங்கையில் குளிப்போம். நமக்காக அவர் கந்தரனுபூதி பாடினார். அது நம் வீட்டுக் கிணற்று நீர் அதிலாவது நாடோறும் குளிக்க வேண்டாமா?

கந்தரனு பூதிபெற்றுக் கந்தரனு பூதிசொன்ன

எந்தை அருள் நாடி இருக்குநாள் எந்நாளோ?

என்று பாடி மகிழ்ந்து பரவசமடைய வேண்டாமா? திருப்புகழ் படிப்போம் இசைபயில் சடாட்சரமதாலே இகபர சௌபாக்யம் பெறுவோம்.

(அடைப்புக் குறிகளுக்குள் உள்ள எண்கள் தணிகை மணி வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்களின் திருப்புகழ் பதிப்பில் உள்ள பாடல் எண்களாகும்).

தீருப்புகழ் அமுதம் தேடிய கரங்கள்

1871 ஆம் ஆண்டு கடலூர் மஞ்சக்குப்பம் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. சிதம்பரம் நடராஜர் திருக்கோயில் நிர்வாகப் பொறுப்பு தங்களுடையதே என்று தில்லை வாழ்ந்தணரான தீட்சிதர்கள் வாதாடினார்கள். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட திருப்புகழில் தாது மாமலர் எனத் தொடங்கும் பாடலில்,

வேத நூன்முறை வழுவா மேதினம்
வேள்வியால்எழில் புனைமுவாயிர
மேன்மை வேதியர் மிகவே பூசனை புரிகோவே

என்ற வரிகளை ஆதாரமாகக் காட்டி அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அப்பொழுது அங்கே தலைமை எழுத்தர் பதவியிலிருந்த வடக்குப்பட்டு த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை இந்தத் திருப்புகழைக் கேட்டு வியந்தார். அவர் 11.12.1846ல் பிறந்து கடினமாக உழைத்து முன்னுக்கு வந்த முருகபக்தர். இருபத்தைந்தாண்டு இளைஞராக இருந்த சுப்பிரமணிய பிள்ளையை முருகன் திருப்புகழைக் காட்டித் தேட வைத்தான். தமிழகம் முழுவதும் சென்று திருப்புகழ்ப் பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்தார் சுப்பிரமணிய பிள்ளை. 1876ல் ஆறுமுக நாவலரின் சைவ வாணியிலிருந்து ஆறுபாடல்கள் கிடைத்தன. 1878ல் காஞ்சீபுரம் புத்தேரித் தெரு அண்ணாமலைப் பிள்ளை இல்லத்தில் கிடைத்த ஒலைச்சுவடியில் 750 பாடல்கள் கிடைத்தன. பின்னத்தூர் சீனிவாச பிள்ளையிடம் 400 பாடல்கள் கிடைத்தன. 1881ல் கருங்குழி ஆறுமுக ஐயர் வீட்டில் 900 பாடல்கள் கிடைத்தன. இவற்றை முறையாகத் தொகுத்தார். வ.த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை. முதல் பதிப்பு 450 பாடல்களுடன் 1895ல் வெளிவந்தது இரண்டாம் பாகம் 1902ல் 545 பாடல்களுடன் வெளிவந்தது. 17.4.1909ல் இவர் முருகன்

திருவடியில் அமைதி உற்றார். திருத்தணியில் இவருடைய அஸ்திக் கலசம் வைக்கப் பெற்று நினைவு மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது.

இவருடைய இரண்டாவது திருமகனாகப் பிறந்த செங்கல் வராய பிள்ளை தந்தையின் பணியைத் தொடர்ந்தார். 15.8.1883ல் பிறந்து 25.8.1971ல் மறைந்து எண்பத்தெட்டாண்டுகள் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த இந்தச் சைவப்பெரியார் அருணகிரிநாதர் எழுதிய பாடல்கள் அனைத்துக்கும் உரை எழுதினார். முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை என்னும் தொகுப்பை உருவாக்கினார். தேவார ஒளிநெறி என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். தமிழ்தாத்தா உ.வே. சாமிநாதையர் கால்களைத் தொட்டு வணங்கிய செங்கல்வராய பிள்ளை "சங்கத் தமிழ் ஏடுகளைத் தேடிய கால்கள் அல்லவா இவை" என்று கூறிப் பாராட்டினார். இவருடைய கைகளைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்ட உ.வே.சா. "இவை திருப்புகழ் தேடி உரை வகுத்த கரங்கள் அல்லவா" என்று பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

திருப்புகழைத் தமிழகமெங்கும் பரப்பிய சான்றோர் வரிசையில் மதுரை திருப்புகழ் சாமி ஐயர் குறிப்பிடத்தக்கவர். மதுரையில் அங்கயற்கண்ணி ஆலயத்தில் இவர் 1919ல் திருப்புகழ் சபையை ஏற்படுத்தினார். திருப்புகழ் பாடியும் பேசியும் பரப்பினார். இவருடைய சீடரான கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் திருப்புகழை மேலைநாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்றார். திருப்புகழ் அமிர்தம் தந்தார். பாமரரும் பண்டிதரும் ஆத்திகரும் நாத்திகரும் போற்ற முருகபக்தியினால் முத்தமிழ் வளர்த்தவர். இவர் 1906ல் பிறந்து 1993ல் மறைந்தார்.

சச்சிதானந்த சுவாமிகள் என்று போற்றப் பெற்ற வள்ளிமலை சுவாமிகள் 1870ல் பிறந்து 1950ல் மறையும் வரை திருப்புகழ் பாடினார். திருத்தணியில் திண்ணைகள் தோறும் திருப்புகழ் பாட வைத்தார்.

தெருத்திண்ணை தோறும் திருப்புகழ் சேரும்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே

என்று பாடச் செய்தார்.

திருப்புகழ் மணி டி.எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள் இனிய குரலில் திருப்புகழ் பாடி எல்லோரையும் பாட வைத்தார்.

வள்ளிமலை சுவாமிகளின் சீடரானார். திருத்தணியில் படிவிழாச் சிறக்கப் பணி செய்தார். மழை இல்லை என்று மக்கள் வாடிய போது திருப்புகழ் பாடி மழையை வரவழைத்தவர் இவர். 1887ல் பிறந்து 1967ல் மறைந்தவர்.

இந்த வரிசையில் இன்னும் பல சான்றோர்கள் திருப்புகழ் மூலம் திருமுருகன் அருள்பெறும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுச் சிறப்புடன் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

தேவார வழியில் திருப்புகழ்

சிவபெருமான் திரிபுரத்தைச் சிரித்து எரித்தார் என்பதும் மன்மதனை விழித்து எரித்தார் என்பதும் புராணம். இதை மாற்றித் திரிபுரத்தை விழித்து எரித்தார் என்றும் மன்மதனைச் சிரித் தெரித்தார் என்றும் அருணகிரியார் பாடுகிறார்.

அரிய திரிப்புரம் எரிய விழித்தவன் (285) என்றும்
மாரோன் இறக்க நகை தாதா (288)

என்றும் திருத்தணியில் பாடுகிறார். இதற்குத் தேவாரத்தில் ஆதாரமுள்ளது.

“வாலிய புரத்திலவர் வேவ விழசெய்த” ஒருத்தர் - என்பது சம்பந்தர் பாடல்.

இது திருப்பமுலூர்ப் பாடல் (இரண்டாம் திருமுறை 46ஆம் பதிகம்)

“கொம்புநல் வேனிலவனைக் குழைய முறுவல் செய்தானும்” என்பது அப்பர் பாடிய திருவாலூர்ப் பாடல் (நான்காம் திருமுறை 4ஆம் பதிகம்)

கி.பி. 1488ல் திருப்புகழ் மேற்கோள்

சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் ஒன்று உமாபதி சிவம் இயற்றிய சிவப்ரகாசம். இதற்கு மதுரைச் சிவப்ரகாசர் என்பவர் ஒர் உரை எழுதினார். இதற்கு ஒரு சிறப்புப் பாயிரம் எழுதப்பட்டது. அப்பாயிரத்தில்

ஓதுபுகழ் சகாத்தம் ஆயிரத்து நானூற்று
ஒருபதின்மேல் செல்கின்ற காலம் தன்னில்
மாதுபயில் மதுரையில் வாழ் சிவப்ர காசன்

.....
தீதில்சிவப் பிரகாசச் செய்யுள் நூறும்
தேர்ந்துரையிட் டேஉலகில் சிறப்பித்தானே.

என்ற பாடல் உள்ளது. இதனால் அந்த உரை சாலிவாகன சகாப்தம் 1410ல் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதற்குச் சரியான ஆங்கில ஆண்டு 1488. இவ்வுரையில் பத்தாம் சூத்திரத்தில் முதல் பாடலில் தத்துவம் முப்பத்தாறும் நீங்கியே முத்திகிட்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உரையாசிரியர் இதற்கு மேற்கோளாகத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் “நாதாந்தத்தே இருப்பர்” என்றும் கோயில் புராணத்தில் “தரைமுதல் ஆறாறெனவரும் நாதாதியின் மீதே” என்றும் திருப்புகழில் “விந்துநாத ஓசைக்குத் தூரமானது” என்றும் வரும் தொடர்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

திருப்புகழில் வாசித்துக் காணொணாதது எனத் தொடங்கும் பாடல் திருச்சிராப்பள்ளித் திருப்புகழ் (பாடல் எண் 343) இப்பாடலில் தான் “விந்துநாத ஓசைக்குத் தூரமானது” என்ற வரி உள்ளது. திருப்புகழ் பாடப்பெற்ற காலம் கி.பி. 1450ஐ ஒட்டிய காலம் என்பதால் கி.பி. 1488ல் அதை மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பது அக்காலத்தில் கற்றறிந்த பெரியோர்களால் மிக விரைவில் பாராட்டத்தக்க அளவுக்குப் பரவி இருந்தது என்பது புலப்படுகின்றது. இச்செய்தியைத் தணிகைமணி வ.சு. செங்கல் வராய பிள்ளை அவர்கள் தன்னுடைய அருணகிரிநாதர் வரலாறும் நூல் ஆராய்ச்சியும் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்நூல் 1947ல் எழுதப்பட்டது.

உள்ளே...

★ முன்னுரை	3
★ அருணகிரிநாதர் வரலாறு	6
★ திருப்புகழ் அமுதம் தேடிய கரங்கள்	20
★ தித்திக்கும் திருப்புகழ் அமுதம்	25

திருவகுப்பு

1. சீர்பாத வகுப்பு	134
2. தேவேந்திர சங்க வகுப்பு	139
3. வேல் வகுப்பு	142
4. திருவேளைக்காரன் வகுப்பு	145
5. வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு	150
6. வேல்வாங்கு வகுப்பு	156
7. கடைக்கணியல் வகுப்பு	161
8. வேல் விருத்தம் - மூன்றாவது பாடல்	163
9. மயில் விருத்தம் - முதல் பாடல்	164
★ பாட்டு முதற் குறிப்பு	174

தித்திகீகும் திருப்புகழ் அமுதம்

1

விநாயகர் வணக்கம்

நாட்டை

ஆதி

கைத்தல நிறைகளி அப்பமொடு அவல் பொரி
கப்பய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
கற்பகம் எனவினை

கடிதேகும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிறு மலர்கொடு

பணிவேனே

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்துயர் அதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புனம் அதனிடை

இபமாகி

அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள்

பெருமானே!

இது விநாயகர் வணக்கப் பாடல்

கை நிறையப் பழம், அப்பம், அவல், பொரி இவற்றை வாரி விழுங்கும் யானைமுகப் பெருமான் திருவடிகளை விரும்பிக் கற்கும் அடியார்கள் புத்தியில் விளங்கி இருப்பவனே! கற்பகம் போல் அருள் பொழியும் கடவுளே என்று கூறினால் நம் வினைகள் எல்லாம் விரைந்தோடும். அதனால் ஊமத்தம் பூவையும், சந்திரனையும் அணியும் சிவபிரான் மகனும் மற்போர் புரியத் தக்க வலிமையான திரண்ட கரத்தையுடைய மத யானையும், மத்தளம் போன்ற வயிற்றை உடையவனும், உத்தமியான உமையவள் மகனுமாகிய விநாயகனை, மொட்டவிழ்ந்து மணம் பரப்பும் புதிய மலர்களைக் கொண்டு நான் பணிவேன். மொழிகளில் மூத்த முத்தமிழை, மலைகளில் மூத்த மேருமலையில், முதலில் எழுதிய முதற் பரம்பொருளே! மூன்று புரங்களையும் எரித்த அந்தச் சிவ பெருமான் எழுந்தருளிய தேரின் அச்சைப் பொடியாக்கிய அதி தீரனே! வள்ளி மேல் கொண்ட காதலால் துயரத்தொடு உன் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியன் நடந்த அந்தத் தினைப்புனத்தில் யானையாகத் தோன்றி அந்தக் குறமகளான வள்ளி நாச்சியாருடன், அந்தச் சிறிய பிள்ளையாகிய முருகப் பெருமானை அந்தக் கணத்திலேயே மணம் புரிவித்தருளிய பெருமானே! உன்னைப் பணிகிறேன்.

(இப்பாடலில் ஒற்றெழுத்தை நீக்கி எண்ணினால் இருநூறு எழுத்துகள் வரும். எனவே இது இரட்டைப் பிள்ளையார் வணக்கம் எனப் போற்றப் பெறுகிறது.)

நாட்டை

2

ஆதி

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை இட்டநடை

பட்சியெனும் உக்ரதுர

கமுநீபப்

பக்குவ மலர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழியப்

பட்டுருவ விட்டருள்கை

வடிவேலும்

திக்கது மதிக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு

சிறறடியும் முற்றியபன்

னிருதோளும்

செய்ப்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு

செப்பென எனக்கருள்கை

மறவேனே

இக்கவரை, நற்கனிகள், சர்க்கரை, பருப்புடன்நெய்

எள், பொரி, அவல், துவரை,

இளநீர், வண்(டு)

எச்சில், பயறு, அப்பவகை, பச்சரிசி, பிட்டு, வெள
 ரிப்பழம், இடிப்பல்வகை, தனிமூலம்,
 மிக்கஅடிகில், கடலை, பட்சணம் எனக்கொள்ளொரு
 விக்கின சமர்த்தன் எனும் அருளாழி
 வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரமர் அப்பர் அருள்
 வித்தக மருப்புடைய பெருமானே!

கால் வைக்கும் அங்கவடி, அழகுமிக்க மணி, தங்கத்தாலான
 சேணம், இவற்றைப் பூண்டு நடக்கும் மயில் பறவையாகிய மிடுக்கான
 குதிரையையும், கடம்ப மரத்தின் பக்குவமான மலர் மாலையையும்,
 கிரௌஞ்சம் என்ற அந்த மலை அழியுமாறு அதன் மேல் பட்டு உருவிச்
 செல்லும்படி விட்டருளிய முருகன் திருக்கரத்தின் கூர்மையான
 வேலையும், திக்குகள் எல்லாம் மதித்து வணங்கும் சேவலையும்,
 அடைந்தவர்க்கருளும் சிறியதிருவடிகளையும், பகை முடிக்கும்
 திரண்ட பனிரண்டு தோள்களையும், வயலூர்ப் பதியையும் வைத்து
 மிக உயர்வான திருப்புதழ்ப் பாடல்களை விருப்பமுடன் கூறுவாயாக
 என்று எனக்கு நீ அருள் செய்ததை மறக்க மாட்டேன்.

கரும்பு, அவரை, நல்ல பழங்கள், சர்க்கரை, பருப்பு, இவற்றுடன்
 நெய், எள், பொரி, அவல், துவரை, இளநீர், வண்டின் எச்சிலாகிய
 தேன், பயறு, அப்பவகை, பச்சரிசி, பட்டு, வெள்ளரிப்பழம், இடிக்
 கப்பட்ட மாவு, பலவகையான ஒப்பற்ற கிழங்குகள், நிறைந்த உணவு
 வகை, கடலை எனப்படும் 21 வகையான பொருட்களைப் பட்சண
 மாகக் கொள்ளும் விக்கின சமர்த்தன் எனும் ஒப்பில்லா அருட்கடலே!
 ஞான மலையே! வளைந்த சடையையும், பினாகம் என்னும் வில்லை
 யுமுடைய பரம்பொருளான தந்தை பெற்ற பேரறிவுப் பொருளே!
 யானைக் கொம்பு உடைய பெருமானே! (உன் அருளை மறவேன்).

(திருப்புதழில் எவற்றைப் பாட வேண்டும் என்று விநாயகர்
 கூறியதைக் காட்டும் பாடல் இது. திருக்கார்த்திகை தொடங்கி 21 நாட்கள்
 விரதமிருந்து பிள்ளையார் நோன்பு கொண்டாடுபவர்கள் வைக்க
 வேண்டிய 21 வகைப் பிரசாதங்கள் இப்பாடலில் கூறப்படுகின்றன).

3

நாட்டை

ஆதி

விடமடைசு வேலை அமரர்படை சூலம்

விசையன்விடு பாணம்

எனவேதான்

விழியும் அதி பார விதமும் உடை மாதர்

வினையின் விளை வேதும்

அறியாதே

கடியுலவு பாயல் பகல் இர வெனாது கலவிதனில் மூழ்கி	வறிதாய
கயவன் அறி வீனன் இவனும் உயர் நீடு கழலிணைகள் சேர	அருள்வாயே
இடையர் சிறு பாலை திருடிகொடு போக இறைவன் மகள் வாய்மை	அறியாதே
இதயமிக வாடி உடையபிளை நாத கணபதிஎ னாம	முறைகூற
அடையலவர் ஆவி வெருவ அடிகூர அசலுமறி யாமல்	அவர் ஓட
அகல்வதெனடா சொல் எனவுமுடி சாட அறிவருளும் ஆனை	முகவோனே.

நஞ்சு மிகுந்த கடல், தேவர்களின் படை, சூலாயுதம், அர்ச்சனன் விடும் அம்பு என்றெல்லாம் கூறும்படியான கண்களையும், கனமான கொங்கைகளையும் உடைய பெண்களின் செயல்களால் வரும் விளைவுகள் எதையும் ஆராய்ந்து அறியாமல், மணங்கமழும் படுக்கையில் பகல் இரவு பாராமல், கலவி இன்பத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் பயனற்ற கீழ் மகனும், அறிவில்லாதவனுமாகிய இவனும் உன் னுடைய உயர்ந்து வளர்ந்த திருவடி இணைகளைச் சேர அருள்புரி வாயாக.

இடையர்கள் கொஞ்சம் பாலைத் திருடிக்கொண்டு போக, அரசன் மகள் உண்மை அறியாமல் மனம் வருந்தி “என்னை ஆட்கொண்ட பிள்ளைப் பெருமானே! கணபதியே!” என்று உன் திருநாமங்களை முறையாகக் கூற அதைக் கேட்ட நீ, பகைவர்கள் உயிர்க்கு அஞ்சும்படி அடி எடுத்து வைத்தாய். அதை அறிந்த அவர்கள் அயலார் அறியாதபடி ஓட, அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று “போவது ஏனடா சொல்” என்று கேட்டு, அவர்கள் முடிகளைத் தாக்கி அறிவூட்டிய ஆனைமுகப் பெருமானே! எனக்கும் அருள் புரிவாயாக!

4

ஹம்சத்வனி

ஆதி

உம்பர் தரு தேனுமணிக்கு ஒண்கடலில் தேன் அமுதத்	கசிவாகி துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் எந்தன் உயிர்க் காதரவுற்றா)	பலகாலும் அருள்வாயே

தம்பி தனக் காகவனத்(து)
தந்தைவலத் தால் அருள்கைக்
அன்பர்தமக்(கு) ஆனநிலைப்
ஐந்துகரத்(து) ஆனைமுகப்

அணைவோனே
கனியோனே
பொருளோனே
பெருமானே!

தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகமரம், காமதேனு, சிந்தாமணி இவைகளைப் போல நினைத்ததைக் கொடுக்கும் கசிந்த உள்ளத்தை நான் பெற வேண்டும். ஒளிவீசும் கடலில் தோன்றிய அமுதம் போன்ற உணர்வு என்னுள்ளத்தில் ஊற்றெடுக்க வேண்டும். அதனால் வரும் ஈத்துவக்கும் இன்பச் சாற்றினைப் பல முறையும் நான் பருக வேண்டும். இப்படி வாழ என் உயிர் மேல் ஆதரவு வைத்து அருள வேண்டும். தம்பிக்கு உதவிசெய்யக் காட்டில் நடந்தவனே! தந்தையை வலம்வந்து அதனால் பெற்ற பழத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவனே! அன்பர்களுக்கு வேண்டிய நிலையான மெய்ப்பொருளே! ஐந்து கரங்களும், ஆனைமுகமும் கொண்ட பெருமானே! எனக்கு அருள்க.

முருகன் வணக்கம்

5

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதிஅரு ணாசலம் அமர்ந்தபெரு மானே!

ஆண் மயிலில் ஏறித் திருவிளையாடல் செய்த போதும் ஒரு முகத்தோடு காட்சி தந்தாய். சிவபெருமானுக்கு உபதேச மொழி போதித்த போதும் ஒரு முகமே காட்டினாய். உன் திருநாமங்களைக் கூறி வழிபடும் அடியார்களின், முந்தை வினை முழுதும் தீர்க்கும் திருமுகமும் ஒன்றுதான். கிரௌஞ்ச மலையை ஊடுருவிச் செல்லு மாறு வேல்விட்ட திருமுகமும் ஒன்றுதான். பகை கொண்ட சூரன் முதலியவர்களைக் கொல்வித்த திருமுகமும் ஒன்றுதான். வள்ளியைத் திருமணம் புரிய வந்த திருமுகமும் ஒன்றுதான். அப்படியானால் நீ

ஆறுமுகம் பெற்ற ரகசியப் பொருளை எனக்கு உணர்த்த வேண்டும்.
ஆதியான திருவண்ணாமலையில் அமர்ந்தருளும் பெருமானே!.

(இப்பாடல் தமிழ் எழுத்துகளின் வடிவம் ஆறுமுகன் அதைக்
காட்டவே அவன் ஆறுமுகம் பெற்றான் என்பதைக் குறிப்பாகப்
புலப்படுத்துகிறது)

நூல்

6

சண்முகப்பரியா

மிஸ்ரசாபு

முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை! சத்திச் சரவண!

முத்திக்கொரு வித்துக்குருபர!

எனவோதும்

முக்கட் பர மற்றுச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பத் திருவரும்

முப்பத்துமு வார்க்கத்(து) அமரரும்

அடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில்

இரவாகப்

பத்தார்க்கி ரதத்தைக் கடவிய

பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்

பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும்

ஒருநாளே

தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர

நிர்த்தப் பதம் வைத்துப் பயிரவி

திக்கொட்க நடிக்கக் கழுகொடு

கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு

சிதரப் பவுரிக்குத் த்ரிகடக

எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை

குக்குக் குகு குக்குக் குகுக்கு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகூகை

கொட்புற்றெழ நட்பற்ற(று) அவுணரை

வெட்டிப்பலி இட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல

பெருமானே!

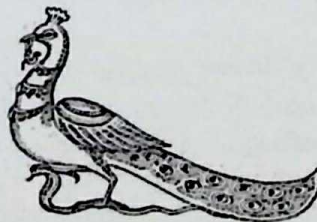
இது முருகன் அடியெடுத்துக் கொடுக்க அருணகிரியார் பாடிய பாடல்.

“முத்துப்போல் வரிசையாய் விளங்கி, அடியார்களுக்கு முத்திச் செல்வமளிக்கும் பற்களை உடைய திருமுத்தி மாதாகிய தெய்வ யானையின் இறைவனே! சக்தி ஆயுதம் ஏந்திய சரவணப் பெருமானே! முத்திதரும் வித்தாய் இருப்பவனே! குருவுக்கும் குருவாகியவனே!” என்று உன் திருநாமங்களை ஓதிய முக்கட்பெருமானுக்கு, வேதத்தின் முதலில் நிற்கும் ஓங்காரப் பொருள் உரைத்தாய். பிரமனும் திருமாலுமாகிய இருவரும், முப்பத்து மூன்று வகைத் தேவர்களும் உன் திருவடி வணங்க (நின்றாய்).

இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளும் சிதறும்படி அம்பைச் செலுத்தியும் மந்தரகிரி என்ற ஒரு மலையை மத்தாக நட்டுக் கடலைக் கலக்கியும், ஒரு பட்டப் பகலை வட்டமான சக்கரப் படையால் இரவாக்கியும் பத்தனாகிய அர்ச்சுனன் தேரை நடத்திய பச்சை மேகம் போன்ற திருமாலால் மெச்சிப் பாராட்டத் தக்க பொருளானவனே! நீ என் மேல் அன்பு வைத்து என்னைக் காத்தருளும் ஒரு நல்ல நாள் உள்ளதோ?

தித்தித்தெய என்று தாளத்திற்கேற்றவாறு சிலம்பணிந்த நடனப் பதத்தை வைத்துப் பயிரவி திக்குகளில் சுழன்று நடிக்கவும், கழுகுடன் பேய்கள் ஆடவும், திக்குகளைக் காக்கும் எட்டுப் பயிரவர்கள் தொக்குத் தொகுதொகு என்று வரும் அழகான மண்டலக் கூத்தாடித் திரிகடக என்று ஓதவும், கூட்டமாகப் பறைகள் கொட்டவும், போர்க்களத்தில் “குக்குக் குகு குகு குத்திப்புதை புக்குப்பிடி” என்று ஒலியெழுப்பக் கிழக் கோட்டான்கள் வட்டமிட்டெழவும், நட்பை ஒழித்து, அசுரரை வெட்டிப் பலியிட்டுக் குலகிரியாகிய கிரௌஞ்ச மலையைக் குத்துப்படத் தாக்கிப் போர் செய்ய வல்ல பெருமானே! (நீ என்னை ஆளும் ஒரு நல்லநாள் உள்ளதோ?)

அடுத்து வரும் ஐந்து பாடல்கள் திருப்பரங்குன்றம் எனப்படும் முதல் படைவீடு பற்றியவை

ஆறுபடைவீடுகள்

சாவேரி

7

ஆதி

1. திருப்பரங்குன்றம்

உனைத்தி னம்தொழுதிலன் உனது இயல்பினை
 உரைத்திலன் பல மலர்கொடுன் அடியினை
 உறப் பணிந்திலன் ஒருதவம் இலன் உனது அருள்மாறா

உளத்துள் அன்பினர் உறைவிடம் அறிகிலன்
 விருப்பொடுன் சிகரமும் வலம் வருகிலன்
 உவப்பொடுன் புகழ் துதிசெய விழைகிலன் மலைபோலே

கனைத் தெழும் பகடதுபிடர் மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின மறலிதன் உழையினர்
 கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே

கலக்குறும் செயல் ஒழிவற அழிவுறு
 கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
 கணத்தில் என் பயம்அற மயில் முதுகினில் வருவாயே

வினைத்தலம் தனில் அலகைகள் குதிக்கொள
 விழுக்குடைந்து மெய் உகுதசை கழுகுண
 விரித்த குஞ்சியர் எனும் அவுணரைஅமர் புரிவேலா

மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி அழகிய
 கொடிச்சி குங்கும முலைமுக நுமுநறை
 விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை உடையோனே

தினத்தினம் சதுர் மறைமுநி முறைகொடு
 புனற்சொரிந் தலர் பொதிய விணவரொடு
 சினத்தை நிந்தனை செயுமுநி வரர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
 தெவிட்ட அன்பொடு பருகுயர் பொழில்திகழ்
 திருப் பரங்கிரி தனில் உறை சரவணப் பெருமானே

(முருகா! நான்) உன்னை நாள்தோறும் தொழுவதில்லை. உன் தன்மைகளை உரைப்பதும் இல்லை. பல மலர்கொண்டு உன் திருவடியினை பொருத்தப் பணிவதும் இல்லை. ஒரு தவமும் செய்யவில்லை. உன்னுடைய திருவருள் நீங்காத, நல்ல உள்ளங்களைப் பெற்ற அன்பர்கள் இருக்கும் இடத்தை அறிவதும் இல்லை. விருப்பத்தோடு உன் மலையை வலம் வருவதும் இல்லை. மகிழ்வோடு உன் புகழைத்

துதிக்க விரும்புவதும் இல்லை. மலை போன்ற வடிவத்துடன் கனைத்துக் கொண்டு வருகின்ற எருமையின் கழுத்தில் அமர்ந்து வருகின்ற, கருப்பு நிறமும் கொடிய கோபமும் உடைய யமனிடம் உள்ள தூதர்கள், என் முன் தோன்றி, நெருங்கி எறிகின்ற கயிற்றைக் கொண்டும் கதை கொண்டும் என்னுடன் போர் புரிகின்ற போது, கலக்கமுறும் செயலும், ஓய்வின்றி அழிவுறும் கருத்தும் நைந்து போய் நான் துன்புறுவேன். அந்தக் கணப் பொழுதில் என் பயம் நீங்க, நீ மயில் முதுகினில் வருவாயாக.

போர்க்களத்தில் பேய்கள் கூத்தாடுவதால் ஊன் உடைந்து பிணங்களின் உடலினின்றும் சிதறும் தசைகளைக் கழுகுகள் உண்ணுமாறு, விரித்த தலைமுடி உடையவர் எனப்படும் அசுரர்களோடு போர் புரிந்த வேலனே! அதிகமான பண்களைப் பயிலும் குயில்மொழி போன்ற மொழியை உடையவரும் அழகிய குறிஞ்சி நிலக் கொடியுமாகிய வள்ளியின் குங்குமம் அணிந்த முலைமீது அழுந்திப் படியும் நறுமண மிக்க சந்தனமும் கஸ்தூரியும் அணிந்த தோள்களாகிய மலைகளை உடையவனே! நாள் தோறும் நால் வேதமும் வல்ல முனியாகிய பரமன் விதிப்படி நீராட்டிப் பூவைச் சொரிந்து வழிபடவும், தேவர் களும், வெகுளியை நிந்தித்து விலக்கிய முனிவர்களும் போற்றி வணங்கவும் மகிழ்பவனே! தெனத்தெனந்தன என்று இசைபாடும் வண்டுகள், தெவிட்டுமளவுக்குத் தேனை உண்ணும் பொழில்கள் விளங்கும் திருப்பரங்குன்றச் சரவணப் பெருமாளே! (என் முன் வரவேண்டும்).

8

காவடிச்சிந்து

ஆதி

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று

கடையில் வந்து உதித்துக் குழந்தை

வடிவாகிக்

கழுவியங் கெடுத்துச் சுரந்த

முலை யருந்து விக்கக் கிடந்து

கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை

இடுகுதம்பை பொற்சட்டி தண்டை

அவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து

வயதேறி

அரியபெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து

பணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த(து)

அமையும் உன் கருபைச் சித்தம் என்று

பெறுவேனோ?

இரவி இந்தரன் வெற்றிக் குரங்கின்
 அரசர் என்றும் ஒப்பற்ற வந்தி
 இறைவன் எண்கினக் கர்த்தன் என்றும் நெடுநீலன்

எரியதென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அனுமன் என்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரும் இந்த வாக்கத்தில் வந்து புனமேவ

அரியதன் படைக்கர்த்தர் என்று
 அசுரர்தம் கிளைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே

அயனையும் புடைத்துச் சினந்து
 உலகமும் படைத்துப் பரிந்து
 அருள்பரங் கிரிக்குள் சிறந்த பெருமாளே!

கருவாகப் புகுந்து பத்து மாதங்கள் வயிற்றிலிருந்து முதிர்ந்து பழகிக் கடைசியில் வெளியில் குழந்தை வடிவாக வந்து உதித்து, கழுவி எடுத்து, சுரக்கும் முலைப்பால் ஊட்டக் கிடந்து, அழுது, சப்பாணி கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி, அரைநாண் புனைந்து, சதங்கை, காதில் இட்ட காதணி, பொன் சுட்டி, தண்டை இவற்றை அணிந்து, முற்றிச் செழிப்புற்று வயது கூடி, அருமையான பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து, நோயுற்று, சுற்றித் திரிந்தது போதும். இனியாவது உன் கருணை உள்ளத்தைப் பெறுவேனோ?

சூரியன் சக்ரீவனாகவும், இந்திரன் வாலியாகவும், இவர்கள் இருவரும் வெற்றிதரும் குரக் கினத்து அரசர்களாகவும், ஒப்பிலாத திருமால் உந்திக் கமலத்தில் உதித்த பிரம தேவன், கரடி இனத் தலைவனான ஜாம்பவான் ஆகவும், நெடிய நீலன் நெருப்பின் கூறாகவும், அனுமன் உருத்திரமூர்த்தியின் கூறாகவும், இப்படி ஒப்பற்ற தேவர்கள் எல்லாம் இவ்வகையாக வந்து காடுகளில் இருக்கவும், இவர்களைத் தன்னுடைய அரிய படைகளுக்குத் தலைவர்களாகக் கொண்டு அசுரர்களின் உறவுக் கூட்டத்தை வெற்றிகண்ட இராம பிரான் மெச்சிப் புகழும் பண்புமிக்க மருகனே! பரமனையும் தண்டித்து, அவனைக் கோபித்து, அவனுக்குப் பதிலாக உலகத்தைப் படைத்து அன்புடன் அருள்புரியும் திருப்பரங்குன்றத்தில் சிறப்போடு வீற்றிருக்கும் பெருமாளே! (நான் உன் கருணைக்குப் பாத்திர மாவேனோ?).

9

காண்டா

ஆதி

மன்றலம் கொந்துமிசை தெந்தனம் தெந்தன் என
வண்டினம் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்
மண்டிடும் தொண்டையமுது உண்டுகொண் டன்புமிக
வம்பிடும் கும்பகன தனமார்பில்
ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்ற அங்கம் குழைய
உந்தியென் கின்ற மடு விழுவேனை
உன்சிலம்பும் கனக தண்டையும் கிண்கிணியும்
ஒண்கடம்பும் புனையும் அடிசேராய்
பன்றியங் கொம்பு கம டம்புயம் கஞ்சுரர்கள்
பண்டை என் பங்கமணி பவர்சேயே
பஞ்சரம் கொஞ்சுகிளி வந்துவந்த(து) ஐந்துகர
பண்டிதன் தம்பியெனும் வயலூரா
சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவளர்
செண்பகம் பைம்பொன்மலர் செறிசோலை
திங்களும் செங்கதிரும் மங்குலும் தங்குமுயர்
தென்பரங் குன்றில் உறை பெருமானே!

வாசனை மிக்க அழகான பூக்களின் மேல் தெந்தனந் தெந்தனென வண்டுக்கூட்டங்கள் கண்டு தொடர்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்களின் நெருங்கிய கொவ்வைக் கனி போன்ற இதழ்முதை உண்டு கொண்டு, அவர்கள் மேல் அன்பு மிகுந்து, ரவிக்கை அணிந்த குடம் போன்ற பெரிய கொங்கைகள் மார்பில் பொருந்தவும், அம்பு போன்ற கண்கள் சுருங்கவும், உடல் குழையவும், உந்தி என்கின்ற மடுவில் விழும் என்னை, உன்னுடைய சிலம்பும், தங்கத் தண்டையும், கிண்கிணியும் ஒள்ளிய கடம்ப மலரும் அணிந்துள்ள திருவடியில் சேர்த்தருள்வாயாக! பன்றியின் எழில்மிக்க கொம்பு, ஆமை ஓடு, பாம்பு, தேவர்களின் பழைய எலும்பு இவற்றை உடம்பில் அணியும் சிவபெருமான் திருக்குமாரனே! கூட்டில் கொஞ்சுகின்ற கிளி, வந்து வந்து, "ஐந்துகரப் பண்டிதனாகிய கணபதியின் தம்பியே!" என்றழைக்கும் வயலூர்ப் பெருமானே! தேடிச்சென்று, முன்பு குன்றில் வாழ்வோர் வளர்த்த பெண்ணை அழைத்து வந்தவனே! என்றும் வளரும் செண்பகமும், பசும்பொன் மலரும் செழித்து வளரும்

சோலைகள், சந்திர சூரியரும் மேகங்களும் தங்கும்படி உயர்ந்துள்ள தென்பரங்குன்றில் வாழும் பெருமானே! (உன் திருவடியில் சேர்த்தருள்வாய்).

10

சுருட்டி

ஆதி

சந்ததம் பந்தத்

தொடராலே

சஞ்சலம் துஞ்சித்

திரியாதே

கந்தன்என் றென்றுற்(று)

உனைநாளும்

கண்டுகொண் டன்புற்

றிடுவேனோ?

தந்தியின் கொம்பைப்

புணர்வோனே

சங்கரன் பங்கில்

சிவைபாலா

செந்திலங் கண்டிக்

கதிர்வேலா

தென்பரங் குன்றில்

பெருமானே.

எப்போதும் விடாத பாசத் தொடர்பினால் கவலையுற்றுச் சோர்ந்து திரியாமல், கந்தன் என்று அடிக்கடி உன் திரு நாமம் கூறி, மனம் பொருந்தி, உன்னை நாள் தோறும் கண்ணால் கண்டு அன்பு செலுத்துவேனோ? யானை வளர்த்த கொம்பு போன்ற தெய்வயானை மணவாளனே! சங்கரனைப் பங்கிலே உடைய பார்வதியின் குமாரனே! திருச்செந்தூரிலும், கண்டி மாநகரிலும் விளங்கும் கதிர் வேலனே! தென்பரங்குன்றப் பெருமானே! உன்னைக் கண்டு கொண்டு அன்புற்றிடுவேனோ?

11

ரஞ்சனி

ஆதி

தடக்கைப் பங்கயம் கொடைக்குக் கொண்டல் தண்

தமிழ்க்குத் தஞ்சமென்(று)

உலகோரைத்

தவித்துச் சென்று இரந்து உளத்தில் புண்படும்

தளர்ச்சிப் பம்பரம்

தனைஊசல்

கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடும்

கலத்தைப் பஞ்சஇந்த்

ரியவாழ்வைக்

கணத்தில் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்

கழற்குத் தொண்டு கொண்

டருள்வாயே

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்

புரக்கக் கஞ்சைமன்

பணியாகப்

பணித்துத் தம்பயம் தணித்துச் சந்ததம்

பரத்தைக் கொண்டிடும்

தனிவேலா

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பில் தங்கும்அங்

குலத்தில் கங்கைதன்

சிறியோனே

குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்தில் செங்கரம்

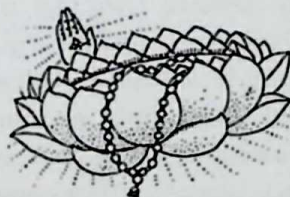
குவித்துக் கும்பிடும்

பெருமானே.

“உன்னுடைய அகன்ற கை தாமரை எனப்படும் பதுமநிதி போன்றது. கொடைச் சிறப்பல் நீ மேகம். தண்டமிழ்ப் புலவர்களுக்கு நீயே தஞ்சம்” என்று உலக மக்களிடம் தவிப்புடன் சென்று, யாசித்து, மனம் புண்பட்டுத் தளரும் இந்தப் பம்பரத்தை, ஊசிப்போன பாத் திரத்தை, துன்பம் தரும் மண்ணாலான உடம்பை, அழிந்து போகும் பாண்டத்தை, ஐம்பொறிகளின் வாழ்விடமான என்னை ஒரு கணப் பொழுதில் ஆட்கொண்டு, என் நெஞ்சமாகிய இடத்தைத் திருத்தித் தண்டையணிந்த உன் அழகிய திருவடிகளுக்குத் தொண்டு செய்யுமாறு அருள்புரிவாய்.

படைப்பதற்குத் தாமரையில் அமரும் பிரமன், அழிப்பதற்குச் சங்கரன், காப்பதற்குத் திருமகள் கேள்வனாகிய திருமால் என்று மூவரையும் பணி கொண்டு, பணி செய்யப் பணித்து, அவர்கள் பயங்களைத் தணித்து எப்பொழுதும் மேலான பரம்பொருளாயிருக்கும் ஒப்பற்ற வேலவனே! மதுரைக்கு மேற்கே அழகிய தென் பரங்குன்றத்தில் வீற்றிருப்பவனே! அழகிய உயர்குலக் கங்கையின் குழந்தையே! குறவர் குலத்தில் பிறந்த அழகான கொம்பு போன்ற வள்ளி நாச்சியாரின் அன்பு கண்டு, அவள் முன் தினைப்புனத்தில் சிவந்த கரங்களைக் கூப்பிக் கும்பிட்ட பெருமானே! உன் அடிக்குத் தொண்டு கொண்டு அருள்வாயே.

அடுத்து வரும் 12 பாடல்கள் இரண்டாம் படை வீடாகிய திருச்சீரலைவாய் எனப்படும் திருச்செந்தூர் பற்றியவை.

திருச்செந்தூர்

12

தேவ்:

ஆதி

தண்டையணி வெண்டையம் கிண்கிணி சதங்கையும்
 தண்கழல் சிலம்புடன் கொஞ்சவேநின்
 தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
 சந்தொடம் அணைந்துநின்(று) அன்புபோலக்
 கண்டுற கடம்புடன் சந்த மகுடங்களும்
 கஞ்சமலர் செங்கையும் சிந்துவேலும்
 கண்களு முகங்களும் சந்திர நிறங்களும்
 கண்குளிர எத்தன்முன் சந்தியாவோ?
 புண்டரிகர் அண்டமும் கொண்ட பகிரண்டமும்
 பொங்கியெழ வெங்களம் கொண்டபோது
 பொன்கிரி எனஞ்சிறந்து எங்கினும் வளர்ந்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையும் சிந்தைகூரக்
 கொண்ட நடனம் பதம் செந்திலிலும் என்றன்முன்
 கொஞ்சி நடனம் கொளும் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமணம் உண்டிடும்
 கும்பமுநி கும்பிடும் தம்பிரானே.

உன் திருவடிகளில் தண்டை, வீரர் அணியும் வெண்டையம், கிண்கிணி, சதங்கை, அருட்கழல், சிலம்பு என்ற ஆறும் ஒன்றுபட்டுக் கொஞ்சி ஒலிக்க, உன் தந்தையான சிவபிரானை முன்பு அன்புடன் வலம் வந்து மகிழ்வோடு அணைந்து நின்றாய். அந்த அன்பு போல, இப்பொழுது நான் உன்னைக் கண்டு மனம் ஒருமைப்பட, கடம்பும், அழகிய மணி முடிகளும், தாமரை ஏந்திய செங்கையும், கொடியும், வேலும் பனிரெண்டு கண்களும், ஆறு முகங்களும், அவற்றில் பொழியும் நிலவொளிகளும், என் கண் குளிரும்படி, என் முன்பு வந்து தோன்றாவோ?

தாமரையில் அமரும் பிரமன் படைத்த உலகு, மற்றுள்ள பல அண்டங்கள் இவை மகிழ்வால் பொங்கி எழ, நீ கொடிய போர்க் களத்தில் எழுந்தருளியபோது பொன்மலை போல அழகு மிக்கவனாய் எங்கும் நிறைந்து நின்றாய். அதுகண்டு தாமரைக் கண்ணன் ஆகிய திருமாலும் உன் தந்தையான சிவபிரானும் மனமகிழ நீ குடைக் கூத்தும், துடிக் கூத்தும் ஆடினாய். அப்பொழுது நீ கொண்ட நடனப்

பதங்களைத் திருச்செந்தூரிலும் என் முன்னே காட்டிக் கொஞ்சி நடனமிடும் கந்தவேளே! குறமங்கையான வள்ளியின் கொங்கை மணம் நுகர்ந்து சுகிப்பவனே! கும்பமுனியாகிய அகத்தியர் கும்பிடும் தம்பிரானே! (உன் கண்களும், முகங்களும் என் முன் சந்தியாவோ?).

13

கரகரப் பரியா

ஆதி

காலனார் வெங்கொடும் தூதர்பா சங்கொடென் காலினார் தந்துடன்	கொடுபோகக்
காதலார் மைந்தரும் தாயரா ரும்சுடும் கானமே பின்தொடர்ந்து	அலறாமுன்
சூலம்வான் தண்டுசெஞ் சேவல் கோதண்டமும் சூடு தோளும் தடம்	திருமார்பும்
தூயதாள் தண்டையும் காண ஆர்வம் செய்யும் தோகைமேல் கொண்டுமுன்	வரவேணும்
ஆலகாலம் பரன் பாலதா கஞ்சிடும் தேவர் வாழ்ந்து கந்த(து)	அமுதீயும்
ஆரவாரம் செய்யும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்த(து) ஆதிமாயன் தன் நன்	மருகோனே
சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயம் சாரலார் செந்திலம்	பதிவாழ்வே
தாவுசூர் அஞ்சிமுன் சாய வேகம் பெறும் தாரைவேல் உந்திடும்	பெருமானே!

காலன் அனுப்பும் கொடிய தூதர்கள் பாசக்கயிற்றால் என் காலைக் கட்டிக் கொண்டு போக, அன்புடைய பிள்ளைகளும், தாய் மார்களும்கூடக் கடுகாட்டுக்குப் பின்தொடர்ந்து அலறி அழுவதற்கு முன்பாகச் சூலம், வான், தண்டாயுதம், சிறந்த சேவல், கோதண்டம் இவற்றை ஏந்திய திருக்கரங்களும், அகன்ற திருமார்பும், தூய்மை மிக்க தாளில் அணிந்த தண்டையும் நான் காணும்படி, அன்பு மிக்க மயில் மேல் ஏறி என் முன் வரவேண்டும்.

ஆலகாலம் என்ற நஞ்சைச் சிவபிரான் ஏற்றுக்கொள்ள, பயந்து நின்ற தேவர்கள் வாழுமாறு அந்த நாளில் மகிழ்ச்சியுடன் அமுதம் ஈந்து, ஆரவாரிக்கும் பாற்கடல் மீது துயில் கொள்ளும் ஆதி மாயன் ஆகிய திருமாவின் நல்ல மருமகனே!

செந்நெல் வயலில் சங்குக் கூட்டங்களும் குளங்களில் மலர்ந்த தாமரைகளும், பக்கங்களில் நிறைந்துள்ள செந்திலம்பதிக்கு வாழ் வளிப்பவனே! எதிர்த்து வந்து தாவிய சூரன் அஞ்சி முன்னால் சாய்ந்து அழியுமாறு, வேகமிக்க கூர்மையான வேலாயுதத்தை அழுத்தமாகச் செலுத்திய பெருமானே! (தோகை மேல் கொண்டு முன்வர வேணும்).

14

பிம்பளாஸ்

ஆதி

சங்கைதான் ஒன்றுதான் இன்றியே நெஞ்சிலே

சஞ்சலா

ரம்பமாயன்

சந்தொடே குங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா

சம்ப்ரமா

னந்தமாயன்

மங்கைமார் கொங்கைசேர் அங்கமோ கங்களால்

வம்பிலே

துன்புறாமே

வண்குகா நின்பொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே

வந்துநீ

அன்பில் ஆள்வாய்

கங்கைசூ நம்பிரான் மைந்தனே அந்தனே

கந்தனே

விஞ்சையூரா

கம்பயா(து) இந்த்ரலோ கங்கள் கா வென்றவா

கண்டலே

சன்சொல்வீரா

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுசூர் பொன்றவே

சென்றுமோ

தும்ப்ரதாபா

செங்கண்மால் பங்கஜா னன்தொழா னந்தவேள்

செந்தில்வாழ்

தம்பிரானே.

கொஞ்சம் கூடச் சந்தேகம் இல்லாமல் நெஞ்சில் சஞ்சலம் கொண்டவனும், மாயைக்கு உட்பட்டவனும், சந்தனம், குங்குமம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஆடம்பரம், ஆனந்தம் கொண்டு மாயை வசப்பட்டவனும் ஆகிய நான், பெண்களின் கொங்கை முதலிய அங்கங்களின் மேலுள்ள மோகத்தால் வீணாகத் துன்புறாமல், வள்ளன்மை மிக்க குகனே! உன் திருவுருவப் பேரொளி காட்டி, நீ வந்து அன்பினால் என்னை ஆட்கொண்டு அருள்வாயாக!

கங்கை சூடும் சிவபிரான் மைந்தனே! அழகனே! கந்தக் கடவுளே! வித்யாதரர் ஊரில் இருப்பவனே! நாங்கள் நடுக்கம் கொள்ளாமல் இந்த்ரலோகத்தைக் காத்தருள்வாய் என்று முறையிட்ட தேவேந்திரன்

புகழும் வீரனே! திருக்கரத்தில் ஏந்திய வெற்றி வேலைக் கொண்டு
சூரன் அழியச் சென்று அவனைத் தாக்கிய பிரதாபம் மிக்கவனே!
செங்கண் கொண்ட திருமாலும் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும்
தொழுகின்ற ஆனந்த வேளே! செந்தூரில் வாழும் தலைவனே! (வந்து
நீ அன்பில் ஆள்வாய்).

15

ஆரப

ஆதி

விறல் மாரன் ஐந்து மலர்வாளி சிந்த மிகவானில் இந்து	வெயில்காய
மிதவாடை வந்து தழல்போல ஒன்ற வினைமாதர் தந்தம்	வசைகூறக்
குறவாணர் குன்றில் உறைபேதை கொண்ட கொடிதான துன்ப	மயல்தீரக்
குளிர்மாலை யின்கண் அணிமாலை தந்து குறைதீர வந்து	குறுகாயோ
மறிமான் உகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து வழிபாடு தந்த	மதியாளா
மலைமாவு சிந்த அலைவேலை அஞ்ச வடிவேல் எறிந்த	அதிதீரா
அறிவால் அறிந்துன் இருதாள் இறைஞ்சும் அடியார் இடைஞ்சல்	களைவோனே
அழகான செம்பொன் மயில்மேல் அமர்ந்து அலைவாய் உகந்த	பெருமானே!

வீரமிக்க மன்மதன், தாமரை, மா, அசோகம், முல்லை, நீலோற்
பலம் என்னும் ஐந்து மலரம்புகளைச் செலுத்துகிறான். வானத்து
நிலவு வெயில் போல மிக அதிகமாகக் காய்கிறது. மிதமான வாடைக்
காற்று வந்து, தீப் போல வீசுகிறது. வீண் பேச்சுப் பேசும் பெண்கள்
தத்தம் வசை மொழிகளைக் கூறுகிறார்கள். இவைகளால் துன்புற்றுக்
குறவர் வாழும் குன்றில் இருக்கும் வள்ளி போல, இந்தப் பேதைப்
பெண் கொடிய மயக்கம் கொண்டாள். அது தீர, குளிர்ந்த மாலைப்
பொழுதில் வந்து, நீ அணிந்துள்ள மாலையைத் தந்து, குறை தீர வந்து
அணுக மாட்டாயா? இளமையான மாளை உகப்புடன் ஏந்தி ஆடும்
சிவபிரான், உன்னிடம் உபதேசம் பெறுவதற்காக மகிழ்ந்து வழிபடப்

பெற்ற பேரறிஞனே! ஏழு மலையும் மாமரமும் வீழவும், அலைகடல் அஞ்சவும் வடிவேலைச் செலுத்திய தீரமிக்கவனே! அறிவின் மூலம் உன்னை அறிந்து, உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கும் அடியார்களின் துன்பங்களைக் களைப்பவனே! அழகிய செம்பொன் மயில் மேல் அமர்ந்து கடற்கரைத் தலமான திருச்செந்தூரில் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! உன் மாலையைக் கொடுக்க மாட்டாயோ?

16

ரஞ்சனி

ஆதி

இயல் இசையில் உசித வஞ்சிக்(கு)

அயர்வாகி

இரவுபகல் மனது சிந்தித்(து)

உழலாதே

உயர் கருணை புரியுமின்பக்

கடல்மூழ்கி

உனை எனதுள் அறியும் அன்பைத்

தருவாயே

மயில்தகர்கல் இடையர் அந்தத்

தினைகாவல்

வனசகுற மகளை வந்தித்(து)

அணைவோனே

கயிலைமலை அனைய செந்தில்

பதிவாழ்வே

கரிமுகவன் இளையகந்தப்

பெருமானே!

இயல் தமிழ், இசைத் தமிழ் இரண்டிலும் தகுதியுடைய பெண்கள் மயலால் தளர்வடைந்து, இரவும் பகலும் அவர்களையே மனதால் சிந்தித்து அலையாமல், உன்னுடைய உயர்ந்த கருணையால் வரும் இன்பக் கடலில் மூழ்கி உன்னை என் உள்ளத்துக்குள் அறியும் அன்பைத் தந்தருள்வாயாக! மயிலும் ஆடும் நிறைந்த மலையில் வசிக்கும் வேடர்களின் அந்தத் தினைப்புனத்தைக் காவல் காத்த இலக்குமி போன்ற குறமகளான வள்ளியை வணங்கி அணைந்தவனே! திருக்கயிலை மலை போலச் சிறப்பு மிக்க திருச்செந்தூரில் வாழ் பவனே! யானைமுகக் கணபதிக்கு இளைய கந்தப் பெருமானே! (உனை எனதுள் அறியும் அன்பைத் தருவாயே).

17

வரியார் கருங்கண்

மடமாதர்

மகவாசை தொந்தம்

அதுவாகி

இருபோது நைந்து

மெலியாதே

இருதாளின் அன்பு

தருவாயே

பரிபா லனம்செய்து
பரமே சுரன்தன்

அருள்வோனே
அருள்பாலா

அரி கேசவன் தன்
அலைவாய் அமர்ந்த

மருகோனே
பெருமானே!

வரிவரியான ரேகைகளை உடைய கரிய கண்களைப் பெற்ற மடப்பம் பொருந்திய மாதர்கள், குழந்தைகள் என்னும் ஆசைக் கட்டில் அகப்பட்டு, இரவு பகல் இரு போதும் மனம் நைந்து மெலியாமல், உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளின் மீது அன்பைத் தந்தருள்வாயாக! எம்மைக் காப்பாற்றி அருள்பவனே! பரமசிவன் தந்த குழந்தையே! அரிகேசவன் எனப்படும் திருமால் மருகனே! அலைவாய் எனப்படும் திருச்செந்தூர்ப் பெருமானே! (உன் இரு தாளின் அன்பு தருவாயே).

கானடா

18

ஆதி

கொம்பனை யார்காது மோதிரு
கண்களில் ஆமோத சீதள
குங்கும பாடர பூஷண

நகமேவு

கொங்கையில் நீராவி மேல்வளர்
செங்கழு நீர்மாலை சூடிய
கொண்டையில் ஆதார சோபையில்

மருளாதே

உம்பர்கள் ஸ்வமீ நமோநம
எம்பெரு மானே நமோநம
ஒண்டொடி மோகா நமோநம

எனநாளும்

உன்புகழேபாடி நான் இனி
அன்புடன் ஆசார பூசைசெய்து
உய்ந்திட வீணாள் படாதருள்

புரிவாயே

பம்பர மேபோல ஆடிய
சங்கரி வேதாள நாயகி
பங்கய சீபாத நூபுரி

கரகூலி

பங்கமிலா நீலி மோடிப
யங்கரி மாகாளி யோகினி
பண்டுசுரா பான சூரனொடு

எதிர்போர்கண்(டு)

எம்புதல்வா வாழி வாழியெ
னும்படி வீறான வேல்தர
என்று முளானே மனோகர

வயலூரா

இன்சொல் விசாகா க்ருபாகர

செந்திலில் வாழ்வாகி யே அடி

யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்

பெருமானே!

கொம்பு போன்ற பெண்களின் காதலவுக்கு ஓடி அதை மோதும் இரண்டு கண்கள், மகிழ்ச்சி தரும் குளிர்ந்த செஞ்சாந்து, சந்தனம், அணிந்து அணிகலன்கள் பூண்ட மலை போன்ற கொங்கை, நீர்த் தடாகத்தின் மேலே வளர்ந்த செங்கழுநீர்ப் பூ மாலை சூடிய கொண்டை, உடலின் அழகு இவற்றில் மயங்காமல், “தேவர்களின் சுவாமியே உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். எம்பெருமானே! வணக்கம் வணக்கம். ஒளிமிக்க வளையணிந்த வள்ளியின் மேல் பிரியம் கொண்டவனே! வணக்கம் வணக்கம்” என்று நாளெல்லாம் உன் புகழை மட்டுமே பாடி நான் இனி, அன்புடனும், ஆசாரத்துடனும் பூஜை செய்து உய்ந்திடவும் என் வாழ்நாள் வீண்நாள் ஆகாமலும் அருள்புரிவாயாக!

பம்பரம் போல் சுழன்றாடிய சங்கரி, வேதங்களுக்குத் தலைவி, தாமரை போன்ற திருநிறைந்த திருவடிகளில் சிலம் பணிந்தவள், திருக்கரங்களில் சூலம் ஏற்றவள், குற்றமற்ற நீல நிறத்தை உடையவள், துர்க்கை, பயம்தரும் தோற்றமுள்ளவள், மகாகாளி, யோகினி, முன்னாளில் சுராபானம் அருந்திய சூரனோடு நீ போர் செய்வதற்காக, என் புதல்வா நீ வாழ்க! வாழ்க! என்று ஆசி கூறும் வகையில் வெற்றி தரும் வேலாயுதம் தர, அதைப் பெற்றவனே! என்றும் உள்ளவனே! மனத்துக்கு இன்பம் தரும் வயலூர்ப் பெருமானே! இன்சொல் பேசும் விசாகனே! கருணைக்கடலே! திருச்செந்தூரில் வாழ்பவனே! அடியேன் ஈடேறுமாறு நல்ல வாழ்வருளும் பெருமானே! (வாழ்நாள் வீணாகாமல் அருள்வாயே).

பத்துவராளி

19

ஆதி

தந்த பசிதனை அறிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்

தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள

தங்கை மருகர் உயிர்

எனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர் கடும்பு கடனுதவும்

அந்த வரிசைமொழி

பகர்கேடா

வந்து தலைநவிர் அவிழ்ந்து தரைபுகம

யங்க ஒருமகிடம்

மிசையேறி

அந்தகனும் எனையடர்ந்து வருகையினில்
 அஞ்சல் எனவலிய மயில்மேல்நீ
 அந்த மறலியொடு உகந்த மனிதன் நமது)
 அன்பன் எனமொழிய வருவாயே
 சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகில் இணைகள்
 சிந்து பயம் அயிலும் மயில்வீரா
 திங்கள் அரவுநதி துன்று சடிலர் அருள்
 செந்தில் நகரில் உறை பெருமானே.

குழந்தைக்கு வந்த பசியை அறிந்து முலைப்பால் தந்து ஆதரவாக முதுகைத் தடவிய தாயார், தம்பி, பணிவிடை செய்த தொண்டர்கள், பிரிய மிகுந்த தங்கை, மருமகன், தம் உயிர் என்றே அன்பு செலுத்திய பிள்ளைகள், மனைவியர், உறவினர் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் தத்தம் கடமைக்குரிய உறவு மொழிகளைச் சொல்லி அழைத்து, குறையுடன் வந்து, தலை முடி அவிழ்ந்து தரையில் விழ மயங்குவார்கள். ஒரு எருமைக் கடாவின் மேலேறி எமன் என்னை நெருங்கி வருவான். அப்பொழுது அஞ்சாதே என்று அபயம் தந்து, வலிமைமிக்க மயில் மேல் நீ வந்து, அந்த எமனிடம் நமக்குப் பிரியமான இந்த மனிதன் நமது அன்பன் என்று சொல்ல மாட்டாயா?

மனம் மகிழும்படி மலை பெற்ற மங்கையான பார்வதியின் கொங்கைகள் இரண்டும் தந்த பாலை உண்ட மயில் வீரனே! சந்திரனும், பாம்பும், கங்கையும் நெருங்கி இணைந்திருக்கும் செஞ்சடைப் பெருமான் அருளிய பிள்ளையே! திருச்செந்தூர் நகரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (நமது அன்பன் என மொழிய வருவாயே).

20

இந்தோளம்

ஆதி

தொந்தி சரிய, மயிரே வெளிற், நிரை
 தந்தம் அசைய, முதுகே வளைய, இதழ்
 தொங்க, ஒருகை தடிமேல் வர, மகளிர் நகையாடித்
 தொண்டு கிழவன் இவன் ஆரென இருமல்
 கிண்கிணை முனுரையே குழறிவிழி
 துஞ்ச குருடுபடவே செவிடுபடு செவியாகி
 வந்த பணியும் அதிலே மிடையுமொரு
 பண்டிதனு மெயுறு வேதனையும் இள
 மைந்தர் உடைமை கடனேது எனமுடுக துயர்மேவி

மங்கை அழுது விழவே எம்படர்கள்
 நின்று சருவ மலமே ஒழுகவுயிர்
 மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநாயக வருக
 மைந்த வருக மகனே இனிவருக
 என்கண் வருக எனதாருயிர் வருக அபிராம

இங்கு வருக அரசே வருக முலை
 உண்க வருக மலர்கூடிட வருக
 என்று பரிவினொடு கோசலை புகல வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவர் இள
 வஞ்சி மருவும் அழகா அமரர்சிறை
 சிந்த அசுரர் கிளை வேரொடு மடிய அடுதீரா

திங்கள் அரவு நதி சூடிய பரமர்
 தந்த குமர அலையே கரை பொருத
 செந்தில் நகரில் இனிதே மருவிவளர் பெருமானே!

உண்ட வயிறு சரிந்துவிட்டது. முடிவெழுத்து விட்டது. வரிசை வரிசையாய் இருந்த பற்கள் அசைந்து ஆடுகின்றன. முதுகு வளைந்தது. உதடு தொங்கியது. ஒரு கை தடி மேல் வந்தது. பெண்கள் பரிசாசமாகச் சிரித்து இந்தப் பெருங்கிழவன் யார் என்று பேசுகிறார்கள். இருமல் கின் கின் என முன்னே ஒலிக்கப் பின்னே சொற்கள் குழறுகின்றன. கண் சோர்வுற்றுக் குருடாயிற்று. செவிகள் செவிடாயின. வந்த நோய்கள் அதிகரித்தன. அதற்காக வரும் வயித்தியன் ஒருபுறம் - உடல் படும் வேதனை ஒருபுறம் - மறுபுறத்தே அப்பா! சொத்து எவ்வளவு? கடன் எவ்வளவு? என்று பிள்ளைகள் விடாமல் கேட்கிறார்கள். துயரங்கொண்டு மனைவி அழுது விடுகிறாள். எமதுதர்கள் வந்து சண்டை இடுகிறார்கள். மலம் ஒழுக, உயிர் மங்கும் பொழுது முருகா! நீ மிக விரைவாக உன் மயில் மேல் ஏறி வர வேண்டும்.

“என் அப்பா வா. ரகு நாயகனே வா. வலிமை மிக்கவனே வா. என் மகனே! இதோ வா! என் கண்ணே வா! என் ஆருயிரே வா! அழகு மிக்கவனே இங்கே வா. என் அரசே வா. பால் குடிக்கவா. மலர் சூட வா” என்று அன்போடு கோசலை அழைக்க வருகின்ற இராமனாகிய திருமால் மனமகிழ வரும் மருகனே! குறவர் குலக் கொடியான வள்ளி அணைக்கும் அழகனே! தேவர் சிறை நீக்கி, அசுரர் கூட்டத்தை வேரோடும் அழித்த மாவீரனே! சந்திரனையும்,

பாம்பையும், ஆற்றையும் சூடிய பரமர் தந்த குமரக் கடவுளே! அலை வந்து கரையில் மோதும் திருச்செந்தூரில் இன்பத்தோடு வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (உயிர் மங்கும்பொழுது மயிலின் மிசை வரவேணும்).

21

பரிமள களப சுகந்தச் சந்தத்	தனமானார்
படைஎம படையென அந்திக்கும் கட்	கடையாலே
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்	குழலாலே
மறுகிடு மருளனை இன்புற் றன்புற்	றருள்வாயே
அரிதிரு மருக கடம்பத் தொங்கல்	திருமார்பா
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித்	தெறிவேலா
திரிபுர தகனரும் வந்திக்கும் சற்	குருநாதா
ஜெயஜெய ஹரஹர செந்தில் கந்தப்	பெருமானே!

மணமிக்க சந்தனத்திலிருந்து நறுமணம் வீசும் அழகான கொங்கைகளை உடைய பெண்களின் படைகளில், மென்படை என்னத் தக்கபடி, சந்திக்கும் கடைக்கண்ணாலும், கோடுள்ள வண்டுகளின் வரிசை ஒலிக்கின்ற, மணமிக்க இருள் நிறக் கூந்தலாலும், மனக் கவலையுற்று மயங்கும் என்னை இன்பத்துடனும், அன்புடனும் ஆட்கொள்ளவேண்டும். திருமாலின் மருமகனே! கடப்ப மாலை அணிந்த திருமார்பை உடையவனே! அலைகள் குமுகுழு வென்று கொதிக்கும்படிக் கடலைக் கண்டித்து ஏறிந்த வேலாயுதனே! முப்புரம் எரித்த சிவபெருமானும் வணங்கும் சற்குருவே! ஜெய ஜெய! அரஅர! செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே! (இன்புற்று அன்புற்று அருள்வாயே).

22

இந்துஸ்தான்	ஆதி
விந்ததின் ஊறி வந்தது காயம்	
வெந்தது கோடி	இனிமேலோ
விண்டு விடாமல் உன்பதம் மேவு	
விஞ்சையர் போல	அடியேனும்
வந்துவி நாச முன்கலி தீர	
வண்சிவ ஞான	வடிவாகி
வன்பதம் ஏறி என்களை யாற	
வந்தருள் பாத	மலர்தாராய்

எந்தனு ளேக செஞ்சுடர் ஆகி

என்கணில் ஆடு

தழல்வேணி

எந்தையர் தேடும் அன்பர் சகாயர்

எங்கள் சுவாமி

அருள்பாலா

சுந்தர ஞான மென்குற மாது

தன்திரு மார்பில்

அணைவோனே

சுந்தர மான செந்திலில் மேவு

கந்த சுரேசர்

பெருமானே!

சுக்கிலத்தில் ஊறிவந்த உடல் எடுத்தேன். அவை வெந்து போனது கோடிக்கணக்காகும். இனிமேலாவது உன்னை விட்டு விடாமல் இருப்பதற்கு உன் திருவடியை நாடும் கற்றோர் போல, அடியேனும் நல்வழிக்கு வந்து, நாசமும், என் பழைய வினைக்கேடும் தீரும்படி, வளமிக்க சிவஞான வடிவைப் பெற்று, நிலையான பதவியை அடைந்து, பிறப்பு, இறப்பு என்னும் என் களைப்பு நீங்க, நீ வந்து, அருள் பொழியும் உன் பாத மலரைத் தருவாயாக! என் மனத்தில் ஒப்பற்ற செழுஞ்சோதியாக விளங்கி என் கண்களில் திகழ் பவரும், நெருப்பு நிறமான சடைகளை உடையவரும், என் தந்தையும், தேடும் அன்பரை நாடி வந்துதவும் எங்கள் சுவாமியுமான சிவபரானின் அருட்குழந்தையே! அழகும், ஞானமும், மென்மையும் இணைந்த குறமாதின் திருமார்பில் அணைபவனே! அழகான செந்தூர்க் கந்தனே! தேவர் பெருமானே (உன் பாதம் தருவாயே)

23

சிந்து பைரவி

ஆதி

முந்து தமிழ் மாலை கோடிக் கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி

முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி

உழலாதே

முந்தை வினையே வராமல் போக

மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக

முந்தடிமை யேனை ஆளத்தானு

முனைமீதே

திந்தி திமி தோதி தீதித் தீதி

தந்ததன தான தானத் தான

செஞ்செணகு சேகு தாளத் தோடு

நடமாடும்

செஞ்சிறிய கால் விசாலத் தோகை
 துங்க அனுசூல பார்வைத் தீர்
 செம்பொன் மயில் மீதிலே எப்போது வருவாயே

அந்தண் மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
 அண்டர் உபகார சேவற்கார முடிமேலே

அஞ்சலி செய்வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
 அந்தம் வெகுவான ரூபக் கார எழிலான

சிந்தூர மின் மேவு போகக் கார
 விந்தை குறமாது வேளைக் கார
 செஞ்சொல் அடியார்கள் வாரக்கார எதிரான

செஞ்சுமரை மாயு மாயக்கார
 துங்கரண சூர சூறைக் கார
 செந்தில் நகர் வாழும் ஆண்மைக்காரப் பெருமானே!

மொழிகளுக்கெல்லாம் முன்னே தோன்றி மூத்த தமிழ்
 மொழிப் பாடல்களைக் கோடி கோடியாகச் சந்தப் பாவகையில்
 நீண்டனவாய்ப் பாடிப்பாடி, அழிவுறும் செல்வர் வாசல் தேடி
 அலையாமல், பழவினை என்னைப் பற்றாமல் ஓடிப்போக வேண்டும்.
 பெண்ணாசை தூரத்தே விலக வேண்டும். அடிமைத்திறத்தில் நான்
 முந்த வேண்டும் என நினைக்கும் அடிமையான என்னை ஆட்
 கொள்ளும் பொருட்டு, நீ என் முன்பு "திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
 தந்ததன தான தானத்தான செஞ்செண்கு சேகு" எனப்படும் தாளத்
 திற்கேற்ப நடனமாடும், செழுமையான சிறிய கால்களையும், அகன்ற
 தோகையையும், தூய்மை மிக்கதாய், நன்மை புரிவதாய் உள்ள
 பார்வையையும், தீர்த்தையும், செம்பொன் நிறத்தையும் உடைய மயில்
 மீதில் எப்பொழுது வருவாய்? அழகிய அருள்பாலிக்கும் வேத
 வேள்விகளைக் காப்பவனே செந்தமிழ்ச் சொற்களால் தொடுக்கப்
 பெற்ற பாமாலைகளை அணிபவனே! தேவர்க்குதவி செய்பவனே!
 சேவல் கொடியாளா! சிரம் குவிவார்க்கு அன்பு பூண்டவனே!
 கிரௌஞ்ச மலை உருவும்படி வேல்விட்டவனே! அழகுமிக்க
 வடிவினனே! அழகான யானை மாதான தெய்வயானை விரும்பும்
 போகம் தருபவனே! விந்தையான குறவள்ளியின் மெய்க்காவல்
 புரியும் வேளைக்காரனே! செஞ்சொற்களால் போற்றும் அடியார்க்கு
 அன்பனே! எதிர்த்துவரும் போரில் பகைவரை மாய்க்கும் மாயக்
 காரனே! சூரனைச் சூறைக் காற்றுப் போல அடித்து வீழ்த்தியவனே!

திருச்செந்தூரில் வாழும் ஆட்சித் திறன் மிக்க பெருமானே!
(செம்பொன் மயில் மீதில் எப்போது வருவாயே?)

அடுத்து வரும் 18 பாடல்கள் திருவாவினன்குடி, பழனி
இரண்டையும் பற்றிப் பாடப் பெற்றவை.

திருவாவினன்குடி

24

நாத விந்துக லாதீ நமோநம வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம ஞான பண்டித சாமீ நமோநம	வெகுக்கோடி
நாம சம்புகு மாரா நமோநம போக அந்தரி பாலா நமோநம நாக பந்தம யூரா நமோநம	பரகூரர்
சேத தண்டவி நோதா நமோநம கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம	கிரிராஜ
தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம தூய அம்பல லீலா நமோநம தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம	அருள்தாராய்
ஈத லும்பல கோலால பூனையும் ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும் ஈர மும் குரு சீபாத சேவையும்	மறவாத
ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்வினை சோழ மண்டல மீதே மனோகர ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக	வயலூரா
ஆத ரம்பயில் ஆரூர் தோழமை சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில் ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி	லையிலேகி
ஆதி யந்த உலா வாசு பாடிய சேரர் கொங்கு வை காவூர் நனாடதில் ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்	பெருமானே!

நாதம் விந்து எனப்படும் கலைகளுக்கு மூலப் பொருளாக
இருந்து ஐந்தொழில் புரிபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம்.

வேதங்கள், மந்திரங்கள் ஆகியவற்றின் வடிவானவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். ஞானம் தரும் பேரறிவான சுவாமியே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். பல கோடிக்கணக்கான திருநாமங்களைப் பெற்ற சிவபெருமான் திருமகனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். எல்லா உயிர்களுக்கும் போகத்தை ஊட்டும் பராகாச வடிவான பார்வதி பாலனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். நாகத்தைக் காலில் கட்டி யுள்ள மயில்வாகனனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். அந்நியரான குராதி அவுணரை அழித்துத் தண்டித்துத் திருவிளையாடல் புரி பவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். கீதங்கள் ஒலிக்கும் கிண் கினியை அணிந்த திருப்பாதங்களை உடையவனே உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். ஆண்மை மிக்க வீரனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். மலைகளுக்கு மன்னனே! திருவிளக்குகள் காட்டும் மங்களமான ஜோதிச் சுடரே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். தூய்மையான பெரு வெளியில் விளையாடுபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். தேவயானையை அருகில் வைத்தவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். எனக்கு அருள் புரிவாயாக! இரப்பவர்க்குக் கொடுத்தல், கோலா கலமான வழிபாடுகள், நல்ல நூல்களை ஒதுதல், நற்குணம், ஆசாரம், நீதி, கருணை, குருநாதன் சீர்பாத சேவை இவைகளை மறவாததும், ஏழலகினரும் போற்றும் காவிரியால் செழிப்புற்று விளைவைப் பெருக்கும் சோழ மண்டலத்தில் உள்ளதுமான, மனத்துக்கு இன்ப மளிக்கும் ராஜ கெம்பீரம் என்னும் நாட்டையாளும் நாயகனே! வயலூர் ஆண்டவனே! அன்பு மிகுந்த ஆரூரர் மீது தோழமை கொண்டு முன்னாளில், ஆடலில் வல்ல குதிரை மீதேறி மகா கயிலைக்குச் சென்று திருக்கயிலாய ஞான உலாவை உடனே பாடிய சேரமான் பெருமானுடைய கொங்கு நாட்டு வைகாஜூரில் உள்ள ஆவினன் குடியில் வாழும் தேவர்கள் பெருமாளே! அருள்தாராய்.

25

கீரவாணி

மிஸ்ராசுபு

போத கந்தரு கோவே நமோநம

நீதி தங்கிய தேவா நமோநம

பூத லம் தனை ஆள்வாய் நமோநம

பணியாவும்

பூணு கின்ற பிரானே நமோநம

வேடர் தம்கொடி மாலா நமோநம

போதவன் புகழ் சாமீ நமோநம

அரிதான

வேத மந்திர ரூபா நமோநம

ஞான பண்டித நாதா நமோநம

வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம

அழகான

மேனி தங்கிய வேளே நமோநம

வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம

வீறு கொண்ட விசாகா நமோநம

அருள்தாராய்

பாத கம்செறி சூராதி மாளவெ

கூர்மை கொண் டயிலாலே பொராடியெ

பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர

அருள்வோனே

பாதி சந்திரனே சூடும் வேணியர்

சூல சங்கரனார் கீத நாயகர்

பார திண்புய மேசேரு சோதியர்

கயிலாயர்

ஆதி சங்கரனார் பாக மாதுமை

கோல அம்பகை மாதா மனோமணி

ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி

அபிராமி

ஆவல் கொண்டு விராலே சிராடவெ

கோமளம் பல சூழ்கோயில் மீறிய

ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள்

பெருமானே!

ஞான உபதேசமளிக்கும் அரசே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். நீதிக்கு நிலையமாக நிற்கும் தேவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். உலகத்தை ஆள்பவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். அணிகலன்கள் பலவற்றையும் அணியும் பெருமானே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். வேடர் குலக்கொடியான வள்ளியிடம் மயங்கியவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். தாமரைப் பூவில் இருக்கும் பரமன் புகழும் சாமியே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். ஒதற்கு அரிதான வேத மந்திரங்களின் வடிவானவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். சிவஞான பண்டிதனாகிய நாதனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியை உடையவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். அழகிய திருமேனியைப் பெற்று யாவராலும் விரும்பப்படுபவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். அழகிய தோள் வளையணிந்த தேவப் பெண்ணான தெய்வயானை பெற்ற பெருவாழ்வே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். வெற்றி பெரும் ஆற்றலை உடைய விசாகப் பெருமானே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். எனக்குத் திருவருள் புரிவாயாக.

பாதக மிகுந்த சூர்கள் இறக்குமாறு கூர்மையான வேற்படையால் போர் புரிந்து பெருமைமிக்க தேவர்கள் மீண்டும் வானாடு

சேர அருள் புரிந்தவனே! பாதி நிலவைச் சூடும் சடையினர், சூலம் ஏந்திய சங்கரர், ஏழிசைத் தலைவர், கனமான திண்மை மிக்க தோள் களைக் கொண்ட, ஒளி மிக்கவர், திருக்கயிலாய மலையாளர், ஆதி சங்கரர் என்று போற்றப்படும் சிவபிரான் இடப்பாகத்தில் விளங்கும் மாது, உமையவள், அழகான அம்பிகை, என் தாய் மனோன்மணி, தலைவி, சுந்தரி, யாவர்க்கும் தாயான நாராயணி, அழகுமிக்க அபிராமி, ஆசை கொண்டு பெருமையோடு சீராட்ட, அழகு பொலியும் திருக்கோயில் விளங்கும் திருவாவினன்குடியில் வாழ்பவனே! தேவர்கள் பெருமானே! அருள்தாராய்.

26

மூல மந்திரம் ஒதல் இங்கிலை
 ஈவ திங்கிலை நேயம் இங்கிலை
 மோனம் இங்கிலை ஞானம் இங்கிலை மடவார்கள்

மோக முண்டதி தாக முண்டு) அப
 சார முண்டு) அப ராத முண்டு) இடு
 மூகன் என்றொரு பேரும் உண்டருள் பயிலாத

கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
 வார்மையும் பல வாகி வெந்தெழு
 கோர கும்பயிலே விழுந்திட நினைவாகிக்

கூடு கொண்டுமூல் வேனை அன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பால் இணங்கிடு
 கூர்மை தந்தினி ஆளவந்தருள் புரிவாயே

பீலி வெந்துயர் ஆலி வெந்தவ
 சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள் எழுதேடு

பேணி அங்கெதிர் ஆறு சென்றிட
 மாறனும் பிணி தீர வஞ்சகர்
 பீறு வெங்கழு வேற வேன்றிடு முருகோனே

ஆல முண்டவர் சோதி அங்கணர்
 பாகம் ஒன்றிய வாலை அந்தரி
 ஆதி அந்தமும் ஆன சங்கரி குமரேசா

ஆரணம் பயில் ஞான புங்கவ
 சேவலங்கொடி யான பைங்கர
 ஆவினன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே!

மூல மந்திரமாகிய ஆறெழுத்தை ஒதுவது என்னிடம் இல்லை. ஈதல் என்பதும் இல்லை. அன்பில்லை. மனத்தை அடக்கும் மௌனம் இல்லை. ஞானமும் எனக்கில்லை. ஆனால் பெண்கள் மேல் மோகமுண்டு. மிகுந்த வேட்கையுண்டு. அதனால் அபச்சாரம் உண்டு. அதனால் வந்த அபராதமுண்டு. எல்லோரும் கீழ் மகன் என்று எனக்குப் பேரிட்டதுண்டு. உன் திருவருளைப் பெறாமல், விளையாட்டுத் தனத்தோடு, இழிந்த குணமுடைய துன்பம் தரும் செயல் செய்பவர் ஒழுக்கமும் கூடி, வெப்ப மிகுந்த கோரமான கும்பிபாகம் என்னும் நரகத்தில் விழுவதற்கே நினைவு கொண்டு, இந்தக் கூடாகிய உடம்பைச் சுமந்து திரிபவன் நான். என் மீது அன்பு வைத்து ஞான நெஞ்சமுடைய சான்றோர்களுடன் சேரத் தக்க நுண்ணறிவைத் தந்து, இனியாவது, என்னை ஆளவந்தருள் புரிவாயாக!

சமணர்களின் மயிற்பீலியும் வெந்து, குண்டிகை நீரும் கொதித்து, அசோகத் தளிர்களும் வெந்து, அதனால் அவர்கள் ஊமைகளாய் நெஞ்சில் பயப்படுமாறு வாதுசெய்து, அருள்மிக்க திருப்பாசரம் எழுதிய ஏடு எல்லோரும் போற்றும் படி அங்கு எதிர் ஏறி வைகையில் செல்லவும், பாண்டியன் நோய் தீரவும், சமணரான வஞ்சகர் உடலைக் கிழிக்கும் கொடிய கழுமரத்தில் ஏறவும் வெற்றி கொண்ட முருகப் பெருமானே! நஞ்சை உண்டவரும் சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்ற மூன்று கடர்களையும் முக்கண்களில் கொண்டவருமான சிவபிரான் இடப்பாகத்தில் திகழும் குமரி, ஆகாச வடிவினள், ஆதியும் அந்தமுமாய்ச் சுகமளிக்கும் சங்கரி, அவள் பெற்ற குமரேசனே! வேதங்கள் போற்றும் ஞான குருவே! சேவற்கொடி ஏந்திய திருக்கரத்தனே! திருவாவினன்குடியில் வாழ்வு கொண்டு அடியார்க்கருளும் பெருமானே! (ஞானிகள் பால் இணங்கிட அருள்வாயே).

27

கௌளை கண்ட

ஜம்பை

அபகார நிந்தைபட்டு

உழலாதே

அறியாத வஞ்சரைக்

குறியாதே

உபதேச மந்திரப்

பொருளாலே

உனைநான் நினைந்தருள்

பெறுவேனோ?

இபமா முகன் தனக்கு

இளையோனே

இமவான் மடந்தைஉத்

தமிழாலா

ஜெபமாலை தந்தசற்

குருநாதா

திருவாவினன் குடிப்

பெருமானே!

நான் தீமை புரிந்து நிந்தனைக்கு ஆளாகி அலையக் கூடாது. நன்னெறி அறியாத வஞ்சகர்களோடு இணங்க நினைக்கக்கூடாது. இப்படி இருந்து நீ எனக்குத் தந்த உபதேச மந்திரப் பொருளையே துணையாகக் கொண்டு, உன்னை நான் நினைந்து உன்னருளைப் பெற மாட்டேனா? யானைமுகக் கண்பதிக்கு இளையவனே! இமயமலை அரசன் மகள் பார்வதி என்ற உத்தமியின் திருமகனே! எனக்குச் செப மாலை தந்த குருநாதனே! திருவாவினன்குடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (உனை நான் நினைந்து அருள் பெறுவேனோ?)

28

சக்கரவாகம்

ஆதிகண்ட நடை

சிவனார் மனம் குளிர உபதேச மந்திரம் இரு

செவிமீதிலும் பகர்செய்

குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின்

செயலே விரும்பியுளம்

நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதா அலைந்துழலும்

அடியேனை அஞ்சலென

வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரானதும் தொலைய

அருள்ஞான இன்பமது

புரிவாயே

நவநீதமும் திருடி உரலோடெ ஒன்றும் அரி

ரகுராமர் சிந்தைமகிழ்

மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு

விளைகோவே

தெவயானை அங்குறமின் மணவாள சம்பரமுறு

திறல்வீர மிஞ்சுகதிர்

வடிவேலா

திருவாவினன் குடியில் வருவேள் சவுந்தரிக

ஜெகமேல்மெய் கண்டவிறல்

பெருமானே!

சிவபெருமான் மனம் குளிர, உபதேச மந்திரத்தை அவருடைய இரண்டு காதுகளிலும் பகர்ந்த குருநாதனே! சிவகாமசுந்தரியின் வரம் போல வந்த பிள்ளையே! கந்தக் கடவுளே! உனக்கு அடிமை செய்யும் திருத்தொண்டையே விருப்பத்தோடு உள்ளத்தில் நினையாமல், கேடு தரும் மாயை வசப்பட்டு, உலகில் வீணாக அலைந்து துன்புறும் அடிய வனை அஞ்சாதே என்றருளி ஆட்கொள்ள நீ வரவேணும், மனத்தில்

அறிவு பெருகவும், துன்பம் தொலையவும், உன் திருவருள் தரும் ஞான இன்பத்தைத் தந்து அருள் புரியவேணும். முன்பு ஆயர்கள் உள்ளத்தோடு வெண்ணையையும் திருடி உரலுடன் கட்டப்பட்டு ஒன்றியிருந்த கண்ணனாக வந்த ரகுராமரின் மனம் மகிழ்வரும் முருகனே! ஒன்பது பிரிவுகளையுடைய பூமியில் உள்ளவர்கள் கை தொழுது போற்றும் மெய்யான தெய்வமே! அலங்காரமான நலம் தருவது போல் தோன்றும் மாய வித்தையால் கருவில் பல பிறப்பு களைத் தோற்றுவிக்கும் தலைவனே! தேவயானைக்கும் அழகான மின்னல் கொடி போன்ற குறவள்ளிக்கும் மணவாளனே! நிறைவுற்ற திறல் மிக்க வீரனே! ஒளிமிக்க கூர்மையான வேலாயுதனே! திருவா வினங்குடியில் எழுந்தருளும் செவ்வேனே! பேரழகனே! உலகில் உண்மைப் பொருளைக் கண்டு தெரிவித்த திறமிக்க ஞானசம்பந்தப் பெருமானே! (அருள் ஞான இன்பம் தருவாயே).

29

குந்தலவாரளி

மிஸ்ர சாபு

பகர்தற்கரி தான செந்தமிழ் இசையில் சில பாடல் அன்பொடு
பயிலப்பல காவி யங்களை உணராதே
பவளத்தினை வீழியின்கனி அதனைப்பொரு வாய் மடந்தையர்
பசலைத்தன மேபெறும்படி விரகாலே
சகரக்கடல் சூழம் அம்புவி மிசை இப்படி யேதிரிந்துழல்
சருகொத்துள மே அயர்ந்துடல் மெலியாமுன்
தகதித்திமி தாகிணங்கிண எனவுற்றெழு தோகையம்பரி
தனில் அற்புத மாக வந்தருள் புரிவாயே
நுகர்வித்தகம் ஆகும் என்றுமை மொழியில்பொழி பாலை உண்டிடு
நுவல்மெய்ப்புள பாலன் என்றிடும் இளையோனே
நுதிவைத்த கராமலைந்திடு களிறுக்குஅரு ளேபுரிந்திட
நொடியில் பரிவாக வந்தவன் மருகோனே
அகரப்பொருள் ஆதி ஒன்றிடும் முதல் அக்கரம் ஆனதின்பொருள்
அரனுக்கு இனிதா மொழிந்திடு குருநாதா
அமரர்க்கு இறையே வணங்கிய பழநித்திரு வாவினன்குடி
அதனில் குடியாய் இருந்தருள் பெருமானே!

சொல்லற்கரிய செந்தமிழ் இசையில் சில பாடல்களை அன்புடன் பாடுதற்கு வேண்டிப் பல நூற்களைப் படித்து உணராமல்,

பவளத்தையும் சிவந்த வீழிப் பழத்தையும் ஒத்திருக்கின்ற வாயை உடைய பெண்களின் தேமல் படர்ந்த கொங்கையைப் பெற விரும்பி, அதற்காக மிகுந்த ஊக்கத்துடன் சகர புத்திரர்களால் தோண்டப்பெற்ற கடல் சூழ்ந்த அழகான இந்தப் பூலோகத்தில், இவ்வாறு நான் திரிந்து அலைந்து, காய்ந்த சருகு போல் உள்ளமும், உடலும் மெலிந்து போகு முன்னால், தகதித்திமிதா கிணங்கிண என்னும் தாள ஒலியுடன் வருகின்ற தோகை விரித்த குதிரையான மயில் மீது அற்புதமாக எழுந்தருளி வந்து அருள் புரிய வேண்டும். “இதை உண்பாயாக. ஞானம் கிடைக்கும்” என மொழிந்து உமையவள் பொழிந்த பாலை உண்டவனும், சொல்லத்தக்க வாய்மை நிறைந்தவனுமான குழந்தை என்று பாராட்டத்தக்க இளையவனே! கூர்மையான பற்களைக் கொண்ட வாயை உடைய முதலையோடு வலுவாகப் போரிட்ட யானைக்கு அருள் புரிந்து காக்க ஒரு நொடியில் அன்போடும் பறந்து வந்த திருமால் மருகனே! அகரம், உகரம், மகரம் மூன்றுமடங்கிய ஓம் என்னும் பிரணவப் பொருளைச் சிவபிரானுக்கு இனிதாக உபதேசித்த குருநாதனே! தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் வணங்கிய திருவாவினன்குடியில் குடியாக இருந்து அருளும் பெருமானே! (மயில்மேல் வந்தருள் புரிவாயே).

பழநி

30

சரஸாங்கி	ஆதி திஸ்ரநடை
திமிர் உததி அனைய நரக	
செனனம் அதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியும்	அணுகாதே
அமரர் வடிவும் அதிக குலமும்	
அறிவு நிறையும்	வரவேதின்
அருள தருளி எணையும் மனதொ(டு)	
அடிமை கொளவும்	வரவேணும்
சமர முகவெல் அசுரர் தமது	
தலைகள் உருள	மிகவேதீள்
சலதி அலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவோனே

வெமர அணையில் இனிது துயிலும்

விழிகள் நளினை

மருகோனே

மிடறு கரியர் குமர பழநி

விரவும் அமரர்

பெருமானே!

இருண்ட கடல் போன்றதும், நரகம் போல் துன்பம் தருவது மாகிய பிறப்பு என்பதில் நீ என்னை விழச்செய்தால், செவிடு, குருடு, உறுப்புக் குறைவு, சிறிதேனும் வறுமை இவை அணுகக்கூடாது. தேவர்கள் போன்ற வடிவமும், சிறந்த குடிப் பிறப்பும், அறிவும், நிறையான ஒழுக்கமும் எனக்கு வர வேணும். இதற்கு உன் திரு வருளைத் தந்து, மனம் வைத்து என்னை அடிமையாக்கிக் கொள்ள வரவேணும். போரில் வெல்லப்பட்ட அசுரர்களின் தலைகள் உருளவும், மிகப்பெரிய கடல் அலறவும், நீண்ட கிரௌஞ்ச மலை பொடியாகவும் வேலைச் செலுத்தியவனே! வெம்மையான பாம் பணையில் இன்பமோடு அறிதூயில் கொள்ளும் செந்தாமரைக் கண்ணன் மருகோனே! கண்டம் கறுத்த கடவுள் மகனே! பழனியில் வந்து பரவிப் பணியும் தேவர்கள் பெருமானே! (என்னை அடிமை யாகக் கொள்ள வரவேணும்).

கதரம்

31

ஆதி

அவனிதனி லேபிறந்து மதலை என வேதவழ்ந்து

அழகுபெற வேநடந்தும்

இளையோனாய்

அருமழலை யேமிருந்து குதலைமொழி யேபுகன்று

அதிவிதம தாய்வளர்ந்து

பதினாறாய்

சிவகலைகள் ஆகமங்கள் மிகவும் மறை யோதும் அன்பர்

திருவடிகளே நினைந்து

துதியாமல்

தெரிவையர்கள் ஆசைமிஞ்சி வெருகவலையாய் உழன்று

திரியும் அடி யேனை உன்றன்

அடிசேராய்

மவுனஉப தேசசம்பு மதிஅறுகு வேணி தும்பை

மணிமுடியின் மீதணிந்த

மகதேவர்

மனமகிழ வேயணைந்து ஒருபுறம தாகவந்த

மலைமகள் குமாரதுங்க

வடிவேலா

பவனிவர வேஉகந்து மயிலின்மிசை யேதிகழ்ந்து

படியதிர வேநடந்த

கழல்வீரா

பரமபத மாயசெந்தில் முருகன்னை வேஉகந்து

பழநிமலை மேலமர்ந்த

பெருமானே!

உலகத்தில் பிறந்து குழந்தை எனத் தவழ்ந்தேன். அழகாக நடை பழகி இளைஞன் ஆனேன். அரிய மழலைச் சொல் மிகுந்து குதலைச் சொற்களைப் பேசி, அதிகவிதமாக வயதுக்கேற்ப வளர்ந்தேன். வயது பதினாறு ஆயிற்று. இந்தப் பருவத்தில் சைவ நூற்கள், ஆகமங்கள் மிக்க வேதங்கள் இவற்றை ஒதுகின்ற பக்தர்களின் திருவடிகளையே நினைந்து துதிக்காமல், பெண்கள் மேல் ஆசை கொண்டு, அதனால் மிகுந்த கவலையோடு அலையும் அடியேனை உன் திருவடிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். (கல்லாலின் கீழ் நான்கு முனிவர் களுக்கு) மௌனமாய் இருந்து உபதேசம் செய்த சம்புவம், சந்திரன் அறுகு கங்கை நீர் தும்பை இவற்றை அழகான திருச்சடையின் மேல் அணிந்தவருமான மகாதேவர் மனம் மகிழும்படி, அவரை அணைந்து அவர் ஒரு பாகத்தில் இடம் பெற்று விளங்கும் மலையின் மகளான பார்வதி மைந்தனே! தாய்மையான கூர் வடிவேலனே! மக்கள் காணத் திருஉலா வர விரும்பியதால் மயிலின் மேல் ஏறி உலகம் அதிர வலமாக வந்து நடந்த வீரக்கழல் அணிந்த வீரனே! பரமபதம் என்று போற்றத்தக்க திருச்செந்தில் முருகன் என்று எல்லோரும் போற்ற, மிக மகிழ்வோடு பழனி மலை மேல் அமர்ந்து அருள் புரியும் பெருமாளே! (அடியேனை உன்தன் திருவடியில் சேர்த்துக் கொள்).

32

வசந்தா

கண்டதரிபுடை

உலக பசு பாச தொந்தம்

அதுவான

உறவு கிளை தாயர் தந்தை

மனைபாலர்

மலசல சுவாச சஞ்ச

லமதால் என்

மதிநிலை கெடாமல் உன்றன்

அருள்தாராய்

சலம் அறுகு பூளை தும்பை

அணிசேயே

சரவண பவா! முகுந்தன்

மருகோனே

பலகலை சிவாகமங்கள்

பயில்வோனே

பழநிமலை வாழ்வந்த

பெருமாளே!

இந்த உலகத்தில், உயிர், பாசமிருந்த உறவினர், நண்பர், தாய், தந்தை மனைவி, மக்கள் இவர்களாலும் மலம், நீர், மூச்சு முதலிய சஞ்சலங்களாலும், என்னுடைய புத்தி நிலை தடுமாறிப் போகாமல் உன் திருவருளைத் தரவேண்டும். கங்கை நீர், அருகம்புல், பூளைப்பூ, தும்பை இவற்றை அணியும் சிவபிரான் மைந்தனே! சரவணத்தில் தவழ்ந்தவனே! திருமால் மருகனே! பல கலைகளும் சிவாகமங்களும் போற்றும் முருகனே! பழனிமலை வாழ வந்து கோயில் கொண்ட பெருமாளே! என் மதி நிலை கெடாமல் உன்றன் அருள்தாராய்.

33

த்விஜாவந்தி

கண்டசாபு

கருவின் உருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து
 கலைகள் பலவே தெரிந்தும் அதனாலே
 கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து
 கவலை பெரி தாகி நொந்து மிகவாடி
 அரகர சிவாய வென்று தினமும் நினையாமல் நின்று
 அறுசமய நீதியொன்றும் அறியாமல்
 அசனம் இடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல் நின்று
 அனுதினமும் நாணமின்றி அழிவேனோ?
 உரகபடம் மேல்வளர்ந்த பெரியபெருமாள் அரங்கர்
 உலகளவு மால் மகிழ்ந்த மருகோனே
 உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
 உறை புகலி ஊரில் அன்று வருவோனே
 பரவைமனை மீதில் அன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
 பரமன் அருளால் வளர்ந்த குமரேசா
 பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே!

தாயின் கருவில் உருவம் பெற்று வந்து, வயதுக்கேற்ப வளர்ந்து, பல கலைகளைக் கற்று, மன்மதன் செய்த சேட்டையால், கருத்த கூந்தலை உடைய பெண்களின் கால்கள் என் மார்பில் புதைய அழுந்தி, கவலை அதிகமாகி வருந்தி மிகவும் வாடி, அரகர, சிவசிவ என்று நாள் தோறும் நினைக்காமல், ஆறு சமயங்களின் தத்துவங்களை அறியாமல், உணவு தருவோர் வீட்டு வாசலில் நின்று, நாள்தோறும் வெட்கமின்றி அழிந்து போகலாமா? பாம்புப் படத்தின் மேல் படுத்துக் கண்வளரும் பெரிய பெருமானாகிய சீரங்கநாதர், உலகை அளந்தவர் எனப் போற்றப்படும் திருமால் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் மருகனே! தாய், தந்தை என இரண்டு குலத்தின் வழியிலும் விளக்க முற்றுத் தூய்மையாய்த் திகழ்பவனே! விருது பெறும் கவியரசனான சிங்கமே! சீகாழிப் பதியை உறைவிடமாகக் கொண்டு சம்பந்தராக வந்தவனே! பரவை நாச்சியார் வீட்டு வாசலில் அன்றொரு நாள் தூதுவனாக நடந்த பரமன் திருவருளால் வளர்ந்த குமரேசனே! பகைவரான அசுரர் சேனைகளைக் கொன்று தேவர்கள் சிறைமீளும்படி வெற்றி கண்டு பழனி மலை மேல் நின்ற பெருமானே! (நான் நாணமின்றி அழியலாமோ?)

34

பூர்விகல்யாணி

கண்டசாபு

தலைவலி மருத்தீடு காமாலை சோகைசுரம்
 விழிவலி வறட்டுசூலை காயா சுவாசம் வெகு
 சலமிகு விஷப்பாக மாயா விகாரபணி அணுகாதே

தலமிசை அதற்கான பேரோடு கூறியிது
 பரிகரி எனக்காது கேளாது போலுமவர்
 சரியும் வயதுக்கேது தாரீசொலீர் எனவும் விதியாதே

உலைவற விருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
 வகைவகை எடுத்தே தொடா மாலி காபரணம்
 உனதடியினில் சூட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்

உளமது தரித்தே வினாவோடு பாடியருள்
 வழிபட எனக்கே தயாவோடு தாள்உதவ
 உரகமது எடுத்தாடும் மேகார மீதினமிசை வரவேணும்

அலைகடல் அடைத்தே மகா கோர ராவணனை
 மணிமுடி துணித்தாவி யேயான ஜானகியை
 அடலுடன் அழைத்தே கொள் மாயோனை மாமனெனும் மருகோனே

அறுகினை முடித்தோனை ஆதாரம் ஆனவனை
 மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
 அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதையே எனவும் வருவோனே

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
 இருசரண வித்தார வேலாயுதா உயர்செய்
 பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறுமணவாளா

பதுமவயலில் பூக மீதே வரால்கள் துயில்
 வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
 பழநிவரு கற்பூர கோலாகலா அமரர் பெருமானே!

தலைவலி, வசிய மருந்து இடுவதால் வரும் நோய், மஞ்சட் காமாலை, சோகை, காய்ச்சல், கண் வலி, வறட்டுச் சூலை எனப்படும் வயிற்று வலி, காசநோய், மூச்சுவிடத் திணறுதல், நீரிழிவு, கொடிய விஷ சம்பந்தமான நோய்கள், உலகச் சூழல் மாற்றங்களால் வரும் நோய்கள் இவை என்னை அணுகக்கூடாது. இந்த உலகத்தில் அந்த நோய்க்கான வைத்தியர்களிடம் வேதனையைக் கூறி இது நீங்க வழி என்ன என்று கேட்க, அவர்களில் சிலர் காது கேளாதவர் போலப் போகவும், சிலர் மிகவும் வயதாகிவிட்டதே உங்களுக்கு இந்த

நோயை நீக்கினால் என்ன தான் கொடுப்பீர்கள் சொல்லுங்கள் எனவும் இப்படியெல்லாம் நிகழும்படி என் தலையில் எழுதிவிடக்கூடாது. நான் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும், விருப்பத்துடனும், பெரிய தோட்டத்தில் பூக்கும் மணமிக்க மலர்களை எடுத்து வகைவகையாகத் தொடுத்து ஆபரணம் போல் அமைத்து உன் திருவடியில் சூட்ட நினைக்கும் தவமுடையார் இரண்டு பாதங்களையும் உள்ளத்தில் அணிந்து, அறிவோடு பாடி, உன்னருளால் உன்னை வழிபட என்மீது தயவு வைத்து, உன் திருவடிகளைத் தர, நீ பாம்பை எடுத்து உதறி ஆடும் மயில் மீது வரவேணும். அலைகடலை எழுபது வெள்ளம் சேனையால் அணைகட்டி அடைத்து, மகா கோரமான இராவணன் மணிமுடிகளை அறுத்து, உயிரனைய சீதையைத் தன் தோள் வலியால் அழைத்து வந்த திருமாலை மாமன் என அழைக்கும் மருகோனே! அருகம்புல்லை அணிந்தவனும், உயிர்களுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவனும், மழுமான் ஏந்தியவனும், மகாகாளி வெட்கப்படுமாறு முன்பு திருவாலங்காட்டுச் சபையில் நடித்தவனுமான சிவபிரானைச் சிறப்பான தந்தையே என்றழைக்க வந்தவனே! பல கலை படித்த பாவாணர் நாவில் உறைகின்ற இரண்டு திருவடிகளை உடைய பெரும் புலவனே! வேலாயுதா! உயரத்தில் கட்டப்பட்ட பரண் மீதிருந்த குறப் பெண்ணின் தோளைத் தழுவ ஆசை கொண்ட மணவாளனே! தாமரை மலரும், வயலிலும், பாக்கு மரத்திலும் வரால் மீன்கள் தூங்கும்படி வருகின்ற நீர்ப்பெருக்கை உடைய காவிரி சூழ விளங்கும் பழனியில் எழுந்தருளும், பச்சைக்கற்பூரம் அணிந்த கோலாகலனே! தேவர் பெருமானே! மயிலின் மேல் வரவேணும்.

35

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்	என்றுபூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடும் அடி யார்கள் பதமே துணையது	என்றுநாளும்
ஏறுமயில் வாகனாகுகா சரவணா எனது ஈச என மானம் உனது என்று	மோதும்
ஏழைகள் வியாகுலம் இதேதென வினாவில் உனை ஏவர் புகழ்வார் மறையும்	என்சொலாதோ?
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேல! அணி நீலமயில் வாக! உமை	தந்தவேளே!

நீசர்கள் தம்மோ டெனது தீவினை எலாம் மடிய
நீடுதனி வேல்விடும் ம டங்கல் வேலா
சீறிவரு மாறவுணன் ஆவியுணும் ஆனைமுக
தேவர் துணைவா சிகரி அண்டகூடம்
சேரும் அழகார் பழநி வாழ்குமர னேபிரம
தேவர்வரதா முருக தம்பிரானே!

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் என்று உன் திருநாமத்தை ஆறு முறை கூறித் திருநீற்றை
உடலில் பூசும் பெரிய தவசிகளின் பாதமலர் சூடும் அடியார்கள் திரு
வடியே துணை என்று உன் அடியார்கள் வாழ்கிறார்கள். ஒவ்வொரு
நாளும் மயிலில் ஏறி வருபவனே! குகனே! சரவணனே! என் ஈசனே!
என் பெருமை உன் பெருமை என்று கூறித் துதிக்கும் இந்த ஏழை
அடியார்கள் “இறைவனே! எனக்கு இந்த மனக்கவலை வந்தது ஏன்?”
என்று உன்னிடம் முறையிட்டுக் கேட்க வைக்கலாமா? அப்படி
வைத்தால் உன்னை யார் புகழ்வார்கள்? வேதம் கூட உன்னை எப்படிப்
புகழும்? திருநீற்றணிந்து ஒளிவீசும் செம்பொன் மேனியனே!
வேலனே! அழகான நீலமயில் வாகனனே! உமை பெற்ற செவ்வேனே!
அசுரர்களோடு, எனது தீவினைகள் எல்லாம் மடியும்படி, நீண்டதும்
ஒப்பற்றதுமான வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய வடவைத்தீயனைய
வேலனே! சினத்தோடு சீறி வந்த கயமுகாசுரன் என்ற அவுணனுடைய
உயிரை உண்ட ஆனைமுகக் கடவுள் தம்பியே! மலையின் உச்சி
வானத்தை எட்டும்படி அழகுமிக்கதாகத் திகழும் பழனியில் வாழும்
குமரனே! பரமனுக்கு வரம் தந்தவனே! முருகா! எங்கள் தம்பிரானே!
(எங்கள் கவலையை நாங்கள் கேட்காமலேயே தீர்த்து வைக்கா
விட்டால் உன்னை யார் புகழ்வார்கள்).

36

இத்தாரணிக்குள் மநு வித்தாய் முளைத்தமுது
கேவிக் கிடந்து மடி மீதில் தவழ்ந்தடிகள்
தத்தா தனத்தன இட்டே தெருத்தலையில்
ஓடித் திரிந்து நவ கோடிப் ரபந்தகலை
இச்சீர் பயிற்ற வயது எட்டோடும் எட்டுவர
வாலக் குணங்கள் பயில் கோலப் பெதும்பையர்கள் உடன்உறவாகி
இக்கார் சரத்து மத னுக்கே இளைத்துவெகு
வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்	
தேடிச் சுகந்தஅணை மீதில்	துயின்றுசுகம்
இட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குள் இடை	
மூழ்கிக் கிடந்துமயல் ஆகித் துளைந்துசில	பணியதுமூடிச்
சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநமன்	
ஓடித் தொடர்ந்து கயிறாடிக்	கொளும்பொழுது
பெற்றோர்கள் சுற்றியழ உற்றார்கள் மெத்தஅழ	
ஊருக் அடங்கல்இலர் காலற்கு	அடங்கஉயிர்
தக்காது இவர்க்கு மயன் இட்டான் விதிப்படியின்	
ஓலைப் பழம்படியினால் இற்று இறந்ததென	எடும்எனவோடிச்
சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா அரிச்சுடலை	
ஏகிச் சடம்பெரிது வேகப்	புடம்சமைய
இட்டே அனற்குள் எரி பட்டார் எனத்தமுவி	
நீரில் படிந்துவிடு பாசத்து	அகன்றுனது
சற்போதகப் பதுமம் உற்றே தமிழ்க்கவிதை	
பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை இன்றுதர	இனிவரவேணும்
தித்தா திரித்திசுட தத்தா தனத்தகுத	
தாதத் தனத்ததன தானத்	தனத்ததன
செச்சே செகுச்செகு தித்தா திமித்ததிசு	
தாதத்த செந்திசுத தீதத்த	செந்தரிக
தித்தா கிடக்கணை டக்கா குக்குக்கு	
தோதக் கணங்கணை கூகுக் கிணங்கிணை	ஒருமயிலேறித்
திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது	
வேலைத் தொளைந்து வரை ஏழைப்	பிளந்துவரு
சித்தா! பரத்தமரர்க் சுத்தா! குறத்தி முலை	
மீதில் புணர்ந்துசுக லீலைக்	கதம்பம் அணி
சுத்தா! உமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தருரு	
நாதக் குழந்தை என ஓடிக் கடம்பமலர்	அணிதிருமார்பா!
மத்தா மதக்களிறு பிற்றான் உதித்தருக	
னேதத் திலங்கையினில் ஆதிக்க	முண்டதொரு
முட்டாள் அரக்கர்தலை இற்றே விழக்கணை	
ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச்	சுமந்ததிக
மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை	
மார்பிற் புணர்ந்த ரகுராமற்கும் அன்புடைய	மருமகனாகி
வற்றா மதுக்கருணை உற்றே மறைக்கலைகள்	
ஓதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித்து	அலங்கல் அணி

அத்தா! பரத்தை அறி வித்தாவி சுற்றுமொளி

யாகிப் ரபந்தமணி வேல்தொட்ட

மைந்தபுய

வர்க்கா! மருப்புமுரு முட்டா திருப்பழநி

வாழ்வுக்கு உகந்து அடியர் ஆவிக்குள் நின்றுலவி

வருபெருமாளே!

இந்த உலகில் மनुவின் வித்தான மனிதனாகப் பறந்து, அழுது, பெருமூச்சு விட்டுத், திணறிக் கிடந்து, தாய் மடி மேல் தவழ்ந்து, அடிகளைத் தத்தித் தத்தி நடந்து தெருவில் ஓடினேன். கோடிக்கணக்கான புத்தம் புதிய கலைகளில் சீரான பயிற்சி தரப்பெற்றேன். வயது பதினாறு ஆயிற்று. இளமைக்குரிய குணங்களைப் பெற்ற அழகான இளம் பெண்களுடன் உறவு பூண்டேன். கரும்பு வில்லும், சரம் சரமான மலர் அம்புகளும் கொண்ட மன்மதன் செயல்களால் இளைத்து அவனிடம் தோற்றேன். கலம்பகம் போன்ற பலவகைப் பாடல்களால், பொருள் உள்ளவரைப் புகழ்ந்து, ஒரு திசையிலிருந்து மற்றொரு திசைவரை ஓடிப் பெரும் பொருள் ஈட்டினேன். மண மிகுந்த படுக்கை மேல் துயில் கொண்டு சுகம் தந்து ஆசையில் உருகினேன். வட்டவடிவான கொங்கைகளின் இடையே முழுகிக் கிடந்து மயங்கி அழுந்தினேன். சில நோய்கள் வந்து மூடின. இப்படி நல்லறிவு கெட்டுக் கிடக்கும் பொழுது எமன் ஓடி வந்து என்னைத் தொடர்ந்து பாசக்கயிற்றை வீசி என்னைக் கொண்டு போகப் போகிறான். அப்பொழுது என்னைப் பெற்றவர்கள் சுற்றி வந்து அழுவார்கள். எனக்கு வேண்டியவர்கள் மிகுதியாக அழுவார்கள். மற்றவர்கள் ஊருக்கு அடங்காத இவன் இப்பொழுது எமனுக்கு அடங்கி விட்டான். இவன் உயிர் போய்விடும். பிரமன் இட்ட விதிப்படி, ஓலையில் முன்னர் எழுதிய எழுத்துப்படி அந்த ஓலை இற்றுப் போக இவன் இறந்தான். இப்பிணத்தைத் தூக்குங்கள் என்பார்கள். அயலார்கள் ஓடிச்சென்று புதிய பறைகளைக் கொட்டி நெருப்பு எரியும் சுடுகாட்டுக்குப் போய் உடல் நன்றாக வெந்து போகு மாறு எருவினால் மூடிப் பிணத்தை எரித்து, இவர் தீயில் எரிக்கப் பட்டார் எனக்கூறி ஒருவரையொருவர் தழுவி, நீரில் மூழ்கி நினைப் பொழிவார்கள். இவர்கள் பாசத்தை விட்டு விலகி, உன்னுடைய ஞானத் திருவடித் தாமரைகளை அடைந்து தமிழ்க் கவிகளை ஒதிப்பணிந்து உருகும் அன்பைத் தர நீ இனி வரவேண்டும்.

“தித்தா திரித்திசுட, தத்தா தனத்தகுத, தாதத் தனந்ததன, தானத் தனந்ததன, செச்சே செகுச்செகுரு தித்தா திமித்ததிசு தாதத்த செந்திசுத் தீதத்த செந்தரிக, தித்தா கிடக்கணக டக்கா குக்குக்கு தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணை”

ஒலிக்கும்படி ஒப்பற்ற மயில்மேல் ஏறி, திண்மையான தேர்
களில் வந்த அசுரர்கள் இறக்குமாறு சண்டையிட்டு, கடலை
வற்றவைத்து, மலை ஏழையும் பிளந்து நின்ற சித்தனே! மேலுலகத்
தேவர் தலைவனே! குறவள்ளியின் முலைமேல் அணைந்து சுகலீலை
செய்து நறுமணம் அணிந்த தாய்மையான மூர்த்தியே! உமையவளுக்கு
ஒரு முத்துப் போல முளைத்தும், குருநாதக் குழந்தை எனப் போற்றப்
பெற்றும் ஒடி விளையாடிய கடம்ப மலர் அணிந்த திருமார்பனே!
மதங் கொண்ட யானையின் பின்பு உதித்த குகனே! குற்றச்செயல்கள்
மிக்க இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய முட்டாள்களான அரக்
கர்கள் தலை இற்றுவிழக் கணை செலுத்தியவரும், மேக நிறம் பெற்ற
வரும், தேன் மிக்க தாமரையில் வீற்றிருந்த திருமகளை மார்பில்
சுமந்து அணைத்தவருமான ரகுராமருக்கு அன்புடைய மருமகனே!
உலகத்தோர் பால் கரையில்லாக் கருணை கொண்டு, வேத நூற்களை
ஒதிக் தெரிந்து, தமிழை ஆராய்ந்து, தேவாரப் பாமாலைகளைத்
தந்தைக்குச் சூட்டிய தலைவனே! பரம் பொருளை அறிவித்து, அடியார்
உயிருக்குமிரான பேரொளியாய் அமைந்து, துதி நூல்களைப் பெற்ற
வேலாயுதம் ஏந்திய பன்னிரு புயத்தனே! வாசனை மிக்க பண்டங்கள்
முட்டுப்பாடின்றிக் கிடைக்கும் திருப்பழனியில் வீற்றிருப்பதில்
மகிழ்ந்து அடியார்களின் ஆவிக்குள் நின்று திருவுலாவரும் பெரு
மானே! (தமிழ் பாடிப் பணிந்துருகும் நேசம் தர வர வேணும்).

37

ஒருபொழுதும் இருசரணம் நேசத்தே வைத்து உணரேனே
உனது பழனி மலையெனும் ஊரைச் சேவித்து அறியேனே
பெருபுவியில் உயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவன் என் ஆசைப் பாடைத் தவிரேனோ?
துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே
தொழுது வழிபடும் அடியர் காவல் காரப் பெருமானே
விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்காரப் பெருமானே!

ஒரு வேளை கூட உன்னுடைய திருவடிகள் இரண்டிலும் அன்பு
வைத்து அறிய மாட்டேன். உனது பழனி மலை எனும் ஊரை வணங்கி
அறிய மாட்டேன். இப்பெரிய பூமியில் உயர்வான, அருமை மிக்க
வாழ்க்கை வாழ்வதை ஒரே குறிக்கோளாகக் கொள்ளவில்லை. இருந்
தாலும் என் பிறவி ஒழிய வேண்டுமென நினைக்கிறேன். அதற்கேற்ப
என் ஆசைகளை விட்டொழிக்க மாட்டேனோ? பாவத் தொழில்

செய்த அசுரர் ஊர்களைச் சூறையாடிய பெருமானே! உன்னைத் தொழுது வழிபடும் அடியவர்களின் காவல்காரனாக உதவும் பெருமானே! வெற்றிக்கவிகளை உலகுக்கு உதவிய வினோத மூர்த்தியான சம்பந்தப் பெருமானே! வீரமிக்க குறவர் மகளான வள்ளிக்குக் காவலாகி வேளையறிந்து பொழுது போக்கிய பெருமானே! (என் ஆசைகளை விட்டொழிக்க மாட்டேனோ?)

38

கடலை பொரி யவரை பலகனி களைநுகர்

கடின குடஉதர

விபரீத

கரட தடமுமத நளின சிறுநயன

கரிணி முகவரது

துணைவோனே!

வடவரையின்முகடு அதிர ஒருநொடியில்

வலம்வரு மரகத

மயில்வீரா!

மகபதி தருசுதை குறமினொ டிருவரும்

மருவு சரசவித

மணவாளா!

அடல் அசுரர்கள் குலம் முழுதுமடிய உயர்

அமரர் சிறையைவிட

எழில்மீறும்

அருண கிரணவொளி ஒளிரும் அயிலைவிடும்

அரகர சரவண

பவலோலா!

படல உடுபதியை இதழி அணிசடில

பசுபதி வரந்தி

அழகான

பழநி மலை அருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலையில் வரு

பெருமானே!

கடலை, பொரி, அவரை, பலகனிகள், கரும்பு இவைகளை உண்ணும் வலிமையான வளைந்த தொந்தியையும், அதிசயமான மதம் ஒழுகும் இடம் கொண்டு பெருகும் மும்மதத்தையும், சிறிய தாமரைக் கண்களையும், யானை முகத்தையும் உடைய கணபதியின் தம்பியே! வடக்கே உள்ள மேருமலைச் சிகரங்கள் அதிரும்படி ஒரு நொடிப் பொழுதில் உலகை வலம் வந்த பச்சை மயில் வாகனனே! வேள்விகளின் தலைவனான இந்திரன் தந்த மகளான தேவயானை, குறவர்குல மின்னல் கொடியான வள்ளி நாச்சியார் இருவருடனும் இன்ப லீலை புரியும் மணவாளனே! வலிமை மிக்க அசுரர் குலம் முழுவதும் முடியவும், உயர்வான தேவர்கள் சிறை நீங்கவும், அழகுமிக்கதும் சிவந்த கதிரொளி வீசுவதுமான வேற்படையைச் செலுத்திய

சிவபெருமானே! சரவண பவனே! திருவிளையாடல் புரிபவனே! கூட்டமான விண்மீன்களின் தலைவனான சந்திரனையும், கொன்றை மலரையும் அணிந்த பசுபதியும், கங்கையும், அழகிய பழைய நிர்மலியான பார்வதியும் பெற்ற, மழலை மொழி உரைக்கும் குழந்தையே! பழனி மலையில் எழுந்தருளிய பெருமானே! (என்று எதையும் வேண்டாமல் இறைவன் புகழ் பாடுகிறார் அருணகிரியார்).

39

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரிலாத	
நாடண்டி நமசிவாய	வரையேறி
நாவின்ப ரசமதான ஆனந்த அருவிபாய	
நாதங்களொடு குலாவி	விளையாடி
ஊனங்கள் உயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவிலாமல்	
ஓம் அங்கி உருவமாகி	இருவோரும்
ஓரந்த மருவிஞான மாவிஞ்சை முதுகின் ஏறி	
லோகங்கள் வலமதாட	அருள்தாராய்
தேனங்கொள் இதழி தாகி தார் இந்து சலில வேணி	
சீரங்கள் எனது தாதை	ஒருமாது
சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி	
சேர்பங்கின் அமல நாதன்	அருள்பாலா!
கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடியநீல	
காடந்த மயிலில் ஏறும்	முருகோனே!
காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெண் அமளி சேர்வை	
காணெங்கள் பழநி மேவு	பெருமானே!

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகளும் ஞான நிலையை நாடி நிற்க வேண்டும். வானத்திலுள்ள சந்திர சூரியர்கள் இல்லாத ஒளிமயமான பூமியை அடைந்து அட்டாங்க யோகத்தால் எனக்குள்ளே நந்தி ஒளி காணப்பெற வேண்டும். நமசிவாய என்று ஐந்தெழுத் தோதுவதால் அடையக்கூடிய உயர்நிலையை அடைய வேண்டும். என் நாக்கில் இன்பரசம் தரும் ஆனந்த அருவி பாய வேண்டும். அப்பொழுது கிண்கிணி, சிலம்பு, மணி, சங்கம், யாழ், தாளம், வேய்ங்குழல், பேரி, மத்தளம், முகில் எனப்படும் பத்து நாதங்கள் கேட்க நான் மகிழ்ந்து விளையாட வேண்டும். ஊன் ஆசை, உயிராசை, நான் என்னும் ஆசை இவை அகலவேண்டும். ஓம் என்னும்

ஒளி வடிவம் பெற்று, உயிரும் இறையுமாகிய நாம் இருவரும் ஒன்று சேரும் முடிவை அடைந்து, சிவஞானக் களிற்றின் முதுகில் ஏறி எல்லா உலகங்களும், அந்த ஒளியில் சுற்றி வந்து ஆட அருள்புரியவேண்டும். தேன் மிகுந்த கொன்றை மாலை, தாதகி எனும் ஆத்திமாலை, பிறைமதி, கங்கை நீர் இவற்றைக் கொண்ட சடாமுடியை உடைய அழகிய திருமேனி கொண்டவனும், என் தந்தையும், ஒப்பற்ற மாது, பிங்கலை, நீலி, செய்யாள், வெளியாள் பசும்பெண் எனத்தக்க ஐந்து நிறம் பெற்றவள், ஆசை தருபவள், யோகநிலை காட்டும் மௌனமான பேரொளி எனப்படும் பார்வதிதேவி சேர்ந்துள்ள இடப்பாகத்தை உடைய குற்றமற்ற தலைவனுமான சிவன் அருளிய பாலனே! காடுகள், மலைகள், தீவுகள், கடல்கள் எல்லாம் பொடியாக, நீலநிற மிகுந்த அழகிய மயிலில் ஏறும் முருகோனே! மன்மதனுடைய கையிலிருந்து பாயும் மலரம்புகள் வெட்கப்படுமாறு வேடுவச்சியான வள்ளியோடு, படுக்கையில் இணைந்த எங்கள் பழனி மேவும் பெருமானே! (மயில் மேல் ஏறி வரவேணும்).

40

திடமிலி, சற்குணமிலி, நல் திறமிலி, அந்	புதமான
செயல்இலி, மெய்த் தவமிலி, நற்செய்மிலி, சொக்	கமுமீதே
இடமிலி, கைக் கொண்டிலி, சொற்கியல்பிலி, நற்	றமிழ்ப்பாட
இருபதமுற்று இருவினையற்று இயல்கதியைப்	பெறவேணும்
கெடுமதி யுற்றிடும் அசுரக் கிளை மடியப்	பொருவேலா!
கிரணகுறைப் பிறை அறுகக் கிதழ் மலர் கொக்	கிறகோடே
படர்சடையில் புனைநடனப் பரமர்தமக்	கொருபாலா!
பலவயலில் தரளநிறைப் பழநிமலைப்	பெருமானே!

பக்தியில் உறுதியில்லாதவன், நல்ல குணமில்லாதவன், திறமையற்றவன், அற்புதமான செயல் ஒன்றுமில்லாதவன், உண்மைத் தவம் செய்யாதவன், நன்மை தரும் செயல் செய்யாதவன், சொர்க்கத்திலும் இடமில்லாதவன், கையால் கொடுத்தறியாதவன், சொல்வன்மையற்றவன் இவ்வளவு குறைகளை உடைய நான் நல்ல தமிழ் பாட வேண்டும். அதற்கு உன் இரு பாதங்களை அடைந்து, இருவினையற்று, நல்ல கதியைப் பெற வேணும். கெட்ட புத்தி கொண்ட அசுரக் கூட்டங்கள் மடியுமாறு போர் செய்த வேலனே! கிரண ஒளி குறைந்த இளம்பிறை, அருகம்புல், சுடுகாட்டு எலும்பு, கொன்றை மலர், கொக்கின் இறகு இவற்றைப் பரந்து விரிந்த சடையில் புனைந்து நடன மாடும் பரமசிவனுடைய ஒப்பற்ற பாலகனே! பலன் தரும் வயல்களில் முத்து விளைந்து நிறையும் பழனி மலைப் பெருமானே! (நான் இயல்கதியைப் பெற வேணும்).

41

வசன மிக வேற்றி
மனது துயராற்றில்
இசைபயில் சடாட்ச
இகபர செளபாக்யம்
பசுபதி சிவாக்யம்
பழநிமலை வீற்
அசுரர் கிளைவாட்டி
அமரர் சிறை மீட்ட

மறவாதே
உழலாதே
ரமதாலே
அருள்வாயே
உணர்வோனே
றருளும் வேலா
மிகவாழ
பெருமானே!

உன் திருநாமத்தை உருவேறவே செபிக்க வேண்டும். உன்னை மறவாமல் இருக்க வேண்டும். என் மனம் துன்பம் தரும் வழிகளில் திரியக்கூடாது. மீண்டும் மீண்டும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அதனால் எனக்கு இம்மையிலும், பரலோகத்திலும் நல்வாழ்வைத் தந்தருளவேண்டும். பசுபதியான சிவபிரான் மொழிந்த வேத சிவாகமங்களை அறிந்தவனே! பழனி மலையில் வீற்றிருந்து அருள்புரியும் வேலனே! அசுரர் கூட்டங்களை ஒடுக்கி, மிக நன்றாக வாழுமாறு தேவர் சிறைமீட்ட பெருமானே! (இகபர செளபாக்யம் அருள்வாயே).

இனிவரும் 9 பாடல்களும் நான்காவது படைவீடான சுவாமி மலை என்ற திருவேரகத்துக்கு உரியவை.

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

42

மருவே செறித்த குழலார்
மதனா கமத்தின்
மயலே எழுப்பி இதழே
மலைபோல் முலைக்குள்
பெருகாதல் உற்ற தமிழேனை
பிரியாது பட்ச
பிழையே பொறுத்துன் இருதாளில்
பெருவாழ்வு பற்ற
குருவாய் அரற்கும் உபதேசம்
சூகனே குறத்தி

மயக்கி
விரகாலே
அருத்த
உறவாகிப்
நித்தல்
மறவாதே
உற்ற
அருள்வாயே
வைத்த
மணவாளா

குளிர்கா மிகுத்த வளர்பூக
குடகா விரிக்கு
திருவே ரகத்தில் உறைவாய்
சிறுவா கரிக்கும்
திருமால் தனக்கு மருகா
சிரமே துணித்த

மெத்து
வடபாலார்
உமைக்கொர்
இளையோனே
அரக்கர்
பெருமானே!

மருக்கொழுந்து போல் மணம் மிக்க கூந்தலை உடைய பெண்கள் என்னை மயக்கி மன்மதனுடைய காம சாத்திரத்தில் கூறப்பட்ட வழிகளால் ஆசையை எழுப்பி, வாயிதழ் எச்சிலை ஊட்டுவிக்க, அவர்களுடைய மலைபோன்ற கொங்கைகளில் உறவு கொண்டு அணைத்து, மிகப் பெரிய காதலுற்றுத் திரியும் தனிமனிதனாகிய என்னை நீ நாள் எல்லாம் பிரியாமல் இருக்க வேண்டும். என் மேல் அன்பை மறவாமல், என் பிழை பொறுத்து உன் இரண்டு திருவடிகளோடு இணைந்துள்ள பெரு வாழ்வு தரும் பேரின்பத்தை நான் பெறுமாறு அருள் புரியவேண்டும். குருநாதன் ஆகிச் சிவபெருமானுக்கும் உபதேசம் செய்த குகனே! குறவள்ளி மணவாளா! குளிர்ந்த சோலைகளும் வளர்ந்தோங்கும் பாக்கு மரங்களும் நிறைந்துள்ள மேற்கிலிருந்து பாயும் காவிரி ஆற்றுக்கு வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள திருவேரகத் திருத்தலத்தில் வீற்றிருப்பவனே! உமை பெற்ற ஒப்பற்ற சிறுவனே! யானை முகனுக்கு இளையவனே! திருமாலுக்கு மருகனே! அரக்கர் தலைகளை வெட்டிச் சாய்த்த பெருமானே! (பெருவாழ்வு பெற அருள்வாயே).

43

கடிமா மலர்க்குள் இன்பம் உளவேரி கக்கு நண்பு	
தருமா கடப்பமைந்த	தொடைமாலை
கனமேரு ஒத்திடும் பன்னிருமா புயத்தணிந்த	
கருணா கரப் ரசண்ட	கதிர்வேலா
வடிவார் குறத்தி தன்பொன் அடிமீது நித்தமும் தண்	
முடியான துற்றுகந்து	பணிவோனே
வளவாய்மை சொற்பரபந்தம் உளகீரனுக்கு கந்து	
மலர்வாய் இலக்கணங்கள்	இயல்போதி
அடிமோனை சொற்கிணங்க உலகாமுவப்ப என்னுன்	
அருளால் அளிக்கு கந்தப்	பெரியோனே
அடியேன் உரைத்த புன்சொல் அதுமீது நித்த முந்தண்	
அருளே தழைத்து கந்து	வரவேணும்

செடிநேர் உடல்குரம்பை தனின்மேவி உற்றிடிந்த
 படிதான் அலக்கண் இங்கண் உறலாமோ
 திறமாத வர்க்கணிந்துன் இருபாத பத்மம் உய்ந்த
 திருவேர கத்தமர்ந்த பெருமானே!

மணமிக்க மலருள் இன்பம் தரும் தேனைச் சொட்டுவதும், அன்பை அதிகரிக்கச் செய்வதுமான சிறந்த கடப்பமலரால் அமைக்கப் பட்ட பூமாலையை, தங்க மயமான மேருமலை போன்ற பன்னிரண்டு சிறந்த தோள்களில் அணிந்துள்ள கருணாகரனே! கடுமையான ஒளி மிகுந்த வடிவேலனே! அழகு மிக்க குற வள்ளியின் பொன் போன்ற பாதங்களில், தினந்தோறும் உன்னுடைய குளிர்ச்சி தரும் திருமுடி பொருந்தும்படி மகிழ்வோடு பணிபவனே! வளமும், வாய்மையும் மிக்க சொற்கள் அமைந்த பிரபந்தங்களைப் பாடவல்ல நக்கீரன் பாட்டில் மகிழ்ந்து, உன்னுடைய மலர் வாயால் இலக்கணங்களின் இயல்பைத் தெரிவித்து, அடிமோனை சொல்லோடு பொருந்தித் தொடரும் வண்ணம் உலகம் உவப்ப என்று உன் அருள் வாக்கினால் எடுத்து மகிழ்வோடு கூறிய பெரும்புலவனே! அடியேன் சொல்லும் இந்தச் சிறுசொற்கள் மீதும் தினமும் உன் தண்ணருள் பொழிய மகிழ்ந்து வரவேணும். செடியாய வல்வினைகளுக்கு இடமான இந்த உடல் என்ற கூட்டில் பொருந்தி இருந்து அது உடைந்து போகும் படியான துன்பத்துக்கு நான் ஆளாகலாமோ? திறமைமிக்க தவ முனிவர்கள் உள்ளம் கனிந்து உன் திருவடித் தாமரைகளில் உய்தி பெற்று ஈடேறும் திருவேரகம் தன்னில் அமர்ந்த பெருமானே! (நான் துன்பம் உறலாமோ?).

44

இருவினை புனைந்துஞான விழிமுனை திறந்து நோயின்
 இருவினை இடைந்து போக மலமூட
 இருளற விளங்கி ஆறு முகமொடு கலந்து பேதம்
 இலையென இரண்டு பேரும் அழகான
 பரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
 பணியவிண் மடந்தை பாத மலர்தூவப்
 பரிவுகொ டந்த கோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்து பாடப்
 பருமயிலுடன் குலாவி வரவேணும்
 அரியயன் அறிந்திடாத அடியினை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராஜன்
 அழலுறும் இரும்பின் மேனி மகிழ்மரசுதம் பெணாகம்
 அயலணி சிவன்புராரி அருள்சேயே

மருவலர்கள் திண்பணார முடியுடல் நடுங்க ஆவி
 மறலியுண வென்ற வேலை உடையோனே
 வளைகுல மலங்கு காவிரியின்வட புறம் சுவாமி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே!

இருவினை ஒப்பினால் சிவயோக நிலை பூண்டு, ஞானக் கண்ணைத் திறந்து, நோயாகத் தொடரும் புண்ணிய பாவங்கள் விலகிப் போக வேண்டும். ஆணவ மலம் மூடுகின்ற அஞ்ஞான இருட்டு அற்றுப் போக வேண்டும். உன்னுடைய ஆறு முகங்களோடு கலந்து, உனக்கும், எனக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்று சொல்லும்படி, நீயும் நானும் அமுகான மலரும் அதன் நறுமணமும் கலந்த தன்மை என்று சொல்லும்படி கலந்து மகிழ வேண்டும். இது நடக்க வேண்டுமானால், தேவர்கள் பணியவும், விண்ணுலகப் பெண்கள் திருவடிகளில் மலர் தூவி வணங்கவும், அன்புடன் அந்த கோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்து பாடவும் நீ பருத்த மயில் மேல் விளக்கமாக ஏறி வர வேணும். திருமாலும் நான்முகனும் தேடி அறிந்திட முடியாத திருவடிகளான சிவந்த பாதங்களை அளவாக வைத்து, ஐந்தொழில் புரிய, ஆடும் தில்லை அம்பலவன் நெருப்பிலிட்ட இரும்பென ஒளிவீசும் திரு மேனிப் பெருமான், மகிழ்வோடு காட்சி தரும் பச்சை நிறப் பெண்ணான பார்வதியைத் தன் திருமேனியின் பாகமாக வைத்த சிவபிரான், முப்புரம் எரித்தவன் அருளிய குழந்தையே! பகைவர்களான அசுரர்களின் வலிமை மிக்க உடலும் முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மணிமுடிகளும் நடுங்க, அவர்கள் உயிர்களைக் காலன் உண்ணும்படி வேல்விட்டவனே! சங்கின் கூட்டங்கள் அசைந்து செல்லும் காவிரியின் வடபுறத்தில் விளங்கும் சுவாமிமலை மேல் விளக்கமாக இருப்பவனே! தேவர்கள் பெருமானே! (பருமயிலொடு குலாவி வரவேணும்).

45

வராளி

மிஸ்ர சாபு

எந்தத் திகையினும் மலையினும் உவரியின்
 எந்தப் படியினும் முகடினும் உளபல
 எந்தச் சடலமும் உயிரியை பிறவியின் உழலாதே
 இந்தச் சடமுடன் உயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
 என்சித்தமும் மனமுருகினல் சுருதியின் முறையோடே
 சந்தித் தரகர சிவசிவ சரண் என
 கும்பட் டிணையடி அவைஎன தலைமிசை
 தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்

சம்பைக் கொடியிடை விபுதையின் அழகுமுன்
 அந்தத் திருநடம் இடுசரண் அழகுற
 சந்தச் சபைதனில் எனதுள முருகவும் வருவாயே
 தொந்தத் திருகுட தகுகுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
 துங்கத் திசைமலை உவரியும் மறுகச லரிபேரி
 துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினை
 சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடும் அயில்வேலா
 கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 எந்தைக் குயிரெனும் மலைமகள் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி உமையருள் இளையோனே
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே!

எந்தத் திசையிலும், மலையிலும், கடலிலும், எந்தப் பூமியிலும், வீட்டின் உச்சி, மலை உச்சி முதலிய உச்சிகளிலும் வசிக்கின்ற பலவகையான உடல்களில் வாழும் உயிரின் பிறப்புகளில் நான் உழலாமல், இந்த உடம்பில் இருக்கும் பொழுதே என் உயிர் நிலை பெற்றுப் பிறவாமை உறவேண்டும். உன்னுடைய தாமரை போன்ற பொன்னார் திருவடிகளில், மணமிக்க மலர் கொண்டு, என் சித்தமும், மனமும் உருகச் சிறந்த வேதங்கள் கூறும் வழியில் உன்னைச் சந்தித்து அரஅர சிவசிவ சரணம் என்று கும்பிட்டு வழிபட வேண்டும். உன் திருவடிகள் என் தலையில் பொருந்த வேண்டும். என் உடல் புளக முற்று இரு கண்களிலும் அருவி போல் கண்ணீர் குதித்துப் பாய வேண்டும். நீ, மின்னல் கொடி போன்ற இடையைப் பெற்ற தேவ யானை அழகாக முன்னே வர, திருநடனம் புரியும் உன் அழகான திருவடி பொலிய, இந்த அவையில் என் உள்ளம் உருகும் படி வந்தருள வேண்டும்.

தொந்தத் திருகுட, தகுகுட டிமிடிமி, தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம, என்று உயர்ந்த திசைகளும், மலைகளும், கடல்களும் ஒலியெழுப்பக் கலங்குமாறும், சல்லரி, பேரி எனும் கருவிகள் ஒலிக்கவும், மணிகள் கலகல கலின் என ஒலிக்கவும், தேவர்கள் மலர் மாரி பெய்யவும், பிரமனும் வேதமும் புகழவும், துன்புற்று அசுரர்கள் எமனுலகமடையவும் செலுத்திய கூர்மையான வேலாயுதனே! மணமிகுந்த சடைமுடி, தீயனைய திருமேனி, வெற்றி தரும் அணிகள் இவற்றை உடைய, எந்தையாகிய சிவபிரானுக்கு உயிர் போன்ற மலை

மகள், மரகதப் பாவை, சந்தன மணம் பரப்பும் கொங்கை மலைகளை உடையவள் ஆகிய உமையாள் பெற்ற இளம்பிள்ளையே! தாமரைப் பீடத்தில் அமரும் திருமகள், குலமகள், பொற்கொடி போன்ற இடையைப் பெற்றவளான இலக்குமி தேவியை மணந்த திருமால் மருமகனே! மணமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த குருமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (சந்தச் சபைதனில் எனதுளம் உருகவும் வருவாயே).

46

காமியத் தழுந்தி
காலர்கைப் படிந்து
ஓமெழுத்தி லன்பு
ஓவியத்தி லந்தம்
தூமமெய்க் கணிந்த
சூரனைக் கடிந்த
ஏமவெற் புயர்ந்த
ஏரகத் தமர்ந்த

இளையாதே
மடியாதே
மிகவுறி
அருள்வாயே
சுகலீலா
கதிர்வேலா
மயில்வீரா
பெருமானே!

பொருளாசையில் அழுந்தி மெலியாமலும், கால தூதர்கள் கையில் சிக்கி மடியாமலும், ஓம் என்ற எழுத்தில் அன்பு ஊறப்பெற்று ஓவியம் போல அசைவற்றிருக்கும் மோனநிலை ஞான உணர்வை நீ அருள வேண்டும். மணமிகுந்த பொருள்களை உடம்பில் அணிந்து சுகலீலை புரிபவனே! சூரனை வென்ற கதிர்வேலனே! மேரு மலை போல் உயர்ந்திருக்கும் மயில் வீரனே! ஏரகப்பதியில் இருக்கும் பெருமானே! (ஓவியத்திலந்தம் அருள்வாயே).

47

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்

தவமுறை தியானம் வைக்க

அறியாத

சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசணித்த

தமியன் மிட்யால் மயக்கம்

உறுவேனோ?

கருணைபுரி யாதிருப்பது எனகுறைஇ வேளை செப்பு

கயிலைமலை நாதர் பெற்ற

குமரோனே

கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலை செச்சை

கமழமண மார்கடப்பம்

அணிவோனே

தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்க

சகலசெல்வ யோக மிக்க

பெருவாழ்வு

தகைமைசிவ ஞானம் முத்தி பரகதியும் நீ கொடுத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாதபத்மம் அதுநிதமு மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம் அனேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழக திருவேரகத்தின் முருகோனே!

உன் திருவடியான செந்தாமரைக் கோயிலை, அரை நிமிட நேரமாவது நியானத்தில் வைக்க அறியாத பொய்யும், குற்றமும் உடைய மூடன், மட்டமானவன், துன்பம் தரும் வினைகளைத் தீர்க்கப் பிறந்த தமிழேன் வறுமையால் மயங்கலாமோ? எக்குறையைக் கண்டு நீ என் பால் கருணை புரியாமல் இருக்கிறாய்? இப்பொழுதே சொல்லி விடு. கயிலை நாதர் பெற்ற குமரக்கடவுளே! கங்கணம் அணிந்த கைகளின் மேல், இரத்தின மாலை, பொன்மாலை, வெட்சி மாலை, அடியார்கள் அன்பு மணம் வீசும் கடப்ப மாலை இவற்றை அணிந்தவனே! இது நல்ல தருணம் அருள் செய்ய. ஐயா! பெரு மையைத் தரும் நீடித்த சுகம், எல்லாவிதமான செல்வங்கள், யோகமிக்க பெருவாழ்வு, நன்மதிப்பு, சிவஞானம், முத்தி எனும் பரகதி இவற்றை நீ கொடுத்து உதவி புரியவேண்டும். நெய் பூசிய கூர்மையான வடிவேலா! உன்னுடைய சிவந்த தாமரைப் பாதங்களை நாள் தோறும் துதிப்பதற்கு, அருமையான தமிழ் ஞானத்தைத் தந்த மயில் வீரனே! அனேக அதிசயங்கள் பொருந்திய பழனி மலை மீது உதயம் செய்யும் பேரழகனே! திருவேரகத்து முருகப் பெருமானே! (பரகதியும் நீ கொடுத்து உதவி புரிய வேணும்).

48

திலங்கு

கண்ட சாபு

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து	
நாலாறு நாலு பற்று	வகையான
நாலாரும் ஆகமத்தின் நூலாய ஞானமுக்தி	
நாடோறு நானுரைத்த	நெறியாக
நீவேறெனா திருக்க நான் வேறெனா திருக்க	
நேராக வாழ்வதற்குள்	அருள்கூர
நீடார் சடாதரத்தின் மீதே பரா பரத்தை	
நீகாணெனா அனைச்சொல்	அருள்வாயே
சேவேறும் ஈசர்சுற்ற மாஞான போதபுத்தி	
சீராகவே உரைத்த	குருநாதா

தேரர்கள் நாடு சுட்ட சூரர்கள் மாள வெட்டு

தீரா குகா குறத்தி

மணவாளா

காவேரி நேர்வடக்கி லே வாவி பூமணத்த

காவார் சுவாமி வெற்பின்

முருகோனே

கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலை சக்தி

காமாரி வாமி பெற்ற

பெருமானே!

உன் புகழ் பாடும் பக்தர்களின் நாவில் ஊறிய பாடல்களின் மணம் வீசுகின்ற உன்னுடைய பாதமலர்களையே நினைத்து வாழ வேண்டும். இருபத்தெட்டாக இருப்பவையும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களில் பொருந்தியவையுமான ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள ஞானம் தரும் முத்தி நெறியே நாடோறும் நான் பின்பற்றும் நெறியாக வேண்டும். நீ வேறு, நான் வேறு என்ற பிரிவில்லாமல் இருவரும் ஒன்றுபட்டு நேராக வாழ் வதற்கு உன் திருவருள் பெருக வேண்டும். மூலாதாரத்திலிருந்து பர மரந்திரம் வரை பரந்துள்ள ஆறு ஆதாரங்களின் மேலான நிலையில் பராபரமான மெய்ப்பொருளை நீ காண்க என்று அந்த வார்த்தையை நீ எனக்கு அருள வேண்டும். இடபத்தில் வரும் சிவபிரான், உன்னை வலம் வந்து சுற்ற, சிறந்த மெய்ஞ்ஞான உபதேசத்தைச் சீராக உரைத்த குருநாதனே! பகைவர் நாடுகளைச் சுட்டெரித்த சூராதிரி அசுரர்கள் இறக்கும்படி வெட்டிய வீரனே! மனக்குகையில் இருப்பவனே! குறவள்ளி மணவாளனே! காவிரி ஆற்றின் நேர் வடக்கில் உள்ள குளங் களில் தாமரைப் பூக்கள் மணக்கும் சோலைகள் மிகுந்த சுவாமிமலை முருகனே! கருமேகம் போன்ற திருமேனியை உடைய மாகாளி, என்றும் இளையவன், அருட்சக்தி, மன்மதனை வென்றவன், சிவ பெருமான் இடப்பாகத்திருப்பவன் பெற்ற பிள்ளைப் பெருமானே! (பராபரத்தை நீ காண் எனா அனைச்சொல் அருள்வாயே).

49

நிறைமதி முகமெனும்

நெறிவிழி கணையெனு

உறவுகொள் மடவர்கள்

உனதிரு வடியினி

மறைபயில் அரிதிரு

மருவலர் அசுரர்கள்

குறமகள் தனைமணம்

குருமலை மருவிய

ஒளியாலே

நிகராலே

உறவாமோ

அருள்வாயே

முருகோனே

குலகாலா

அருள்வோனே

பெருமானே.

முழுமதி போன்ற முகவொளியாலும், அதைக் காண வழி காட்டி இழுக்கும் கண்ணாகிய அம்பு செய்யும் போரினாலும் உறவு கொள்கின்ற பெண்களின் உறவு ஆகுமோ? கூடாது. உன்னுடைய திருவடிகளை இனியாவது தந்தருள்க. வேதங்கள் பலமுறை போற்றும் திருமாவின் அழகான மருகனே! பகைவர்களான அசுரர் குலத்துக்குக் காலனே! குறமகளை மணம் செய்து அருள் புரிந்தவனே! குருமலையில் எழுந்தருளும் பெருமானே! (உன் திருவடி இனி அருள்வாயே).

50

பாதி மதிநதி போது மணிசடை

நாதர் அருளிய

குமரேசா

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்

பாதம் வருடிய

மணவாளா

காதும் ஒருவிழி காகம் உறஅருள்

மாயன் அரிதிரு

மருகோனே

காலன் எனையனு காமல் உனதிரு

காலில் வழிபட

அருள்வாயே

ஆதி யயனொடு தேவர் சுரர்உல

காளும் வகையறு

சிறைமீளா

ஆடும் மயிலினில் ஏறி அமரர்கள்

சூழவர வரும்

இளையோனே

சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு

வாமி மலைதனில்

உறைவோனே

சூரன் உடலற வாரி சுவறிட

வேலை விடவல

பெருமானே!

பிறைச் சந்திரனையும், கங்கை ஆற்றையும், மலர்களையும் சூடிய சடையை உடைய சிவபிரான் அருளிய குமரேசனே! வெல்லப் பாகையும், பழத்தையும் போன்ற இனித்த மொழிகளைப் பேசும் குறமகள் பாதத்தை மெல்லெனப் பிடித்துத் தடவும் மணாளனே! இழந்த ஒரு விழியைக் காகாசுரன் என்ற காகம் அடையும்படி அருள் செய்த மாயவனாகிய திருமாவின் அழகான மருமகனே! காலன் என்னை வந்து அணுகாமல், உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளில் வழிபட அருள் செய்ய வேண்டும். ஆதிப் பிரமனும், தேவர்களும் தேவலோகத்தை ஆளும்படி அவர்களைச் சிறைமீட்டு, ஆடும் மயிலினில் ஏறித் தேவர்கள் சூழ்ந்துவர, வந்த இளைய பெருமானே! மா மரங்கள் அதிகமாக வளர்ந்துள்ள சோலைகள் சூழ்ந்த சுவாமி

மலையில் உறைபவனே! ிரன் உடம்பு அழியவும், கடல் வற்றவும்,
வேலாயுதத்தை வீசிய பெருமானே! (உன் காலில் வழிபட அருள்வாயே!)

இனி வரும் 24 பாடல்கள் ஐந்தாவது படை வீடான குன்று
தோறாடல் எனப்படும் திருத்தணி முதலிய குன்றுகளைப் பற்றியவை.

திருத்தணி

51

அதிரும் கழல் பணிந்துன்
அபயம் புகுவதென்று
இதயந் தனிலிருந்து
இடர்சங்கைகள் கலங்க
எதிரங் கொருவர் இன்றி
இறைவன் தனது பங்கில்
பதிஎங்கிலும் இருந்து
பலகுன்றிலும் அமர்ந்த

அடியேன் உன்
நிலைகாண
க்ருபையாகி
அருள்வாயே
நடமாடும்
உமைபாலா
விளையாடிப்
பெருமானே.

ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கி,
அடியேன் உன்னைச் சரணாக அடைவது எப்போது? நிலையாத சமுத்
திரமான உலகவாழ்வில் நிலையைக் காண்பதற்கு என் உள்ளத்தில் நீ
இருந்து கருணை செய்து, எனக்கு வரும் துன்பங்களும், கலக்கங்
களும் கலங்கி ஓட அருள்புரிய வேண்டும். தனக்குச் சமமானவர்
யாருமின்றித் தனிநடம் புரியும் இறைவன் ஒரு பாகத்தைப் பெற்ற
உமையவள் குழந்தையே! எல்லாத் தலங்களிலும் இருந்து விளை
யாடிப் பல குன்றங்களிலும் அமர்ந்த பெருமானே! (இடர் சங்கைகள்
கலங்க அருள்வாயே).

52

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொருள் ஊர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது
வண்புகழ் பாரி காரி என்றிசை வாது கூறி
வந்தியர் போல வீணில்
செஞ்சரண் நாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை
திண்டிறல் வேல் மயூர
செந்தமிழ் நாளும் ஒதி உய்ந்திட ஞானம் ஊறு
செங்களி வாயில் ஓர்சொல்

பலபாவின்
அழியாதே
முகமாளும்
அருள்வாயே

பஞ்சவன் நீடு கூனும் ஒன்றிடு தாப மோடு

பஞ்சற வாது கூறு

சமண்முகர்

பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற ஒது

பண்டித ஞான நீறு

தருவோனே

குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி

வெறியாடிக்

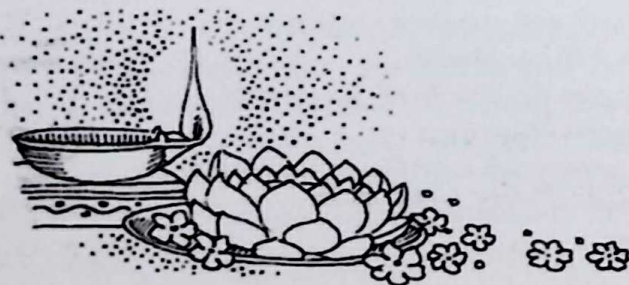
கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

குன்றுதொ றாடல் மேவு

பெருமானே!

வஞ்சகமும், கஞ்சத்தனமும் உடைய முட்டாள்களின் பொருள் களையும், ஊர்களையும் தேடிப் போய் மஞ்சரி கோவை தூது எனப் படும் பாவினங்களால் அவர்களை, வண்மையும், புகழுமிக்க பாரி என்றும், காரி என்றும் புகழ் பேசியும் வாதிட்டும், புகழ் பாடுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவர் போல, வீணாக நான் காலத்தை அழிக்கக் கூடாது. சிவந்த திருவடிகளையும், நாத ஒலி செய்யும் கிண்கிணியையும், கடப்ப மாலையையும், திண்மையான திறமை வாய்ந்த வேலையும், மயிலையும், ஆறுமா முகங்களையும் செந்தமிழால் எந்த நாளும் ஒதி உய்ந்திட வேண்டும்.

இதற்கு நீ உன்னுடைய ஞான மூறும் சிவந்த கனி போன்ற வாயினால் ஒப்பற்ற உபதேசச் சொல்லைத் தந்து அருள வேண்டும். பாண்டியனுடைய நீண்ட நாள் கூனலும், இப்பொழுது வந்த வெப்பு நோயும் பஞ்சாகப் பறக்கும் படி வாது செய்தும், சமண ஊமைகள் மேன்மை இழந்த மயிற்பீலியுடன் கொடிய கழுவில் தாங்களே ஏறுமாறும் பாசரம் ஒதிய பண்டிதனே! பாண்டியனுக்கு ஞானம் வரத் திருநீறு தந்தவனே! யானையோடு யாளி திரியும் பசுமையான தினைப் புனத்தில் உலாவும் வேட்டுவ இனத்தார் ஒன்று கூடி வெறியாட்டயர்ந்து உன்னைக் கும்பிட்டதால், அவர்களை நாடிச் சென்று நல்வாழ்வளித்து அவர்களோடு மலைகள் அனைத்திலும் விளை யாடும் பெருமானே! (செங்கனி வாயிலோர் சொல் அருள்வாயே)

திருக்கயிலை

53

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பு இளநீர்	
சீரும் பழித்தசிவம்	அருள் ஊற
தீதும் படித்தவினை யேதும் பொடித்துவிழ	
சீவன் சிவச்சொருபம்	எனதேறி
நானென்பது அற்று உயிரொடு ஊனென்பது அற்றுவெளி	
நாதம் பரப்பரம்	ஒளிமீதே
ஞானம் சுரப்ப மகிழ் ஆனந்த சித்தியொடெ	
நாளும் களிக்கபதம்	அருள்வாயே
வானம் தழைக்க அடி யேனும் செழிக்க அயன்	
மாலும் பிழைக்க அலை	விடமாள
வாரும் கரத்தன் எமை யாளும் தகப்பன் மழு	
மானின் கரத்தன் அருள்	முருகோனே
தானம் தனத்ததன னாவண்டு சுற்றிமது	
தானுண் கடப்பமலர்	அணிமார்பா
தானம் குறித்துஎமை யாளும் திருக்கயிலை	
சாலும் குறத்திமகிழ்	பெருமானே!

இப்பாடல்கள் இரண்டும் திருக்கயிலை மலையைப் பற்றியவை.

தேன் பெருக்கும் வாழை, மா, பலா எனும் முக்கனிகள், பால், செங்கரும்பு, இளநீர் இவற்றின் இனிய சுவையைப் பழிக்கக் கூடிய சிவபெருமான் திருவருள் பெருகுவதால், தீமைகளும் என்னைப் பிடித்த வினைகளும் எல்லாம் பொடியாய்ப் போக என் ஜீவன் சிவ பிரான் உருவமே என்னும் உண்மையை உணர்ந்து தேறி, நான் என்னும் ஆணவம் அற்றுப் போய், உயிர், உடம்பு என்ற உணர்ச்சிகளும் அற்று, பரவெளி ஒலி கேட்கும் பரப்பி பிரமமான ஒளியில் எனக்கு ஞானம் பெருகி எழ, மனமகிழ்வு தரும் ஆனந்த சித்தி அடைந்து எந்நாளும் நான் களிப்படைய உன் திருவடியைத் தர வேண்டும். தேவலோகம் தழைக்கவும், அடியேன் செழிக்கவும், பிரமனும், திருமாலும் பிழைக் கவும், அலைகடலில் வந்த நஞ்சை உண்டு ஆட்கொள்ள எடுத்த கரங்களை உடையவன், எம்மை ஆளும் தந்தை, மழுமான், ஏந்திய கரத்தன் அருளிய முருகப்பெருமானே! தானத் தனத்த தனனா என்று வண்டு பாடித் தேனை உண்ணும் கடப்ப மலர் மாலை அணிந்த திருமார்பா! எங்கள் நிலையை உணர்ந்து அதற்கேற்ப எமையாளும் திருக்கயிலைப் பெருமானே! அன்பு மிக்க குறத்தி மகிழ் அருளும் பெருமானே! (உன் பதம் அருள்வாயே)

வெள்ளியங்கிரி (கயிலை)

54

புமியதனில்
புகலியில்வித்
அமிர்தகவித்
அடிமைதனக்
சமரில் எதிர்த்
தனி அயில்விட்
நமசிவயப்
ரசதகிரிப்

ப்ரபுவான
தகர்போல
தொடைபாட
கருள்வாயே
தகர்மாளத்
டருள்வோனே
பொருளானே
பெருமானே!

இந்த உலகில் அருள் ஞானச் செல்வராகத் தோன்றிய சீகாழித் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைப் போல, இறந்தோரை எழுப்பும் அமிர்தக் கவிகளை பாடும் ஆற்றலை, உன் அடிமையான எனக்குத் தருவாயே! போரில் எதிர்த்த அசுரர்கள் இறக்குமாறு, இணையற்ற வேற்படையைச் செலுத்தி அருள் புரிந்தவனே! ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் மூலப் பொருளானவனே! வெள்ளி மலையான கயிலை மலைப் பெருமானே! (அமிர்தகவி பாட அடிமைக்கு அருள்வாயே)

திருவேங்கடம் (திருமலை)

55

ரஞ்சனி

சாந்தமில் மோகவெரி காந்தி அவா அனிலம்
மூண்ட வியாத சம
சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணாதுலகர்
தாந்துணை யாவரென
ஏந்திள வார் முளரி சாந்தணி மார்பனொடு
தோய்ந்துரு கா அறிவு
ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்
யான்தனி போய்விடுவது
காந்தளின் ஆனகர மான்தரு கானமயில்
காந்த விசாக சர
காண்டகு தேவர்பதி ஆண்டவனே சுருதி
ஆண்டகையே இபமின்
வேந்த குமார குக சேந்த மயூர வட
வேங்கட மாமலையில்
வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
வேண்டவெ றாதுதவு

யவிரோத
மடவார்மேல்
தடுமாறி
இயல்போதான்?
வணவேளே
மணவாளா
உறைவோனே
பெருமானே!

இது திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதிப் பெருமானைப் பாடும் பாடல் ஆகும்.

மன அமைதியைக் கெடுக்கும் காம நெருப்பின் ஒளியை, ஆசைக் காற்று மூண்டெரியச் செய்கிறது. அடங்காத சமயப் போராட்டம் அதனால் வரும் பகை இவை தொடர்பான அழிந்து போகின்ற கலை நூற் கடல் இதை நீந்த முடியவில்லை. உலக மக்களே உறுதுணை என்று எண்ணுகிறேன். பெண்கள் பால் மயங்கினேன். ஏந்தும் இளமையானதும் ரவிக்கை அணிந்ததும், தாமரை மொட்டுப் போன்ற துமான கொங்கைகளிலும், சந்தன மாப்பிலும் தோய்ந்து உருகி அறிவு தடுமாறித் திகைத்தேன். இதனால் என் ஆருயிரை வாங்க வரும் எமன் கையில் பட்டு நான் துணையின்றித் தனியாகச் செல்வது உன் திரு வருளுக்குத் தக்கதாகுமோ? காந்தள் மலர் போன்ற கரங்களை உடைய வளும், மான் தந்த காட்டு மயிலுமான வள்ளி மணவாளனே! விசாகப் பெருமானே! சரவணனே! செவ்வேனே! காணத்தக்க தேவர்கள் தலை நகரமான அமராவதியை ஆண்டவனே! வேதப் பொருளான ஆண் தகையே! யானை வளர்த்த தேவயானை மணவாளா! வேந்தனே! குமரனே! குகனே! சிவந்த மேனியனே! மயில்வாகனனே! வடக்கில் உள்ள திருவேங்கட மாமலையில் இருப்பவனே! அடியார்கள் வேண்டிய போதெல்லாம் வேண்டிய இன்பங்களை, வேண்டிய அடியார் மேல் வெறுப்புக் காட்டாமல் தந்து உதவும் பெருமானே! (நான் காலன் வசம் போக விடலாமோ?)

திருத்தணிகை

56

இருமல் உரோகம் முயலகன் வாதம்

எளிகுண நாசி

விடமேநீர்

இழிவு விடாத தலைவலி சோகை

எழுகள மாலை

இவை யோடே

பெருவயி நீளை எளிகுலை சூலை

பெருவலி வேறும்

உளநோய்கள்

பிறவிகள் தோறும் எனை நலியாத

படியுன தாள்கள்

அருள்வாயே

வருமொரு கோடி அசுரர் பதாதி

மடிய அனேக

இசைபாடி

வருமொரு கால வயிரவர் ஆட

வடிசுடர் வேலை

விடுவோனே

தருநிழல் மீதில் உறைமுகில் ஊர்தி

தருதிரு மாதின்

சலமிடை பூவின் நடுவினில் வீறு

தணிமலை மேவு

மணவாளா

பெருமானே!

இவை திருத்தணிப் பாடல்கள்.

இது எல்லா நோய்களையும் தீர்க்கும் திருமந்திரத் திருப்புகழ் ஆகும்.

இருமல் நோய், முயலகன் எனப்படும் வலிப்பு நோய், வாத நோய், எரியும் குணம் கொண்ட மூக்கு நோய், விட நோய்கள், நீரிழிவு, விடாத தலைவலி, ரத்த சோகை, கழுத்தைச் சுற்றி எழும் கட்டியாகிய கண்டமாலை, இவைகளும் மகோதரம் எனும் பெரு வயிற்று நோய், இழுப்பு, மார்பு எரிச்சல், சூலை நோய், பெரு வலி தரும் குமரகண்டம், பின்னும் உள்ள பல நோய்களும், எந்தப் பிறப் பிலும் என்னைப் பிடித்து வருத்தாமல், உன்னுடைய திருத்தாள்களைத் தந்தருள வேண்டும்.

எதிர்த்து வந்த ஒரு கோடி அசுரர்கள் அடங்கிய காலாட்படை மடியவும், அதிகமான வீரப் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு வந்த ஒப்பற்ற காலபைரவர் போர்க்களத்தில் ஆடவும், கூர்மையான ஒளிமிகுந்த வேற்படையை விடுத்த பெருமானே! கற்பக மரத்தின் நிழலில் இருக்கும் மேக வாகனன் ஆன தேவேந்திரன் வளர்த்த திருமகள் போன்ற தேவயானை மணவாளனே! கடல் நீரால் குழப்பட்ட இந்தப் பூவுலகின் நடுப்பகுதி எனச் சிறப்புற்று ஒங்கும் திருத்தணிகை மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (நோய்கள் துன்புறுத்தாமல் உன் திருவடி அருள்வாயே).

57

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்

செகுத்தவர் உயிர்க்கும்

சினமாகச்

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்

திருப்புகழ் நெருப்பென்று)

அறிவோம்யாம்

நினைத்ததும் அளிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும்

நிசிக்கரு வறுக்கும்

பிறவாமல்

நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும்

நிறைப்புகழ் உரைக்கும்

செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்

தகுத்தகு தகுத்தந்

தனபேரி

தடுட்டுடு டுட்டுண்டு டெனத்துடி முழக்கும்
 தளத்துடன் நடக்கும் கொடுஞ்சூர்
 சினத்தையும் உடற்சங் கரித்த மலைமுற்றும்
 சிரித்தெரி கொளுத்தும் கதிர்வேலா
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
 திருத்தணி இருக்கும் பெருமானே!

இது சித்தி தரும் தந்திரத் திருப்புகழ். இதை வீர ஜெயத் திருப் புகழ் என்பார் தணிகைமணி வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்கள்.

முருகன் அடியார் மேல் சினம் கொண்டவர்கள் தலைக்கும், அவர்களோடு பகை கொண்டவர் குடிக்கும், அவர்களைக் கொல்பவர் உயிர்க்கும் கோபத்தோடு சிரிப்பவர்க்கும், பழி கூறுபவருக்கும் திருப்புகழ் நெருப்பாகும் என்ற உண்மையை நாம் அறிவோம். முருகன் அடியார்கள் நினைத்ததைக் கொடுக்கும். மனத்தை உருக்கும். இனிப் பிறவாதவாறு இருள் போன்ற கருவை அறுக்கும். நெருப்பையும் எரிக்கும். நக்கிரனுக்காக மலையையும் இடிக்கும். எனவே இவ்வளவு பெருமையுடைய, உன் நிறைப் புகழான திருப்புகழை உரைக்கும் பணியை எனக்குத் தரவேண்டும். "தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந் தகுத்தகு தகுத்தந் தன" என்று பெரிய முரசு முழங்கவும், தடுட்டுடு டுட்டுண்டு என்று உடுக்கை முழங்கவும், போர்க்களத்தில் நடந்த கொடிய சூராத் தி அவுணர்ர்களையும், அவர்கள் கோபத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழித்து, அந்தப் பிணமலை முழுவதையும் உன் சிரிப்பினால் எரித்துச் சாம்பலாக்கிய கதிர்வேலனே! தினைப்புனம் மிகுந்த வள்ளி மலையில் வளரும் குறப் பெண்ணான வள்ளியின் கொங்கையில் இன்புற்று எல்லோரும் எண்ணி மகிழும் திருத் தணியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (உன் நிறைப்புகழ் உரைக்கும் செயல்தாராய்).

58

சுருட்டி

எனையடைந்த குட்டம் வினை மிகுந்த பித்தம்
 எரிவழங்கு வெப்பு வலி பேசா
 இகலி நின்ற லைக்கும் முயலகன் குலைப்பொடு
 இருமல் என்றாரைக்கும் இவையோடே
 மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமை நினைந்து சுத்த
 மதி மயங்கி விட்டு மடியாதே
 மருவி இன்றெனக்கு மரகதம் சிறக்கும்
 மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்

நினை வணங்கு பத்தர் அனைவரும் தழைக்க	
நெறியில் நின்ற வெற்றி	முனைவேலா
நிலைபெறும் திருத்தணியில் விளங்கு சித்ர	
நெடிய குன்றில் நிற்கும்	முருகோனே
தினைவிளங்க லுற்ற புனஇளங் குறத்தி	
செயலறிந் தணைக்கும்	மணிமாற்பா
திசைமுகன் திகைக்க அசுரர் அன்றடைத்த	
சிறை திறந்து விட்ட	பெருமானே!

எனக்கு வந்து சேர்ந்த குட்ட நோய், வினை மிகுந்ததால் வந்த பத்தம், எரிய வைக்கும் வெப்பு நோய், சொல்ல முடியாத வலியோடு மாறுபட்டு வேதனை தந்து அலைய வைக்கும் முயலகன் என்ற இழுப்பு நோய், நடுங்க வைக்கும் இருமல் என்று கூறப்படும் இந் நோய்களோடு, வீடுகள், மாதர், மக்கள் என்பவற்றையே நினைத்து, நல்ல அறிவு மயங்கி, நான் இறக்காமல், நீ வந்து என்னை அடைந்து இன்று எனக்கு மரகதப் பச்சையை விட ஒளிவீசும் மயில் மீது வந்து முத்தி தரவேண்டும். உன்னை வணங்கும் பத்தர் அனைவரும் தழைத்து வாழ, அவர்கள் வாழ்க்கைப் பாதையில் நின்று வழிகாட்டும் வெற்றி வடிவேலனே! என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும் திருத்தணியில் பெருமை மிக்க நெடிய மலையில் நிற்கும் முருகப் பெருமானே! தினைப் பயிர் செழித்து வளரும் புனத்தில் இளமையான குறவள்ளியின் பேரன்பை அறிந்து அவளை அணைக்கும் அழகிய திருமார்பை உடையவனே! திசைக்கொரு முகம் கொண்ட பரமன் திகைத்து நிற்கும்படி, அசுரர்களால் அடைக்கப்பட்ட தேவர்களைச் சிறையைத் திறந்து மீட்ட பெருமானே! (மயிலில் வந்து முத்தி தரவேண்டும்).

59

சிவரஞ்சனி - சதுஸ்ர ஏகம்

ஏது புத்தி ஐயா எனக்கினி	
யாரை நத்திடுவேன் அவத்தினி	
லேயிறத்தல் கொலோ எனக்குநி	தந்தைதாயென்
றேஇருக்கவும் நானும் இப்படி	
யேத வித்திடவோ சகத்தவர்	
ஏசலில்படவோ நகைத்தவர்	கண்கள்காணப்
பாதம் வைத்திடை ஆதரித்தெனை	
தாளில் வைக்க நி யே மறுத்திடில்	
பார் நகைக்குமையா தகப்பன் முன்	மைந்தனோடிப்

பால்மொழிக் குரல் ஓலமிட்டிடில்	
யாரெடுப் பதெனா வெறுத்தழ	
பார் விடுப்பர்களோ எனக்கிது	சிந்தியாதோ
ஓத முற்றெழு பால் கொதித்தது	
போல எட்டிகை நீசமுட்டரை	
ஓட வெட்டிய பாணு சத்திகை	எங்கள்கோவே
ஓத மொய்ச்சடை ஆட வுற்றமர்	
மான் மழுக்கரம் ஆட பொற்கழல்	
ஓசை பெற்றிடவே நடித்தவர்	தந்தவாழ்வே
மாதனைப் புன மீதிருக்குமை	
வாள் விழிக்குற மாதனைத்திரு	
மார்பணைத்த மயூர அற்புதக்	கந்தவேளே
மாரன் வெற்றிகொள் பூமுடிக்குழ	
லார் வியப்புற நீடு மெய்த்தவர்	
வாழ் திருத்தணி மாமலைப்பதி	தம்பிரானே!

ஏது புத்தி ஐயா எனக்கு? இனி யாரை விரும்பி நாடுவேன்? வீணாக நான் இறந்து போகலாமோ? (இதுதான் என் தலைவிதியோ?) எனக்குத் தாயும் தந்தையுமாக நீயே இருக்கவும், நான் இப்படியே (என் வாழ்வு முழுவதும்) தவிக்கலாமோ? உலக மக்களின் இகழ்ச்சி மொழிக்கு நான் ஆளாகலாமோ? என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பவர்கள் காணும்படி, உன் திருவடியை என் தலைமேல் வைப்பாய் ஐயனே! என் நிலையைத் தெரிந்து கொண்டு, உன் திருவடிகளில் என்னை வைக்க நீயே மறுத்தால் உலக மக்கள் நகைப்பார் அல்லவா? என் ஐயனே! தகப்பனுக்கு முன்னால் மைந்தன் ஓடிச்சென்று, பால் போன்ற மொழிக் குரலால் அழுதால், இக்குழந்தையை யார் எடுப்பது என்று வெறுத்து அப்படியே அழுமாறு, இவ்வுலகில் யாராவது விடுவார்களா? இந்த ஆதரவு எனக்கு மட்டும் கிடைக்காதா? கடல் போன்ற பால், கொதித்துப் பொங்குவது போல, எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள தீய அசுரர்கள் ஓடும்படி, வெட்டியழித்த ஒளிமிகுந்த சக்தி வேலைக் கையில் ஏந்திய எங்கள் மன்னவனே! கங்கை வெள்ளம் மிகுந்து பாயும் திருச்சடை ஆடவும், மான் மழு அமர்ந்திருக்கும் திருக்கரங்கள் ஆடவும், பொன் போன்ற கழல் நாதம் எழுப்பவும், நடனமாடியவர் தந்த பெருவாழ்வே! பெரிய தினைப்புனத்தில் இருந்தவனும், மை பூசிய ஒளிமிக்க கண்களை உடையவரும் ஆன வள்ளியை அழகாக மார்போடணைத்த மயில்வாகனனே! அற்புதங்கள் செய்யும் கந்த வேளே! மன்மதன் வெற்றி பெறும்படி அழகுமிக்க வரும் பூமுடித்த கூந்தலை உடையவருமான மாதர்கள், வியக்கும்படி, பற்றற்ற

உண்மைத் தவத்தினர் வாழும் திருத்தணி மாமலையில் வாழும் தலைவனே! (உன் திருவருள் எனக்குக் கிடைக்காதோ?).

60

முஹாரி - மிஸ்ர சாபு

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு	
சாட்சியறப் பசி ஆறியை நீறிடு	
சாஸ்தர வழிக்கதி தூரனை வேர்விழு	தவமுழ்கும்
தாற்பர்ய மற்றுமூல் பாவியை நாவலர்	
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல்	
சாற்று தமிழ்க்குரை ஞானியை நாள்வரை	தடுமாறிப்
போக்கிடம் அற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்	
போற்றுதல் அற்ற துரோகியை மாமருள்	
பூத்த மலத்ரய பூரியை நேரிய	புலையேனைப்
போக்கி விடக் கடனோ? அடியாரொடு	
போய்ப் பெறுகைக் கிலையோ? கதியானது	
போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல் மயிலா அருள்	புரிவாயே
மூக்கறை மட்டை மகாபல காரணி	
சூர்ப்ப நகைப்படு மூளி உதாசனி	
மூர்க்க குலத்தி விபீஷணர் சோதரி	முழுமோடி
மூத்த அரக்கன் இராவண னோடியல்	
பேற்றி விடக் கமலாலய சீதையை	
மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு	முகிலேபோய்
மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை	
வீட்டில் இருத்திய நாளவன் வேறற	
மார்க்க முடித்த விலாளிகள் நாயகன்	மருகோனே
வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை	
வாழ்த்த மலர்க்கழு நீர்தரு நீள்கனை	
வாய்த்த திருத்தணி மாமலை மேவிய	பெருமானே!

தாக்குதலோடு கூடிய போருக்குச் சாரைப்பாம்பு போல் ஓடி ஒளிபவனும், அருகில் ஒருவரைச் சாட்சியாக வைத்து உண்பிக்காமல் தானே உண்பவனும், திருநீறணியும் சைவ, சமய சாத்திர வழிக்கு நீண்ட தூரத்தில் இருப்பவனும், ஆகி, மரத்தைத் தாங்கும் வேர் போல, உயிரைத் தாங்கும் மெய்த்தவத்தில் முழுகும் நற்பயனை விடுத்து, வீணாக உழன்று திரிகின்ற பாவியை, பக்தி மிக்க புலவர்களைப் போல் அன்புடன் உன்னையே நினைக்காமல், சண்டையிட்டு, தமிழ்

மொழியால் வேறு ஒருவருடன் வாதிட்டுக் குரைக்கின்ற நாயினை , இந்நாள் வரை தடுமாறிப் புகலிடம் இல்லாத வீணனை, ஞானிகள் காப்பாற்றாமல் கைவிட்ட துரோகியை, பெரிய மயக்கம் நிறைந்த மும்மலங்களோடு இணைந்த கீழ் மகனை, மாடு தின்னும் புலையனுக்குச் சமமானவனை, நீ தள்ளி விடலாமா? இதுதான் உன் கடமையா? எனக்குப் புகலிடம் நரகம் தானா? மோட்ச உலகத்தில் போய்ப் பேரின்பம் பெற எனக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லையோ? பேரில் ஒளிவீசும் வஜ்ரம் போலக் கூர்மையான வேலையும், மயிலையும் உடையவனே! திருவருள் புரிவாயாக! மூக்கறுபட்டவளும், அழிவற்றவளும், வலிமையானவளும், இராவண வதத்துக்குக் காரணம் ஆனவளும், சூர்ப்பநகை என்ற பேரை உடையவளும், கொடியவளும், அவமதிக்கத் தக்கவளும், மூர்க்கத் தனமான குலத்தில் பிறந்தவளும், விபீஷணர் தங்கையும், மடமை மிக்கவளுமான அரக்கி, தனக்கு மூத்த வளும், அரக்கனுமாகிய இராவணனிடம் சீதையின் அழகைச் சொல்லி, அவன் உள்ளத்தில் புகுத்திவிட, தாமரைக் கோயிலில் வாழும் திருமகளான சீதையை, அழிவற்ற இராவணன் மாயமாக எடுத்து, ஒற்றைத் தேரில் வைத்துக் கொண்டு வான் வழியே போய், பெருமைமிக்க சித்திர கோபுரங் களைக் கொண்டதும் சேனைகளோடு கூடியதுமான அசோகவனத்தில் வைத்தபோது, அந்த அரக்கன் குலம் அற்றுப் போக வழி செய்த வில் வீரர்களின் தலைவனான இராமபிரான் மருமகனே! மத்தளம், பேரிகை முதலிய வாத்தியங்களைப் போல வேதங்கள் கூறி மறையவர் வாழ்த்த, செங்கழுநீர்ச் சனையை உடைய திருத்தணி மாமலைப் பெருமானே! (நல்ல கதிபெற அருள்வாயே).

61

காபி (மத்யமம்) - மிஸ்ர சாபு

நிலையாத சமுத்திரமான சமுசாரத் துறைக்கணின் மூழ்கி
 நிசமான தெனப்பல பேசி அதனூடே
 நெடுநாளும் உழைப்புளதாகிப் பெரியோர்களிடைக் கரவாகி
 நினைவால் நின் அடித்தொழில் பேணித் துதியாமல்
 தலையான உடற்பணி யூறி பவநோயின் அலைப்பல வேகிச்
 சலமான பயித்திய மாகித் தடுமாறித்
 தவியாமல் பிறப்பையு நாடி அதுவேரை அறுத்துனை ஒதித்
 தலமீதில் பிழைத்திடவேநின் அருள்தாராய்
 கலியாண சுபுத்திர னாகக் குறமாது தனக்கு விநோத
 கவினாரு புயத்தி லுலாலி விளையாடிக்
 களிகூரும் உனைத்துணை தேடும் அடியேனை சுகப்பட வேவை
 கடனாகு மிதுக்கன மாகும் முருகோனே

பலகாலும் உனைத்தொழுவோர்கள் மறவாமல் திருப்புகழ் கூறிப்
 படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே
 பதியான திருத்தணி மேவு சிவலோகம் எனப் பரிவேறு
 பவரோக வயித்திய நாதப் பெருமானே!

அகலமும், ஆழமும் காணமாட்டாத பெருங்கடல் போன்ற குடும்பமான துறையில் மூழ்கி, மெய் போலத் தோன்றும் பல பொய்களைப் பேசியும், அக் கடலின் நடுவே நெடுநாட்களாக உழைத்தும், பெரியோர்கள் கூட்டத்தில் சேராது மறைந்தும், நல்ல நினைப்புடன் நின் திருவடித் தொண்டுகளை விரும்பித் துதிக்காமலும், முதன்மையான உடம்பில் பல நோய்கள் வந்து தங்கவும், பிறவிப்பிணி என்னும் அலை இக்கடலில் வீசவும், துன்பமாகிய பைத்தியம் மிகுந்தும், அடியேன் தடுமாறித் தவிக்காமல், பிறவியின் கொடுமையை எண்ணி, அதன் வேரை முழுவதுமாக அறுத்து, உன் புகழை ஒதி, இந்தப் பூவுலகில் உய்யுமாறு உன் திருவருளைத் தர வேண்டும்.

சிறந்த கல்யாண மாப்பிள்ளையாகக் குற வள்ளியோடு பொழுது போக்கி, அவளுடைய அழகான திருக்கரங்களைத் தொட்டுத் தழுவி விளையாடி மகிழும் உன்னையே துணை என்று தேடுகின்ற அடியேனை இன்புறுமாறு வைத்தல் உன் கடமையுமாகும். உனக்குப் பெருமையுமாகும். முருகப் பெருமானே! பலமுறையும் உன்னை வணங்கும் மெய்யடியார்கள் உன்னை மறவாமல் திருப்புகழைப் பாடி, இவ்வுலகில் உன்னைத் துதித்து உன்னுடன் வாழ அருள்பவனே! இதுவே சிவலோகம் என்று அன்பு செய்யத்தக்க திருத்தலமான திருத்தணியில் வாழ்பவனே! பிறவிப் பெரும் பிணியைப் போக்க வல்ல வைத்தியநாதனாம் பெருமை பெற்றவனே! (தலமீது பிழைத்திடவே நின் அருள் தாராய்)

62

வள்ளிமலை

அல்லி விழியாலும் முல்லை நகையாலும்	
அல்லல்பட ஆசைக்	கடலீயும்
அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலும்	
உள்ள வினை யாரத்	தனமாறும்
இல்லும் இளையோரும் மெல்ல அயலாக	
வல்லெருமை மாயச்	சமனாரும்
எள்ளின தாவி கொள்ளைகொளு நாளில்	
உய்யவொரு நீ பொற்	கழல்தாராய்

தொல்லை மறை தேடி இல்லையெனு நாதர்	
சொல்லும் உப தேசக்	குருநாதா
துள்ளி விளையாடு புள்ளியுழை நாண	
வெள்ளி வன மீதுற்று	உறைவோனே
வல் அசுரர் மாள நல்ல சுரர் வாழ	
வல்லைவடி வேலைத்	தொடுவோனே
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு	
வள்ளிமண வாள்ப	பெருமாளே!

அல்லி மலர் போன்ற கண்ணாலும், முல்லையரும்பு போன்ற பல்லாலும், துன்பப்படும்படி, ஆசைப் பெருக்கை உண்டாக்கும் பெண்கள், அள்ளிக்கொள்ள இனிதான கொங்கைகளோடு, நள்ளிரவு போன்ற உள்ளத்தையும், செயல்களையும் உடைய பொது மகளிர், இல்லத்திருக்கும் மனைவி, எனக்கு இளையவர்கள், என்று எல்லோரும் மெதுவாக வேறாகிவிட, வலிய எருமையின் மேல் வரும் மாயம் வல்ல எமனார், என்னை இகழ்ந்து, என் உயிரைக் கொள்ளையடிக்க வரும் நாளில், நான் உய்யுமாறு ஒப்பற்ற கடவுளான நீ உன் பொற்கழலைத் தந்தருள வேண்டும். பழமையான வேதங்கள் தேடிக் காண முடியவில்லையே என்று எண்ண வைத்த நாதரான சிவபிரான் புகழ்ந்து கூறுமாறு உபதேசம் செய்த குருநாதா! துள்ளி விளையாடும் புள்ளி மான் நானும் படி இகழ்ந்த வள்ளி வாழ்ந்த காட்டில் தங்கிய வனே! வலிய அசுரர் இறக்கவும், நல்ல தேவர்கள் வாழவும், மிக வேகமாகக் கூரிய வேற்படையைச் செலுத்தியவனே! வள்ளிக் கொடி படர்ந்த வள்ளி மலைச் சாரலில் இருந்த வள்ளியை மணந்த மணவாளனே! (நான் உய்ய ஒருநீ பொற்கழல் தாராய்).

63

திருக்கழுக்குன்றம் (வேதவெற்பு)

வேத வெற்பிலே புனத்தில் மேவிநிற்கும்	அபிராம
வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை	முடிதோய
ஆதரித்து வேளை புக்க ஆறிரட்டி	புயநேய
ஆதரத்தொ டாதரிக்க ஆனபுத்தி	புகல்வாயே
காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க	மகுடாமா
காச முட்ட வீசிவிட்ட காலர்பத்தி	இமையோரை
ஓதுவித்த நாதர்கற்க ஓதுவித்த	முனிநாண
ஓரெ முத்தில் ஆறெழுத்தை ஓதுவித்த	பெருமாளே!

வேதகிரியாகிய திருக்கழுக்குன்றத்திலும், வள்ளி மலைத் தினைப் புனத்திலும், விரும்பி அமரும் பேரழகனே! வேட்டுவக் குலப் பெண்ணான வள்ளியின் தாமரைப் பாதங்களில், வெட்சி மாலை அணிந்த உன் திருமுடி படும்படி, அன்போடு காதலித்து ஆட்கொள்ள வேண்டிய வேளையறிந்து, தினைப்புனத்தில் புகுந்த பன்னிரு கைகளையுடைய, நேசமிக்கவனே! அன்புடன் நான் உன்னை வழிபட எனக்கு அறிவு தரும் உபதேசம் உணர்த்த வேண்டும். பகைத்து வந்த வீர மிக்க பத்ரகாளி நானும்படி தன் மகுடத்தை வானத்தை முட்டும் படி வீசிவிட்ட ஆடியபாதர், பக்தி மிக்க தேவர்களுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்த நாதராகிய சிவபிரான் உன்னிடம் பாடம் கற்கவும், அவரால் ஒதுவிக்கப்பட்ட பரமன் வெட்கமடையவும், ஓரெழுத்தாகிய பிராண வத்தில் ஓம் நமசிவாய என்னும் ஆறெழுத்தும் அடங்கி உள்ளதென்று விளங்கக் காட்டி உபதேசித்த பெருமானே! (ஆதரத்தொடாதரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே).

திருச்சிராப்பள்ளி

64

சக்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம	
தத்வ வாதீ நமோநம	விந்துநாத
சத்து ரூபா நமோநம ரத்னதீபா நமோநம	
தற்ப்ர தாபா நமோநம	என்றுபாடும்
பத்தி பூணாமலே உலகத்தின் மானார் சவாதகில்	
பச்சை பாடர பூஷித	கொங்கைமேல்வீழ்
பட்டி மாடான நானுனை விட்டிராமே உலோகித	
பத்ம சீர்பாத நீ இனி	வந்துதாராய்
அத்ர தேவா யுதாசுரர் உக்ர சேனா பதீசுசி	
அர்க்ய சோமாசி யாகுரு	சம்ப்ரதாயா
அர்ச்சனா வாகனா வயலிக்குள் வாழ் நாயகாபுய	
அட்ச மாலாதரா குற	மங்கைகோவே
சித்ர கோலாகலா விரலசுஷிமி சாதாரதா பல	
திக்கு பாலா சிவாகம	தந்த்ரபோதா
சிட்டநாதா சிராமலை அப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத	
தெர்ப்பை ஆசார வேதியர்	தம்பிரானே!

"ஞானசக்தி வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய கரதலம் உடையவனே! வணக்கம் வணக்கம். முத்தியைத் தரும் ஞானபண்டிதரே! வணக்கம்

வணக்கம். தத்துவங்களுக்கு ஆதிமுர்த்தியே! வணக்கம் வணக்கம். விந்து நாதம் கடந்த உண்மை வடிவினனே! வணக்கம் வணக்கம். மணி விளக்கனையவனே! வணக்கம் வணக்கம். தனக்குத்தானே நிகரான கிர்த்தி உடையவனே!. வணக்கம் வணக்கம்¹ என்று என்பருகிப் பாடித் துதிக்கும் பக்தியில்லாமல் உலகப் பெண்களின், சவ்வாது, அகில் சாந்து, பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனக் குழம்பு முதலிய வற்றின் நறுமணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொங்கைகளின் மேல் வீழ்ந்து கிடக்கும், அறிவற்ற திருட்டு மாட்டைப் போன்றவன் அடியேன். நான் உன்னை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்க உலகிற்கு இன்ப மளிப்பதும் தாமரை போன்றதுமான உன் திருவடிகளை இனி மேலாவது நீ வந்து தர வேண்டும். படைக்கல நாயகமாகிய வேலா யுதத்தைத் தாங்கியவனே! தேவர்களின் உக்கிர மிகுந்த சேனாபதியே!

சிறந்த தீர்த்தங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் சோம யாகத்தின் குருவே! குரு பரம்பரைக்கு முதல்வனே! அர்ச்சனைகளையும், ஆவா கனங்களையும் ஏற்று வயலூரில் வாழும் பெருமானே! திருப்பயங் களில் உருத்திராக்க மணி மாலை அணிந்தவனே! குறவள்ளி மண வாளனே! அழகும், ஆடம்பரமும் மிக்கவனே! வீரலட்சுமிக்கு விளக்கமானவனே! எல்லாத் திசைகளையும் காப்பவனே! சிவாகம நூற்களைப் பக்குவமான ஆன்மாக்களுக்கு உபதேசிப்பவனே! ஞானி களுக்கெல்லாம் தலைவனே! திருச்சிராப்பள்ளியில் உறையும் தாயுமானவரை உடைமையாக உடையவனே! சிறந்த விரதம் பூண்டு, தருப்பையும், தூய்மையும் உடைய சிவவேதியர் தலைவனான தம்பிரானே! (பத்ம சீர்பாதம் நீ இனி வந்து தாராய்).

65

வாசித்துக் காவொணாதது பூசித்துக் கூடொணாதது

வாய்விட்டுப் பேசொணாதது நெஞ்சினாலே

மாசர்க்குத் தோணொ ணாதது நேசர்க்குப் பேரொணாதது

மாயைக்குச் சூழொ ணாதது விந்துநாத

ஓசைக்குத் தூரமானது மாகத்துக் கீறதானது

லோகத்துக் காதியானது கண்டுநாயேன்

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ் ஞானத்தைப் போதியாயினி

ஊனத்தைப் போடிடாதும யங்கலாமோ?

ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக்காக மாமயல்

ஆகிப்பொற் பாதமே பணி கந்தவேளே

ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லூரத்தில் காளமோட்டர்

ஆரத்தைப் பூண்மயூரது ரங்கவீரா

நாசிக்குள் ப்ராண வாயுவை ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற்றுக் காணாணாது என நின்றநாதா
 நாகத்துச் சாகை போய் உயர் மேகத்தைச் சேர்சிராமலை
 நாதர்க்குச் சாமியேசுரர் தம்பிரானே!

நூல்களை வாசித்துக் காண முடியாதது; கிரியா மார்க்கத்தால்
 கிட்டுதற்கரியது; வாய்விட்டுப் பேச முடியாதது; குற்றமுள்ளவர்
 மனத்தில் தோன்றாமல் ஒளிந்திருப்பது அன்புடையார் மனதை விட்டு
 நீங்காதது; மாயையால் சூழப்படாதது; விந்து நாத ஓசைகளுக்குத்
 தூரத்தில் உள்ளது; பரவெளியின் முடியில் இருப்பது; உலகத்துக்கு
 முதற்பொருளானது. இத்தகைய மெய்ப்பொருளை, நாயனையேன்
 கண்டு, சிவயோகத்தைச் சேர்ந்து உய்யுமாறு உண்மையறிவை உப
 தேசிக்க வேண்டும். இனியும் அடியேன், இந்த ஊனுடம்பை வெறுக்
 காமல் மயங்கலாமா? தினைப்புனம் காத்த வேடமங்கையான
 வள்ளியின் மேல் ஆசைப்பட்டு, மயக்கம் அடைந்தவர் போல்
 சென்று, பொன்மயமான அவள் திருவடியில் வணங்கிய கந்தவேளே!
 ஆரவாரத்துடன் சேல்மீன்கள் பாயும் வயலூரில் எழுந்தருளி, நச்சுப்
 பாம்பை மாலையாக அணியும் மயிலாகிய குதிரையின் மேல் பவனி
 வரும் வீரமூர்த்தியே! நாசிக்குள் ப்ராண வாயுவைச் செலுத்தி,
 கும்பகம் செய்தும் மேலைப் பெருவெளியை எட்ட மாட்டாத
 யோகிகள், நாடியும் காண மாட்டாதவன் என நின்றவனே! மலையின்
 உச்சி மேக மண்டலம் வரை உயர்ந்துள்ள திருச்சிராப்பள்ளியில்
 உறையும் சிவனுக்கும் குருவே! தேவர்கள் தம்பிரானே! (நான் ஊன
 உடம்பைப் போடாமல் மயங்கலாமோ?).

66

இரத்தனகிரி

பத்தியால் யானுனைப்
 பற்றியே மாதிருப்
 முத்தனா மாறெனைப்
 முத்தியே சேர்வதற்
 உத்தமா தானசற்
 ஒப்பிலா மாமணிக்
 வித்தகா ஞானசத்
 வெற்றி வேலாயுதப்

பலகாலும்
 புகழ்பாடி
 பெருவாழ்வின்
 கருள்வாயே
 குணர்நேயா
 கிரிவாசா
 தினிபாதா
 பெருமானே!

பக்தி பூண்டு நான் உன்னைப் பலகாலும் உள்ளத்தால் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். உன் திருப்புகழைப் பாட வேண்டும். ஞான நிலை பெற வேண்டும். நான் பெருவாழ்வாகிய முத்திநிலை அடை பவனாக நீ அருள் புரியவேண்டும். உத்தமமானவனே! தானம் செய்யும் நல்ல குணமுள்ளவர்களின் நேசனே! நிகரில்லாத இரத்தின கிரிவாசனே! பேரறிவாளனே! ஞானப் பக்குவம் பெற்றவர்களுக்கு அருள்புரிந்து திருவருள் பதிப்பவனே! வெற்றி தரும் வேலேந்திய பெருமானே! (முத்தியே சேர்வதற்கருள்வாயே).

67

விராலிமலை

உருவேற வேஜெபத்து ஒருகோடி யோமசித்தி	
உடனாக ஆகமத்து	கந்துபேணி
உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாது வோரெழுத்தை	
ஒழியாது வுதைவிட்டி	ருந்துநாளும்
தரியாத போதகத்தர் குருவாவர் ஓர்ஒருத்தர்	
தருவார்கள் ஞான வித்தை	தஞ்சமாமோ?
தழலாடி வீதிவட்டம் ஒளிபோத ஞானசித்தி	
தருமாகில் ஆகும் அத்தைக்	கண்டிலேனே
குருநாடி ராசரிக்கர் துரியோதனாதி வர்க்கக்	
குடிமாள மாயவிட்டு	குந்திபாலர்
குலையாமல் நீதி கட்டி எழுபாரை ஆளவிட்ட	
குறளாகன் ஊறில் நெட்டை	கொண்டஆதி
மருகா புராரி சித்தன் மகனே விராலி சித்ர	
மலைமேல் உலாவு சித்த	அங்கைவேலா
மதுரா புரேசர் மெய்க்க அரசாளும் மாறன்வெப்பு	
வளைகூனையே நிமிர்த்த	தம்பிரானே!

உருப்போடும் எண்ணிக்கை அதிகமாகும் படி ஜெபம் செய்து, கோடிக்கணக்கான வேள்வியால் வரும் சித்திகள் கூடிவர, சிவாகம விதிகளை மகிழ்ந்து பேணி, அறிதலும் ஆசை வைத்தலும் யாரிடத்திலும் இல்லாமல், ஒரெழுத்தான பிரணவத்தை எப்போதும் ஒதி, வாயுவை ஒழுங்குபடுத்தி, நாள்தோறும் நிலைத்த ஞானம் பெற வேண்டும். இப்படிப் பக்குவப்படாத சிலர் குருவென்று சொல்லிக் கொண்டு ஞானோபதேசம் செய்வார்களானால், அத்தகைய ஞான உபதேசம் நமக்குப் பற்றுக்கோடாகுமா? நெற்றியில் புருவ மத்திய

ஸ்தானம் ஒளிமிக்க ஞான சித்தியைக் கொடுக்குமானால், அதை நான் காணவில்லையே! குருநாட்டை ஆட்சி செய்த துரியோதனன் ஆகியோர் கூட்டத்தின் குடி அழியும்படி, மாயங்கள் செய்து, குந்தியின் குழந்தைகளான பாண்டவர்களை அழியாமல் காத்து, நீதியை நிலை நாட்டி ஏழு உலகங்களையும் அவர்கள் ஆளும்படி வைத்தவனும், குட்டையான உருவத்தோடு வந்து, கேடற்ற நீண்ட உருவத்தனாக வளர்ந்த ஆதி மூர்த்தியானவனுமான திருமால் மருகனே! திரிபுரமெரித்த சித்த மூர்த்தியின் மகனே! விராலி என்னும் அழகிய மலை மேல் உலாவும் சித்தனே!! அழகிய கையில் வேலேந்தியவனே! மதுரைச் சொக்கநாதர் மெய்ப்பொருள் என்பது விளங்க பாண்டியன் வெப்பு நோயைப் போக்கி அவனுடைய வளைந்த கூணையும் நிமிர்த்திய தம்பிரான் ஆகிய சம்பந்தப் பெருமானே! (நான் ஞானசித்தி கண்டிலேனே).

68

விநாயகமலை

சரவண ஜாதா நமோநம கருணை அதீதா நமோநம
 சததள பாதா நமோநம அபிராம
 தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம
 சமதள வூரா நமோநம ஜகதீச
 பரம சொரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
 பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி
 பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
 பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்
 இரவியும் ஆகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவர்
 எவர்களும் ஈடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்(று)
 இடர்பட மாமேரு பூதரம் இடிபட வேதா நிசாசரர்
 இகல்கெட மாவேக நீடயில் விடுவோனே
 மரகத ஆகார ஆயனும் இரணிய ஆகார வேதனும்
 வசுவெனும் ஆகார ஈசனும் அடிபேண
 மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர
 வனசரர் ஆதார மாகிய பெருமானே!

சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவனே! வணக்கம் வணக்கம். கருணை புரிவதில் மேம்பட்டவனே! வணக்கம் வணக்கம். நூறு இதழ்த் தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடையவனே! வணக்கம் வணக்கம். பேரழகனே! இளமை விளங்கும் கதிரொளியை உடையவனே! வணக்கம் வணக்கம். அரசனான போர் வீரனே!

வணக்கம் வணக்கம். போர்க்களமான திருப்போருரா! வணக்கம் வணக்கம். உலகத்துக்கு ஈசனே! பரம்பொருள் வடிவானவனே! வணக்கம் வணக்கம். தேவர் தலைவனான இந்திரனுக்கும் மன்னனே! வணக்கம் வணக்கம். மணம் வீசும் கடப்பமலர் சூடியவனே! வணக்கம் வணக்கம். நன்மை தரும் உமையும், தீமையை அழிக்கும் காளியும் ஆன பகவதியின் குமாரனே! வணக்கம் வணக்கம் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் மூலகாரணமானவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். ஆண்மையும் தாய்மையும் மிக்கவனே! வணக்கம் வணக்கம். எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும். கதிரவனும், வானமும், உலகமும் கலக்கும் படி தூசி கிளம்பவும், தேவர்கள் அனைவரும் ஈடேறவும், ஏழு கடல்களும் முறையோ என்று ஓலமிட்டுத் துன்பமுறவும், மகாமேரு மலை இடிபட்டுப் பொடியாகவும், அசுரர்கள் போரில் அழியும்படி மிக்க வேகமுள்ள நீண்ட வேலைச் செலுத்தியவனே! மரகதப் பச்சை நிறமுடைய திருமாலும், பொன்னிறம் பெற்ற பிரமனும் தீயின் செந்நிறம் பெற்ற ஈசனும் உன் திருவடிகளைப் போற்ற மயிலில் வீற்றிருக்கும் எங்கள் வாழ்வே! விநாயக மலை வேலனே! மலைகளைத் தாங்குபவனே! காட்டில் சஞ்சரிக்கும் வேடர்களுக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் பெருமானே!. அருள் தர வேணும்.

69

திருச்செங்கோடு

அன்பாக வந்து உன்தாள் பணிந்து	
ஐம்பூதம் ஒன்ற	நினையாமல்
அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்கள்	
அம்போ ருகங்கள்	முலைதானும்
கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று	
கொண்டாடு கின்ற	குழலாரைக்
கொண்டே நினைந்து மன்பேது மண்டி	
குன்றா மலைந்து	அலைவேனோ?
மன்றாடி தந்த மைந்தா மிகுந்த	
வம்பார் கடம்பை	அணிவோனே
வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்	
வம்பே தொலைந்த	வடிவேலா
சென்றே இடங்கள் கந்தா எனும்பொ	
செஞ்சேவல் கொண்டு	வரவேணும்
செஞ்சாலி கஞ்சம் ஒன்றாய் வளர்ந்த	
செங்கோ டமர்ந்த	பெருமானே!

அன்போடு வந்து உன் திருவடிகளைப் பணிந்து ஐந்து பூதங்களும் ஒரு வழிப்பட, உன்னை நினைக்காமல், வேறு பக்கம் அன்பு மிகுந்து, நஞ்சு போன்ற கண்கள், தாமரை மொட்டுப் போன்ற கொங்கைகள், பூங்கொத்துகள் மிகுந்து வண்டுகள் நின்று விளையாடும் கூந்தல் இவைகளைக் கொண்ட பொது மகளிரை நினைந்து, இவர்களையே மனத்தில் கொண்டு அறியாமை மிகுந்து மனம் குன்றிப்போய் ஒருவழிப் படாமல் நான் அலையலாமா? சிற்சபையில் ஆடும் சிவபெருமான் தந்த செல்வனே! மிகவும் வாசனையுடைய கடப்ப மலர் மாலை அணிபவனே! வந்து பணிந்து நிற்கும் அடியார் களின் பிறவித் துன்பத்தைத் தொலைத்தழிக்கும் கூர்மையான ஞான வேலனே! நான் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம், உன்னைக் கந்தா என்று அழைக்கும் பொழுது செவ்விய சேவல் கொடியேந்தி நீ என் முன் காட்சி தரவேணும். செந்நெல்லும், தாமரையும் ஒன்றாக வளரும் திருச்செங்கோட்டில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (நான் மனம் குன்றி அலையலாமா?).

70

காலனிடத்
காசினியிற்
சீலஅகத்
தேனமுதைத்
மாலயனுக்
மாதவரைப்
நாலுமறைப்
நாககிரிப்

தணுகாதே
பிறவாதே
தியஞான
தருவாயே
கரியானே
பிரியானே
பொருளானே
பெருமானே!

நான் காலன் கையில் படக்கூடாது. மீண்டும் இந்த உலகில் பிறக்கக் கூடாது. இதற்கு, சீல மிகுந்த அகத்திய முனிவருக்கு நீ உபதேசித்த ஞானமாகிய தேனமுதை எனக்குத் தந்தருள வேண்டும். திருமாலுக்கும், நான்முகனுக்கும் காண முடியாதவனே! மாதவம் செய்யும் அன்பர்களை விட்டுப் பிரியாதவனே! நான்கு வேதங்களின் உட்பொருளாய் இருப்பவனே! பாம்பு மலையாகிய திருச்செங்கோட்டுப் பெருமானே! (எனக்கு ஞானமாகிய தேனமுதைத் தருவாயே!)

71

பத்தர் கணப்ரிய நிர்த்த நடித்திடு	
பட்சி நடத்திய	குகபூர்வ
பச்சிம தட்சிண உத்தர திக்குள	
பத்தர்கள் அற்புதம்	எனவோதும்
சித்ர கவித்துவ சத்த மிகுத்ததி	
ருப்புக்கழைச் சிறி	தடியேனும்
செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி	
சித்த அனுக்கரகம்	மறவேனே
கத்திய தத்தை களைத்து விழத்திரி	
கற்கவண் இட்டெறி	தினைகாவல்
கற்ற குறத்தி நிறத்த கழுத்தடி	
கட்டிய ணைத்தபன்	னிருதோளா
சத்தியை ஒக்க இடத்தினில் வைத்தத	
கப்பனும் மெச்சிட	மறைநூலின்
தத்துவ தற்பரம் முற்றும் உணர்த்திய	
சர்ப்பகிரிச் சுரர்	பெருமானே!

பக்தர் கூட்டங்களின் மேல் பிரிய மிக்கவனே! நடனமாடவல்ல பறவையாகிய மயிலை வாகனமாக நடத்தும் குகனே! கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு என்னும் நான்கு திக்குகளிலும் உள்ள பக்தர்கள், இது அற்புதம் என்று ஒதுகின்ற அழகிய கவிநயமும், சந்தமும் மிக்க திருப்புகழைச் சிறிதளவுக்கு அடியேனும் சொல்ல வைத்தும் அந்தப் பாடல்களை, உலகம் முழுவதும் பரவுப்படி வெளிப் படுத்தியும் நீ கருணை புரிந்ததை மறக்க மாட்டேன். கத்தும் கிளிகள் களைத்து விழும்படி, கல்லெறியும் கவணில் கல்லை வைத்து எறிந்து, தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்யக் கற்றுக் கொண்ட வள்ளியாகிய குறத்தியின் கழுத்தின் அடியில் கட்டி அணைக்கும் பனிரெண்டு தோள்களை உடையவனே!

பராசக்தியைத் தனக்குச் சமமாக இடது பாகத்தில் வைத்துள்ள தந்தையாகிய சிவபெருமான் பாராட்டும்படி வேத நூலின் உண்மைப் பொருள், அந்த வேதம் உணர்த்தும் பரம்பொருள் ஆகிய எல்லா வற்றையும் போதித்து சர்ப்பகிரி எனப்படும் திருச்செங்கோட்டில் வாழும் தேவர்கள் பெருமானே! (உன்னுடைய சித்த அனுக்கரகம் மறவேனே).

72

கொங்கணகிரி

ஐங்கரனை ஒத்தமனம் ஐம்புலம் அகற்றிவளர்
 அந்திபகல் அற்றநினை வுருள்வாயே
 அம்புவி தனக்குள் வளர் செந்தமிழ் வழுத்தியுனை
 அன்பொடு துதிக்க மனம் அருள்வாயே
 தங்கிய தவத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திர வெளிக்கு வழி அருள்வாயே
 தண்டிகை கனப்பவுசு எண்டிசை மதிக்கவளர்
 சம்பரம விதத்துடனெ அருள்வாயே
 மங்கையர் சுகத்தை வெகு இங்கித மெனுற்றமனம்
 உன்றனை நினைத்தமைய அருள்வாயே
 மண்டலிகர் ரப்பகலும் வந்தசுப ரட்சைபுரி
 வந்தணைய புத்தியினை அருள்வாயே
 கொங்கில் உயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையில் அப்பரருள்
 கொண்டு உடல் உற்ற பொருள் அருள்வாயே
 குஞ்சர முகற் கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கண கிரிக்குள் வளர் பெருமாளே!

ஐந்து கரங்களால் ஐந்தொழில் புரியும் விநாயகர் போல, ஐந்து பொறிகளின் வழியாகச் செயல்படும் மனத்தையும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து புலன்களையும் அடக்கி அதனால் கிடைக்கும் இரவு பகலற்ற நிலையை அருள வேண்டும். இந்த அழகான உலகத்தில் என்றும் வளரும் செந்தமிழால் உன்னைப் போற்றி அன்போடு துதிக்கும் மனநிலையை அருள வேண்டும். நிலையான தவநிலை உணர்வைத் தந்து, அடிமையாகிய நான், முத்தியை அடையுமாறு சந்திரவெளியைக் காணும் படி எனக்கு வழி காட்டி அருள வேண்டும். பல்லக்கு, பெருமை, கௌரவம் இவை தந்து எட்டுத் திசையிலும் உள்ளவர்கள் என்னை மதிக்கும்படி ஒங்கிய சிறப்பை அருள வேண்டும். பெண் இன்பமே பேரின்பம் என்று நினைக்கின்ற என் மனம், உன்னையே நினைத்து, அந்த நினைப்பில் நிலையாயிருக்க அருள வேண்டும்.

நாடாளும் அரசர்கள் இரவும் பகலும் வர, அவர்களைக் காப் பாற்றும் ஆற்றல் எனக்கு வர, அதற்கேற்ற புத்தியை அருள வேண்டும். கொங்கு நாட்டில் உயிர் மீளப் பெற்று உடல் வளரப் பெற்று, தென்கரை நாட்டைச் சேர்ந்த திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசித் திருத்தலத்தில்,

அப்பராகிய சிவபிரான் திருவருள் பெற்று, முதலை உண்ட பாலன் உடலோடு உயிர் பொருந்தப் பெற்ற ரகசிய நிகழ்ச்சிப் பொருளை எனக்கு அருள வேண்டும். யானை முகனுக்கிளைய கந்தப் பெருமான் எனப் போற்ற வெற்றிபெற்றுக் கொங்கணகிரி மலையில் வளரும் பெருமானே! (இவற்றையெல்லாம் எனக்கு அருள வேண்டும்).

73

கதிர்காமம்

திருமகள் உலாவும் இருபுய முராரி	
திருமருக நாமப்	பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானும் மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதரு குமாரப்	பெருமாள்காண்
மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும்	
மரகத மயூரப்	பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி அணியருவி சூழ	
மருவு கதிர்காமப்	பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள	
அமர் பொருத வீரப்	பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி	
அமலர் குருநாதப்	பெருமாள்காண்
இருவினை இலாத தருவினை விடாத	
இமையவர் குலேசப்	பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியின் அதிபார	
இருதன வினோதப்	பெருமானே!

இலக்குமி விளையாடும் மங்கலமான இரண்டு திருத்தோள் களை உடைய முராரியான திருமாலின் அழகிய மருமகன் என்னும் திருநாமத்தை உடைய பெருமான் நீ. மண்ணிலும், விண்ணிலும் புகழ் பெற்ற தேவாரப் பாடல்களைத் தெரிந்துரைத்த குமாரக் கடவுள் நீ. உன்னை அண்டி வந்த அடியார்கள் மனத்தில் விளையாடும் பச்சை மயில் வாகனப் பரம்பொருள் நீ. மணிகளையும், முத்துக்களையும் வீசும் அழகிய அருவி சூழ்ந்த கதிர்காமத் திருத்தலத்தில் அருள் பொழியும் பெருமான் நீ. பெரிய மலைகள் பொடியாகவும், அசுரர் இறக்கவும் போர் புரிந்த வீரப்பெருமாள் நீ. பாம்பு, சந்திரன், கங்கை நீர் இவை கலந்துள்ள பெருஞ்சடைக் கடவுளும், குற்றங்கள் அற்ற வருமான சிவபரானின் குருநாதனாகிய பெருமாள் நீ. நல்வினை, தீவினை இல்லாதவர்களும் கற்பக மரத்தை விட்டு விலகாதவர்

களுமான தேவர் குல மன்னனான தேவேந்திரனுக்கும் பெருமான் நீ. விளங்கும் வில்லேந்திய வேடர் குலக் கொடியான வள்ளி நாச்சியாரின் அதிக பாரமுள்ள இரண்டு கொங்கைகளிலும் களிப்படையும் பெருமானே! (எல்லாமாய் இருப்பவன் நீ).

74

எதிரிலாத பத்தி
இனிய தாள்நினைப்பை
இதய வாரிதிக்குள்
எனதுளே சிறக்க
கதிர காம வெற்பில்
கனக மேரு வொத்த
மதுர வாணி உற்ற
வழுதி கூன் நிமிர்த்த

தனைமேவி
இருபோதும்
உறவாகி
அருள்வாயே
உறைவோனே
புயவீரா
கழலோனே
பெருமானே!

இணையற்ற பக்தி நிலையை அடைந்து இனிமையான உன் திருவடிகளின் நினைப்பை காலை மாலை இரு போதிலும், என் நெஞ்சக் கடலில் உறவாக வைத்து, திருவடிகள் என் மனத்தில் சிறந்து விளங்க அருள வேண்டும். கதிர்காம மலையில் இருப்பவனே! பொன் மயமான மேருமலை போன்ற தோள்களைப் பெற்ற வீரனே! இனிய கலைவாணி வணங்கும் கழலோனே! பாண்டியன் கூனை நிமிர்த்திய பெருமானே! (இனிய தாள் நினைப்பை அருள்வாயே).

75

பழமுதிர்சோலை

அகரமு மாகி, அதிபனு மாகி, அதிகமுமாகி,	அகமாகி,
அயனென வாகி, அரியெனவாகி, அரனெனவாகி, அவர்மேலாய்,	
இகரமு மாகி எவைகளுமாகி, இனிமையுமாகி,	வருவோனே
இருநில மீதில் எளியனும் வாழ எனதுமுனோடி	வரவேணும்
மகபதி யாகி மருவும் வலாரி மகிழ்களிகூரும்	வடிவோனே
வனமுறை வேடன் அருளிய பூனை மகிழ்கதிர்காமம் உடையோனே	
செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடும்	மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர்சோலை மலைமிசைமேவு பெருமானே!	

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் என்பது போல, எப்பொருளுக்கும் முதற் பொருளாகி, எல்லாவற்றுக்கும் தலைவனாகி, எவைக்கும்

மேம்பட்டவனாகி, நான் எனும் உட்பொருளாகி, படைக்கும் பிரமனாகி, காக்கும் திருமாலாகி, அழிக்கும் உருத்திரனாகி, இம் மூவர்க்கும் மேலான முதற்காரணன் ஆகி இவ்வுலகப் பொருள்களாகி, எங்குமுள்ள எல்லாப் பொருள்களுமாகி, என்றும் இனிமை தரும் பொருளாகி வருபவனே! இப்பெரிய பூமியில் எளியவனாகிய அடியேனும் வாழ என் முன், நீ ஓடி வர வேண்டும். வேள்விகளுக்குத் தலைவனும், வலாசுரனை வென்றவனும் ஆன இந்திரன் மகிழ்வும், களிப்பும் கொள்ளச் செய்த பேரழகனே! காட்டில் வசித்த வேடன் அன்புடன் செய்த பூசையை மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்ட கதிர்காமத் தலத்தை உடையவனே! செககண சேகு தகுதிமி தோதி திமி என ஆடும் மயில்வாகனனே! திருமகள் கருணை மலிவாகக் கிடைக்கும் பழமுதிர்சோலை மலைமேல் இருக்கும் பெருமானே! எளியனும் வாழ எனது முன் ஓடி வர வேணும்.

76

காரணமதாக வந்து
காலன் அணுகா திசைந்து
நாரணனும் வேதன்முன்பு
ஞானநடமே புரிந்து
ஆரமுதமான தந்தி
ஆறுமுகம் ஆறிரண்டு
சூரர்கிளை மாளவென்ற
சோலைமலை மேவிநின்ற

புவிமீதே
கதிகாண
தெரியாத
வருவாயே
மணவாளா
விழியோனே
கதிர்வேலா
பெருமானே!

உளழ்வினை காரணமாக உலகில் பிறந்தேன். இங்கே காலன் என்னை நெருங்காமல் நீ மனம் வைக்க வேண்டும். நான் நல்ல கதியை அடைய நாராயணனும், நான்முகனும் முன்பு கண்டறியாத ஞான நடனமாடி நீ வந்தருள வேண்டும். உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதம் போன்ற, தேவயானை மணவாளனே! ஆறு முகங்களையும் பனிரெண்டு கரங்களையும் உடையவனே! சூரர் கூட்டம் இறக்கும் படி வெற்றி கண்ட சுடர் வேலனே! சோலைமலையில் திகழும் பெருமானே (ஞான நடமே புரிந்து வருவாயே).

77

சீர்சிறக்கு மேனி பசேல் பசேல் என
 நூபுரத்தி னோசை கலீர் கலீரென
 சேரவிட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவேலென வருமானார்
 சேகரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களும்
 நூறுலட்ச கோடி மயால் மயால் கொடு
 தேடிஒக்க வாடி ஐயோ ஐயோ என மடமாதர்
 மார்படைத்த கோடு பளீர் பளீ ரென
 ஏமலித்தென் ஆவி பகீர் பகீரென
 மாமசக்கில் ஆசை உளோம் உளோமென நினைவோடி
 வாடை பற்றுவேளை அடா அடா என
 நீ மயக்க மேது சொலாய் சொலாய் என
 வாரம் வைத்த பாதம் இதோ இதோ என அருள்வாயே
 பாரதத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்
 கோடொடித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்
 பானிறக் கணேசர் குவாகு வாகனர் இளையோனே
 பாடல்முக்க மாதா தமீழ் தமீழ் இறை
 மாமுனிக்கு காதில் உணார் உணார் விடு
 பாசமற்ற வேத குரு குரு பர குமரேசா
 போர்மிகுத்த சூரன் விடோம் விடோம் என
 நேரெதிர்க்க வேலை படர் படரென
 போயறுத்த போது குபீர் குபீரென வெகுசோரி
 பூமி யுக்க வீசு குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதொள்
 பூணி இச்சையாறு புயா புயா றுள பெருமானே!

அழகு மிக்க பெண்களின் உடல் பசிய குளிர்ந்த நிறத்துடன் விளங்குகிறது. கால் சிலம்போசை கலீர் கலீர் என ஒலிக்கிறது. இணைந்து செல்லும் பாதங்கள் சிவேல் சிவேல் எனத் திகழ்கின்றன. இப்படி வரும் பெண்கள் கூட்டத்துக்குக் கொடுக்க, கட்டிளமைப் பருவமுடைய சிலசில மாந்தர்கள், நூறு லட்சம் கோடி எனக் கூறத் தக்க மயக்கத்தோடு, தேடிய பொருட்கள் அனைத்தையும் வாட்ட முடன் ஐயோ ஐயோ என்று வருந்தும்படி இழக்கச் செய்கின்ற மட மாதர்களின் மார்பு முழுவதும் பரந்துள்ள மலை போன்ற கொங்கைகள் பளீர் பளீரென ஒளி வீசுகின்றன. அதைக் கண்டு கலங்கிய என் ஆவி பகீர் பகீரெனத் துடிக்கிறது. அப் பெண்களின் மயக்கம் தரும் செயல்களில் ஆசை உண்டு உண்டு என்று என் நினைவு ஓடுகிறது.

இப்படிக் காம வாசனை என்னைப் பற்றிப் படிக்கும் சமயத்தில், அடா அடா என்று கூவியழைத்து "இது என்ன மயக்கம் சொல்லாய் சொல்லாய்" என்று கேட்டு, நீ அன்பு வைத்த திருவடி இதோ இதோ எனக்கூறித் தந்து அருள் புரிய வேண்டும். பாரதத்தை மேருமலையின் வெளிப்புறத்தில் விளங்கும்படி, தன் தந்தத்தையே ஒடித்து அந்த நாளில் மலையில் எழுதியவரும், சூரியனைப் போன்ற சிவந்த நிறம் கொண்டவரும் கணேசரும், சிறிய பெருச்சாளி வாகனரும் ஆகிய விநாயகருக்கு இளையவனே! அழகான சிறந்த பாடல்களை உடைய தமிழ் மொழியைத் தமிழ்க் கடவுளாக விளங்கி மிகப் பெருமை உடைய அகத்திய முனிவரின் காதில் நன்றாக உபதேசித்தவனே! பாசங்களை அகற்றும் வேதங்கள் போற்றும் குருபரனாகிய சுவாமி நாதனே! குமரேசா! போராற்றல் மிக்க சூரன் விடமாட்டேன் விட மாட்டேன் என்று நேரில் எதிர்த்து வர, வேலாயுதம் படர் படர் எனப் போய்த் தாக்க, குபீர் குபீரேன ரத்தம் கொட்டிப் பூமியில் சிந்த வீசிய குகனே! குகனே! விளங்கும் சோலைமலையில் வீற்றிருக்கும் தெய்வ யானையின் தோளை அணிந்த ஆறிரண்டு புயங்கொண்ட பெருமானே! (வாரம் வைத்த பாதம் இதோ இதோ என அருள்வாயே).

78

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர்
மாயமதொழிந்து
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள்
மாபதம் அணிந்து
ஆதியொடும் அந்தம் ஆகிய
ஆறுமுகம் என்று
ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை
ஆடுமயிலென்ப
நாதமொடு விந்து வானவுடல்
நானிலம் அலைந்து
நாகம் அணிகின்ற நாத நிலை
நாடியதில் நின்று
சோதிஉணர்கின்ற வாழ்வு சிவம்
சோகம் அதுதந்து
சூரர் குலம் வென்று வாகையொடு
சோலைமலை நின்ற

தங்கள்
தெளியேனே
புனைந்து
பணியேனே
நலங்கள்
தெரியேனே
கொண்டது
தறியேனே
கொண்டு
திரிவேனே
கண்டு
தொழுகேனே
என்ற
எனையாள்வாய்
சென்று
பெருமானே!

சுண்டை போடும் குணமுள்ள வரும், வேல் போன்ற கண்களை உடையவருமான பொதுப் பெண்களின் மாயம் ஒழிந்து நான்

தெளிவான அறிவைப் பெற வில்லை. நிறைந்த மலர்களால் மாலை கட்டி உன் சிறந்த திருவடிகளில் அணிவித்துப் பணியவில்லை. ஆதி முதல் அந்தம் வரை உள்ள எல்லா நன்மைகளும் உன் ஆறுமுகங்களில் அடங்கும் என்று தெரிந்து கொள்ளவில்லை. போற்றத்தக்கதும் ஒப்பற்றதுமான ஒம் என்ற மந்திர வடிவத்தைக் கொண்டது உன்னுடைய ஆடும் மயில் என்பதை அறியவில்லை. நாதம் விந்து எனப் படும் சுரோணித சுக்கிலங்களால் ஆன இந்த உடம்பைத் தூக்கிக் கொண்டு இந்த உலகமெல்லாம் அலைந்து திரிகின்றேன். பாம்பு போன்ற பிராண வாயு ஓடி அடைகின்ற ஆறாவது ஆதாரமாகிய ஆக்ளைத் தானத்தில் ஒளிவீசும் ஞான சதாசிவத்தைக் கண்டு, அந் நிலையில் நின்று விரும்பித் தொழுகின்றேன் இல்லையே. சோதி நிலையை உணரும் வாழ்வே சிவ வாழ்வு என்று கூறும்படி அந்த நீயும் நானும் அற்று, அதுவே நான் என்று ஜீவனும் சிவனும் ஒன்றென உணரும் நிலையைத் தந்து என்னை ஆண்டருள வேண்டும். சூரர் குலத்தை வென்று வெற்றியோடு சென்று சோலை மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்).

பஞ்சபூதத்திருத்தலங்கள்

இனி வருபவை பஞ்சபூதத் திருத்தலங்களைப் பற்றிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்.

79

காஞ்சீபுரம் (மண்)

கொணை

ஆதி

அற்றைக் கிரைதேடி அத்தத்
பற்றித் தவியாத பற்றைப்
வெற்றிக் கதிர்வேலா வெற்பைத்
கற்றுற்று உணர்போதா கச்சிப்

திலுமாசை
பெறுவேனோ
தொளைசீலா
பெருமானே!

அன்றைக்கு வேண்டிய உணவைத் தேடிப் பொருளாசை கொண்டு தவிக்காமல் உன்னையே பற்றுக் கோடாக பெறுவேனோ? வெற்றி தரும் சுடர் வேலனே! கிரைஞ்ச மலையைத் துளைத்த சீலனே! கற்றும் திருவடியைத் தியானித்தும் உணரப்படும் ஞான வடிவானவனே! காஞ்சிபுரப் பெருமானே! (பற்றுகளை அறுக்கும் பற்றைப் பெறுவேனோ?).

80

அறிவிலாப் பித்தர் உன்றன் அடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
 அசடர் பேய்க் கத்தர் நன்றி அறியாத
 அவலர்மேல் சொற்கள் கொண்டு கவிகள் ஆக் கிப்புகழ்ந்து
 அவரை வாழ்த்தித் திரிந்து பொருள்தேடிச்
 சிறிது கூட்டிக் கொணர்ந்து தெரு உலாத்தித் திரிந்து
 தெரிவை மார்க்குச் சொரிந்து அவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்து நிந்தை அதனை மாற்றிப் பரிந்து
 தெளிய மோட்சத்தை என்று அருள்வாயே
 இறைவர் மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம் வேற்றுப் பிரிந்து
 இடபமேல் கச்சிவந்த உமையாள்தன்
 இருளை நீக்கத் தவம் செய்து அருள நோக்கிக் குழைந்த
 இறைவர் கேட்கத் தகுஞ்சொல் உடையோனே
 குறவர் கூட்டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
 குருவி ஓட்டித் திரிந்த தவமானைக்
 குணம தாக்கிச் சிறந்த வடிவு காட்டிப் புணர்ந்த
 குமர கோட்டத் தமர்ந்த பெருமானே!

அறிவற்ற பைத்தியக்காரர்கள், உன் திருவடி தொழாமல்
 கெட்டுப் போன வஞ்சகர்கள், முட்டாள்கள், பேய்த் தன்மை
 கொண்டவர், நன்றி அறிதல் இல்லாத பயனற்றவர் எனப்படும்
 இவர்கள் மேல், நல்ல சொற்களைக் கொண்டு, பாடல்கள் புனைந்து,
 அவர்களைப் புகழ்ந்தும், வாழ்த்தியும் திரிந்து, பொருள் தேடினேன்.
 அந்தப் பொருளில் சிறிது சேர்த்து, தெருக்களில் உலாவித் திரிந்து, பொதுப்
 பெண்களுக்கு அப்பொருளை நிறையக் கொடுத்து வீணாகக் காலம்
 கழித்தேன். இப்படித் திரிவதால், எனக்கு வருகின்ற நிந்தை மொழிகள்
 ஒழியும்படி, என் மேல் அன்பு வைத்து, நான் தெளி வடையுமாறு, முத்திப்
 பேரின்பத்தை எனக்கு என்று அருள்புரிவாய்? இறைவனுடைய
 மாற்றறியாத செழும் பசும் பொன் போன்ற வடிவம் வேறாகுமாறு,
 அவரைப்பரிந்து இடப வாகனத்தின் மேல் காஞ்சிக்கு வந்த உமையவள்,
 தன் இருள் நீங்கத் தவம் செய்து விளங்க, அந்தத் தவம் கண்டு மனம்
 குழைந்துருகிய சிவபிரான், கேட்டு மகிழ்த்தக்க உபதேசச் சொல்லை
 உடையவனே! குறவர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவனாய் வந்து கிழவனாக
 வேடம் தரித்து, தினைப்புனத்தில் குருவிகளை ஓட்டித்திரிந்த தவப்பெண்
 ஆன வள்ளியைத் தன் வசப்படுத்தித் தன்னுடைய சிறந்த வடிவத்தைக்
 காட்டி அவளோடு இணைந்த பெருமானே! குமர கோட்டத்தில்
 இருப்பவனே! (எனக்கு முத்தியை என்று அருள்வாய்?).

81

திருவாணக்கா (தண்ணீர்)

பாகேஸ்வரி

ருபகம்

நாடித் தேடித் தொழுவார்பால் நானத் தாகத் திரிவேனோ
 மாடக் கூடல் பதிஞான வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே
 பாடல் காதல் புரிவோனே பாலைத் தேனோத் தருள்வோனே
 ஆடல் தோகைக்கு இனியோனே ஆனைக் காவில் பெருமானே!

விருப்பத்தோடு உன்னைத் தேடித் தொழுகின்ற உன் அடியார் கனிடம் நானும் விருப்பமுள்ளவனாகத் திரிய மாட்டேனா? மாட கூடங்கள் உள்ள மதுரையின் அடையாளமான துவாதசாந்த நிலையில் உன்னோடு கூடும் ஞான வாழ்வை நான் அடையத் தர மாட்டாயா? பாட்டுக்கு ஆசைப்படுவோனே! பாலும் தேனுமாய் அருள் செய் பவனே! ஆடும் மயில் போன்ற வள்ளிக்கு இனியவனே! திரு வாணக்காவல் பெருமானே! (எனக்கு ஞான வாழ்வைத் தருவாயே).

82

திருவண்ணாமலை (தீ)

சிம்மேந்திர மத்யமம்

மிஸ்ர சாபு (எ) ஆதி

குமர குருபர குணதர நிசிசர
 திமிர தினகர சரவண பவகிரி
 குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரபதி குலமானும்
 குறவர் சிறுமியும் மருவிய திரள்புய
 முருக சரணனை உருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை அவலனை அசடனை அதிமோகக்
 கமரில் விழவிடும் அழகுடை அரிவையர்
 களவி னொடுபொருள் அளவள வருளிய
 கலவி அளறிடை துவளுறும் வெளிற்றனை இனிதாளக்
 கருணை அடியரொடு அருணையில் ஒருவிசை
 சுருதி புடைதர வரும் இரு பரிபுர
 கமல மலரடி களவிலும் நனவிலும் மறவேனே
 தமர மிகுதிரை எறிவனை கடல்குடல்
 மறுகி அலைபட விடநதி உமிழ்வன
 சமுக் முககண பண்பணி பதிநெடு வடமாகச்

சகல உலகமும் நிலைபெற நிறுவிய

கனக கிரிதிரி தரவெகு கரமலர்

தளர இனியதொர் அமுதினை ஒருதனி

கடையாநின்(று)

அமரர் பசிகெட உதவிய க்ருபைமுகில்

அகில புவனமும் அளவிடு குறியவன்

அளவு நெடியவன் அளவிட அரியவன்

மருகோனே!

அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட

மழலை மொழிகொடு தெளிதர ஒளிதிகழ்

அறிவை அறிவது பொருளென அருளிய

பெருமானே!

குமரனே! சிவகுருநாதனே! நற்குணச் செல்வனே! அசுரர்கள் எனப்படும் இருளை அகற்றும் கதிரவனே! சரவணத்தில் வந்தவனே! மலைமகள் மகனே! கங்கைக்கு மைந்தனே! தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் மகளான தேவயானை என்ற மானும் குறவர் மகளான வள்ளியும் பொருந்தி அணைக்கும் திரண்ட தோள்களை உடையவனே! முருகப் பெருமானே! சரணம் என்று கூறி உருகும் தன்மை சிறிதுமில்லாத கொடிய வினையேன், வீணன், முட்டான், அதிகமான காமம் என்னும் நிலப்பிளப்பில் விழுமாறு தள்ளுகின்ற அழகு மிக்க பெண்கள், வஞ்சக மிக்கவர், கொடுத்த பொருள் அளவுக்கு இன்ப மளிப்பவர், கொடுக்கின்ற கலவிச் சேற்றில் சோர்வடையும் அறிவற்ற வன் ஆகிய என்னை, இன்பமுடன் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டுமென்று, உன் கருணைக்கு உரிய அடியார்களோடு ஒரு முறை திருவண்ணாமலைக்கு வந்தாயே. அப்படி வேதம் முழங்க வந்த, இரண்டு சிலம்பணிந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைக் கனவிலும் மறவேன். நனவிலும் மறவேன். ஒலி மிகுந்து அலைவீசும் வளைந்த கடலின் உட்பகுதியைக் கலக்கி, நஞ்சை ஆறு போல உமிழும் கூட்டமான படங்களை உடைய வாசகிப் பாம்பு நெடிய கயிறாகவும், எல்லா உலகங்களும் நிலைபெறுமாறு நிறுத்திவைக்கும் பொன் மயமான மேருமலை சுழலும் மத்தாகவும் இருக்க பல திருக்கர மலர்களும் தளர்ச்சி அடைய, இனிய அமுதத்தை, ஒரு தனி முதல் வனாக நின்று கடைவித்து, தேவர்கள் பசி தீர உதவிய கருணை மயமான மேகவண்ணன், எல்லா உலகங்களையும் அளக்க வாமனன் வடிவில் வந்து நெடியவனாக வளர்ந்தவன், அளக்க முடியாத பெருமையன் ஆகிய திருமாலுக்கு மருமகனே! பாம்பை அணியும் புனித மூர்த்தியாம் சிவனும் வணங்க, உன் குதலை மொழியால் அவர் தெளிவுற, ஒளிமயமான அறிவை அறிவது தான் பொருள் என்று அவருக்கே உணர்த்திய பெருமானே! (உன் மலரடி கனவிலும் நனவிலும் மறவேனே).

83

வஸந்த பைரவி

ஆதி

இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத

இருடி அயன்மால் அமரர் அடியார்

இசையும் ஒலிதான்

இவைகேளா(து)

ஒருவன் அடியேன் அலறு மொழிதான்

ஒருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ?

உனது பத்தூள் புவன கிரிதான்

உனது கிருபா

கரமேதோ?

பரம குருவாய் அணுவில் அசைவாய்

பவன முதலா

கியபூதப்

படையும் உடையாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியவேலா

அரியும் அயனோடு அபயம் எனவே

அயிலை இருள்மேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே!

(முருகா! எனக்கு அருள் புரியாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?). தேவயானை, வள்ளியம்மை மீது கொண்ட ஆசையா? உன் திருக்கோயிலில் நடக்கும் ஆரவாரங்களா? வேறு என்ன செயல்களோ? (நான் அறியேன்?) முனிவர்கள், நான்முகன், மால், தேவர்கள், உன் அடியார்கள் என இத்தனை பேரும் முறையிட்டு அலறும் ஒலி உன் செவியில் விழவில்லையே. அப்படி இருக்க நான் ஒருவன், உன் அடியேன், தனியாய் இங்கே முறையிட்டு அலறும் மொழிகளை, யாராவது உன்னிடம் வந்து பரிவுடன் தெரிவிப்பார்களோ? உன் திருவடித் தூசியில் மலைகள் அனைத்தும் அடங்குமே! அத்தகைய பெருமையுடைய உன் கருணை இச்சிறியவன் பால் எந்த அளவுக்கு இறங்கி வருமோ? மேலான குருவாகவும், அணுவில் அசைவாகவும் இருப்பவனே! வாயு முதலிய ஐந்து பூதங்களையும் படையாக உடையவனே! பழமை முதல் புதுமை வரை எல்லா வடிவங்களையும் இருக்கும் வேலவனே! திருமாலும், பிரமனும் அபயம் என்று ஒலமிட்டழைக்க, ஞான வேலை, இருள் வடிவான சூரன் மேல் செலுத்தியவனே! அடிமையாகிய எனக்கு வந்த பொல்லாத நோயைத் தொலைத்தருளித் திருவண்ணாமலையில் வாழும் பெருமானே! (உனது கிருபாகரம் ஏதோ)?

84

இரவு பகல் பலகாலும் இயல் இசைமுத்
 திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத்
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத்
 அரன் அருள்சற் புதல்வோனே அருண

தமிழ்கூறித்
 தருவாயே
 துவளுனா!
 கிரிப்பெருமானே!

இரவும் பகலும் பலமுறையும் இயலிசை நாடகம் எனும்
 முத்தமிழால் உன்னைப் பாடி, நிலையானது எதுவோ அது எனக்குத்
 தெளிவுடன் விளங்க உன்னுடைய திருவருளைத் தரவேண்டும். தனிப்
 பெருங் கருணையாய் விளங்கும் பெருவாழ்வே! பரம்பொருளான
 சிவ தத்துவத்தைக் காட்டும் மெய்ஞ்ஞான பெருமானே! சிவ
 பெருமான் அருளிய சிறப்பான பிள்ளையே ! திருவண்ணாமலைப்
 பெருமானே ! (திருவருளைத் தருவாயே!)

85

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி

வறல்குலை குட்டமொடு	குளிர்தாகம்
மலிநீர் இழிச்சல் பெரு வயிறீனை கக்குகளை	
வருநீர் அடைப்பனுடன்	வெகு கோடி
சிலைநோய் அடைத்தவுடல் புவிமீது எடுத்து உழல்கை	
தெளியா எனக்குமினி	முடியாதே
சிவமார் திருப்புகழை எனுநா வினில்புகழ்	
சிவஞான சித்திதனை	அருள்வாயே
தொலையாத பத்தியுள திருமால் களிக்கவொரு	
சுடர்வீசு சக்ரமதை	அருள்ஞான
துவர்வேணி அப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு	
சுகவாரி சித்தனருள்	முருகோனே
அலைசூரன் வெற்பும் அரி முகன் ஆனை வத்திரனொடு	
அசுரார் இறக்கவிடும்	அழல்வேலா
அமுதா சனத்தி குற மடவாள் கரிப்பெண்ணாடும்	
அருணா சலத்திலுறை	பெருமானே!

வலி வாத இழுப்பு நோய், வாதம், பித்த நோய், கண்ட மாலை,
 சிலந்திப்புண், உடம்பு மெலிவு, குலை, குட்ட நோய், குளிர், தாகம்,
 மிகுந்த நீரிழிவு, மகோதரம், கோழை, கக்குதல், அயர்வு, வருகின்ற
 சிறுநீர் அடைப்பு, இவைகளுடன் பல கோடிக்கணக்கான கோபத்து

எழும் நோய்களை அடைத்து வைத்துள்ள இந்த உடலை எடுத்து உலகில் திரிவது, தெளிந்த அறிவற்ற எனக்கு, இனி முடியாததாகும். மங்கல மிக்க உன்னுடைய திருப்புகழை, என்னுடைய நாக்கினால் புகழ்த்தக்க சிவஞான சித்தியைத் தந்தருள வேண்டும். தன்னிடம் நீங்காத பக்தி கொண்ட திருமால் மகிழ ஒப்பற்றதும் ஒளி வீசுவது மான சக்கரப்படையை அவருக்குத் தந்து அருளியவரான ஞான மிக்க பவள நிறச் சடையப்பன், புகழ் மிக்க சிவகாமியின் கணவன், மிகுந்த சுகமளிக்கும் கருணைக் கடலான சித்த மூர்த்தி அருளிய முருகனே! கடலும், சூரனும், கிரௌஞ்ச மலையும், சிங்க முகனும், ஆனைமுகம் பெற்ற தாருகனும், மற்ற அசுரர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி செலுத்திய நெருப்பையொத்த வேற்படையை உடையவனே! அமுதம் போன்ற தேனையும், தினை மாவையும் உணவாகத் தரும் வள்ளியுடனும் யானை வளர்த்த தேவயானையுடனும் திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (சிவஞான சித்தியினை அருள்வாயே).

86

திருக்காளத்தி (காற்று)

சிரத்தானத்தில்
செகத்தோர் பற்றைக்
வருத்தா மற்றொப்
மலர்த்தாள் வைத்துஎத்
நிருத்தா கர்த்தத்
நினைத்தார் சித்தத்து
திருத்தாள் முத்தர்க்
திருக்கா எத்திப்

பணியாதே
குறியாதே
பிலதான
தனையாள்வாய்
துவநேசா!
உறைவோனே!
கருள்வோனே!
பெருமானே!

என் தலையினால் உன்னைத் தவிர ஒருவரையும் பணியாமலும், உலக ஆசைகளில் நோக்கம் வைக்காமலும், நீ என்னை அழைத்து நிகரற்ற மலரனைய உன் திருவடிகளில் சேர்த்து, வஞ்சகனாகிய என்னையும் ஆட் கொள்ள வேண்டும். ஆனந்தக் கூத்தாடும் பெருமானே! எல்லாவற்றுக்கும் தலைமை இடம் வகிக்கும் நேசமிக்கவனே! நினைப்போர் சித்தத்தில் இருப்பவனே! முற்றத் துறந்தவர்களுக்குத் திருவடித்தாமரைகளை அளித்துத் திருக்காளத்தியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! (மலர்த்தாள் வைத்து எத்தனை ஆள்வாய்).

87

சிதம்பரம் (ஆகாயம்)

கனகசபை மேவும் எனதுகுரு நாத	
கருணை முருகேசப்	பெருமாள்காண்
கனகநிற வேதன் அபயமிட மோது	
கரகமல சோதிப்	பெருமாள்காண்
வினவும் அடியாரை மருவி விளையாடும்	
விரகுரசு மோகப்	பெருமாள்காண்
விதிமுனிவர் தேவர் அருணகிரி நாதர்	
விமல சரசோதிப்	பெருமாள்காண்
சனகி மண வாளன் மருகன் என வேத	
சதமகிழ் குமாரப்	பெருமாள்காண்
சரணசிவ காமி இரணகுல காரி	
தருமுருக நாமப்	பெருமாள்காண்
இனிதுவனம் மேவும் அமிர்தகுற மாதொ(டு)	
இயல்பரவு காதல்	பெருமாள்காண்
இணையில் இபதோகை மதியின்மக ளோடும்	
இயல் புலியுர் வாழ்பொற்	பெருமாளே!

கனகசபையில் ஆடும் என் குரு மூர்த்தியாகிய கருணை மிக்க முருகேசன் நீ. பொன்னிறப் பிரமன் ஓலமிட, அவன் தலையில் குட்டிய தாமரைக் கைகளைக் கொண்ட பேரொளிப் பிழம்பாகிய பெருமான் நீ. உன்னோடு பேசும் அடியார்களோடு இணைந்து விளையாடும் உற்சாகமும், இன்பமும், ஆசையும் உடைய பெருமாள் நீ. நான்முகனும், முனிவர்களும் தேவர்களும், அண்ணாமலையாரும், தாய்மையால் என் மூச்சில் விளங்கும் சோதிப் பெருமானும் நீ தான். ஜானகியின் மணவாளனான இராமரின் மருமகன் என்று நூற்றுக் கணக்கான வேதங்களும் கூறி மகிழ்கின்ற இளமை மிக்க பெருமாள் நீ தான். அடைக்கலம் காக்கும் சிவகாமி, போரிடும் அசுர குலத்தை அழிப்பவள் ஆன பார்வதி பெற்ற முருகன் என்ற பெரும் பெயர் பெற்ற பெருமானும் நீதான். சுகமான வள்ளி மலைக் காட்டில் இருந்த இனிய வள்ளியின் மேல் காதல் கொண்டு பேசி விளையாடிய பெருமானும் நீ தான். ஒப்பற்ற யானை வளர்த்த மயில் போன்ற தேவயானை எனப்படும் மதி நலமிக்க மங்கையுடன் தகுதிமிக்க புலியூரில் வாழும் பெருமாளே! (இத்தனை புகழுக்கும் உரியவன் நீதான்).

88

கைத்தருண சோதி அத்திமுக வேத	
கற்பக சகோத்ரப்	பெருமாள்காண்
கற்பு சிவகாமி நித்யகலி யாணி	
கத்தர் குருநாதப்	பெருமாள்காண்
வித்துருப ராம ருக்கு மருகான	
வெற்றி அயில் பாணிப்	பெருமாள்காண்
வெற்புள கடாகம் உட்குதிர் வீசு	
வெற்றி மயில் வாகப்	பெருமாள்காண்
சித்ரமுக மாறும் முத்துமணி மார்பு	
திக்கினின் இலாத	பெருமாள்காண்
தித்திமிதி தீதென் ஒத்திவினை யாடு	
சித்திர குமாரப்	பெருமாள்காண்
சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை	
தொட்டகவி ராஜப்	பெருமாள்காண்
துப்புவளி யோடும் அப்புலியுர் மேவு	
சுத்தசிவ ஞானப்	பெருமானே!

துதிக்கை உடையவரும், இளமையானவரும், ஜோதி வடிவமானவரும், யானை முகம் பெற்றவரும், வேதப் பொருளும், ஆன கற்பகப்பிள்ளையாரின் தம்பியாக ஒரே சதாசிவ கோத்திரத்தில் தோன்றியவன் நீ. கற்பரசி சிவகாமியும், நித்யகல்யாணியுமான உமையவள் தலைவரான சிவபரானின் குருநாதப் பெருமாள் நீ. அருள் மழை பெய்யும் மேக வண்ணம் கொண்ட இராமருக்கு மருமகனான வெற்றி வேல்கைப் பெருமானும் நீ தான். மலைகள் நிறைந்த அண்ட கோளகைகள் அஞ்சுகின்ற ஆற்றலுடன் தோகை வீசிப் பறக்கும் வெற்றி மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட பெருமானும் நீ தான். சித்திரம் போன்ற ஆறுமுகங்களும், முத்து மணி மாலையணிந்த திருமார்பும், எந்தத் திசையிலும் இல்லாதபடி ஒளி வீசும் பெருமாள் நீதான். தித்தி மிதி தீதென்று தாளமிட்டு விளையாடும் சித்திர குமாரனும் நீ தான். சுத்த வீரனாய் சூரர் அழியும்படி வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனும் கவிஞர்களின் பேரரசனும் நீ தான். ஆற்றல்மிக்க வள்ளியோடும், அந்தப் புலியூர் என்ற தலத்தில் வீற்றிருக்கும் சுத்த சிவ ஞானப் பெருமானே! (எல்லாம் நீ தான்).

89

இருவினையின் மதிமயங்கித்
 எழுநரகில் உழலு நெஞ்சுற்
 பரமகுரு அருள்நினைந்திட்
 பரவுதரி சனையை என்று எற்கு
 தெரிதமிழை உதவுசங்கப்
 சிவனருளும் முருகசெம்பொற்
 கருணைநெறி புரியும் அன்பர்க்கு
 கனகசபை மருவுகந்தப்

திரியாதே
 றலையாதே
 டுணர்வாலே
 அருள்வாயே
 புலவோனே
 கழலோனே
 எளியோனே
 பெருமானே!

நல்வினை தீவினைகளால் அறிவு மயங்கி நான் திரியாமலும், ஏழு நரகங்களிலும் சென்று வருந்தத்தக்க நெஞ்சைப் பெற்று அலையாமலும், சிறந்த சிவகுரு மூர்த்தியான உன் திருவருளை நினைவில் வைத்து, அறிவுத் தெளிவால் போற்றத்தக்க உன் திருக்காட்சியை எனக்கு எப்பொழுது தரப் போகிறாய்? யாவரும் அறிந்து மகிழும் சிறந்த தமிழை ஆராய்ந்து உதவிய சங்கப் புலவனே! சிவன் தந்த முருகனே! செம்பொற்கழல் அணிந்தவனே! கருணை மிக்க அன்பர்களுக்கு எளிமையானவனே! கனக சபையில் வீற்றிருக்கும் கந்தக் கடவுளே! (பரவு தரிசனையை என்று எற்கு அருள்வாயே?).

90

அவகுண விரகனை, வேதாள ரூபனை,
 அசடனை, மசடனை, ஆசார் ஈனனை,
 அகதியை, மறவனை, ஆதாளி வாயனை, அஞ்சூதம்
 அடைசிய சவடனை, மோடாதி மோடனை,
 அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை
 அமுகலை, அவிசலை, ஆறான ஊணனை, அன்பிலாத
 கவடனை, விகடனை, நானா விகாரனை,
 வெகுளியை, வெகுவித மூதேவி மூடிய
 கலியனை, அலியனை, ஆதேச வாழ்வனை, வெம்பிவீழும்
 களியனை, யறிவுரை பேணாத மாநாட
 கசனியை, அசனியை, மாபாதன் ஆகிய
 கதியிலி தனை, அடி நாயேனை ஆளுவது எந்தநாளோ?
 மவுலியில் அழகிய பாதாள லோகனும்
 மரகத முழுகிய காகோத ராஜனும்
 மனுநெறி உடன்வளர் சோணாடர் கோணுடன் உம்பர்சேரும்

மகபதி புகழ்புலி ஊர்வாழு நாயகர்

மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென

மலைமகள் உமைதரு வாழ்வே மனோகர மன்றுளாடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம

தெரிசன பரகதி ஆனாய் நமோநம

திசையினு இசையினும் வாழ்வே நமோநம செஞ்சொல்சேரும்

திருதரு கலவி மணாளா நமோநம

திரிபுரம் எரிசெய்த கோவே நமோநம

ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதிபர் தம்பிரானே!

கெட்ட குணமுள்ள தந்திரக்காரனை, வேதாளமே உருவெடுத்தது போன்றவனை, முட்டானை, மந்த புத்தி உள்ளவனை ஆசாரக் குறையுள்ளவனை, கதியில்லாதவனை, மறத்தன்மை உள்ளவனை, வீம்பு பேசும் வாயுள்ளவனை, ஐந்து பூதங்களால் ஒதுக்கப்பட்ட பயனற்ற வண்டல்மண் போன்றவனை, முட்டாள்களுக்கெல்லாம் முட்டானை, அழிந்து போகும் கருவின் வழியே வந்த வீணருள் வீணானவனை, அழுகிப்போனவனை, அவிந்து கெட்டுப்போன பொருள் போன்றவனை, அறுசுவை உணவையே விரும்பி உண்பவனை, அன்பில்லா வஞ்சகனை, உன்மத்தம் கொண்ட நகைக்கத்தக்கவனை, விகாரமான செயல் புரிபவனை, சினமுள்ளவனை, பலவாறு மூதேவியால் மூடப்பட்ட சனியனை, ஆண்மையற்றவனை, மாறுபட்ட வாழ்க்கை உடையவனை, வெம்பி விழக்கூடிய குடிகாரனை, அறிவுரைகளை விரும்பாமல் போனதால் கசக்கித் தள்ளப்பட்டவனை, இடி முழக்கம் போல் பேசுபவனை, மகாபாதகன் ஆகிய கதி கெட்டவனை, கீழான அடி நாயேனை நீ ஆட்கொள்ளும் நாள் எந்த நாளோ? அழகிய மணி முடிகளை உடைய ஆதிசேடனும், பச்சை நிறம் கொண்ட நாகராஜனாகிய பதஞ்சலியும், மனு நீதி தவறாத சோழ நாட்டு மன்னனும், தேவர்கள் சூழ வரும் இந்திரனும், புகழ்கின்ற புலியூரில் வாழும் சபாநாயகரும், மடமயில் போன்ற சிவகாமியும் மகிழ், வானில் உள்ள தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் மலைமகளான உமையவள் பெற்ற பெருவாழ்வே! மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பவனே! அம்பலத்தில் ஆடும் சிவசிவ ஹரஹர தேவா! வணக்கம் வணக்கம். கண்டு தெரிசிக்க வேண்டிய மேலான கதிப் பொருளே! வணக்கம் வணக்கம். எல்லாத் திசைகளிலும் எந்த இசை ஞானத்திலும் வாழ்பவனே! வணக்கம் வணக்கம். செஞ்சொல் பேசும் வள்ளி நாச்சியாரின் கலவிச் சுகம் பெறும் மணவாளனே! வணக்கம் வணக்கம். திரிபுர மெரித்த தலைவனே! வணக்கம் வணக்கம். ஜெய ஜெய ஹர ஹர தேவர் தலைவனே. வணக்கம் வணக்கம். (என்னை ஆளுவது என்னாளோ?).

91

எழுகடல் மணலை அளவிடின் அதிகம்	
எனதிடர் பிறவி	அவதாரம்
இனிஉன தபயம் எனதுயிர் உடலும்	
இனியுடல் விடுக	முடியாது
கழுகொடு நரியும் எரிபுவி மறலி	
கமலனும் மிகவும்	அயர்வானார்
கடன் உன தபயம் அடிமையுன் அடிமை	
கடுகி உன் னடிகள்	தருவாயே
விழுதிகழ் அழகி மரகத வடிவி	
விமலிமுன் அருளும்	முருகோனே
விரிதலம் எரியக் குலகிரி நெரிய	
விசைபெறு மயிலில்	வருவோனே
எழுகடல் குமுற அவுணர்கள் உயிரை	
இரைகொளும் அயிலை	உடையோனே
இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு	
ரினில்நட மருவு	பெருமானே!

ஏழு கடல்களின் மணலை அளவிட்டால், எவ்வளவு வருமோ, அதைவிட அதிகம் என்னுடைய துன்பம் தரும் பிறவித் தோற்றங்கள். என் உயிரும் உடலும் உனக்கே அடைக்கலம். இனிப் பிறவி எடுத்து உடலை விட என்னால் முடியாது. என் உடலை உண்டும், உயிரைப் பரித்தும், பலமுறை என் உடலைப் படைத்தும் கழுகும், நரியும், தீயும், மண்ணும், எமனும், பிரமனும் மிகவும் அயர்ந்து போய் விட்டார்கள். என் கடன் உன்னைச் சரண அடைவதே ஆகும்.. இந்த அடிமை என்னுடைய அடிமை. விரைவில் உன் திருவடிகளைத் தர வேண்டும். விளங்கும் அழகியும், பச்சை நிறத்தவளும், இயல்பாகவே மலங்களினின்றும் நீங்கியவளுமான பார்வதி முன்பு பெற்றருளிய பிள்ளையே! விரிந்த கடல் எரியவும் கிரௌஞ்ச மலை நெரிந்து பொடி யாகவும் வேகமாக வரக்கூடிய மயிலில் ஏறி வருபவனே! ஏழு கடல் களும் கொந்தளிக்க அசுரர் உயிரை உணவாகக் கொள்ளும் வேற் படையை உடையவனே! தேவர்களும், முனிவர்களும் போற்றி வழிபடும் புலியூரில் நடனமாடும் பெருமானே! (கடுகி உன் அடிகள் தருவாயே).

92

காவி உடுத்தும் தாழ்சடை வைத்தும்	
காடுகள் புக்கும்	தடுமாறிக்
காய்கனி துய்த்தும் காயம் ஒறுத்தும்	
காசினி முற்றும்	திரியாதே
சீவன் ஒடுக்கம் பூத ஒடுக்கம்	
தேற உதிக்கும்	பரஞான
தீப விளக்கம் காண எனக்குள்	
சீதள பத்மம்	தருவாயே
பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்	
பாழ்பட உக்ரம்	தருவீரா
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பதற்றும்	
பாடலை மெச்சும்	கதிர்வேலா
தூவிகள் நிற்கும் சாலி வளைக்கும்	
சோலை சிறக்கும்	புலியூரா
சூரர் மிகக்கொண்ட டாட நடிக்கும்	
தோகை நடத்தும்	பெருமானே!

காவித் துணியை கட்டிக்கொண்டும், தொங்கும்படி நீண்ட சடையை வைத்துக்கொண்டும், காட்டில் புகுந்து தடுமாறியும், காய்கனிகளை உண்டும், உடம்பைப் பட்டினியால் வருத்தியும், உலகம் முழுவதும் அலைந்து திரியாமல், சீவன் குறுகிச் சிவமாகவும், ஐம்பூதம் ஒடுங்கவும் செய்யக் கூடிய பரஞான ஒளியின் விளக்கத்தை நான் காணும்படி, எனக்கு உன்னுடைய குளிர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடியைத் தந்தருள வேண்டும். பாவத்தின் வடிவமான தாரகாசுரன் கூட்டத்தினர் பாழ்பட்டு ஒழியக் கோபம் கொண்ட பெருவீரனே! கைகளைக் கொட்டித் துணங்கைக் கூத்தாடும் பேய்கள் உளறும் பாடல்களைப் பாராட்டும் ஒளிமிக்க வேலனே! அன்னங்கள் உலாவும் நெல் வயல்கள் சூழ்ந்த சோலைகள் சிறப்பாகத் திகழும் புலியூரில் வாழ்பவனே! சூரமிக்கவர் மிகவும் கொண்டாடும்படி நடிக்கின்ற தோகை மயிலை நடத்தும் பெருமானே! (உன் சீதள பத்மம் தருவாயே).

93

சுடரணைய திருமேனி உடையழகு முதுஞான	
சொருபுகிரி இடமேவு	முகமாரும்
சுரர்தெரியல் அளிபாட மழலைகதி நறைபாய	
துகிரிதழின் மொழிவேத	மணம்வீச

அடர்பவள ஒளிபாய அரியபரி புரமாட
 அயில்கரமொ(டு) எழில்தோகை மயிலேறி
 அடியன் இரு வினைநீறு படஅமரர் இதுபூரை
 அதிசயமெ னருள்பாட வரவேணும்
 விடைபரவி அயன் மாலொ(டு) அமரர்முனி கணமோட
 மிடறடைய விடம்வாரி அருள்நாதன்
 மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
 மிகமகிழ அனுபூதி அருள்வோனே
 இடர்கலிகள் பணியோட எனையுமருள் குறமாதின்
 இணை இளநீர் முலைமார்பில் அணைமாப்பா
 இனியமுது புலிபாதன் உடன் அரவு சதகோடி
 இருடியர்கள் புகழ்ஞானப் பெருமானே!

கதிரொளி வீசும் திருமேனியின் பேரழகும், முதுமையான
 ஞானத்தின் திருவுருவும், மணிமுடி புனைந்த திருமுகங்கள் ஆறும்,
 என் முன் தோன்ற நீ காட்சி தர வேண்டும். தேவர்கள் உன் திருவடியில்
 சூட்டிய மாலைகளில் இருக்கும் வண்டுகள் பாடவும், அம் மாலை
 களிலிருந்து சொட்டுச் சொட்டாகத் தேன் வடியவும், பவளம் போன்ற
 வாயிதழ்கள் சொல்லும் வேதமொழிகள் நறுமணம் வீசவும், அடர்ந்த
 பவள நிறத்தின் ஒளி பாயவும், அருமையான சிலம்பு ஒலிக்கவும்,
 வேல் ஏந்திய திருக்கரத்துடன் அழகான தோகை மயில் மேல் ஏறி நீ
 வரவேணும். அடியேனுடைய நல்வினை, தீவினை இரண்டும் வெந்து
 நிறாகவும், அதைக்கண்டு தேவர்கள் இவன் ஏதுமற்றவன். ஒன்றுக்கும்
 உதவாதவன் இவனுக்குக் கடவுள் அருள் புரிவது என்ன அதிசயம்
 என்று உன் திருவருளைக் கொண்டாடிப் பாடவும் நீ எழுந்தருளி
 வரவேண்டும். நந்தி எம்பெருமானை வணங்கி அவர் அனுமதி பெற்று,
 பிரமனும், மாலும், தேவர்களும், முனிவர்களும் ஒடிவந்து சரணடைய,
 தன் கழுத்தில் பொருந்தி இருக்கும்படி நஞ்சை வாரியுண்டு அருள்
 செய்த தலைவனும், மின்னல் போன்ற இடையை உடைய
 அன்னையைத் தன் இடப்பாகத்தில் வைத்த குருநாதனுமான சிவபிரான்
 மிகவும் மகிழுமாறு அவருக்கு ஞான அனுபூதியை அருளியவனே!
 துன்பங்களும், கிரக சேட்டைகளும், நோய்களும் விலகுமாறு,
 என்னையுமோர் பொருளாக்கி, அருள் செய்யும் வள்ளி நாச்சியாரின்
 இரண்டு இளநீர் போன்ற கொங்கைகள் விளங்கும் மார்பை
 அணைக்கும் திருமார்பனே! இன்ப நிலை பெற்ற பழைய முனியாகிய
 வியாக்கிரபாதருடன் பாம்பு வடிவான பதஞ்சலியாரும், நூறு கோடி
 முனிவர்களும் புகழும் ஞான மூர்த்தியான பெருமானே! (உன் அருள்
 பாட வரவேணும்).

94

ஆறு திருப்பதி

ஈனமிருத் துளபறவி	அணுகாதே
யானும் உனக்(கு) அடிமையென	வகையாக
ஞான அருள் தனையருளி	வினைதீர
நாணம் அகற்றிய கருணை	புரிவாயே
தான தவத்தினின் மிகுதி	பெறுவோனே
சாரதி உத் தமிழுணைவ	முருகோனே
ஆனதிருப் பதிமருள்	இளையோனே
ஆறுதிருப் பதியில்வளர்	பெருமானே!

இழிவு மிகுந்த பிறப்பு என்னை அணுகாத வண்ணம் நானும் உனக்கு அடிமையாகும் தன்மையைப் பெறுமாறு, ஞானமாகிய அருளைத் தந்து, என் வினைகள் ஒழிய, நாணம் ஒழிந்த பெரு நிலையை, உன் கருணையினால் தந்து அருள் புரிய வேண்டும். தன்னைக் குறித்து அன்பர்கள் செய்யும் தானம், தவம் இரண்டிலும் பெரும்பகுதியைப் பெறுபவனே! சரசுவதி தேவியான உத்தமிக்குத் துணைபுரியும் முருகப் பெருமானே! சிவனுக்குகந்த திருப்பதிகங்களை அருளிய இளையவனான சம்பந்தப் பெருமானே! ஆறுபடை வீடு களில் வளர்ந்தருளும் பெருமானே! (நாணமகற்றிய கருணை புரிவாயே!).

பிறபாடல்கள்

95

(வடிவேல் முருகனை திருவண்ணாமலையில் வரவழைத்த பாடல்)

அதல சேட னாராட அகில மேரு மீதாட	
அபின காளி தானாட	அவளோடன்(று)
அதிர வீசி வாதாடும் விடையில் ஏறுவார் ஆட	
அருகு பூத வேதாளம்	அவையாட
மதுர வாணி தானாட மலரில் வேதனார் ஆட	
மருவு வானுளோர் ஆட	மதியாட
வனச மாமியார் ஆட நெடிய மாமனார் ஆட	
மயிலும் ஆடி நீயாடி	வரவேணும்
கதைவிடாத தோள்வீமன் எதிர்கொள் வாளியால் நீடு	
கருதலார்கள் மாசேனை	பொடியாகக்
கதறு காலி போய்மிள விசையன்ஏறு தேர்மீது	
கனக வேத கோடுதி	அலைமோதும்

உததி மீதி லேசாயும் உலக மூடு சீர்பாத

உவணம் ஊர்தி மாமாயன்

மருகோனே

உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜன்

உளமும் ஆட வாழ்தேவர்

பெருமானே!

பாதாளத்திலுள்ள ஆதிசேடன் ஆடவும், பூமியிலுள்ள மேரு மலை ஆடவும், சிவனோடு ஒற்றுமையாகக் காளி நடனமாடவும், அவனோடு முன்னாளில், அவள் நடுங்கும்படி காலை வீசிப் போட்டி யிட்டு நடனமாடிய இடப வாகனரான சிவபிரான் ஆடவும், அவருக்கு அருகில் அவரைச் சூழ்ந்து பூதங்களும், வேதாளங்களும், ஆடவும், இனிமையான கலைவாணி ஆடவும், தாமரையில் இருக்கும் பிரம தேவன் ஆடவும், சூழ்ந்துள்ள தேவர்கள் ஆடவும், சந்திரன் ஆடவும், செந்தாமரையில் இருக்கும் உன் மாமியாரான திருமகள் ஆடவும், உலகளந்த பெரிய பெருமானான மாமனார் ஆடவும், உன்னுடைய மயிலாடவும், நீ நடனமாடி என் முன் வரவேண்டும். கதாயுதத்தை விடாமல் எப்பொழுதும் தோளில் வைத்துள்ள பீமன் எதிர்த்துச் செலுத்திய அம்புகளால், பெரிய பகைவர்களின் பெருஞ்சேனை பொடியாக உதவியவரும் கதறிச் சென்ற பசுக் கூட்டங்கள் மீண்டு வருமாறு புல்லாங்குழலை ஊதிய வரும், அர்ச்சுனன் ஏறிச்சென்ற தேர்மீது பாகனாயிருந்து பொன் மயமான வேத ஒலிதரும் பாஞ்சசன்யம் என்ற சங்கை ஊதியவரும், அலை வீசும் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டவரும், உலகத்தையே அளந்து மூடிய சிறந்த பாதங்களை உடையவரும் கருட வாகனருமான சிறப்புற்ற மாலின் மருமகனே! அப்பொழுது மலர்ந்த மலர் மாலை அணிந்த மார்பை உடைய பிரபுடதேவ மகாராஜனுடைய உள்ளமும் மகிழ்ந்தாட அவன் மனத்தில் வாழ்கின்ற தேவர்கள் பெருமானே! மயிலுமாடி நீயாடி வர வேணும்.

96

மாலை பெறப் பாடும் பாடல்

நீலங்கொள் மேகத்தின்

நீவந்த வாழ்வைக்கண்

மால்கொண்ட பேதைக்குன்

மார்தங்கு தாரைத்தந்

வேல்கொண்டு வேலைப்பண்

வீரங்கொள் சூரர்க்கும்

நாலந்த வேதத்தின்

நான் என்று மார்தட்டும்

மயில்மீதே

டதனாலே

மணநாறும்

தருள்வாயே

டெறிவோனே

குலகாலா

பொருளோனே

பெருமானே!

நீல நிறம் கொண்ட மேகம் போன்ற மயிலின் மீது, நீ எழுந்தருளி வந்த திருவோலக்கப் பெருவாழ்வுக் காட்சியைக் கண்டு, அதனால் உன் மேல் காதல் கொண்ட இந்தப் பெண்ணுக்கு உன்னுடைய மார்பில் தங்கி விளங்கும் நறுமணமிக்க மாலையைத் தந்து அருள் புரிவாயாக! முன்பு வேலாயுதத்தைக் கடலின் மேல் எறிந்தவனே! வீரமிக்க சூரன் குலத்துக்கே எமனாகி நின்றவனே! சிறப்புமிக்க நான்கு வேதங்களின் உட்பொருளாக இருப்பவன் நானே என்று மார்த்தட்டிப் பெருமை காட்டும் பெருமானே! (மார்த்தங்கு தாரைத் தந்தருள்வாயே).

97

திருவடி தரிசனம்

பிறவியலை யாற்றினில்
பிரகிருதி மார்க்கமுந்
உறுதிசூரு வாக்கியப்
உனதுபத காட்சியைத்
அறுசமய சாத்திரப்
அறிவுள் அறிவார்க்குணக்
குறுமுனிவன் ஏத்துமுத்
குமரகுரு கார்த்திகைப்

புகுதாதே
றலையாதே
பொருளாலே
தருவாயே
பொருளோனே
கடலோனே
தமிழோனே
பெருமானே

பிறவி என்னும் அலைகள் வீசும் ஆற்றில் புகுந்து அலையாமலும், உலக விஷயங்களாகிய மாயா வழிகளில் பொருந்தித் தடுமாறாமலும், உயிருக்கு உறுதியான ஆன்மலாபம் தரும் குருநாதர் உபதேசித்த வாக்கியங்களின் பொருள் மூலமாய் உன்னுடைய திருவடிக் காட்சியைத் தந்தருள வேண்டும். ஆறு சமய சாத்திரங்களின் பொருளானவனே! அறிவின் உட்பொருளை அறியும் பெரியவர் களுக்கு அவர்களின் குணக் கடலில் திகழ்பவனே! அகத்தியர் போற்றும் முத்தமிழ்க் கடவுளே! குமர குருவே! கார்த்திகைப் பெண்டிர் கண்டு வளர்த்த பெருமானே! (உனது பத காட்சியைத் தருவாயே).

98

வீடு பெறப் பாடும் பாடல் (அவிநாசி)

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத்
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற்
அறநாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப்

குருவாகிப்
தருவாயே
குமரேசா
பெருமானே.

இறவாமலும் பிறவாமலும் என்னை ஆட்கொண்டருளும்
குருவாகியும் வேறு துணையாகியும் நிலையான முக்திப் பெரு
வாழ்வைத் தந்தருள வேண்டும். வள்ளியோடு இணைந்தவனே!
சுகனே! எல்லோராலும் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் குமரேசனே! அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடு எனும் உறுதிப் பொருள்கள் நான்கையும்
உபதேசிப்பவனே! அவிநாசிப் பெருமானே! (பெருவாழ்வைத்
தருவாயே).

99

கழல் பெறப் பாடும் பாடல் (திருவாரூர்)

நீதான் எத்தனையாலும்	நீடுழிக்	க்ருபையாகி
மாதானத் தனமாக	மாஞானக்	கழல்தாராய்
வேதாமைத் துனவேளே	வீராசற்	குணசீலா
ஆதாரத் தொளியானே	ஆரூரில்	பெருமானே!

முருகா! நீதான் எப்படியாவது என் மீது நீண்ட கருணை புரிய
வேண்டும். மேலான ஞானத் தலமான பொருளாக, உன் ஞான
பீடமான திருக்கழலடியைத் தந்தருள்க. நான்முகன் மைத்துனன்
ஆகிய செவ்வேளே! வீரனே! நல்ல குணங்கள் நிறைந்த சீலனே!
மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களிலும் ஒளியாய் விளங்கு
பவனே! திருவாரூர்ப் பெருமானே! (மா ஞானக்கழல் தாராய்).

100

உபதேசம் பெறப் பாடும் பாடல் (திருச்செங்காட்டங்குடி)

வங்கார மார்பலணி தாரொடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழல் ஆரமொடு தோள்புரள
வண்காதிற் றலைகதிர் போலஒளி வீசஇதழ் மலர்போல
மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளனைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாரும் இரு நீருறவென் ஆசைமயில் இடுமாதர்
சங்காளர் சூதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோள்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியன் உழலாமல்
சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயைஇருள்
வெந்தோட மூலஅழல் வீசஉப தேசமது
தண்காதிற் றதிஇரு பாதமலர் சேரஅருள் புரிவாயே

சிங்கார ரூபமயில் வாகன நமோநமென
 கந்தா குமாரசிவ தேசிக நமோநமென
 சிந்தூர பார்வதி சுதாகர நமோநமென விருதோதை
 சிந்தான சோதிகதிர் வேலவ நமோநமென
 கங்காள வேணிகுரு வானவ நமோநமென
 திண்கூர் ஆழிமலை தூள்பட வைவேலைவிடு முருகோனே
 இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
 பெண்காத லோடுவன மேவி வளி நாயகியை
 இன்பான தேனிரச மார்முலை விடாதகர மணிமார்பா
 எண்டோள் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
 செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேல் அழுகொடு
 என்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாஅமரர் பெருமானே!

இப்பாடலைக் கேட்ட பழனி அர்த்தநாரி, திருப்புகழ் படித்து, வள்ளி மலை சுவாமிகள் ஆகித் திருப்புகழைப் பரப்பினார்.

பொன் போன்ற மார்பில் அணிந்துள்ள மாலையுடன், மேலான மலை போன்ற கொங்கைகள் அசைய, பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த மாலை சூடிய கூந்தலும், மணிமாலையும் தோளில் புரள, வளமான காதோலை கதிரொளி வீச, வாயிதழ் குமுத மலர் போல் விளங்க, மேகத்தில் தோன்றும் வானவில் போன்ற நெற்றி, வாளும், வேலும் போன்ற கண்கள் இவற்றோடு கொஞ்சிப் பேசும் ஆசைக் கிளி போன்று சிரிப்பு மொழி பேசித் தம்மை நாடியவர்களை வாருங்கள், உட்காருங்கள் நீங்கள் நமக்கு நெருங்கிய உறவல்லவா என்றெல்லாம் பேசி ஆசையையும், மயக்கத்தையும் தருகின்ற பொதுப் பெண்கள், கூடிக்களிப்பவர்கள், வஞ்சகம் உள்ளவர்கள், கொலைகாரிகள், குடியைக் கெடுப்பவர்கள், தெருவில் திரிபவர்கள், அலங்காரமான தோளினர், பணத்தாசை உள்ளவர்கள், சாதி இல்லாதவர்கள், சண்டாளர்கள், சீச்சி இவர்கள் மாயவலையில் சிக்கி அடியேன் உழலாமல், யோகத்தால் கிடைக்கும் தசநாதங்களைக் கேட்டு, அவற்றோடு கூடி, மிக்க மாயையாகிய இருள் வெந்து ஒழிந்து போக, மூலத்தழல் மேல் எழத்தக்க உபதேசத்தை என்னுடைய காது குளிர ஒதி, என்னுடைய இரண்டு பாதமலர்களைக் கூடும்படி நீ திருவருள் புரிவாயாக! அழகான திரு உருவம் கொண்டவனே! மயில் வாகனனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். என்றும், கந்தனே! குமரனே! சிவகுருநாதனே! வணக்கம் வணக்கம். என்றும், குங்குமம் அணிந்த பார்வதியின் பிள்ளையாய் அமைந்தவனே! வணக்கம் வணக்கம். என்றும், சுடரொளி வீசும் வேலாயுதனே! வணக்கம் வணக்கம். எலும்பை

அணிந்தவனும் திருச்சடையை உடையவனுமான சிவபெருமானுக்கும் குருமூர்த்தியே! வணக்கம் வணக்கம். என்றும், வெற்றிச் சின்னங்களின் ஓசை கடல் போல் முழங்க, வலிமை மிக்க சூராதி அவுணரும், கடலும், கிரொளஞ்ச மலையும் பொடியாகக் கூரான வேல் விடும் முருகப்பெருமானே!

இனிய வேதம் படித்த பிரமன் விழும்படி மோதியவனே! ஒப்பற்ற பெண்ணாகிய வள்ளியைக் காதலித்து, தினைப்புனம் சென்று, அவளுடைய இன்ப மிக்க தேன் அனைய மார் முலையை விடாமல் பற்றிய திருக்கரமும், மணி மார்பும் கொண்டவனே! எட்டுத் தோள்களை உடைய சிவபிரான் ஆசையுடன், சிறுத்தொண்டரின் அன்புப் பிள்ளைக் கறியை உண்ட திருச்செங்காட்டங்குடியைச் சேர்ந்து, ஒளிவீசும் மயில்மேல் வீற்றிருந்து, என்னுடைய காதல் மாலையாகிய இத் தமிழ்ப் பாமாலையைப் புனைந்தருளும் ஆறுமுகத்தனே! தேவர் பெருமானே! (உன் பாத மலர் சேர அருள் புரிவாயே).

101

அணைந்தருள அழைக்கும் பாடல்

துள்ளுமத வேள்கைக்	கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக்	கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத்	திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாளப்	பெருமானே!

துள்ளிவரும் மன்மதன் விடும் மலரம்புகளாலும், மிகப் பழமையான நீண்ட நீல நிறக் கடலாலும், மெதுவாக வந்து கூவும் சோலைக் குயிலாலும், உடல் உருகி வாட்டமடையும் இந்த மான் போன்ற பெண்ணைக் கட்டி அணைக்க நீ வந்தருள்வாயே! தெள்ளு தமிழ்த் தேவாரம் பாடித் தெளிவு தந்த பெருமானே! செம்மை மிக்க குமரேசன் என்ற திருநாமம் பெற்ற திறமைசாலியே! வாரி வழங்கும் வள்ளலான சிவபிரான் தொழும் ஞானத் திருவடிகளை உடையவனே! வள்ளியின் அன்புக்கிணங்கி மணவாளனாகி மாலை சூட்டிய பெருமானே! (இந்த மெய்யுருகு மாணைத் தழுவ மாட்டாயா?)

102

பேரின்பப் பொருள் பெறப் பாடும் பாடல் (எழுகரை நாடு)

விரகற நோக்கியும் உருகியும் வாழ்த்தியும்	
விழிபுனல் தேக்கிட	அன்புமேன்மேல்
மிகவும் இராப்பகல் பிறிது பராக்கற	
விழைவு குராப்புனை	யும்குமார
முருக சடாட்சர சரவண கார்த்திகை	
முலைநுகர் பார்த்திப	என்றுபாடி
மொழிசூழ றாத்தொழுது அழுதழு தாட்பட	
முழுது மலாப்பொருள்	தந்திடாயோ
பரகதி காட்டிய விரக சிலோச்சய	
பரம பராக்ரம	சம்பராரி
படவிழி யால் பொரு பசுபதி போற்றிய	
பகவதி பார்ப்பதி	தந்தவாழ்வே
இரைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட	
எழுகிரி ஆர்ப்பெழ	வென்றவேலா
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி ஏற்றிய	
எழுகரை நாட்டவர்	தம்பிரானே.

வஞ்சகமற்ற உண்மை மனத்துடன் உன்னைக் கருதியும், நினைத்து உருகியும், வாயார வாழ்த்தியும், கண்களில் நீர் வழிய, அன்பு மேலும் மேலும் பெருகவும் இரவும், பகலும் உன்னைத் தவிரப் பிற சிந்தனைகள் அற்றுப் போகவும், “உனக்கு விருப்பமான குரா மலரை அணியும் குமார மூர்த்தியே! முருகனே! ஆறெழுத் தப்பனே! சரவணத்தில் உதித்தவனே! கார்த்திகைப் பெண்களின் முலையழுதுண்ட மன்னனே” என்றெல்லாம் பாடி, மொழி குழற உன்னைத் தொழுது, அழுதழுது நான் உனக்கு ஆளாகுமாறு உலகப் பொருள் யாவற்றையும் கடந்த, சுட்டிக் காட்ட முடியாத ஞானப் பொருளை எனக்குத் தர மாட்டாயா? எனக்கு முத்தியின்பம் காட்டிய சமர்த்தனே! மலைகளுக்கு அரசனே! பெருவீரம் பெற்றவனே! மன்மதன் அழிய நெற்றிக்கண்ணால் போரிட்ட பசுபதி போற்றித் துதித்த பெருவாழ்வே! பகவதியான பார்வதி பெற்ற பெருஞ் செல்வமே! ஒலிக்கும் கடல் தீப்படவும், அகரர்கள் கூச்சலிட்டழைக் கவும், ஏழு மலைகளும் பேரொலி எழுப்பவும் வெற்றி கண்ட வேலனே! பொன்னுலகில் தேவர்கள் யாவரையும் நிறைவாக, நிலையான குடியாக வசிக்கச் செய்து குடியேற்றிய எழுகரை நாடு

என்ற தலத்தில் உறையும் தம்பிரானே! (முழுதும் அலாப் பொருள் தந்திடாயோ?).

103

அருள் வேண்டுதல் (சிறுவாபுரி)

சீதள வாரிஜ பாதா நமோநம	
நாரத கீத விநோதா நமோநம	
சேவல மாமயில் பீதா நமோநம	மறைதேடும்
சேகர மாணப்ர தாபா நமோநம	
ஆகம சார சொருபா நமோநம	
தேவர்கள் சேனை மகீபா நமோநம	கதிதோயப்
பாதக நீவு குடாரா நமோநம	
மாவசு ரேச கடோரா நமோநம	
பாரினி லேஜய வீரா நமோநம	மலைமாத்
பார்வதி யாள்தரு பாலா நமோநம	
நாவல ஞான மனோலா நமோநம	
பாலகு மாரசு வாமீ நமோநம	அருள்தாராய்
போதக மாமுகன் நேரான சோதர	
நீறணி வேணியர் நேயா ப்ரபாகர	
பூமகளார் மரு கேசா மகோத்தி	இகல்கூரா
போதக மாமறை ஞானா தயாகர	
தேனவிழ் நீப நறாவாரு மார்பக	
பூரண மாமதி போலாறு மாமுக	முருகேசா
மாதவர் தேவர்க ளோடே முராரியும்	
மாமலர் மீதுறை வேதா வுமேபுகழ்	
மாநிலம் ஏழினும் மேலான நாயக	வடிவேலா
வானவர் ஊரினும் வீறாகி வீறள	
காபுரி வாழ்வினும் மேலாக வேதிரு	
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வே சுராதிபர்	பெருமானே!

குளிர்ந்த செந்தாமரைத் திருவடிகளை உடையவனே! உனக்கு வணக்கம் வணக்கம். நாரதர் பாடும் இசை கேட்டு மகிழ்பவனே வணக்கம் வணக்கம். கோழிக் கொடியை உடையவனே! சிறந்த மயில் மீது பிரியமுள்ளவனே! வணக்கம் வணக்கம். வேதங்கள் தேடும் செறிந்த புகழை உடையவனே! வணக்கம் வணக்கம். ஆகமங்களின் சாரமே வடிவானவனே! வணக்கம் வணக்கம். தேவர்களின் சேனைத் தலைவனே! வணக்கம் வணக்கம். அடியார்கள் நற்கதி அடையுமாறு

அவர்கள் பாதகங்களைப் பிளந்து அழிக்கும் கோடாலி போன்றவனே! வணக்கம் வணக்கம். பெரிய அசுரத் தலைவர்கள் அஞ்சும்படி கொடுமை காட்ட வல்லவனே! வணக்கம் வணக்கம். இந்தப் பூவுலகில் வெற்றி வீரனே வணக்கம் வணக்கம். மலை மகளான பார்வதி தந்த பாலகனே வணக்கம் வணக்கம். நாவன்மை உடையவனே ஞானம் நிறைந்த மனத்தில் உலா வருபவனே! வணக்கம் வணக்கம். குழந்தைக்குமாரக் கடவுளே! வணக்கம் வணக்கம். உன் திருவருளைத் தந்தருள வேண்டும். யானைமா முகம் கொண்ட கணபதிக்கு இளையவனே! நிறணிந்த செஞ்சடைக் கடவுளின் நேசத் துக்குரியவனே! ஒளிதரும் கதிர்வனே! இலக்குமியின் மருமகனே! ஈசனே! கடலைப் பகைத்து வேல் விட்ட சூரனே! வேதங்களை உரைப்பவனே! ஞான மயமானவனே! கருணையின் இருப்பிடமே! தேன் சொரியும் கடப்ப மாலையின் நறுமணம் வீசும் மார்பினை உடையவனே! அழகிய முழுமதி போன்ற ஆறுமுகனே! முருகேசனே! முனிவர்களும் தேவர்களும் முரனை வென்ற திருமாலும், தாமரையில் வாழும் பிரமனும் போற்றும் நாயகனே! ஏழு உலகங்களுக்கும் மேலான தலைவனே! வடிவேலனே! தேவலோகத்தை விட மேலானதாகி குபேரனுடைய அளகாபுரியை மிஞ்சியதாகி, இலக்குமி வாழும் சிறுவாபுரியில் வாழும் செல்வமே! தேவர் தலைவர்களுக்குப் பெருமானே! (அருள்தாராய்).

104

கடப்பமாலை கொடுக்க வேண்டுதல் (திருவிடைக்கழி)

மருக்கு லாவிய மலரணை	கொதியாதே
வளர்த்த தாய்தமர் வசையது	மொழியாதே
கருக்குலாவிய அயலவர்	பழியாதே
கடப்ப மாலையை இனிவர	விடவேணும்
தருக்குலாவிய கொடியிடை	மணவாளா
சமர்த்தனே மணி மரகத	மயில்வீரா
திருக்குராவடி நிழல்தனில்	உறைவோனே
திருக்கை வேல் வடிவழகிய	பெருமானே!

மணம் கமழும் மலர்ப்படுக்கை கொதித்துச் சூடாகிறது. வளர்த்த தாயும், சுற்றத்தாரும் வசைமொழி பேசுகிறார்கள். காரணம் வைத்து நட்புப்பூண்ட அயலார்கள் பழிச்சொல் கூறுகிறார்கள். இவற்றைத் தடுக்க, நீ இனியாவது, உன் கடப்ப மாலையை அனுப்பித் தர வேண்டும். கற்பக மரத்தின் கீழ் வளர்ந்த கொடி போன்ற

இடையை உடைய தேவயானை மணவாளனே! சமர்த்தனே! ஒளிவீசும் மரகத நிறம் பெற்ற மயில் வீரனே! திருக்குரா மரத்தின் நிழலில் இருப்பவனே! திருக்கையில் வேலேந்திய அழகான வடிவுடைய பெருமானே! (கடப்ப மாலையை இனி வர விடவேணும்).

105

சிவஞானம் பெறப் பாடும் கருவூர்த் திருப்புகழ்

மதியால்வித் தகனாகி	மனதால்உத் தமனாகிப்
பதிவாகிச் சிவஞான	பரயோகத் தருள்வாயே
நிதியே நித்தியமே என்	நினைவே நந் பொருளாயோய்
கதியே சொற் பரவேளே	கருவூரில் பெருமானே!

என் புத்தியினால் நான் ஒரு பேரறிவாளன் ஆகவேண்டும். என் மனத்தினால் நான் நன்னெறியில் வாழும் உத்தமனாக வேண்டும். சிவஞானத்தில் என் மனம் பதிய வேண்டும். இதற்கான மேலான யோகவழியை நீ காட்டி அருள வேண்டும். என் பெருஞ்செல்வமே! அழிவற்ற பொருளே! என் நினைவில் நிறைந்தவனே! நன்மை தரும் கடவுளே! என் புகலிடமே! சொற்கள் சொல்லத்தக்க பரம் பொருளான செவ்வேளே! கருவூர்ப் பெருமானே! (பரயோகத் தருள்வாயே).

106

வாட்டமின்றி வாழ வழிகாட்டும் காசித் திருப்புகழ்

வேழமுண்ட விளாகனி	அதுபோல
மேனி கொண்டு வியாபக	மயலூறி
நாளுமிண்டர்கள் போல்மிக	அயர்வாகி
நானு நைந்து விடாதருள்	புரிவாயே
மாள அன்றமண் நீசர்கள்	கழுவேற
வாதில் வென்ற சிகாமணி	மயில்வீரா
காள கண்டன் உமாபதி	தருபாலா
காசி கங்கையில் மேவிய	பெருமானே.

வேழம் என்ற நோயால் உண்ணப்பட்ட விளாம்பழம் போல, உள்ளீடு அற்ற மேனியை அடைந்து, எங்கும் காம இச்சை ஊறிப் பரவி, நாள்தோறும் அறிவில்லாமையில் திண்மை கொண்ட மூடர்கள் போல் மிகவும் அயர்வுற்று, நானும் நைந்து மெலியாமல் காத்தருள வேண்டும். முன்பு சமணக் குருக்கள்மார் கழுவிவேறி

மாளும் வண்ணம் வாது செய்து வென்ற சிகாமணியான மயில்வீரனே!
நஞ்சுண்ட கண்டனாகிய உமையாள் கணவனாகிய சிவபிரான் தந்த
பிள்ளையே! கங்கை நதிக் கரையிலுள்ள காசித் தலத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே! (நானும் நைந்து விடாதருள் புரிவாயே).

107

இது தீட்சை பெறப் பாடும் பெரிய மடத் திருப்புகழ்

கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்பொய்	
களவுமத னூல்பல படித்தவா வேட்கை	
கனதனமு மார்புமுறல் இச்சையால் ஆர்த்து	கழுநீரார்
கமழ்நறை சவாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து	
நிலவரசு நாடறிய கட்டில்போட் டார்ச்செய்	
கருமமறி யாதுசிறு புத்தியால் வாழ்க்கை	கருதாதே
தலமடைசு சாளரமு கப்பிலே காத்து	
நிறைபவுசு வாழ்வரசு சத்யமே வாய்த்த	
தெனவுருகி ஓடியொரு சற்றுளே வார்த்தை	தடுமாறித்
தழுவியநு ராகமும் விளைத்துமா யாக்கை	
தனையும் அரு நாளையும் அவத்திலே போக்கு	
தலையறி விலேனைநெறி நிற்க நீ தீட்சை	தரவேணும்
அலகில் தமிழால் உயர் சமர்த்தனே போற்றி	
அருணைநகர் கோபுர விருப்பனே போற்றி	
அடல்மயில் நடாவிப்பரி யத்தனே போற்றி	அவதான
அறுமுக சுவாமியெனும் அத்தனே போற்றி	
அகிலதலம் ஓடிவரும் நிர்த்தனே போற்றி	
அருணகிரி நாதனும் அப்பனே போற்றி	அசுரேசர்
பெலமடிய வேல்விடு கரத்தனே போற்றி	
கரதல கபாலிகுரு வித்தனே போற்றி	
பெரியகுற மாதனை புயத்தனே போற்றி	பெருவாழ்வாம்
பிரமன் அறியா விரத தக்ஷிணாமூர்த்தி	
பரசமய கோளரி தவத்தினால் வாய்த்த	
பெரியமட மேவிய சுகத்தனே யோக்யர்	பெருமானே!

கலகம் உண்டாக்கும் கண்களை உடைய அழகான பெண்களின்
கைகளில் சிக்கி, பொய் களவு, காமநூல் இவை கற்று, பொதுப்
பெண்கள் பால் ஆசை வைத்தேன். அவர்களுடைய கனத்த கொங்
கைகள் திகழும் மார்பில் பொருந்த ஆசைப்பட்டு இழுக்கப்பட்டேன்.
கழுநீர்ப்பூ நிரம்ப, மணக்கும் ஜவ்வாது, புனுகு இவைகளைக் கலந்து

ஊற்றி மணக்க வைத்து நிலத்தில், அரசர் முதல் நாட்டிலுள்ளோர் அனைவரும் அறியும்படியாகக் கட்டில் போட்ட பொதுப் பெண்கள் செய்யும் தொழிலில் உள்ள சூதுவாதுகளை அறியாமல் போனேன். என் சிறு புத்தியால் என் வாழ்வின் அருமையை எண்ணாமல் அவர்கள் வீட்டு ஜன்னல் வாயில்களின் முன்புறத்தில் காத்து நின்றேன். அவர்கள் அழைத்ததும், நிறைந்த செல்வமும், அரச வாழ்வும், சத்தியப் பேறும் கிடைத்தது போல் மகிழ்ந்து, மனம் உருகி, அவர்கள் வீட்டுக்குள் ஓடினேன். அவர்களோடு பேசும் பேச்சுத் தடுமாறி, அவர்களைத் தழுவிக்காம லீலை புரிந்து, சிறந்த உடலையும் அருமையான வாழ்நாளையும் வீணாக்குகின்ற உத்தம அறிவற்ற நான் நன்னெறியில் நிற்கும்படி நீ தீட்சை தரவேணும்.

அளவற்ற தமிழறிவால் உயர்ந்துள்ள சாமர்த்திய மிக்கவனே! போற்றி. திருவண்ணாமலைக் கோபுரத்தில் விருப்பத்தோடு வீற்றிருப்பவனே! போற்றி. வலிய மயிலை நடத்தி ஓட்டுவதில் பிரியமுள்ளவனே! போற்றி. மேலான செயல்களைச் செய்யும் ஆறுமுக சுவாமி எனும் தலைவனே! போற்றி. எல்லாத் தலங்களிலும் ஓடிவரும் நடன மூர்த்தியே! போற்றி போற்றி. என்னை அருணகிரிநாத என்றழைத்த அப்பனே! போற்றி. அசுரத் தலைவர்களின் வலிமை அழிய வேலைச் செலுத்திய திருக்கரத்தனே! போற்றி. கையில் கபாலம் ஏந்திய குருவான சிவனுக்கும் ஞான உபதேசம் செய்த பண்டிதனே! போற்றி. பெருமைமிக்க குறமாது அணைத்துக் கொள்ளும் திருத் தோள்களை உடையவனே! போற்றி. பெருஞ் செல்வப் பொருளாய், பரமனும் அறிய மாட்டாத தட்சிணாமூர்த்தியே! பிற சமயங்களுக்குச் சிங்கம் போன்றவனே! தவத்தினால் கிடைத்த பெரியமடத்தில் வீற்றிருக்கும் சுகானுபவப் பொருளே! யோக்கியமான யோகியர் வணங்கும் பெருமானே! (நீ தீட்சை தர வேணும்).

108

முருக தரிசனம் பெறப் பாடும் வெற்றித் திருப்புகழ்

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய

சுரர்கள் ஏத்திடு வேலா ஜேஜெய

நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய

விநலான

நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய

என இராப்பகல் தானே நான்மிக

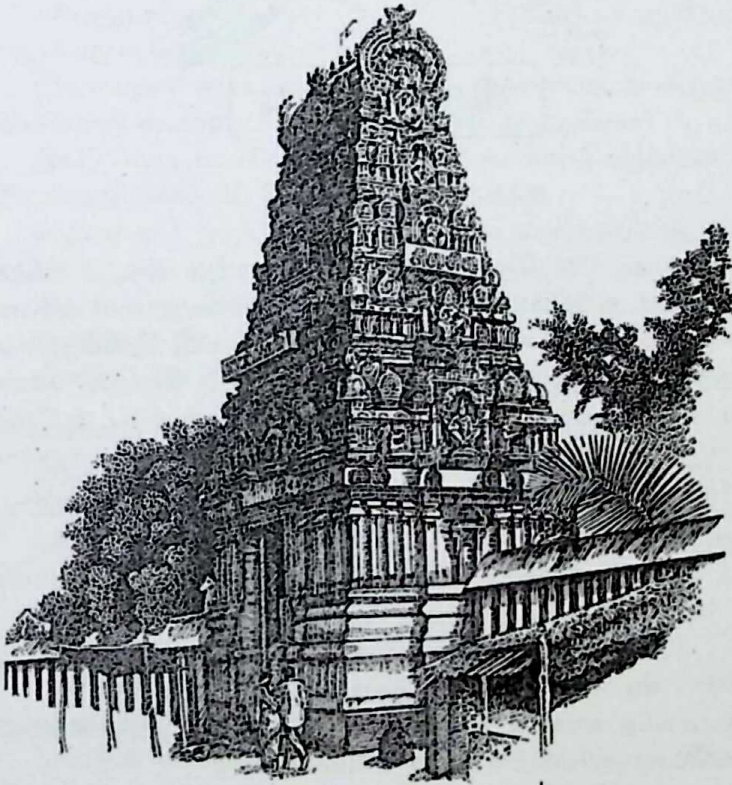
நினது தாள்தொழு மாறே தானினி

உடனேதான்

தரையி னாழ்த்திரை ஏழே போலெழு	
பிறவி மாக்கடல் ஊடே நானுறு	
சவலை தீர்த்துன தாளே சூடியுன்	அடியார்வாழ்
சபையின் ஏற்றியின் ஞானா போதமும்	
அருளி ஆட்கொளு மாறே தானது	
தமிய னேற்கு முனேநீ மேவுவது	ஒருநாளே
தருவின் நாட்டர சாள்வான் வேணுவின்	
உருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு	
தவசினால் சிவன் நீ போய் வானவர்	சிறைதீரச்
சகல லோக்கிய மேதா னாளறும்	
அசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்	
தமரை வேற்கொடு நீறா யேபட	விழமோதென்(று)
அருள ஏற்றம ரோடே போயவர்	
உறையு மாக்கிரி யோடே தானையும்	
அழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயமர்	அடலாகி
அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு	
சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய	
அதிபராக்கரம் வீரா வானவர்	பெருமானே!

அசுரர்களுக்கு ஒரு காலனாக வந்தவனே! உனக்கு வெற்றி வெற்றி. தேவர்கள் போற்றித் துதிக்கும் வேலனே உனக்கு வெற்றி வெற்றி. தாய்மை மிக்க சிவனுடைய ஒப்பற்ற பாலகனே! உனக்கு வெற்றி வெற்றி. வீரமிக்க நீண்ட வேலாயுதத்தை உடையவனே! உனக்கு வெற்றி வெற்றி என்றெல்லாம் இரவும், பகலும் நான், மிக அதிகமாக உன்னுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து போற்ற வேண்டும். இதற்கு இனியும் தாமதிக்காமல், இப்பூமியில் ஆழமான ஏழு கடல்கள் போன்ற பிறவிகளில் நான் அனுபவிக்கும் மனக்குழப்பத்தை ஒழித்து அருள வேண்டும். உன் திருவடிகளையே தலையில் சூடியவனாய், உன் அடியார்கள் வாழ்கின்ற சபைகளில் எல்லாம் என்னையும் ஏற்றிவைத்து, இனிய ஞான உபதேசத்தையும் எனக்கருளி ஆட்கொள்ளுமாறு, அதன் பொருட்டாக, தனியவனாகிய என் முன் நீ வந்து காட்சி கொடுக்கும் நான் உள்ளதோ? கற்பக மரம் வளரும் தேவலோகத்து அரசாட்சி புரியும் இந்திரன், மூங்கிலாக உரு வெடுத்து, பல நாட்கள் செய்த தவத்தின் பயனாகச் சிவபிரான் உன்னிடம் “நீ சென்று வானவர் சிறையை நீக்கும் பொருட்டு, எல்லா வித உலக இன்பங்களையும் ஆண்டு அனுபவிக்கும் அசுர வேந்தனான குரனையும், அவன் மக்களையும், சுற்றத்தினரையும் வேலாயுதத்தால் அவர்கள் பொடிப் பொடியாக அழிந்து விழும்படி, தாக்குவாயாக”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதை ஏற்று, போருக்கு எழுந்து சென்று அந்த அசுரர்கள் வாழும் பெரிய கிரௌஞ்ச மலையும், சேனைகளும் அழிந்து விழ்ச்செய்து, எதிர்த்துவந்த சூரனுடன் சண்டை தொடங்கி, அவனைப் போரில் அழித்தும், தேவர்களை அவர்கள் அடைபட்டிருந்த சிறையிலிருந்து மீட்டும் தந்தையாகிய சிவ பெருமான் பால் வந்து சேர்ந்த பேராற்றல் மிக்க வீரனே! தேவர்கள் பெருமானே! (தமியனேற்கு முன்னே நீ மேவுவது ஒருநாளே!)

திருவகுப்பு

முன்னுரை

இதுவரை 108 திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும் அவற்றின்-மெய்ப் பொருளையும் அறியும் பேறு கிடைத்தது. இனி வருபவை அருணகிரி நாதர் எழுதிய 25 திருவகுப்புகளில் சீர்பாத வகுப்பு, தேவேந்திர சங்க வகுப்பு, வேல் வகுப்பு, வேளைக்காரன் வகுப்பு, வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு, வேல் வாங்கு வகுப்பு, கடைக்கணியல் வகுப்பு ஆகியவை. முதலில் வருவது சீர்பாத வகுப்பு. முருகப் பெருமானுடைய திருவடிப் பெருமையை 64 வரிகளில் பாடுவது இதன் சிறப்பு.

1

சீர்பாத வகுப்பு

உத்தியிடை கடவுமர கதவருண குலதுரக

உபலளித கனகரத

சதகோடி சூரியர்கள்

உதயமென அதிகவித கலபகக மயிலின் மிசை

யுகமுடிவின் இருளகல

ஒரு சோதி வீசுவதும்

உடலும் உடல் உயிருநிலை பெருதல்பொருள் எனவுலகம்

ஒருவிவரும் அனுபவன

சிவயோக சாதனையில்

ஒழுகும் அவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி

உணர்வுவிழி கொடுநியதி

தமதூடு நாடுவதும்

உருவெனவும் அருவெனவும் உளதெனவும் இலதெனவும்

உழலுவன பரசமய

கலையார வாரமற

உரையவிழ உணர்வவிழ உளம் அவிழ உயிர் அவிழ

உளபடியை உணரும் அவர் அனுபூதி ஆனதுவும்
உறவுமுறை மனைவி மகவு எனும் அலையில் எனத்திய
உருவுடைய மலின்பவ ஜலராசி ஏறவிடும்
உறுபுணையும் அறிமுகமும் உயர் அமரர் மணிமுடியில்
உறைவதுவும் உலைவிலதும் அடியேன் மனோரதமும்

இதழிவெகு முகக்கன நதிஅறுகு தறுகண் அர
இமகிரண தருணவுடு பதிசேர் ஜடாமவுலி
இறைமகிழ உடைமணியொடு அணிசகல மணிகலென
இமையமயில் தழுவும் ஒரு திருமார்பில் ஆடுவதும்
இமையவர்கள் நகரில் இறை குடிபுகுத நிருதர்வயி(று)
எரிபுகுத உரகர்பதி அபிஷேகம் ஆயிரமும்
எழுபிலமும் நெறுநெறென முறியவட குவடி இடிய
இளையதளர் நடைபழகி விளையாடல் கூறுவதும்
இனியகனி கடலை பயறு ஓடியல்பொரி அமுதுசெயும்
இலகுவெகு கடவிகட தடபார மேருவுடன்
இகலிமுது திகிரி கிரி நெரியவளை கடல்கதற
எழுபுவியை ஒருநொடியில் வலமாக ஓடுவதும்
எறுழிபுலி கரடி அரி கரிகடமை வருடைஉழை
இரலைமரை இரவுபகல் இரைதேர்கடாடவியில்
எயினர்இடும் இதண் அதனில் இளகுதினை கிளிகடிய
இனிதுபயில் சிறுமிவளர் புனமீது உலாவுவதும்

முதலவினை முடிவில் இரு பறைஎயிறு கயிறுகொடு
முதுவடவை விழிசூழல் வருகால தூதர்கெட
முடுகுவதும், அருள் நெறியில் உதவுவதும், நினையுமவை
முடியவரு வதும் அடியர் பகைகோடி சாடுவதும்,
மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு
முறியுமலர் வகுளதள முமுநீல தீவரமும்
முருகு கழிவதும் அகில முதன்மை தருவதும் விரத
முனிவர்கரு தரியதவம் முயல்வார் தபோபலமும்
முருகசர வணமகளிர் அறுவர்முலை நுகரும் அறு
முககுமர சரணமென அருள்பாடி ஆடியிக
மொழிசுழற அமுதுதொழுது உருகுமவர் விழியருவி
முமுகுவதும் வருகவென அறைகூவி ஆளுவதும்,
முடியவழி வழியடிமை எனும்உரிமை அடிமை முழுது
உலகறிய மழலைமொழி கொடுபாடும் ஆசுகவி
முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுகர் இதமவுன
முகுளபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும்

மதசிகரி கதறிமுது முதலைகவர் தரநெடிய

மடுநடுவில் வெருவிஒரு விசையாதி மூலமென
வருகருணை வரதன் இகல் இரணியனை நுதிஉகிரின்
வகிரும் அடல் அரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை இடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
வளருமுகில் நிருதன் இரு பதுவாகு பூதரமும்
மகுடம்ஒரு பதும்முறிய அடுபகழி விடுகுரிசில்
மருகன் நிசி சரர்தளமும் வருதார காசுரனும்
மடியமலை பளவுபட மகரசல நிதிசுறுகி
மறுகிமுறை இடமுனியும் வடிவேலன் நீலகிரி
மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
வசனி பயிரவி கவுரி உமையாள்த்ரி சூலதரி
வநசைமது பதிஅமலை விசையதிரி புரைபுனிதை
வனிதை அபநவை அனகை அபிராம நாயகிதன்
மதலை,மலை கிழவன், அனுபவன் அபயன் உபயசதுர்
மறையின் முதல் நடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே.

முருகப் பெருமான் திருவடி

1. கடலில் செலுத்தப்படும் பச்சை நிறம், செந்நிறம் முதலிய ஏழு நிறங்களை உடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுப் பொன்னொளி வீசும் தேர்மீது, வரும் கோடிக்கணக்கான சூரியர்களின் பேரொளியோ இது என்று வியக்கும்படி பல நிறத் தோகைகளை உடைய மயில் என்னும் பறவை மேல் விளங்கி ஊழிக்காலத்துப் பேரிருள் விலக ஒப்பற்ற ஒளி வீசுவது (முருகன் திருவடி).
2. உடலும் உடலில் உள்ள உயிரும் அழியாமல் நிலைத்திருத்தலே முத்தியாகும் எனக் கருதி, உலக இன்பங்களை விலக்கி, தரும சாத்திரங்களுக்கு இருப்பிடமான சிவயோகப் பயிற்சியில் நின்று ஒழுகும் சிவயோகிகள், வேறு செயல்களில் கவனம் செலுத்தாமல், கண்கள் உள்ளே சொருகி நிற்க, ஞானக் கண் கொண்டு முறைப்படி தங்கள் உள்ளத்தே நாடி நிற்பதும் (முருகன் திருவடியே).
3. உருவமென்றும் அருவமென்றும் உள்ளதென்றும் இல்லாத தென்றும் பேசித் திரிகின்ற பிற சமய சாத்திரங்களின் ஆரவாரம் அடங்கி ஒழிய, தங்களுடைய பேச்சு நீங்கவும், புலன்கள் அடங்கவும், உள்ளம் ஒடுங்கவும், உயிரின் ஆணவ நிலை மாறவும், என்றும் உள்ள சிவஞானத்தை உணர்ந்த சான்றோர்களின் ஆனந்த அனுபவம் ஆனதும் (முருகன் திருவடியே).

4. உறவு என்ற முறையில் மனைவி என்றும் குழந்தை என்றும் வீசுகின்ற அலையில், என் உள்ளம் உருக்கொண்டு கிடக்கிறது. அது செய்யும் பாவச் செயல்களுக்கு இடமான பிறவி என்ற கடலினின்றும் கரையேற்றும் தகுந்த தெப்பமும், ஞானத்தின் அறிமுகமும், உயர்ந்த தேவர்கள் மணிமுடியில் விளங்குவதும், அழிவற்றதும், என் மனதுக்கு உகந்ததாய் நான் அடைய நினைப்பதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
5. கொன்றை மலர், ஆயிர முகங்களாய்ப் பரந்துள்ள ஆகாசங்கை, அருகம்புல், அஞ்சாத வீரமிக்க பாம்பு, பனி போல் குளிர்ந்த கிரணங்களை உடையதும், இளமை வாய்ந்ததும், விண்மீன்கள் தலைவன் ஆனதும் ஆன சந்திரன், இவை ஒன்றாக விளங்கும் சடையை உடைய சிவபிரான் மகிழ, அரைமணியில் அணிந்துள்ள தண்டை, வெண்டையம், கிண்கிணி, சதங்கையும் கலகல வென்று ஒலிக்க, இமய மயிலான பார்வதி தழுவும் சிவன் மார்பில் விளையாடுவதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
6. தேவர்களின் பொன்னுலகத்தில் அதன் தலைவனான இந்திரன் குடியேறவும், அசுரர்கள் வயிற்றில் நெருப்புக் குடிபுகவும், பாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேடன் முடிகள் ஆயிரமும், பாதாள முதலிய ஏழு உலகங்களும் நெறுநெறென முறிபட வடத்திலுள்ள மேருமலை பொடிபடக் குழந்தைகளுக்குரிய தளர் நடை நடந்து விளையாடல் மிகப்பலவாய்ச் செய்வதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
7. இனிப்பான பழங்கள், கடலை, பயறு, பனங்கிழங்குப் பிளவுகள், பொரி இவற்றை உண்பவரும், விளங்கிப்பெருகும் மதநீர் கொண்ட அழகான பெரிய கனத்த மழை போன்றவரும் ஆன விநாயகருடன் மாறுபட்டு, போட்டியிட்டு, பழைய சக்ரவாள கிரி நெரி படவும், வளைந்த கடல் கதறவும், ஏழு உலகங்களையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் வலமாக ஓடி வந்ததும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
8. காட்டுப்பன்றி, புலி, கரடி சிங்கம், யானை, காட்டுப் பசு, வரையாடு, மான் வகைகள் இவை இரவும் பகலும் இரைதேடும் பெருங்காட்டில், வேடர் கட்டியுள்ள பரண் மீதில் இருந்து, தழைத்த தினைப் பயிரை உண்ணவரும் கிளிகளை விரட்ட நன்றாகப் பழகிய இளம் பெண்ணான வள்ளி வளர்ந்த தினைப் புனத்தில் உலாவுவதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).

9. எடுத்த பிறப்புக்கான வினைகள் முடிந்து உயிர் பிரியும் காலத்தில், இரண்டு பிறைச் சந்திரன் போன்ற பற்களுடனும் பாசக் கயிற்றுடனும், பழைய வடவாமுகாக்கினி போன்ற கண்கள் சுழல வருகின்ற காலதூதர் தோற்று ஒடும்படி விரட்டு வதும், அடியார்க்கு அருள் நெறிகாட்டி உதவுவதும், அவர்கள் நினைத்த செயலை முடித்து வைக்க வருவதும் அடியார்களின் கோடிக்கணக்கான இடையூறுகளை அடித்து ஒட்டுவதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
10. மொகு மொகு என்று வண்டுகள் ஒலிக்கும் குராமலர், விளா மரத்தின் இளந்தளிர்கள், மகிழும்பூ, முல்லை மலர், முழுவதும் நீலமான குவளை மலர் ஆகிய மலர்களின் மணம் வீசுவதும், உலகத்தில் முதலான இடத்தைத் தருவதும், விரதமிருக்கும் முனிவர்கள் கூட எண்ணமுடியாத அருந்தவம் புரிபவர்களின் பெருந்தவப் பயனாக விளங்குவதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
11. முருகா, சரவணா, கார்திகைப் பெண்கள் அறுவர் முலைப் பாலுண்ட ஆறுமுகா! குமரா, சரணம் என்று அவன் திரு வருளைப் பாடி ஆடி, மொழி குழறவும், அழுது தொழுது உருகியும், வழிபடும் அடியார்களின் ஆனந்தக் கண்ணீரான ஆற்றில் முழுகுவதும் அவர்களை வருக என்று அறைகூவி அழைத்துத் தடுத்தாட் கொள்வதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
12. அடிமையாகிய நான் முழுவதும் முழுவதும் என் பிறவிகள் தோறும் தனக்கே அடிமை என்ற உரிமையை உலகம் முழுவதும் அறியும் படி, அவன் அருளிய மழலை மொழி கொண்டு நான் பாடும் ஆசகவி, அவன் கொடுத்த முதலான முத்தைத்தரு என்பதைக் கொண்டு மொழிந்த பாடல்கள், சிறந்த முனிவர் களாகிய வண்டுகளால் நுகர்ந்து அனுபவிக்கப் பெற்ற கவி மாலை, மௌன நிலையை விட்டு வாய் திறந்து பாடிய சொல் மணம், பொருள் மணம், தமிழ் மணம் கமழும் கவி மாலைகள் ஆகிய அனைத்தையும் சூடி அருளுவதும் (முருகன் திருவடியே ஆகும்).
13. மத மலையான கஜேந்திரன் என்ற யானை கதறி, நீண்ட மடுவின் நடுவில் முற்றிய முதலை தன் காலைப் பற்றி இழுக்க, அச்ச முற்று, முன் பொருநாள் ஆதிமூலமே என்றழைக்க வந்து உதவியவன், கேட்ட வரம் தரும் வரதன், பகை கொண்ட இரணியனை நகத்தின் நுனியால் கிழித்தெறிந்த வலிய நரசிங்கன், குறள் வடிவம் கொண்டு மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று, அவனைப் பலமான சிறையில் அடைக்க வேண்டி வானுலகின்

உச்சி கிழியும்படி உயர்ந்து வளர்ந்த மேகவண்ணன், அரக்கனான இராவணனின் மலை போன்ற தோள்கள் இருபதும் மணி முடிகள் பத்தும் முறியும்படி கொல்ல வல்ல அம்பைச் செலுத்திய இராமபரான் ஆகிய திருமாலின் மருமகன், அசுர சேனையும் போர்புரிய வந்த தாருகனும் இறக்கவும், கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளக்கவும், மகர மீன்கள் உள்ள கடல் சுருங்கிக் கலங்கி மறுகி முறையிடவும் சினந்த வடிவேலன் நீலகிரி எனப்படும் நீலோற்பல மலையான திருத்தணியில் வீற்றிருக்கும் குருமூர்த்தி என்றும் இளையவன், தேவி, பகவதி, இனிய சொற்களைப் பேசுபவன், பைரவரான சிவ பத்தினி, கௌரி, உமையவள், முத்தலைச்சூலம் ஏற்றவள், தாமரையில் வீற்றிருப்பவள், காளி, மலமற்றவள், வெற்றி மகள், மும்மூர்த்தி களுக்கும் மூத்தவள், புனிதமானவள், பெண்களில் சிறந்தவள், புதுமைக்கும் புதுமையானவள், பாவமற்றவள், அழகு நாயகி யான அபிராமி, அவள் பெற்ற குழந்தை, எல்லா மலைகளுக்கும் தலைவன், எல்லா அனுபவங்களுக்கும் காரணமானவன், அடைக்கலம் காப்பவன், ஆகிய முருகப்பெருமானின் இரண்டு திருவடிகள், நால் வேதங்களின் முதலாகவும், நடுவாகவும், முடிவாகவும் விளங்கி நறுமணம் பரப்பும் திருவடிகள் - அந்தச் சீர் பாதங்களே இவையனைத்தையும் செய்பவை.

அடுத்து வருவது தேவேந்திர சங்க வகுப்பு - அன்னை பார்வதியின் புகழை விளக்கி, குழந்தையான முருகப்பெருமான் திருநாமத்தைக் கூறி வணங்குபவர்களை, ஆராய்ந்து அறிந்து, தேவேந்திர சங்கம் எனப்படும் தேவர் கூட்டங்களும் வணங்கும் என்பதைக் கூறுவது இந்த வகுப்பாகும்.

2

தேவேந்திர சங்க வகுப்பு

தரணியில் அரணிய முரண்இர ணியன்உடல் தனைநக நுதிகொடு
 சாடோங்கு நெடுங்கிரி ஓடேந்து பயங்கரி
 தமருக பரிபுர ஒலிகொடு நடநவில் சரணிய சதுர்மறை
 தாதாம்புய மந்திர வேதாந்த பரம்பரை
 சரிவளை விரிசடை எரிபுரை வடிவினன் சததள முகுளித
 தாமாங்குசம் என்றிரு தாளாந்தர அம்பிகை
 தருபதி சுரரொடு சருவிய அசுரர்கள் தடமணி முடிபொடி
 தானாம்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி

இரண்கிரணமட மயில் ம்ருக மதபுள கிதவிள முலைஇள
 நீர்தாங்கி நுடங்கிய நூல்போன்ற மருங்கினள்
 இறுகிய சிறுபறை எயிறுடை எம்படர் எனதுயிர் கொளவரின்
 யானேங்குதல் கண்டுஎதிர் தானேன்று கொளும் குயில்
 இடுபலி கொடுத்திர் இரவலர் இடர்கெட விடுமன கரதல
 ஏகாம்பரை இந்திரை மோகாங்க சுமங்கலை
 எழுதிய படமென இருளறு சுடரடி இணைதொழு மவுனிகள்
 ஏகாந்த சுகம் தரு பாசாங்குச சுந்தரி
 கரணமும் மரணமும் மலமொடும் உடல்படு கடுவினை கெடநினை
 காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்சனி நஞ்சுமிழ்
 கனலெரி கணபண குணமணி அணிபணி கனவளை மரகத
 காசாம்பர கஞ்சுளி தூசாம்படி கொண்டவள்
 கனைகழல் நினையலர் உயிரவி பயிரவி கவுரி கமலை குழை
 காதார்ந்த செழுங்கழு நீர்தோய்ந்த பெருந்திரு
 கரைபொழி திருமுக கருணையில் உலகெழு கடனிலை பெறவளர்
 காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்
 அரணெடு வடவரை யடியொடு பொடிபட அலைகடல் கெடஅயில்
 வேல்வாங்கிய செந்தமிழ் நூலோன் குமரன்குகன்
 அறுமுகன் ஒருபொது இருபுயன் அபிநவன் அழகிய குறமகள்
 தார்வேய்ந்த புயன்பகை யாமாந்தர்கள் அந்தகன்
 அடல்மிகு கடதட விகடித மதகளி(று) அனவர தமுமக
 லாமாந்தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி செந்திலில்
 அதிபதி எனவரு பொருதிறல் முருகனை அருள்பட மொழிபவர்
 ஆராய்ந்து வணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே.

இந்தப் பூவுலகில் காடு போன்ற அரண் வலிமையை உடைய
 இரணியன் உடலை நகத்தின் நுனியினால் கொன்று, உயர்ந்து, பெரிய
 மலை போன்ற வடிவமெடுத்த நரசிங்கமானவன், வெண்தலை
 யோட்டைக் கையில் ஏந்திய பயங்கரமானவன், உடுக்கை, கால்
 சிலம்பு இவை ஒலிக்க நடம் செய்யும் பாத்தினன், நான்கு வேதங்கள்
 போற்ற, மகரந்தப் பொடி மிகுந்த தாமரையில் வீற்றிருப்பவன்,
 மந்திரங்களுக்குச் சக்தி கொடுப்பவன், வேத முடிவில் விளங்கும்
 பராசக்தி, பலவகை வளையல்களை அணிந்தவன், விரிந்த
 சடையினன், தீப்போன்ற வடிவினன், நூற்றிதழ்த்தாமரையின்
 மொட்டுப் போன்ற கொங்கைகளையும், மென்மையான இலக்குமி
 கரமுடைய திருவடிகளையும் கொண்டவன், பிராகாசத்தில் விளங்கும்
 தேவி, கற்பக மரங்களின் தலைவனான இந்திரனுடனும் தேவர்
 களுடனும் போராடிய அசுரர்களின், விசாலமான மணிமுடிகள்

பொடியாகுமாறு தன் செவ்விய கரத்திலிருந்து வாளைச் செலுத்திய சங்கரி. பொன்னொளி வீசும் இளமையில், கஸ்தூரி அணியப்பெற்று புளகிதமிக்க இளமை வாய்ந்த கொங்கையாகிய இளநீரின் பாரத்தைத் தாங்குவதால் துவண்ட நூல் போன்ற இடையினள், அழுத்த மிக்கதும் பறை போன்றதுமான பற்களை உடைய கால தூதர்கள் என்னுயிரைக் கொள்ளை கொள்ள வந்தால், நான் ஏங்குவது கண்டு என் எதிரில் வந்து என்னை ஆட்கொண்டருளும் குயில் அனையவள், இடுகின்ற பிச்சைக்காகத் திரிகின்ற யாசகர் துன்பம் தீர, அவர்களுக்கு அருட்பிச்சையிட்டு இடர் தொலைக்கும் மனத்தையும், கரத்தையும் உடைய ஏகாம்பரநாதர் மனையாள், இந்திரை, முத்திரும் இலக்குமி, மோகம் தரும் உருவுடையாள், சுமங்கலி, எழுதிய படமோ என்று வியக்கத்தக்கவளாய், அஞ்ஞான இருள் மாற்றி ஞான ஒளி வீசும் தன் திருவடி இரண்டையும் தொழும் ஞானிகளுக்கு, ஏகாந்தமான முத்தியின்பத்தைத் தருபவள், பாசம், அங்குசம் இரண்டும் ஏந்திய சுந்தரி.

இந்திரியங்களின் சேட்டைகள், மரணம், ஆணவ கன்ம மாயா மலங்கள், இந்த உடல் அனுபவிக்க வேண்டிய பொல்லா வினைகள் இவையனைத்தும் அழியும்படி, மனத்தில் நினைத்து வரம் கொடுப்பவள், ஊழிக் காலத்தில் நிலைத்து நிற்பவள், அடியார் நெஞ்சக் குகையில் நிறைந்திருப்பவள், கறுப்பான மை பூசியவள், நஞ்சை உமிழ்வதும் நெருப்பெரிவது போன்ற கூட்டமான படங்களையும், உயர்ந்த மணிகளையும் கொண்டதுமான பாம்பைச் சிறந்த தோள் வளையாக அணிந்தவள், நீங்காத பச்சை நிறத்தை உடையவள், பொன் வண்ண ஆடையையும், சட்டையையும் தன் உடைகளாகக் கொண்டவள், ஒலிக்கின்ற தன் கழலடி நினையாதவர் உயிரை அவிக்கும் பயிரவி, கௌரி, திருமகள், குழையணிந்த காதில் செங்கழுநீர் மலரணிந்த பெருந்தேவி, கரைந்து பொழியும் திரு முகத்தின் கருணையினால், ஏழுலகும், எழுகடலும் நிலைபெறுமாறு வளர்க்கும் காத்தல் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்ட பச்சைக்கிளி, மிகப்பெரிய சம்புவான சிவத்தின் சக்தி - இவ்வளவு பெருமை உடைய பார்வதி பெற்ற பிள்ளை.

கோட்டை மதில் மேல் வடக்கே உள்ள மேருமலை அடியோடு பொடிபடவும், அலைகடல் நிலைகுலையவும், கூரிய வேலைச் செலுத்திய செந்தமிழ் நூல்கள் போற்றும் தமிழ்க் கடவுள், குமரன், சுகன், ஆறுமுகன், பன்னிறு கரத்தான், புதுமையானவன், அழகு மிக்க குற மகளான வள்ளி அணிவித்த மாலைத் தோளினன், பகைமை பூண்டவர்களுக்கு எமன் போன்றவன், மிகுந்த காட்டுப் பாதையில்

வள்ளியை வெருட்ட வந்த வேடிக்கையான திருவுருக் கொண்ட யானை முகத்தோனை, எப்பொழுதும் சிந்திக்கும் அடியார்கள் சிந்தையில் தானும் வாழ எண்ணுபவன், திருச்செந்தூருக்குத் தேவ சேனாதிபதியாய் வந்தவன், போரில் திறமை மிக்கவன் ஆகிய முருகப்பெருமானை, அவன் திருவருள் பெற்றுப் பாடித் துதித்து மகிழ்பவர் யாரென்று ஆராய்ந்தறிந்து, அவர்களைத் தேவர்கள் கூட்டம் அனைத்தும் வணங்கி ஈடேறும்.

அடுத்து வருவது வேல் வகுப்பு. இது வேற் படையின் பெருமையையும், ஆற்றலையும் கூறுவது.

3

வேல் வகுப்பு

பருத்தமுலை சிறுத்தஇடை வெளுத்தநகை
கறுத்தகுழல் சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்கு நிகராகும்

பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்துமுளை
தெறிக்கவர மாகும்

பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு
கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக்குகையை
இடித்துவழி காணும்

பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல்
ஒழித்தவுணர் உரத்துதிர் நிணத்தசைகள்
புசிக்கவருள் நேரும்

சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி
தனக்கும்அரி தனக்குநரர் தமக்கும் உறும்
இடுக்கண் வினை சாடும்

சுடர்ப்பரிதி ஒளிப்பநில வொழுக்குமதி
ஒளிப்பஅலை அடக்குதழல் ஒளிப்பவொளிர்
ஒளிப்பிரபை வீசும்

துதிக்கும் அடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கஇடர்
நினைக்கின் அவர் குலத்தைமுதல் அறக்களையும்
எனக்கொர் துணையாகும்

சொலற்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை
அடுத்தபகை அறுத்தெறிய உறுக்கியெழும்
அறத்தை நிலை காணும்

தருக்கிநமன் முருக்கவரின் எருக்குமதி
 தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்தஇறை
 கழற்கு நிகராகும்
 தலத்திலுள கணத்தொருதி களிப்பன் உண
 அழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின்முனை
 விதிர்க்க வளைவாகும்
 தனித்துவழி நடக்கும் எனது இடத்து மொரு
 வலத்தும் இரு புறத்தும் அருகடுத்திரவு
 பகல் துணைய தாகும்
 சலத்துவரும் அரக்கர் உடல் கொழுத்துவளர்
 பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை எனச்சிகையில்
 விருப்பமொடு சூடும்
 திரைக்கடலை உடைத்துநிறை புனல் கடிது
 குடித்துடையும் உடைப்படைய அடைத்துதிர
 நிறைத்து விளை யாடும்
 திசைக்கிரியை முதற்குலிசன் அறுத்தசிறை
 முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்கவற
 விசைத்ததிர ஓடும்
 சினத்தவுணர் எதிர்த்தரண களத்தில்வெகு
 குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி
 விழித்தலற மோதும்
 திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன்மலை
 விருத்தன் எனது உளத்தில் உறை கருத்தன்மயில்
 நடத்துகுகன் வேலே.

1. பருத்த முலைகள், சிறிய இடை, வெளுத்த பல், கறுத்த கூந்தல், சிவப்பான இதழ் இவற்றை உடைய வேடர் சிறுமியான வள்ளியின் கண்களுக்கு ஒப்பாகும்.
2. பனைமரம் போல் நீண்ட துதிக்கை உடையதும் முகபடாம் அணிந்ததும், மதநீர் சொரிவதும், வெண்ணிறத்ததுமான ஐராவதம் என்ற யானையை உடைய இந்திரன் கால்களில், சூரனால் இடப்பட்ட விலங்கு, கட்டப்பட்ட முளையைப் பிளக்கும் அரம் ஆகும்.
3. செம்மை நிறைந்ததும், பழமையானதுமான தமிழ்ச் சங்கப் பலகையில் இருக்கும் ஒப்பற்ற கவிப்புலவனான நக்கீரன் சொன்ன இசைப்பாடலாகிய திருமுருகாற்றுப்படை கேட்டு உருகி மலைக்குகையை இடித்து அவன் வெளிவர வழிகாட்டும்.

4. பசியினால் வருந்திய பேய்க் கூட்டங்கள் மெலிந்து அழுது உணவு வேண்டும் என்று முறையிடுவதை ஒழித்து, அசுரர்கள் மார்பில் உள்ள ரத்தம், கொழுப்பு, தசைகள் இவற்றை உண்ணுமாறு அருள்செய்யும்.
5. தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும், இந்திரனுக்கும், பிரமனுக்கும், திருமாலுக்கும், மனிதர்களுக்கும் வரக்கூடிய துன்பத்தையும் அதற்குக் காரணமான வினையையும் அழிக்கும்.
6. ஒளிவீசும் கதிரவன் வெட்கப்பட்டு ஒளியவும், குளிர்ந்த கிரணங்களை உடைய சந்திரன் வெட்கி ஒளிந்து கொள்ளவும், கடல் நீரை அடக்கி ஆளும் வடவாமுகாக்கினி என்ற நெருப்பு ஒளிந்து மறையவும் பேரொளி வீசும்.
7. தன்னை வணங்கும் அடியவர்களுக்கு யாராவது கேடு செய்ய நினைத்தால், அப்படி நினைத்தவர் குலத்தையே அடியோடு அழிக்கும். எனக்கு ஒப்பற்ற துணையாகும்.
8. சொல்லற்கரிய பெருமையுடைய திருப்புகழை எடுத்து உரைப்பவர்களுக்கு நேரிடும் பகையை அறுத்து எறியச் சினத்தொடு கிளம்பும். அறத்தை நிலைநாட்டும்.
9. அகங்காரத்தோடு எமன் கொல்ல வந்தால் அப்போது எருக்கு மாலையையும், சந்திரனையும் சூடிய சடையாளரான வீரமிக்க சிவபிரான் திருவடிக்கு நிகராக நின்று உதவி செய்யும்.
10. உலகில் உள்ள உயிர்த் தொகுதிகள் யாவும், உண்டு மகிழும் அளவுக்கு உணவுப் பொருள்களை வரவழைக்க வேண்டி வந்தால், தாமரை மலர் போன்ற முருகன் திருக்கரத்தில் இருந்த படி அவர் நுனியை அசைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பொருள்களையும் வளைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்.
11. தனிமையாக வழி நடந்து செல்லும் என்னுடைய இடப்பக்கத்திலும், வலப்பக்கத்திலும் முன்னும், பின்னும் எனக்கு அருகிலேயே இருந்து இரவும் பகலும் உற்ற துணையாகும்.
12. சினத்துடன் வந்த அரக்கர்களின் உடலில் கொழுத்து வளர்ந்திருக்கும் பெரிய குடல்களைச் செந்நிற மாலைபோல் முடியில் விருப்பமுடன் சூடிக் கொள்ளும்.
13. அலைகடலை உடைத்து அங்கே நிறைந்துள்ள தண்ணீரை வேகமாகக் குடித்து, உடைத்த உடைப்பு முழுவதையும் அடைத்து, அங்கு அசுரர்களின் ரத்தத்தை நிரப்பி விளையாடும்.

14. திசைகளில் உள்ள மலைகளில் முன்னாளில் குலிசாயுதத்தை உடைய இந்திரன் அறுத்துப் போட்ட சிறகுகள் மீண்டும் முளைத் தனவோ, என்னும்படி, அண்டமுகட்டில் பிறந்து மிகவேகமாகத் திசைகள் அதிரவோடும்.
15. கோபத்தோடு அசுரர்கள் எதிர்த்து வந்த போர்க்களத்தில் அவர் களுடைய உடலற்ற தலைகள் சிரிக்கவும், பற்களைக் கடிக்கவும், கண்களை விழிக்கவும், வாய்கள் அலறவும் அவர்களைத் தாக்கும்.
16. திருத்தணியில் ஞானக் கதிரவனாய் உதித்தருளும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியும், மலைமேல் இருக்கும் கிழவோனும், என் உள்ளத்தில் உறையும் தலைவனும், மயில் வாகனத்தை நடத்துபவனும் ஆகிய சுகப்பெருமானின் வேலாயுதம் இவை அனைத்தையும் செய்கிறது.

அடுத்து வருவது திருவேளைக்காரன் வகுப்பு. வள்ளியம்மை யாகிய இச்சா சக்தியோடு இணைந்து, அடியார்கள் அன்புக்கிணங்கி, அவர்களைத் தேடி வந்து தமது பொழுதைப் பயனுள்ளதாக்குபவன் எனக்கூறி முருகன் பெருமையைப் பாடுவது திருவேளைக்காரன் வகுப்பு. வேளை என்றால் பொழுது என்று பொருள். முருகன் விந்தை குறமாதா வேளைக்காரன் என்பது திருப்புகழ்.

4

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்திஅது	
வாகநிகழ் பத்தசன	வாரக் காரனும்
ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய	
னாருடன் உணக்கைபரி	தீமைக் காரனும்
ஆகமம்வி னைத்தகில லோகமும் நொடிப்பளவில்	
ஆசையொடு சுற்றுமதி	வேகக் காரனும்
ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கிஅநு	
பூதிஅடை வித்ததொரு	பார்வைக் காரனும்
ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி னைக்கஅம	
ராவதிபு ரக்கும் அடல்	ஆண்மைக் காரனும்
ஆடக விசித்தரகன கோபுரமு கப்பில்அரு	
ணாபுரியில் நிற்கும்அடை	யாளக் காரனும்

ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் அகத்தடிமை	
ஆனவர்தொ டுத்தகவி	மாலைக் காரனும்
ஆறுமுக வித்தகனும் ஆறிருபு யத்தரசும்	
ஆதிமுடி வற்றதிரு	நாமக் காரனும்
யான்எனதெ னச்சருவும் ஈனசம யத்தெவரும்	
யாரும்உணர் தற்கரிய	நேர்மைக் காரனும்
யாது(ம்) நிலை அற்றலையும் ஏழுபிறவிக்கடலை	
ஏறவிடும் நற்கருணை	ஓடக் காரனும்
ஏரகம் இடைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழநி	
ஏர்அணிசெ ருத்தணியில்	வாசக் காரனும்
ஏழையின் இரட்டைவினை யாயதொர் உடற்சிறைஇ	
ராமல்விடு வித்தருளநி	யாயக் காரனும்
யாமனைம ணக்கு(ம்)முக சாமனை மணிக்குயிலை	
யாய்என அழைத்துருகும்	நேயக் காரனும்
ஏதம்அறநிச்சயம னோலய விளக்கொளியும்	
யாகமுநி வர்க்குரிய	காவற் காரனும்
ஈர்இரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும்	
யானைஅளவிற்புவளும்	ஆசைக் காரனும்
ஏடவிழ்க டப்பமலர் கூதள முடிக்கும் இளை	
யோனும்அறி விற்பெரிய	மேன்மைக் காரனும்
வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர்	
வாவியில் உதித்தமுக	மாயக் காரனும்
வாரணப திக்குதவு(ம்) நாரணன் உவக்கு(ம்) மரு	
மானும்அய னைக்கறுவு	கோபக் காரனும்
வாழி! என நித்தம் மற வாதுபர விற்சரண	
வாரிஜம் அளிக்கும் உப	காரக் காரனும்
மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்	
மாநகரி யிற்கடவுள்	ஆயக் காரனும்
வாள்எயிறதூற்றபகு வாய்தொறு(ம்) நெருப்புமிழும்	
வாசுகி எடுத்துதறும்	வாசிக் காரனும்
வாளகிரி யைத்தனது தாளில்இடி யப்பொருது	
வாகைபுனை குக்குடப	தாகைக் காரனும்
மாசில்உயி ருக்குயிரு(ம்) மாசில்உணர் வுக்குணர்வும்	
வானில்அணு வுக்கணுஉ	பாயக் காரனும்
வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம	
காடவியில் நிற்பதொர்ச	காயக் காரனும்

மீனவனு(ம்) மிக்கபுல வோரும் உறைபொற்பலகை	
மீதமர்த மிழ்த்ரயவி	நோதக் காரனும்
வேரிமது மத்தம்மதி தாதகிக டுக்கைபுனை	
வேணியர்து திப்பதொரு	கேள்விக் காரனும்
வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரன்உடல் பட்டுருவ	
வேலைஉறவிட்டதனி	வேலைக் காரனும்
மீன்உலவு கிர்த்திகைகு மாரனு(ம்) நினைக்கும்அவர்	
வீடுபெறவைத்தருள்உ	தாரக் காரனும்
மேனைஅரி வைக்குரிய பேரனு(ம்) மதித்ததிறல்	
வீரனும் அரக்கர்குல	சூறைக் காரனும்
வேதியர்வெ றுக்கையும் அநாதிபர வஸ்துவும்வி	
சாகனும்வி கற்பவெகு	ரூபக் காரனும்
வேடுவர்பு னத்தில்உரு மாறிமுனி சொற்படிவி	
யாகுலம் னத்தினொடு	போம்விற் காரனும்
மேவியபு னத்திதணில் ஓவியம் எனத்திகழும்	
மேதகு குறத்திரு	வேளைக்காரனே

1. பயத்துடனும், பக்தியுடனும் கூடிய வழிபாடு ஒன்றே முத்தி என எண்ணி அதையே தவ ஒழுக்கமாகக் கொண்டு வழிபடும் பக்தர்களின் மீது ஆசை கொண்டு முத்தியளிப்பவன்.
2. மிகவும் இனிமையான மாம்பழத்துக்காக முன்பு தமையனாகிய கணபதியுடன் அந்தப் பழத்தை உண்ணும் போட்டியில் வருத் தத்தையும், குற்றத்தையும் கண்டவன்.
3. ஆகமங்கள் பரவியுள்ள உலகங்கள் அனைத்தையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் ஆசையுடன் சுற்றி மிக வேகமாக வந்தவன்.
4. ஆணவம் என்ற அழுக்கினால் மூடப்பெற்ற உயிரை, மலம் நீங்க விளக்கி, தன்னை அறியும் ஞான அனுபூதியை அடைவித்த திருக்கண் பார்வையை உடையவன்.
5. சூரனால் அலைச்சலுற்ற தேவர்களின் நாடான பொன்னுலகம் மீண்டும் செழிப்படையுமாறு அமராவதி நகரைக் காப்பாற்றிய வலிமை மிக்கவன்.
6. ஆடகப் பொன்னால் ஆனது போல் ஒளிர்வதும், சிறந்த சித்ர வேலைப்பாடுள்ளதுமான கோபுரவாயிலில், திருவண்ணா மலையில் நின்று, தன்னை அடையாளம் காட்டுபவன்.

7. ஆயிரம் முகங்களாய்ப் பரந்து செல்லும் கங்கா நதியின் குமாரன். அவனிடம் மெய்யன்பு கொண்டவர் தொடுக்கும் பாமாலையும், பூமாலையும் சூடுபவன்.
8. ஆறுமுகம் கொண்ட பேரறிவாளன், பனிரெண்டு கரங்களால் அடியாரைக் காக்கும் பேரரசன் முதலும் முடிவும் இல்லாதவன் என்ற திருநாமம் கொண்டவன்.
9. யான் என்றும் எனதென்றும் போராடும் இழிவான சமயவாதிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களால் உணர்ந்து அனுபவிக்க முடியாத செம்மை வாய்ந்த நேர்மைக்காரன்.
10. கொஞ்சம் கூட நிலையில்லாமல் அலையவைக்கும் ஏழு பிறவி களாகிய பெருங்கடலைக் கடக்க நல்ல கருணை என்ற ஒத்தைச் செலுத்தி ஆட்கொள்பவன்.
11. சுவாமிமலை, திருவிடைக்கழி, திருச்சிராப்பள்ளி, மங்களமான பழனி, அழகான திருத்தணி என்னும் தலங்களில் வீற்றிருப்பவன்.
12. ஏழையான என்னுடைய நல்வினை, தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளின் காரணத்தால், வினைகளுக்கேற்ப உருவாக்கப் பட்ட உடல் என்ற இந்தச் சிறைச்சாலையில் இருந்து இனியும் வேதனைப்படாமல், என்னை விடுவிப்பதே நியாயம் என்று அறிந்து செயல்படும் நீதிமான்.
13. சியாமனை என்ற பெயர் பெற்றவளும், நறுமணமிக்க பச்சை நிறத்தவளும், அழகான மணிக் குயிலுமான பார்வதியை அம்மா என்றழைத்து விரும்ப உருகும் அன்பு மிக்கவன்.
14. எல்லாத் துன்பங்களும் தீர, திடமான மனோலயம் தந்து, சும்மா இருக்க வைக்கும் சோதிச் சுடர் விளக்கு, வேள்வி செய்யும் முனிவர்களுக்கு உரிய காவல்காரன்.
15. நான்கு தந்தங்களை உடையதும், மழைபோல் மதம் பொழிவதும் மலை போன்றதுமான வெள்ளை யானையில் வரும் தேவ யானையின்பால் காதல் கொள்ளும் ஆசைக்காரன்.
16. இதழ் விரியும் கடப்ப மலரையும், கூதள மலரையும், திரு முடியில் சூடும் என்றும் அகலாத இளமைக்காரன், அறிவில் சிறந்த ஞானபண்டிதன்.
17. தேவர்களுக்காகவும், இந்திரனுக்காகவும் சரவணப்பொய்கையில் உதித்து ஆறுமுகம் பெற்ற விசித்திரமான உருவக்காரன்.

18. அசுரர்களால் துன்புறும் வெள்ளையானைத் தலைவனாகிய தேவேந்திரனுக்கு அவதாரம் எடுத்து உதவி செய்யும் நாராயணரின் பிரியமிக்க மருமகன், நான்முகன் மேல் சினம் கொண்ட கோபக்காரன்.
19. வாழி என்று நாள்தோறும் மறவாமல் வழிபட்டால், தன்னுடைய திருவடித் தாமரையைத் தந்தருளி உபகாரம் செய்பவன்.
20. மாடங்களும், மதில்களும் போல் மலைகள் சூழ்ந்த குற்றால நகரிலும், கதிர்காமத்திலும் தேவர்கள் கூட்டம் சூழக் காட்சி தருபவன்.
21. வாள் போன்ற கூர்மையான பற்கள் உள்ளதும், அகன்ற வாய்கள் தோறும் நெருப்பைக்கக்குவதுமான வாசுகிப் பாம்பைக் காலால் எடுத்து உதறுகின்ற குதிரை போன்ற மயில் வாகனத்தை உடையவன்.
22. சக்கரவாளகிரியாகிய அண்டத்தைத் தன்னுடைய காலால் இடித்துப் பொடியாகுமாறு சண்டையிட்டு வெற்றி கொள்ளும் சேவலைக் கொடியாகக் கொண்டவன்.
23. குற்றமற்ற உயிருக்கு உயிராகவும், குற்றம் நினைக்காத அறிவுக்கு அறிவாகவும் வானில் அணுவுக்கு அணுவாகவும் விளங்கும் தந்திரக்காரன்.
24. என்னுடைய பிறவித் துன்பம் தவிர்த்த குருநாதன். தன்னை வெளிப்படுத்தி, பெருங்காட்டில் எனக்குத் துணையாக வந்து உதவி செய்தவன்.
25. மீனக் கொடி கொண்ட பாண்டியனும், சிறந்த சங்கப் புலவர்களும் இருக்கும் பொற்றாமரைச் சங்கப் பலகையின் மேல், உக்கிரபாண்டியனாகவும், முத்தமிழ் விநோதம் புரியும் புலவனாகவும் வீற்றிருந்தவன்.
26. மணமிக்க மகரந்தப்பொடி கொண்ட ஊமத்த மலர், சந்திரன், ஆத்தி, கொன்றை இவற்றையணிந்த செஞ்சடைக் கடவுள் துதிக்கும்படியான சிறந்த கலைஞானம் மிக்கவன்.
27. கடல் புழுதிபட்டு, மலையுடன் சூரன் உடம்பில் பட்டு உருவிப் போகும்படி வேற்படையைத் தக்கவாறு ஏவிய தொழில் திறமை மிக்கவன்.

28. விண்மீனாக உலாவுகின்ற கார்த்திகைப் பெண்களின் குமாரன். தன்னை நினைக்கும் அடியார்களை, முத்தி வீடு அடையச் செய்யும் தாராள குணமுள்ள தயாமூர்த்தி.
29. இமவான் மனைவியான மேனைக்கு மகள் வயிற்றுப் பேரன், யாவரும் மதிக்கும் வீரன், அரக்கர் குலத்தை அழிக்கும் குறைக்காற்று.
30. மறையவர்களுக்குப் பெருஞ்செல்வமானவன், தனக்குத் தொடக்க மில்லாத மேலான பரம்பொருள், விசாகத்துக்கு உரியவன், வேறுபாடுகளை உடைய பல உருவங்களை எடுத்து அருள்பவன்.
31. வேடர்களின் நினைப்புனத்தில், தன் உருவத்தை மறைத்துக் கொண்டு, நாரதர் சொன்னபடி, கவலை கொண்ட மனத்தான் போல் சென்ற வில் வேடன்.
32. இப்படிப் பெரும் புகழுக்குரியவனாக இருப்பவன், மலையில் இருந்த நினைப்புனத்துப் பரண்மீதில் உயிர் உள்ள ஓவியமாய் விளங்கிய பெருமை மிக்க குறப்பெண்ணான வள்ளியுடன் காதல் விளையாட்டுகள் செய்து பொழுதைப் பயன்படுத்திய வேளைக்காரனான முருகப்பெருமானே ஆவான்.

அடுத்து வருவது வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு. இது வேடர் மகளான வள்ளியின் காதலனும், காவலனும் ஆகிய முருகன் பெருமையைக் கூறுவது.

5

வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு

உதரகம லத்தினிடை முதியபுவ னத்ரயமும்
 உகமுடிவில் வைக்கும்உமை யாள்பெற்றபாலகனும்
 உமிழ்திரை பரப்பவரு வெகுமுக குலப்பழைய
 உதகமகள் பக்கல்வரு சோதிச் சடானனனும்
 உவகையொடு கிர்த்திகையர் அறுவரும் எடுக்கஅவர்
 ஒருவரொரு வார்க்கவனொர் ஓர்புத்ரன் ஆனவனும்
 உதயரவி வார்க்கநிகர் வனகிரண விர்த்தவிதம்
 உடையசத பத்ரநவ பீடத்து வாழ்பவனும்
 உறைசரவ ணக்கடவுள் மடுவிலடர் வஜ்ரதர
 னுடையமத வெற்புலைய வேதித்த வீரியனும்

உரைபெற வகுத்தருணை நகரின்ஒரு பத்தனிடும்
 ஒளிவளர் திருப்புகழும் தாணிக்ரு பாகரனும்
 உரககண சித்தகண கருடகண யக்ஷகணம்
 உபநிடம் உரைத்தபடி பூசிக்கும் வானவனும்
 ஒருவனும் மகிழ்ச்சிதரு குருபரனும் உத்தமனும்
 உபயமுறும் அக்நிகர மீதிற்ப்ரபாகரனும்:
 அதிமதுர சித்ரகவி நிருபனும் அகத்தியனும்
 அடிதொழு தமிழ்த்ரயவி நோதக் கலாதரனும்
 அவரைபொரி யெட்பயறு துவரைஅவல் சர்க்கரையொ
 டமுதுசெயும் விக்நபதி யானைச் சகோதரனும்
 அவுணர்படை கெட்டுமுது மகரசல வட்டமுடன்
 அபயமிட விற்படைகொ டாயத்த மானவனும்
 அருணையில் இடைக்கழியில் உரககிரி யிற்புவியில்
 அழகிய செருத்தணியில் வாழ்கற்ப காடவியில்
 அறிவுமஅறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்
 அறியென இமைப்பொழுதின வாழ்வித்தவேதியனும்
 அரிபிரம ருக்கு முதல் அரியபர மற்றுயரும்
 அருமறை முடிப்பையுப தேசித்த தேசிகனும்
 அமலனும் எனக்கரசும் அதிகுணனும் நிரக்குணனும்
 அகிலபுவ னத்தமர சேனைக்கு நாயகனும்
 அநுபவனும் அற்புதனும் அங்குணனும் அக்ஷரனும்
 அருமனம் ஒழிக்கும் அது பூதிச் சகோதயனும்
 இதமகிதம் விட்டுருகி இரவுபக லற்றஇடம்
 எனதற இருக்கைபுரி யோகப் புராதனனும்
 எனதுமன சிற்பரம சுகமவுன கட்கமதை
 யமன்முடி துணிக்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்
 எழுமையும் எனைத்தனது கழல்பரவு பத்தனென
 இனிதுகவி யப்படிப்ர சாதித்த பாவலனும்
 இமையவர் முடித்தொகையும் வனசரர் பொருப்புமென
 திதயமு மணக்குமிரு பாதச் சரோருகனும்
 எழுதரிய கற்பதரு நிழலில்வளர் தத்தைதழு
 வியகட்க வஜ்ரஅதி பாரப் புயாசலனும்
 எதிரில்புல வர்க்குதவு வெளிமுகடு முட்டவளர்
 இவுளிமுகி யைப்பொருத ராவுத்த னானவனும்
 எழுபரி ரதத்திரவி எழுநிலமொ டக்கரிகள்
 இடர்பட முழக்கியெழும் சேவற் பதாகையனும்

இணையிலியும் நிர்ப்பயனும் மலமிலியும் நிஷ்களனும்
 இளையவனும் விப்ரகுல யாகச் சபாபதியும்
 மதுகையொடு சக்ரகிரி முதுகுநெளி யப்புனியை
 வளையவரும் விக்ரமக லாபச் சிகாவலனும்
 வலியநிக ளத்தினொடு மறுகுசிறை பட்டொழிய
 வனஜமுனி யைச் சிறிது கோபித்த காவலனும்
 வருசுரர் மதிக்கஒரு குருகுபெயர் பெற்றகன
 வடசிகரி பட்டுருவ வேல்தொட்ட சேவகனும்
 வரதனும் அநுக்ரகனும் நிருதர்குல நிஷ்டுரனும்
 மநுபவ சித்தனும் நோதுக்க பேதனனும்
 வயிரிசை முழக்கமிகு மழைதவழ் குறிச்சிதொறும்
 மகிழ்குரவை யுட்டியும் வேடிக்கை வேடுவனும்
 மரகத மணிப்பணியின் அணிதழை உடுத்துலவும்
 வனசுரர் கொடிச்சிதனை யாசிக்கும் யாசகனும்
 மதனன்விடு புட்பசர படலமுடல் அத்தனையும்
 மடர்எழுதி நிற்குமதி மோகத் தபோதனனும்
 வரிசிலை மலைக்குறவர் பரவிய புனத்திதணில்
 மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலனே

1. தன்னுடைய திருவயிறாகிய தாமரையில் பழமையான மூவுலகங் களையும் யுக முடிவான ஊழிக்காலத்தில் அடக்கி வைத்துக் கொள்ளும் உமையவள் பெற்ற குழந்தை.
2. வெளியில் வீசும் அலைகளை வீசிப் பல முகங்களோடு வரும் மிகப் பழைய நீர்மகளான கங்கையிடத்தில் இருந்த ஒளிவீசும் ஆறுமா முகத்தன்.
3. மனமகிழ்வோடு கார்த்திகைப் பெண்டிர் ஆறு பேரும் எடுக்கிக் கொள்ள விரும்பியது கண்டு, அதற்கு வசதியாக அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு திருமகன் ஆனவன்.
4. உதயமாகும் சூரியர்களின் கூட்டம் போல அழகு மிக்கதும், விதவிதமான நிறங்களைக் கொண்டதுமான தோகை மயிலாகிய புதுமையான பீடத்தில் வாழ்பவன்.
5. கடவுள் தன்மையோடு சரவணப் பொய்கையில் தவழ்ந்த போது, தன்னுடன் போரிட வந்த வஜ்ராயுத மேந்திய இந்திரனுடைய மதமலை போன்ற வெள்ளை யானை அழியும்படி நலிவித்த வீரன்.

6. அவன் புகழ் விளங்குமாறு வகைப்படுத்திச் சொல்லி, திரு வண்ணாமலையில் வாழும் ஒரு பக்தனாகிய அடியேன் அணிவித்த ஒளிவீசும் திருப்புகழ் என்ற மாலையைப் பதக்கமாக அணிந்த கருணாமூர்த்தி.
7. நாகலோகத்தில் உள்ள நாகங்களின் கூட்டமும், சித்தர் கூட்டமும், கருடர் கூட்டமும், யக்ஷர் கூட்டமும் உபநிடதம் கூறியபடி முறையோடு வழிபடும் தேவதேவன்.
8. ஒப்பற்ற தனிப் பொருளானவன், ஞான உபதேசத்தால் அடியார்க்கு மகிழ்ச்சி தரும் குருநாதன், உத்தமன், தன் இரண்டு கரங்களாலும் தீக் கடவுளால் தாங்கப்பட்டவன், பேரொளி வீசியவன்.
9. மிக இனிமையாகச் சித்திர கவிகளைப் பாடும் கவியரசன், அகத்திய முனிவரும் வணங்கும் முத்தமிழ் விநோதன், சகல கலாவல்லவன்.
10. அவரை, பொரி, எள், பயறு, துவரை, அவல், சர்க்கரை இவற்றோடு திருவமுது கொள்ளும் விக்கினராசனாகிய கணபதியின் சகோதரன்.
11. அவுணர் சேனை அழியும்படி, பழமையான மகரமீன் உலவும் கடல் அடைக்கலம் என்று அபயக் குரல் கொடுத்து அலற, கையில் வில்லேந்திப் போருக்குத் தயாரான வேடன்.
12. திருவண்ணாமலையிலும், திருவிடைக்கழியிலும், திருச்செங்கோட்டிலும் இந்த உலகத்திலேயே மிக அழகான திருத்தணியிலும், தன்னால் வாழவைக்கப்பட்ட தேவர்களின் கற்பகத் தோட்டமான அமராவதியிலும்
13. எனக்கு அறிவு இன்னதென்பதையும், அதை அறியவல்ல தத்துவங்களையும், கணக்கற்ற வித்தைகளையும் அறிந்து கொள் என்று கூறி ஒரு நொடிப்பொழுதில் அறிவித்து வாழ்வளித்த மறையவன்.
14. திருமாலுக்கும், பிரமனுக்கும் முன்பு அரிய முடியாதவராய்த் திகழ்ந்த பரமனான சிவபெருமானுக்கு மேலான மறைப் பொருளான மறைபொருளை உபதேசித்த சிவகுருநாதன்.
15. மலம் அற்றவன், என் அரசன், மேலான குணவான், குணம் கடந்தவன் எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவன். தேவசேனைகளுக்கு நாயகன்.

16. எல்லா அனுபவங்களையும் நம்முள் இருந்து அனுபவிப்பவன், அற்புதமானவன், எல்லாத் தகுதிகளும் உள்ளவன், எழுத்துக் களின் வடிவானவன், அருமையான மனதை ஒடுக்கி அதனால் வரும் அனுபூதி தரும் சுகத்தில் விளங்குபவன்.
17. உலக இன்ப துன்பங்களை விட்டு, இறைவனை நினைந்து உருகி, மலங்கள் அடங்கி, கேவல சகலம் கடந்த நிலையான இரவு பகலற்ற இன்ப வெளியை எனக்கு அருளி எனது என்ற மமகாரம் நீங்க வைத்து எனக்கு அருளிய சிவயோக முன்னவன்.
18. என் மனத்தில் பரமசுக மோனம் என்ற வாளை, எமனுடைய முடியைத் துணிக்கத் தக்க பாக்கியப் பொருளாக வைத்த பேரரசன்.
19. ஏழு பிறப்பிலும் என்னைத் தன் திருவடி போற்றும் பக்தன் என ஏற்றுக் கொண்டு இன்பம் தரும் பாடல்களைப் பாடும் அற்புதமான பேராற்றலைப் பிரசாதமாகத் தந்த பெரும் தமிழ்ப் பாவவன்.
20. தேவர்களின் முடிகள் மீதும், வேடர் மலையான வள்ளி மலை மீதும், என் இதயத்திலும் மணக்கக் கூடிய பெருமைக்குரிய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை உடையவன்.
21. எழுத முடியாத பேரழகியும், கற்பக மர நிழலில் வளர்ந்தவளுமான கிளி போன்ற தேவசேனையால் தழுவப்பட்டதும், வீரவளை அணிந்ததும், வைரம்போல் தின்மை கொண்டதுமான அதிக பாரமிக்க தோள் மலைகளை உடையவன்.
22. நிகரற்ற பெரும்புலவராகிய நக்கிரருக்கு உதவி, வான முகடு முட்ட வளர்ந்த கற்கிமுகி என்ற பூதத்தோடு சண்டையிட்ட குதிரை வீரனான இராவுத்தன்.
23. ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரைக் கொண்ட கதிரவன் எழுந்து உலவுகின்ற ஏழு உலகங்களும் அவற்றைத் தாங்கும் எட்டு யானைகளும் துன்புறும் படி முழக்கம் செய்து ஒலி எழுப்பும் சேவலைக் கொடியாக உடையவன்.
24. தனக்குவமை இல்லாதவன், பயமற்றவன், மலமற்றவன், உருவமற்றவன் என்றும் இளையவன், வேதியர் செய்யும் வேள்விகளுக்கு அவைத்தலைவன்.

25. வலிமையுடன் சக்ரவாளகிரியின் முதுகு நெளியும்படி பூமியைச் சுற்றிவரும் வீரமிக்க தோகை மயிலோன்.
26. வலிய விலங்கினால் மனக்கலக்கமுற்றுச் சிறையில் தனியாய் இருக்கும்படி தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பரமனைக் கொஞ்சம் கோபித்த காவலன்.
27. உடன் வந்த தேவர்கள் மதிக்கும்படி ஒப்பற்ற கிரௌஞ்சம் என்று பறவையின் பெயர் பெற்றதும் பொன்மயமானதுமாக வடக்கே இருந்த மலையின் மேல் பட்டு ஊடுருவும்படி வேலாயுதத்தை விட்ட சேவகன்.
28. வரம் அளிப்பவன், அருள்புரிபவன், அசுரர் குலத்துக்குக் கொடியவன், மந்திரங்களில் வசிக்கும் சித்தன், மனத்திலுள்ள துக்கங்களையும், வேதனைகளையும் மாற்றுபவன்.
29. வேடர் ஊதும் கொம்புகள் முழங்குவதும், மேகங்கள் தவழ்வது மான மலைப்பகுதி தோறும் மகிழ்வோடு ஆடும் குரவைக் கூத்து நடக்கும் இடங்களில் திரியும் வேடிக்கையான வேடன்.
30. மரகதமணி முதலிய அணிகளுடன், அழகிய தழைகளால் ஆன உடையை அணிந்து உலாவரும் வேடர்குலக் கொடியான வள்ளி நாச்சியாரிடம் "என்னை மணப்பாய்" என்று யாசகம் கேட்பவன்.
31. மன்மதன் விட்ட மலரம்புகள் அனைத்தும் உடம்பில் தைத்து நிற்க, அதை மடல்படத்திலே எழுதிக் காட்டுமளவுக்கு வள்ளியின் மேல் அதிமோகம் கொண்ட தவமுதல்வன்.
32. தோளில் கட்டிய வில்லையுடைய மலை வேட்டுவர் தன்னைப் போற்றிப்பாடிய தினைப்புனத்தில் பரண்மீதில் மயிலென இருக்கும் ஒப்பற்ற வேடுவச்சியான வள்ளியின் காவலன் - அவன்தான் இவ்வளவு புகழுக்கும் உரியவன் ஆவான்.

அடுத்து வேல் வாங்கு வகுப்பு. இது முருகப் பெருமான் வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியதால் என்ன நடந்தது என்பதைக் கூறுவது.

6

வேல்வாங்கு வகுப்பு

திடவிய நெஞ்சடை அடியர்இ நும்பைகெ நும்படி	
தீயாங்குறை	போயாழ்ந்தது
செயசெய என்றிசை பரவிய எங்கள்கொ டுங்கலி	
தேசாந்தரமே	சாய்ந்தது
சிகரத ரங்கித மகரநெ ருங்குபெ ருங்கடல்	
தீமூண்டுதன்	வாய்மாண்டது
தெரியலர் சென்றடை திசைகளில் எண்கரி சிம்பெழு	
மாறாங்கிரி	நூறாந்தொளை
சிகரநெ டுங்கிரி குகைகள்தி றந்துதி கந்தமும்	
லோகா ந்தமு	நீர்தேங்கின
சிறையுள் அழுந்திய குறைகள் ஒழிந்துசெ யங்கொடு	
தேவேந்திரர்	சேணாண்டனர்
திரிபுவ னங்களும் ஒருபயம் இன்றிவ ளங்கெழு	
சீர்பூண்டற	நேர்பூண்டன
விடவிச னஞ்சில பறையும்வி ரிஞ்சன்வி லங்கது	
கால்பூண்டுதன்	மேல்தீர்ந்தனன்
விகசித சுந்தர விதரண ஐந்தரு வெந்தெழில்	
வீவான்பொழில்	பூவாய்ந்தது
விழைவுத ரும்பத சசிதன்வி ளங்கிய மங்கல	
நூல்வாங்குகி லாள்	வாழ்ந்தனள்
வெருவி ஒதுங்கிமை யவரெவ ருஞ்சிறை வென்றித	
மேலாம்படி	யேமீண்டனர்
விழியொர்இ ரண்டொரு பதுசத நின்றெரி கண்டகன்	
மேல்வாங்கிளை	கால்சாய்ந்தது
வெளிமுழு துந்திசை முழுதும்வி முங்கி எழுங்கன	
சூர்மாண்டற	வேர்மாய்ந்தது
விபுதர் பயங்கெட நிருதர் தளங்கெட விண்கெடு	
மேடாம்படி	பாடோங்கின
மிடைகுறள் வெங்கொடி கழுகு பருந்து விருந்தென	
ஊனார்ந்தகல்	வானார்ந்தன

அடவிய டுஞ்சடை மவுலியில் வெம்பணி யம்பணி	
யாமாங்கதர்	வாமாங்கனை
அநுபவை அம்பகை அநுதிதை அம்பைத்ரி யம்பகி	
ஆசாம்பரை	பாசாங்குசை
அநகை அசஞ்சலை அதிகுண சுந்தரி அந்தரி	
காலாந்தகி	மேலாந்திரு
அமலை அலங்க்ருதை அபநய பங்குரை சங்கினி	
மானாங்கணி	ஞானாங்குரை
அணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்தவி னைந்தழல்	
வாய்கான்றிடும்	நாகாங்கதை
அபயவ ரம்புரி உபயக ரந்திகழ் அந்தணி	
யாமாங்கறி	தாய்மாண்பினள்
அதுலைத ருந்திரு மதலையி பங்கொள்ப யங்கொடு	
பாய்மாண்கலை	வாய்மாண்பன
அணிகுற மின்புணர் தணிகையில் அந்தணன் இந்திர	
ராசாங்கம	தாராய்ந்தவன்
வடவையி டும்படி மணிமுடி பஞ்செழ விஞ்சிய	
மாடாம்புடை	நாடாண்டகை
வசைகரு துங்குரு பதியொடு தம்பிய ரும்பட	
வேபாண்டவர்	தேரூர்ந்தவன்
வளவில்வ ளர்ந்திடை மகளிர்கு விந்துத டங்குடை	
வார்பூந்துகில்	வார்பூம்புயல்
வரைநிரை கன்றின முழுதும யங்கிய பண்கெழு	
வேயேந்திய	வாயான்கழல்
மருதிடை சென்றுயர் சகடுத டிந்தடர் வெம்புளை	
வாய்கீண்டொரு	பேய்காய்ந்தவன்
மதசயி லம்பொர வரவிட நெஞ்சினில் வஞ்சக	
மாமான்பகை	கோமான்றிரு
மருகன் நிரம்பய மதிமுக மஞ்சரி குஞ்சரி	
வாகாம்பரை	தோய்காங்கெயன்
மகபதி தன்பதி பகைகிழி யும்படி அன்றல்	
வாளோங்கிய	வேல்வாங்கவே

1. திடமான மனமுடைய அடியார்கள் துன்பம் ஒழியும்படி, தீயவை என்ற குறைபாடு மறைந்து தொலைந்தது.
2. ஜெய ஜெய என்று முருகன் புகழ் பாடிய எங்கள் வறுமை முதலிய கேடுகள் நாடுகடத்தப்பட்டுத் தேசாந்திரம் போயின.

3. செயலும், பேச்சும் நஞ்சு போலிருக்கும் மயக்கமுள்ள நெஞ்சினர், வஞ்சக எண்ணத்தினர் தீய கோபத்தினர் - இவர்கள் மனம் தளர்ந்தனர்.
4. மலையளவுக்கு உயரும் அலைகளையும், மகர மீன்களையும் உடைய பெருங்கடல் நெருப்பு மூண்டதால், தன் ஒலி அடங்கியது.
5. பகைவர்கள் ஓடிச் சென்ற திசைகளில் உள்ள எட்டு யானைகளும் அச்சத்தால் பிளிற, பகைமை கொண்ட கிரௌஞ்ச மலை நூற்றுக் கணக்காகத் துளைபட்டது.
6. சிகரங்களை உடைய பெரிய மலைகள் பிளவு பட்டுக் குகைகள் திறந்தன. திக்குகளின் முடிவுவரையிலும் உலகங்களின் எல்லையிலும் பிரளய கால வெள்ளம் தேங்கிற்று.
7. சிறைகளில் அழுந்திக் கிடந்த குறையகன்று, வெற்றியோடு, தேவர்களும், இந்திரனும் விண்ணுலகில் ஆட்சி பெற்றனர்.
8. மூவுலகங்களும் அச்சம் அகன்று வளமிக்க சிறப்படைந்து அறநெறியை மேற்கொண்டன.
9. முருகன் வேலுக்குச் சக்தியளித்தவன் நானே என்று விட மனைய சொற்களைக் கூறிய பிரமன் காலில் விலங்கு பூட்டப் பெற்று மேல்நிலை இழந்தான்.
10. வானுலகில் மலர்ந்த அழகுமிக்கவையும், கொடையில் சிறந்தவையுமான சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் எனப்படும் ஐவகைத் தெய்வ மரங்களும் அசுரர்களால் எரிக்கப்பட்டதால் அழிந்து போன விண்ணுலகச் சோலைகள் மீண்டும் பூக்கள் மலரப் பெற்றன.
11. விரும்பத்தக்க பதவியில் உள்ள இந்திராணி தன்னுடைய விளக்கமான மங்கலநூல் நீங்கப் பெறாமல் வாழும் பெரும் பேற்றைப் பெற்றாள்.
12. அசுரர்களைக் கண்டு அஞ்சி ஒதுங்கிய தேவர்கள், சிறை மீளப் பெற்று இன்பம் அதிகமாகும்படி விண்ணுலகுக்கு மீண்டனர்.
13. தீப்பொறி பறக்கும் இரண்டாயிரம் கண்களை உடைய கொடிய சிங்கமுகனும் அவனைச் சார்ந்த அசுரர் கிளையும் அடியோடு அழிந்தனர்.

14. வெளி முழுவதும், திசை முழுவதும் பரவி நின்ற பெரிய சூரனாகிய மாமரம் மாண்டது. அதன் சந்ததியான வேர்களும் மாண்டன.
15. தேவர் பயம் தீர அசுரர் சேனை கெட வானமுகடு மேடாகும் படிப் பிணங்கள் குவியப் போர் ஓங்கிற்று.
16. நெருங்கி வந்த பூதங்களும், கொடிய காக்கைகளும், கழுகுகளும் விருந்து கிடைத்தது என மாமிச உணவை உண்டு விரிந்த வானில் ஆரவாரம் செய்தன.
17. காடு போன்ற சடையில் கொடிய பாம்புகளை அழகிய தோள் அணியாகக் கொண்டவரின் இடப்பக்கத்தில் இடம் பெற்றவன்.
18. எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கச் செய்பவன், பெருந்தேவி, சொல்லைக் கடந்தவன், அம்மை, முக்கண்ணி, ஆசையோடு திக்குகளையே ஆடையாகக் கொண்டவன், பாசமும், அங்கு சமும் ஏந்தியவன்.
19. பாவமில்லாதவன், சஞ்சலமற்றவன், நல்ல குணசந்தரி, ஞான வெளியில் திகழ்பவன், காலனுக்கு எமன் ஆனவன், மேலான திருமகள்.
20. மலம் நீங்கியவன், அலங்காரமானவன், நாடக இலக்கணம் கூறும் சங்கினிப் பெண், மான் போன்ற கண்ணி, ஞானத்தின் வித்தானவன்.
21. அழகிய பாம்புப் படத்தின் வரிசைகள் சிறு பொறிகளைச் சிந்தவும், வாய்கள் தீயைக் கக்கவும், காட்சிதரும் பாம்பைத் தோள்வளையாக அணிந்தவன்.
22. அபயமும், வரதமும் தரும் இரு கரங்களுடன் செந்தண்மை பூண்டவன், அடியார்கள் வேண்டியதை அப்பொழுதே அறிந்து வழங்கும் தாயின் பண்பை உடையவன்.
23. ஒப்பற்றவன் ஆகிய பார்வதிதேவி பெற்ற அழகிய பிள்ளை, யானை தந்த பயத்தினால், நிறைந்து பாயும் கலைமாண்கள் வாழும்
24. தினைப்புனத்தில் இருந்த குறமின்னலான வள்ளியை இணக்கி மணந்த திருத்தணிகை நாதன், அந்தணன், இந்திரன் ஆட்சியை ஒழுங்கு செய்தவன் இந்த முருகன் திருமால் மருகன் திருமால் யார் தெரியுமா?

25. வடவாழகாக்கினி பற்றியது போல மணிமுடி தரித்த மன்னர்கள் எரியுண்டு பஞ்சாய்ப் பறக்க மிக அதிகமான இருபக்கத்து எதிரிகளையும் ஆராய்ந்து சண்டையைத் தொடங்கித் தொடர்ந்த ஆண் தகையான கண்ணன்.
26. பழிக்கத்தக்க செயல்களையே கருதும் குருகுலத் தலைவனாம் துரியோதனனுடன் அவன் தம்பிகளும் இறக்க, அர்ஜுனன் தேரை ஒட்டிய பார்த்தசாரதி.
27. ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து குளத்தில் குளித்துக் கொண்டிருந்த இடைப் பெண்களின் அழகிய சேலைகளை வாரி எடுத்துச் சென்ற மேகவண்ணன்.
28. கோவர்த்தன மலையின் கீழ், பசுக்களும், கன்றுகளும் கூட்ட மாய்க் கூடுமாறு மயக்கும் இசை பொருந்திய புல்லாங்குழலை ஏந்திய திருவாயினன்.
29. தன் கால்களால் மருத மரங்களின் இடையில் தவழ்ந்து போய், அருள் செய்தவன். உயரமான சகடாசுரனைக் கொன்றவன், தன்னை நெருங்கிய வெம்மையான கொக்கின் வாயைப் பிளந்தவன், பூதகி என்ற பேயை அழித்தவன்.
30. மதமிக்க மலை போன்ற குவலயா பீடமென்ற யானையைச் சண்டையிட அனுப்பிய நெஞ்சில் வஞ்சகம் கொண்ட கம்சனாகிய மாமனைப் பகைத்த கோமான் அவனுடைய திருமருகன் முருகன்.
31. பூரணமான சந்திரன் போன்ற முகம் கொண்டவன், தளிர் போன்றவன், யானையால் வளர்க்கப்பட்டவன், அழகான ஆடை அணிந்த தேவயானையை அணைபவன், கங்கையில் பிறந்தவன்.
32. இந்திரன் ஊராகிய பொன்னுலகுக்குப் பகைவனான சூரன் அழியும்படி முன்னாளில் ஒளிமிக்க வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியதால் இவை அனைத்தும் நிகழ்ந்தன.

அடுத்து வருவது கடைக்கணியல் வகுப்பு - முருகக் கடவுளின் கடைக்கண் நோக்கத்தின் பெருமையை விளக்குவது.

7

கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல்வ னைந்து டுத்த எழுபுவிபு ரந்தி ருக்கும்
 அரசெனநி ரந்த ரிக்க வாழலாம்
 அளகைஅர சன்த னக்கும் அமரர்அர சன்த னக்கும்
 அரசெனஅறஞ்செ லுத்தி ஆளலாம்
 அடைபெறுவ தென்று முத்தி அதிமதுர செந்த மிழக்கும்
 அருள்பெறநி னைந்து சித்தி ஆகலாம்
 அதிரவரும் என்று முட்ட அலகில் வினை சண்டை நிற்க
 அடல்எதிர்பு ரிந்து வெற்றி ஆகலாம்
 இலகியந லம்செய் புட்ப கமும் உடல் நிறம்வெ ளுத்த
 இபஅரசெ னும்பொ ருப்பும் ஏறலாம்
 இருவர்அவர் நின்றி டத்தும் எவர் எவர் இ ருந்தி டத்தும்
 ஒருவன்இவன் என்று ணர்ச்சி கூடலாம்
 எம்படர்தொடர்ந்த ழைக்கில் அவருடன் எதிர்ந்துள் உட்க
 இடிஎனமு ழங்கி வெற்றி பேசலாம்
 இவைஒழிய வும்ப லிப்ப தகலவிடும் உங்கள் வித்தை
 யினைஇனிவி டும்பெ ருத்த பாருளீர்
 முலைஇடைகி டந்தி னைப்ப மொகுமொகென வண்டி ரைப்ப
 முகைஅவிழ்க டம்ப டுத்த தாரினான்
 முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரைஅசல மண்ட பத்துள்
 முநிவர்தொழ அன்று நிர்த்தம் ஆடினான்
 முனைதொறு(ம்)முழங்கி ஒற்றி முகில்என இரங்க வெற்றி
 முறைநெறிப றந்துவிட்ட கோழியான்
 முதியவுணர் அன்று பட்ட முதியகுடர் நன்று சுற்று
 முதுகமுகு பந்தர் இட்ட வேலினான்
 மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளரும் இரு குன்றம் ஒத்தி
 வலிகுடிபு குந்தி ருக்கும் மார்பினான்
 மழலைகள்வி எம்ப மொய்த்த அறுவர்முலை உண்டு முற்றும்
 வடிவுடன்வ ளர்ந்தி ருக்கும் வாழ்வினான்
 மலைஇறைம டந்தை பெற்ற ஒருமதலை என்று தித்து
 மலைஇடிய வும்து ணித்த தோளினான்
 மயிலையும்அ வன்தி ருக்கை அயிலையும் அவன் கடைக்கண்
 இயலையும்நி னைந்திருக்க வாருமே.

1. அலை வீசும் கடல் சூழ்ந்து ஆடை உடுத்தது போல் விளங்கும் ஏழு உலகங்களையும் காப்பாற்றும் பேரரசன் என்று யாவரும் போற்ற நிரந்தரமாக வாழலாம்.
2. அளகாபுரி மன்னன் ஆன குபேரனுக்கும், தேவர்க்கரசனான இந்திரனுக்கும் அரசன் என்னும்படி அறவழியில் ஆட்சி செய்யலாம்.
3. அடையவேண்டியது முத்தி என்றுணர்ந்து இனிமையான செந்தமிழ் அறிவு கிடைக்கவும் முருகன் அருள் பெறவும் நினைந்து சித்தி அடையலாம்.
4. மனம் நடுங்க வரும் என்று கூறும்படி தாக்க வருகின்ற அளவற்ற வஞ்சகமும், தந்திரமும் உடையவர்களோடு போர் வந்தாலும் அவற்றை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு வெற்றி பெறலாம்.
5. இன்ப மிகத் தருகின்ற குபேரனுடைய புஷ்பக விமானத்திலும் நிறம் வெளுத்த யானைகளின் அரசனான வெள்ளை யானை என்ற மலையிலும் ஏறலாம்.
6. இரண்டு பேர் நிற்குமிடமாயினும், யார் யாரோ எனப் பலர் இருக்குமிடம் ஆயினும் இதோ இருக்கும் இவன் ஒப்பற்ற ஞானி என்று தன்னைக் கண்டவர் வியக்கும்படி ஞான உணர்வை அடையலாம்.
7. எமனுடைய தூதர்கள் என்னைப் பின் தொடர்ந்து வா என்று அழைத்தால் அவர்களை எதிர்த்து, அவர்கள் நெஞ்சம் நடுங்க, இடிபோல முழங்கி வெற்றிமொழி பேசலாம்.
8. இவை மட்டுமல்லாது உலகில் தோன்றும் பிறப்பும் அகலும் எனவே பரந்த உலகில் உள்ளவர்களே! உங்கள் உலகப் பிழைப் புக்கான கலைகளையும் வித்தைகளையும் விட்டுவிடுங்கள். முருகனை நினையுங்கள்.
9. அவன் வள்ளியைத் தழுவுவதால் அவளுடைய கொங்கைகளில் கிடந்து கசங்க, அதனால் வண்டுகள் மொகுமொகென ஒலிசெய்து ஓட, மொட்டுக்கள் மலரும் கடப்பமலர் மாலை அணிந்தவன்.
10. முழுமுதற் கடவுளான நடராஜப் பெருமான் திருக்கூத்தாடும் பெரிய தில்லை அம்பலத்தில், மலை போன்ற மன்றத்தில், முனிவர் தொழ, அன்று நடனம் ஆடியவன்.
11. போர்முனை தோறும் ஒலி செய்து தாக்கி முகில் போல் முழங்கி இடிபோல் இறங்கிப் பேரொலி எழு மோதி முறைப்படி பறக்கும் கோழியைக் கொடியாகக் கொண்டவன்.

12. பழைய அவுணர்கள் சண்டையில் இறக்க, அவர்களுடைய கிழிக்கப்பட்ட குடல்கள் நன்றாகச் சுற்றப்பட்டுப் பந்தல் போட்டது போல் விளங்கும் வேலை உடையவன்.
13. வள்ளிமலையில் தினைப்புனம் காத்த வள்ளி நாச்சியாரின் வளர்ந்தெழுந்த மலைபோன்ற கொங்கைகள் மொத்தியதால் வலிமை குடிகொண்ட மார்பை உடையவன்.
14. குழந்தையாய் மழலை பேசி, தன்னைச் சூழ்ந்த கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் முலைப்பால் பருகி, அங்கங்கள் எல்லாம் அழகு பொலிய, வளர்ச்சி பெற்ற வாழ்வை உடையவன்.
15. மலைகளுக்கரசனான இமவான் மகள் பார்வதி பெற்ற ஒப்பற்ற குழந்தையாகத் தோன்றி, கிரௌஞ்ச மலையைப் பொடிபடப் பிளந்த தோளாற்றலுடையவன்.
16. அவனுடைய மயிலையும், அவன் திருக்கரத்து வேலையும், அவன் கடைக்கண்களின் கருணை, கனிவு ஆகிய இயல்புகளையும் நினைந்து தியானிக்க வாருங்கள்.

அடுத்து வருவது வேல் விருத்தத்தில் மூன்றாவது பாடல்.

8

வேதாள பூதமொடு காளிகா ளாத்ரிகளும்	
வெகுளுறு	பிசாசகணமும்
வெங்கழு குடன்கொடி பருந்துசெம் புவனத்தில்	
வெம்பசி	ஒழிக்கவந்தே
ஆதார கமடமுங் கணபண வியாளமும்	
அடக்கிய	தடக்கிரியெலாம்
அலையநட மிடுநெடுந் தானவர் நிணத்தசை	
அருந்திப்	புரந்தவைவேல்
தாதார் மலர்ச்சனைப் பழநிமலை சோலைமலை	
தனிப்பரங்	குன்றேரகம்
தணிகைசெந் தூரிடைக் கழிஆவி னன்குடி	
தடங்கடல்	இலங்கைஅதனிற்
போதார் பொழிற்கதிர் காமத் தலத்தினைப்	
புகழும்	அவரவர் நாவினிற்
புந்தியில் அமர்ந்தவன் கந்தன்முரு கன்குகன்	
புங்கவன்	செங்கைவேலே.

பிசாக பூதம் இவைகளுடன் காளி, காளத்திரி எனப் பெயருடைய, நச்சுப் பற்களை உடைய பாம்பு போலப் பசிக்கு உணவில்லை என்று சினங் கொள்ளும் பேய்க் கூட்டங்களும், கொடிய கழுகுகளுடன், காக்கைகளும், பருந்துகளும் ரத்தத்தால் சிவந்த போர்க்களத்தில் தமது கொடும் பசியை ஒழிக்க வந்தன. இதன் பொருட்டு, மந்தர மலையைத் தாங்கிய ஆமையும், பூமியைத் தாங்கும் கூட்டமான படங்களை உடைய பாம்பும், தங்கள் தோளில் சுமந்த விசாலமான மலைகளில் எல்லாம் அலைந்து திரிந்த அசுரர் கூட்டத்தின் மாமிசச் சதைகளை உண்ணத் தந்து தேவர்களைக் காத்த கூரிய வேலாயுதம் யாருடையதென்றால் அது மகரந்தப்பொடி மிக்க மலர்ச்சனைகளை உடைய, பழனிமலை, பழமுதிர்சோலை, ஒப்பற்ற திருப்பரங்குன்றம், சுவாமிமலை, திருத்தணிகை, திருச்செந்துார், திருவிடைக்கழி, திருஆவினன்குடி, பெருங்கடல் சூழ்ந்த இலங்கை யில் மலர்ப் பொழில்கள் சூழ்ந்த கதிர்காமம் ஆகிய தலங்களைப் போற்றிப் புகழும் பக்தர்கள் நாவிலும், புத்தியிலும் அமர்ந்திருக்கும் கந்தன், முருகன், குகமூர்த்தியாம் கடவுள் திருக்கரத்தில் விளங்கும் வேலாயுதமே ஆகும்.

அடுத்தது மயில் விருத்தம் - முதல் பாடல்

9

சந்தான புஷ்பபரி மளகின் கிணீமுகச்

சரணயுக ளமிர்

தப்ரபா

சந்தர்சே கரமுஷி காளுட வெகுமோக

சத்யப்ரி

யாலிங்கனச்

சிந்தா மணிக்கலச கரகட கபோலத்ரி

யம்பக

விநாயகன்முதற்

சிவனை வலம் வருமளவில் உலகடைய நொடியில்வரு

சித்ரக்

கலாபமயிலாம்

மந்தா கிநிப்பிரப வதரங்க விதரங்க

வனசரோ

தயகிர்த்திகா

வரபுத்ர ராஜீவ பரியங்க தந்திய

வராசலன்

குலிசாயுதத்

திந்த்ராணி மங்கிலய தந்து ரக்ஷாபரண

இகல்வேல் விநோதன்

அருள்கூர்

இமையகிரி குமரிமகன் ஏறுநீ லக்ரீவ

ரத்னக்

கலாபமயிலே

தேவலோகத்திலுள்ள சந்தானம் என்ற மரத்தில் உள்ள மலர்களின் நறுமணம் வீசுவதும், பாத கிண்கிணி அணிந்ததும், ஆன திருவடிகள் இரண்டென்னும் அமுதஒளி கொண்டவரும், பறை மதியைச் சூடியவரும், பெருச்சாளி மேல் வருபவரும், ஆசையுடன் உண்மையையே தழுவிக்கொண்டவரும், சிந்தாமணி போலக் கேட்டதும் தருபவரும், தன் பெற்றோருக்கு அபிடேகம் செய்வ தற்காகத் துதிக்கையில் ரத்தினக் கலசத்தை ஏந்தியவரும், மதம் பொழியும் கன்னமுடையவரும், முக்கண் பெற்றவருமான விநாயகக் கடவுள், முன்பொருகால் சிவபெருமானை வலம் வந்த நேரத்திற்குள் சகல உலகங்களையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் வலம் வந்தது சித்திரம் போன்ற தோகை மயிலாகும். அது யாருடையது என்றால் மந்தாகினி என்ற கங்கையில் பிறந்தவன். மனக்கவலைகளைப் பிளந்து எறிபவன், சரவணக் காட்டில் தவழ்ந்தவன். கார்த்திகைப் பெண்கள் பெற்ற பெரு வரமானவன். இராசிவம் எனப்படும் தாமரை மலரைக் கட்டிலாகக் கொண்டவன். பாம்புமலையான திருச்செங்கோட்டில் வாழ்பவன். குலிசப்படையை உடைய இந்திரன் மனைவியான சதிதேவியின் திருமாங்கல்ய நூலைக் காத்துத் தாங்கிய வலிமைமிக்க வேல் ஏந்திய விநோதன், அருள் மிகுந்த இமயமலை அரசன் மகளான பார்வதியின் மகன் ஏறிவரும் நீல நிறக் கழுத்தழகும் ரத்னமயமான தோகையும் உடைய மயிலே ஆகும்.

உ

ஸ்ரீ முருகன் துணை

வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு

உதரகம லத்தினிடை முதியபுவ னத்ரயமும்
 உகமுடிவில் வைக்கும்உமை யாள்பெற்றபாலகனும்
 உமிழ்திரை பரப்பவரு வெகுமுக குலப்பழைய
 உதகமகள் பக்கல்வரு சோதிச் சடானனனும்
 உவகையொடு கிர்த்திகையர் அறுவரும் எடுக்கஅவர்
 ஒருவரொரு வர்க்கவண்ணார் ஓர்புத்ரன் ஆனவனும்
 உதயரவி வர்க்கநிகர் வனகிரண விர்த்தவிதம்
 உடையசத பத்ரநவ பீடத்து வாழ்பவனும்
 உறைசரவ ணக்கடவுள் மடுவிலடர் வஜ்ரதர
 னுடையமத வெற்புலைய வேதித்த வீரியனும்
 உரைபெற வகுத்தருணை நகரின்ஒரு பத்தனிடும்
 ஒளிவளர் திருப்புகழ்ம தாணிக்ரு பாகரனும்
 உரககண சித்தகண கருடகண யக்ஷகணம்
 உபநிடம் உரைத்தபடி பூசிக்கும் வானவனும்
 ஒருவனும் மகிழ்ச்சிதரு குருபரனும் உத்தமனும்
 உபயமுறும் அக்நிகர மீதிற்ப்ரபாகரனும்:
 அதிமதுர சித்ரகவி நிருபனும் அகத்தியனும்
 அடிதொழு தமிழ்த்ரயவி நோதக் கலாதரனும்
 அவரைபொரி யெட்பயறு துவரைஅவல் சர்க்கரையொ
 டமுதுசெயும் விக்கநபதி யானைச் சகோதரனும்
 அவுணர்படை கெட்டுமுது மகரசல வட்டமுடன்
 அபயமிட விற்படைகொ டாயத்த மானவனும்
 அருணையில் இடைக்கழியில் உரககிரி யிற்புவியில்
 அழகிய செருத்தணியில் வாழ்கற்ப காடவியில்
 அறிவும்அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்
 அறியென இமைப்பொழுதின் வாழ்வித்தவேதியனும்
 அரிபிரம ருக்கு முதல் அரியபர மற்றுயரும்
 அருமறை முடிப்பையுப தேசித்த தேசிகனும்

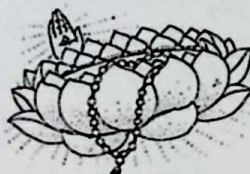
அமலனும் எனக்கரசும் அதிகுணனும் நிர்க்குணனும்
 அகிலபுவ னத்தமர சேனைக்கு நாயகனும்
 அநுபவனும் அற்புதனும் அங்குணனும் அக்ஷரனும்
 அருமனம் ஒழிக்கும் அது பூதிச் சுகோதயனும்
 இதமகிதம் விட்டுருகி இரவுபக லற்றஇடம்
 எனதற இருக்கைபுரி யோகப் புராதனனும்
 எனதுமன சிற்பரம சுகமவுன கட்கமதை
 யமன்முடி துணிக்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்
 எழுமையும் எனைத்தனது கழல்பரவு பத்தனென
 இனிதுகவி யப்படிப்ர சாதித்த பாவலனும்
 இமையவர் முடித்தொகையும் வனசரர் பொருப்புமென
 திதயமு மணக்குமிரு பாதச் சரோருகனும்
 எழுதரிய கற்பதரு நிழலில்வளர் தத்தைதழு
 வியகட்க வஜ்ரஅதி பாரப் புயாசலனும்
 எதிரில்புல வர்க்குதவு வெளிமுகடு முட்டவளர்
 இவுளிமுகி யைப்பொருத ராவுத்த னானவனும்
 எழுபரி ரதத்திரவி எழுநிலமொ டக்கரிகள்
 இடர்பட முழக்கியெழும் சேவற் பதாகையனும்
 இணையிலியும் நிர்ப்பயனும் மலமிலியும் நிஷ்களனும்
 இளையவனும் விப்ரகுல யாகச் சபாபதியும்
 மதுகையொடு சக்கிரி முதுகுநெளி யப்புவினைய
 வளையவரும் விக்ரமக லாபச் சிகாவலனும்
 வலியநிக எத்தினொடு மறுகுசிறை பட்டொழிய
 வனஜமுனி யைச் சிறிது கோபித்த காவலனும்
 வருசரர் மதிக்கஒரு குருகுபெயர் பெற்றகன
 வடசிகரி பட்டுருவ வேல்தொட்ட சேவகனும்
 வரதனும் அநுக்கரனும் நிருதர்குல நிஷ்டுரனும்
 மநுபவ சித்தனும் நோதுக்க பேதனனும்
 வயிரிசை முழக்கமிகு மழைதவழ் குறிச்சிதொறும்
 மகிழ்குரவை யுட்டியும் வேடிக்கை வேடுவனும்
 மரகத மணிப்பணியின் அணிதழை உடுத்துலவும்
 வனசரர் கொடிச்சிதனை யாசிக்கும் யாசகனும்
 மதனன்விடு புட்பசர படலமுடல் அத்தனையும்
 மடர்எழுதி நிற்குமதி மோகத் தபோதனனும்
 வரிசிலை மலைக்குறவர் பரவிய புனத்திதணில்
 மயிலென இருக்குமொரு வேடிச்சி காவலனே

வேல்வாங்கு வகுப்பு

(முருகபிரான் வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தால் நேர்ந்தன
இவை என இவ்வகுப்பு விளக்குகின்றது)

திடவிய நெஞ்சடை அடியர்இ டும்பைகெ டும்படி	
தீயாங்குறை	போயாழ்ந்தது
செயசெய என்றிசை பரவிய எங்கள்கொ டுங்கலி	
தேசாந்தரமே	சாய்ந்தது
சிகரத ரங்கித மகரநெ ருங்குபெ ருங்கடல்	
தீமூண்டுதன்	வாய்மாண்டது
தெரியலர் சென்றடை திசைகளில் எண்கரி சிம்பெழ	
மாறாங்கிரி	நூறாந்தொளை
சிகரநெ டுங்கிரி குகைகள்தி றந்துதி கந்தமும்	
லோகா ந்தமு	நீர்தேங்கின
சிறையுள் அமுந்திய குறைகள் ஒழிந்துசெ யங்கொடு	
தேவேந்திரர்	சேணாண்டனர்
திரிபுவ னங்களும் ஒருபயம் இன்றிவ ளங்கெழு	
சீர்பூண்டற	நேர்பூண்டன
விடவிச னஞ்சில பறையும்வி ரிஞ்சன்வி லங்கது	
கால்பூண்டுதன்	மேல்தீர்ந்தனன்
விகசித சுந்தர விதரண ஐந்தரு வெந்தெழில்	
வீவான்பொழில்	பூவாய்ந்தது
விழைவுத ரும்பத சசிதன்வி ளங்கிய மங்கல	
நூல்வாங்குகி லாள்	வாழ்ந்தனள்
வெருவி ஒதுங்கிமை யவரெவ ருஞ்சிறை வென்றித	
மேலாம்படி	யேமீண்டனர்
விழியொர்இ ரண்டொரு பதுசத நின்றெரி கண்டகன்	
மேல்வாங்கிளை	கால்சாய்ந்தது
வெளிமுழு துந்திசை முழுதும்வி முங்கி எழுங்கன	
சூர்மாண்டற	வேர்மாய்ந்தது
விபுதர் பயங்கெட நிருதர் தளங்கெட விண்கெடு	
மேடாம்படி	பாடோங்கின
மிடைகுறள் வெங்கொடி கழுகு பருந்து விருந்தென	
ஊனார்ந்தகல்	வானார்ந்தன

அடவிய டுஞ்சடை மவுலியில் வெம்பணி யம்பணி	
யாமாங்கதர்	வாமாங்கனை
அநுபவை அம்பகை அநுதிதை அம்பைத்ரி யம்ப்கி	
ஆசாம்பரை	பாசாங்குசை
அநகை அசஞ்சலை அதிகுண சுந்தரி அந்தரி	
காலாந்தகி	மேலாந்திரு
அமலை அலங்க்ருதை அபநய பங்குரை சங்கினி	
மானாங்கணி	ஞானாங்குரை
அணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்தவி னைந்தழல்	
வாய்கான்றிடும்	நாகாங்கதை
அபயவ ரம்புரி உபயக ரந்திகழ் அந்தணி	
யாமாங்கறி	தாய்மாண்பினள்
அதுலைத ருந்திரு மதலையி பங்கொள்ப யங்கொடு	
பாய்மாணகலை	வாய்மாண்பன
அணிகுற மின்புணர் தணிகையில் அந்தணன் இந்திர	
ராசாங்கம	தாராய்ந்தவன்
வடவையி டும்படி மணிமுடி பஞ்செழ விஞ்சிய	
மாடாம்புடை	நாடாண்டகை
வசைகரு துங்குரு பதியொடு தம்பிய ரும்பட	
வேபாண்டவர்	தேரூர்ந்தவன்
வளவில்வ ளர்ந்திடை மகளிர்கு விந்துத டங்குடை	
வார்பூந்துகில்	வார்பூம்புயல்
வரைநிறை கன்றின முழுதும யங்கிய பண்கெழு	
வேயேந்திய	வாயான்கழல்
மருதிடை சென்றுயர் சகடுத டிந்தடர் வெம்புளை	
வாய்கீண்டொரு	பேய்காய்ந்தவன்
மதசயி லம்பொர வரவிட நெஞ்சினில் வஞ்சக	
மாமான்பகை	கோமான்றிரு
மருகன் நிரம்பய மதிமுக மஞ்சரி குஞ்சரி	
வாகாம்பரை	தோய்காங்கெயன்
மகபதி தன்பதி பகைகிழி யும்படி அன்றடல்	
வாளோங்கிய	வேல்வாங்கவே

வேல்விருத்தம்

வேதாள பூதமொடு காளிகா ளாத்ரிகளும் வெகுளுறு வெங்கழு குடன்கொடி பருந்துசெம் புவனத்தில் வெம்பசி ஆதார கமடமுங் கணபண வியாளமும் அடக்கிய அலையநட மிடுநெடுந் தானவர் நிணத்தசை அருந்திப் தாதார் மலர்ச்சுணைப் பழநிமலை சோலைமலை தனிப்பரங் தணிகைசெந் தூரிடைக் கழிஆவி னன்குடி தடங்கடல் போதார் பொழிற்கதிர் காமத் தலத்தினைப் புகழும் புந்தியில் அமர்ந்தவன் கந்தன்முரு கன்குகன் புங்கவன்	பிசாசகணமும் ஒழிக்கவந்தே தடக்கிரியெலாம் புரந்தவைவேல் குன்றேரகம் இலங்கைஅதனிற் அவரவர் நாவினிற் செங்கைவேலே.
சந்தான புஷ்பபரி மளகின் கிணீமுகச் சரணயுக ளமிர் சந்த்ரசே கரமுஷி காருட வெகுமோக சத்யப்ரி சிந்தா மணிக்கலச கரகட கபோலத்ரி யம்பக சிவனை வலம் வருமளவில் உலகடைய நொடியில்வரு சித்ரக் மந்தா கிநிப்பிரப வதரங்க விதரங்க வனசரோ வரபுத்ர ராஜீவ பரியங்க தந்திய வராசலன் திந்தராணி மங்கிலய தந்து ரக்ஷாபரண இகல்வேல் விநோதன் இமையகிரி குமரிமகன் ஏறுநீ லக்ரீவ ரத்னக்	தப்ரபா யாலிங்கனச் விநாயகன்முதற் கலாபமயிலாம் தயகிர்த்திகா குலிசாயுதத் அருள்கூர் கலாபமயிலே

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்திஅது	
வாகநிகழ் பத்தசன	வாரக் காரனும்
ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய	
னாருடன் உணக்கைபரி	தீமைக் காரனும்
ஆகமம்வி னைத்தகில லோகமும் நொடிப்பளவில்	
ஆசையொடு சுற்றுமதி	வேகக் காரனும்
ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கிஅநு	
பூதிஅடை வித்ததொரு	பார்வைக் காரனும்
ஆடலைவு பட்டமரர் நாடதுபி னைக்கஅம	
ராவதிபு ரக்கும் அடல்	ஆண்மைக் காரனும்
ஆடக விசித்தகன கோபுரமு கப்பில்அரு	
ணாபுரியில் நிற்கும்அடை	யாளக் காரனும்
ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் அகத்தடிமை	
ஆனவர்தொ டுத்தகவி	மாலைக் காரனும்
ஆறுமுக வித்தகனும் ஆறிருபு யத்தரசும்	
ஆதிமுடி வற்றதிரு	நாமக் காரனும்
யான்னெனதெ னச்சருவும் ஈனசம யத்தெவரும்	
யாரும்உணர் தற்கரிய	நேர்மைக் காரனும்
யாது(ம்) நிலை அற்றலையும் ஏழுபிறவிக்கடலை	
ஏறவிடும் நற்கருணை	ஓடக் காரனும்
ஏரகம் இடைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழநி	
ஏர்அணிசெ ருத்தணியில்	வாசக் காரனும்
ஏழையின் இரட்டைவினை யாயதொர் உடற்சிறைஇ	
ராமல்விடு வித்தருளி	யாயக் காரனும்
யாமளைம ணக்கு(ம்)முக சாமளை மணிக்குயிலை	
யாய்என அழைத்துருகும்	நேயக் காரனும்
ஏதம்அறநிச்சயம னோலய விளக்கொளியும்	
யாகமுநி வர்க்குரிய	காவற் காரனும்
ஈர்இரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும்	
யானைஅளவிற்புவளும்	ஆசைக் காரனும்
ஏடவிழக் டப்பமலர் கூதள முடிக்கும் இளை	
யோனும்அறி விற்பெரிய	மேன்மைக் காரனும்
வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர்	
வாவியில் உதித்தமுக	மாயக் காரனும்

வாரணப திக்குதவு(ம்) நாரணன் உவக்கு(ம்) மரு	
மானும்அய னைக்கறுவு	கோபக் காரனும்
வாழி! என நித்தம் மற வாதுபர விற்சரண	
வாரிஜம் அளிக்கும் உப	காரக் காரனும்
மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய்	
மாநகரி யிற்கடவுள்	ஆயக் காரனும்
வாள்எயிறதுற்றபகு வாய்தொறு(ம்) நெருப்புமிழும்	
வாசகி எடுத்துதறும்	வாசிக் காரனும்
வாளகிரி யைத்தனது தாளில்இடி யப்பொருது	
வாகைபுனை குக்குடப	தாகைக் காரனும்
மாசில்உயி ருக்குயிரு(ம்) மாசில்உணர் வுக்குணர்வும்	
வானில்அணு வுக்கணுஉ	பாயக் காரனும்
வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும்வெ ளிப்படம	
காடவியில் நிற்பதொர்ச	காயக் காரனும்
மீனவனு(ம்) மிக்கபுல வோரும் உறைபொற்பலகை	
மீதமர்த மிழ்த்ரயவி	நோதக் காரனும்
வேரிமது மத்தம்மதி தாதகிக டுக்கைபுனை	
வேணியர்து திப்பதொரு	கேள்விக் காரனும்
வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரன்உடல் பட்டுருவ	
வேலைஉறவிட்டதனி	வேலைக் காரனும்
மீன்உலவு கிர்த்திகைகு மாரனு(ம்) நினைக்கும்அவர்	
வீடுபெறவைத்தருள்உ	தாரக் காரனும்
மேனைஅரி வைக்குரிய பேரனு(ம்) மதித்ததிறல்	
வீரனும் அரக்கர்குல	சூறைக் காரனும்
வேதியர்வெ றுக்கையும் அநாதிபர வஸ்துவும்வி	
சாகனும்வி கற்பவெகு	ரூபக் காரனும்
வேடுவர்பு னத்தில்உரு மாறிமுனி சொற்படிவி	
யாகுலம் னத்தினொடு	போம்விற் காரனும்
மேவியபு னத்திதணில் ஓவியம் எனத்திகழும்	
மேதகு குறத்திரு	வேளைக்காரனே

கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல்வ னைந்து டுத்த எழுபுவிபு ரந்தி ருக்கும்
 அரசெனநி ரந்த ரிக்க வாழலாம்
 அளகைஅர சன்த னக்கும் அமரர்அர சன்த னக்கும்
 அரசெனஅறஞ்செ லுத்தி ஆளலாம்
 அடைபெறுவ தென்று முத்தி அதிமதுர செந்த மிழக்கும்
 அருள்பெறநி னைந்து சித்தி ஆகலாம்
 அதிரவரும் என்று முட்ட அலகில் வினை சண்டை நிற்க
 அடல்எதிர்பு ரிந்து வெற்றி ஆகலாம்

இலகியந லம்செய் புட்ப கமும் உடல் நிறம்வெ ளுத்த
 இபஅரசெ னும்பொ ருப்பும் ஏறலாம்
 இருவர்அவர் நின்றி டத்தும் எவர் எவர் இ ருந்தி டத்தும்
 ஒருவன்இவன் என்று ணர்ச்சி கூடலாம்
 எம்படர்தொடர்ந்த மைக்கில் அவருடன் எதிர்த்துள் உட்க
 இடிஎனமு ழங்கி வெற்றி பேசலாம்
 இவைஒழிய வும்ப லிப்ப தகலவிடும் உங்கள் வித்தை
 யினைஇனிவி டும்பெ ருத்த பாருளீர்
 முலைஇடைகி டந்தி னைப்ப மொகுமொகென வண்டி ரைப்ப
 முகைஅவிழ்க டம்ப டுத்த தாரினான்
 முதலிபெரி யம்ப லத்துள் வரைஅசல மண்ட பத்துள்
 முநிவர்தொழ அன்று நிர்த்தம் ஆடினான்
 முனைதொறு(ம்)முழங்கி ஒற்றி முகில்என இரங்க வெற்றி
 முறைநெறிப றந்துவிட்ட கோழியான்
 முதியவுணர் அன்று பட்ட முதியகுடர் நன்று சுற்று
 முதுகமுகு பந்தர் இட்ட வேலினான்
 மலைமருவு பைம்பு னத்தி வளரும் இரு குன்றம் ஒத்தி
 வலிகுடிபு குந்தி ருக்கும் மார்பினான்
 மழலைகள்வி ளம்ப மொய்த்த அறுவர்முலை உண்டு முற்றும்
 வடிவுடன்வ ளர்ந்தி ருக்கும் வாழ்வினான்
 மலைஇறைம டந்தை பெற்ற ஒருமதலை என்று தித்து
 மலைஇடிய வுத்து ணித்த தோளினான்
 மயிலையும்அ வன்தி ருக்கை அயிலையும் அவன் கடைக்கண்
 இயலையும்நி னைந்திருக்க வாருமே.

பாட்டு முதற் குறிப்பு

வரிசை எண்.	பக்க எண்	வரிசை எண்.	பக்க எண்
அ			
75	அகரமுமாகி 102	32	உலகபசு 59
95	அதலசேட 120	7	உனைத்தினம் 32
51	அதிரும் 79	எ	
27	அபகார 54	74	எதிரிலாத 102
62	அல்லிவிழி 90	45	எந்தத் திகை 73
90	அவகுண 115	91	எழு கடல் 117
31	அவனிதனி 58	58	எனையடைந்த 85
80	அறிவிலா 107	ஏ	
79	அற்றைக்கிரை 106	59	ஏது புத்தி 86
69	அன்பாக 97	5	ஏறுமயில் 29
ஆ		ஐ	
35	ஆறுமுகம் 62	72	ஐங்கரணை 100
இ		ஓ	
36	இத்தாரணி 63	37	ஒரு பொழுதும் 66
16	இயல் இசை 42	க	
84	இரவு பகல் 111	38	கடலை பொரி 67
56	இருமல் உரோ 83	43	கடிமாமலர் 71
83	இருவர் மயலோ 110	8	கருவடைந்து 33
44	இருவினை 72	33	கருவின்உரு 60
89	இருவினையின் 115	107	கலகவிழி 130
98	இறவாமற் 122	87	கனகசபை 113
ஈ		கா	
94	ஈனமிகு 120	46	காமியத்த 75
உ		76	காரணம் தாக 103
4	உம்பர் தரு 28		
67	உருவேற 95		

13	காலனார்	39
70	காலனிடத்	98
92	காவி உடுத்தும்	118

கு

82	குமரகுருபர	108
----	------------------	-----

கை

88	கைத்தருண	114
1	கைத்தல	25

கொ

18	கொம்பனை	43
----	---------------	----

ச

64	சக்திபாணீ	92
14	சங்கைதான்	40
10	சந்ததம்	36
47	சரணகம	75
68	சரவண ஜாதா	96

சா

55	சாந்தமில்	82
----	-----------------	----

சி

86	சிரத்தானத்தில்	112
28	சிவனார்மனம்	55
57	சினத்தவர்	84

சீ

103	சீதளவாரி	127
77	சீர்சிறக்கு	104

சு

93	சுடரனைய	118
----	---------------	-----

ஞா

39	ஞானங்கொள்	68
----	-----------------	----

த

11	தடக்கை	36
12	தண்டையணி	38
19	தந்தபசிதனை	44
34	தலைவலி	61

தா

60	தாக்கம	88
----	--------------	----

தி

40	திடமிலி	69
30	திமிர் உத்தி	57
73	திருமகள்	101

து

101	துள்ளுமத	125
-----	----------------	-----

தே

53	தேனுந்து	81
----	----------------	----

தொ

20	தொந்தி சரிய	45
----	-------------------	----

நா

81	நாடித் தேடி	108
24	நாதவிந்துக	50
48	நாவேறு	76

நி

108	நிருதரார்	131
61	நிலையாத	89
49	நிறைமதி	77

நீ

99	நீதான்	123
96	நீலங்கொள்	121

பு

29	பகர்தற் கரி	56
2	பக்கரைவி	26
71	பத்தர்கண	99
66	பத்தியால்	94
21	பரிமள களப	47

பா

50	பாதி மதி	78
----	----------------	----

பி

97	பிறவியலை	122
----	----------------	-----

பு

54	புமியதனில்	82
----	------------------	----

போ

25	போத கந்தரு	51
----	------------------	----

ம

105	மதியால்	129
104	மருக்குலாவிய	128
42	மருவே செறித்த	70
9	மன்றலம்	35

மு

6	முத்தைத்தரு	30
23	முந்து தமிழ்	48

மூ

26	மூலமந்திரம்	53
----	-------------------	----

வ

100	வங்கார	123
41	வசனமிக	70
52	வஞ்சகலோப	79
17	வரியார்	42
85	வலிவாத	111

வா

65	வாசித்துக்	93
78	வாதினை	105

வி

3	விடமடைசு	27
22	விந்ததின்	47
102	விரகற நோக்கி	126
15	விறல்மாரன்	41

வே

106	வேழமுண்ட	129
63	வேதவேற்	91

திருவகுப்பு

1	உத்தியிடை	134
---	-----------------	-----

தேவேந்திரசங்க வகுப்பு

2	தரணியில்	139
---	----------------	-----

வேல் வகுப்பு

3	பருத்தமுலை	142
---	------------------	-----

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

4	ஆனபயபத்தி	145
---	-----------------	-----

வேடிச்சிகாவலன் வகுப்பு

5	உதரகமல	150
---	--------------	-----

வேல்வாங்கு வகுப்பு

6	திடவியநெஞ்சடை	156
---	---------------------	-----

கடைக்கணியல் வகுப்பு

7	அலைகடல் வளை	161
---	-------------------	-----

வேல்விருத்தம் மூன்றாம் பாடல்

8	வேதாளபூத	163
---	----------------	-----

மயில்விருத்தம் முதல் பாடல்

9	சந்தாளபுஷ்ப	164
---	-------------------	-----

சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

வணிகவியலில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று, மதுரை செளராஷ்டிரக் கல்லூரியில் வணிகவியல் பேராசிரியராக 41 ஆண்டுகள் பணியாற்றி வணிகவியல் தொடர்பான நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதிய பேராசிரியர் சொ.சொ.மீ. சுந்தரம், தமிழ்ச்செம்மல் வ.சுப. மாணிக்கனார். கம்பனடிப்பொடி ஆகியோர் தூண்டுதலால் தமிழ் படித்துப் பல நூறு கவியரங்குகளில் பங்கேற்றவர்.

1981ல் மதுரையில் நடந்த ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் 408 கவிஞர்கள் கலந்துகொண்ட பொற்கிழிக் கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றவர். கவியரசு கண்ணதாசனால் 'சொல்லுக்கு சொல் மீறும் சுந்தரம்' என்று பாராட்டப் பெற்றவர்.

மூன்று முறை கயிலாய யாத்திரை செய்தவர். 1976ல் காஞ்சிப் பெரியவர் சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் மீது திருநீறுவிடுதலுது பாடியவர். திருவாசகம், திருவிசைப்பா ஆகியவற்றுக்கு உரை எழுதிக் குறுந்தகடாக்கி வெளியிட்டவர். திருமந்திர வகுப்பு நடத்தியவர்.

ஆழ்வார்களும் கண்ணதாசனும், காசிப்பதியும் கங்கை நதியும், பண்டிதமணி பிள்ளைத்தமிழ், சிங்கப்பூர் ருத்ரகாளியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ், சிங்கப்பூர் தண்டபாணி பிள்ளைத்தமிழ், வ.சுப. மாணிக்கனார் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய நூல்களை எழுதியவர்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா இரண்டு நாடுகளிலும் குழந்தைகளுக்கான ஆன்மிகப் பண்பாட்டு வகுப்புகளைக் கடந்த பத்தாண்டுகளாக நடத்தி வருபவர். சவிட்சர்லாந்து, ஆஸ்திரேலியா, இலங்கை, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், வியட்நாம், நேபாளம் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று ஆன்மிக இலக்கியப் பேரூரையாற்றியவர்.

கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், கந்தரலங்காரம், திருப்புகழ், பன்னிரு திருமுறை ஆகியவற்றைப் பற்றி இவர் நிகழ்த்திய தொடர் சொற்பொழிவுகள் குறுந்தகடாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

மதுரையில் திருவாசகத்துக்குள் இவர் இருக்கிறார். ஆமாம், இவர் வீட்டின் பெயர் திருவாசகம். மக்கள் தொலைக்காட்சியில் சித்தி தரும் சித்தர்களைப் பற்றி வாரந்தோறும் உரையாற்றுகிறார்.